31
1-D
7

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
31 M C
21

10-4-F-38

31-1.D.7.

30
20
40
60
350

Ex libris P. M. F. Angeli ... pro Bibliotheca S. M. S. B.

NOCTES TVSCVLANAE ET RAVENNATES.

AVCTORE IO. MATTHAEO CARYOPHILO.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

VITTORIO EMANUELE BIBLIOTECA

ROMAE,
Apud Hæredem Bartholomæi Zannetti. 1621.

SVPERIORVM PERMISSV.

Imprimatur, ſi videbitur Reuerendiſſ. Patri Magiſtro Sacri Palatij Apoſtolici.

P. Epiſcopus de Curte Viceſg.

BIBLIOTECA N. ROMA VITTORIO EMANUELE

FRater Nicolaus Richardius Sacræ Theologiæ profeſſor, & Regens Collegij Romani S. Thomæ ſuper Mineruam, Ord. Prædicatorum. De mandato Reuerendiſſ. S. P. A. Magiſtri legi has Noctes Rauennates, Io. Matthæi Caryophili; Noctes vtique ſecundum Regium & Propheticum oraculum, lumine dieſcentes, & robuſtis delicijs abundantes. Decet ſub Gregorio Sanctiſſ. Paſtore tales prodire Vigiliarum fructus, quibus Eccleſia par referat Græcis & Latinis Vatibus, & pietate præripiat

palmam , vt non iam phanaticì ſint Poetæ, ſed ſapiant, & Deo canant. Cenſeo dignum opus, nocturni licet vocabuli, pleno lumine, quod ſcilicet nihil habeat pietati non fauens. Dedi & ſubſcripſi in S. Mariæ ſuper Mineruam 13. Kal. Septemb. MDC XXI.

Fr. Nicolaus Ricchardius.

Imprimatur.

F. Hyacinthus Petronius Romanus Ord. Prædicatorum, Sacri Apoſtolici Palatij Magiſter.

LVDOVICO
CARD. LVDOVISIO
Summi Pontificis
GREGORII XV.
FRATRIS FILIO,
S. R. E. CAMERARIO
BONONIAE ARCHIEPISCOPO,
Domino ſuo clementiſsimo.

IO. MATTHÆVS CARYOPHILVS.

OMnia nox peperit, veteres dixere Sophiſtæ,
Et chaos, & rerum vilis abyſſus erat.
Mens tandem aduenit, rebusq́ inclaruit ordo;
Demulcentq́ oculos, quæ prius horror erant.
Nox etiã peperit mihi carmina præpete ſomno,
Quæ vel Villa Petri, quæ ve Rauenna dedit.

A 3 *Aldo-*

Aldobrandini Villa auguſtiſſima Petri,
Et titulis centum ſplendida Metropolis.
Præſtabat, fateor, terra hæc & marmore condi;
Præſtabat tenebris illa iacere ſuis.
Quid facerem? Mens ipſe venis, lux aurea ſurgis,
Disijcis & tenebras, & chaos ordo tenet.
Mens ſummo ingenij quæ vincis acumine mentes,
Mens virtute potens, mens pietate potens.
Aurea poſt hyemẽ, poſt nubila lux & in Vrbe,
Gregorij radijs lux & in orbe tui.
Et non viſa facis Ludouiſi vt viſa legantur,
Et pateant oculis lumine plena tuo.
Sic tua, non mea ſunt, tanto quæ lumine cõples;
Si chaos illa mihi, tu ſpecioſa facis.
Accipe quæ tua ſunt, & quæ tibi deditus offert;
Hoc mea plus, quo plus hæc tua ſemper erũt.

GRE-

GREGORIO XV.
PONT. OPT. MAX.

INCLYTVS eſt numerus, ſi denis addita quinque,
Et graduum pſalmos tot numerare licet.
Quindeno comites virtutes indicat omnes,
Cunctaque deberi carmina GREGORIO.
Tanti Pontificis prima eſt ſi gloria nomen,
Ecquid erit virtus nomine digna ſuo?

Eidem.

S*Vmma Petri virtus ſi nullum eſt carpere ſomnum,*
Eſſe Petrus debet GREGORIVS *titulo.*
Si Petrus eſt, qui iure Petri ſedet arbiter orbis;
Idem eſt GREGORIVS, *quod vigil ipſe Petrus.*
Ergo Petri virtus trahitur ſi nomine tanto,
Plus ſub GREGORIO *Petrus honoris habet.*

LVDOVICO
CARD. LVDOVISIO.

AGMEN apum tenero quibus olim inſederat ori,
Index eloquij dulce fluentis erat.
Agmina tu Diuum geris ore, & pectore toto,
Et maieſtati gratia mixta nitet.
Eſt in fronte pudor, charites duo lumina cingunt,
Et Maia genitus totus in ore ſedet.
Vt ſpecie imperio digna LVDOVISIVS heros,
Hermes Paſſonis non LVDOVICE fores.
Sed quale ingenium dederat natura creatrix,
Talis & ingenitis conſpicerere notis.

Eidem.

FLos viget ætatis, ſed cano in pectore virtus
Tanta eſt, ſis impar vt Ludouice tibi.
Te minor ætate es, maior virtute ſenili;
Et minor, & maior maximus eſſe potes.
Quid ſupereſt? trinum vincas vt Neſtoris æuum,
Et fias vni par LVDOVISE tibi.

Eidem

Eidem.

NObile ſuſtineas cum pondus & Vrbis & Orbis,
Ferreus, ad titulum vox forèt apta tibi.
Cum tamen ingenio ſis aureus, aurea condens
Secula, ſis titulo nobiliore decet.
Eſto GREGORII baculus, ſplendorq́. Senatus,
Virtutum examen, pectus Apoſtolicum.
Vrbs æterna tui ſimiles ſi ſemper haberet,
Subditus Vrbi Orbis iam LVDOVISE foret.

Eidem.

ATtica magnificas fugit ſapientia ſedes,
Et procul à turbis Villa Platonis erat.
Auſpicijs LVDOVISE tuis Academia ſurgit,
Arx vbi Romani præſidet imperij.
Felix ergo tibi viuet Reſpublica, quando
Qui regit ille ſapit, qui ſapit ille regit.

XPI-

ΧΡΙΣΤΩ ΣΩΤΗΡΙ.

ΚΑΙ χιλιαστὰς ὁ πρὶν ἑώρτακε χρόνος,
Αἰῶνα μυθόπλαστον ἐξευρηκότας.
Εγὼ δὲ σῶτερ χιλιοστύος φέρω
Δώρημα καινὸν, μουσικὴν πανδαισίαν,
Οὐ μυθομόρφῳ ποικιλόπλουτον θέᾳ,
Αλλ' ἱεροφθέγκτοισι πάμφυρτον μέτροις.
Ω μυριοπλόκοισιν ἀγγελῳδίαις,
Καὶ μυριογλώσσοισιν ἀνθρωπῳδίαις
Ὑμνεῖς ἄνω σὺ καὶ κάτω διπλοῦς ἔχων.
Φωτὸς χορηγὲ, πατρογεννήτου φάος.
Καλῶν χορηγὲ, μητρογεννήτου σέλας.
Αλλ' ὡς τὰ χήρας λεπτὰ τιμήσας πάλαι,
Καὶ χιλιοστὴν τὴν πενιχρὰν προσδέχου.
Τὰ σμικρὰ μικρὸς, πλάστα σὺ ζωὴν δίδου.

ΤΗ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΩ ΜΗΤΡΙ
ΚΑΙ ΘΕΟΤΟΚΩ, ΜΑΡΙΑ.

ΦΕΡΟΥΣΑ γαστρὶ τὸν θεάνθρωπον Λόγον,
Απογραφεῖσα σὺν τόκῳ κλῶσον βάλες.
Εμοὶ δὲ παρστάνασα σὺν μόνῳ μόνη,
Επιγραφεῖσα σὺν τόκῳ βίβλον δέχου,
Βίβλον δέχου, βίβλου τε τὸν μουσεργάτην,
Ολον δέχου νοῦν, κῆρ ὅλον, ψυχὴν ὅλην.
Κράτιστρεα μουσῶν, θύγατερ ψαλμογράφου,
Κρέξασα λαμπρόφωνον ἀσματουργίαν.
Βίβλον δέχου Δέσποινα καὶ μουσηγέτις.

DE-

DECEMBER.

Dominica prima Aduentus.

REgius aſcenſum te Vates ponere nubem,
Ventorum & pennas te ſuper ire canit.
Tu tibi deſcenſum voluiſti ponere nubem,
Et noua Virgineo ſarcina ventre vehi.
Sic es quicquid eras, & ſis de Virgine Soter,
Et facis hanc factus nunc homo pœne Deum.

In Aduentum. B. Virgini.

DVm gereres vterum Virgo puriſſima, tanti
Conſcia ſecreti, quis tibi ſenſus erat?
Crediderim nimia raptam dulcedine mentem
Dicere; quem, quantum quanta puella gero?
Deficit humani tota hic induſtria captus;
Quod tu ventre capis, tu quoque mente capis.

In eundem.

MEns patris æterni nullo grauidante figurã
Procreat vnigenam, conſimilemque ſibi.
Virginis hanc vterus nullo grauidante marito
Procreat vnigenam, conſimilemque ſibi.

Ille-

Ille pater verus, vera ergo hæc fœmina Mater.
Sic totam is, totam ſic habet hæc ſobolem.

In eundem.

DVm tibi venter erat diuino pondere plenus,
Quantus Virgo fuit tũc tibi dandus honor?
Quantus honor Verbo, dum iam portatur & ipſũ;
Dum non diſtincto nomine fertur honos.
Et nunc ſi qua caro diuinum admittit honorem,
Eſt tua; ſic tuus eſt vndique ſummus honor.

In eundem.

EXaltare tua virtute, & naſcere matri;
Idẽ es quod ſcandens Chriſte, vel exoriens.
Sed virtute tua ſi pura è Virgine prodis,
Hoc eſt eſſe hominem te ſimul atque Deum.
Quorſum Chriſtotocos? peperit ſi fœmina Virgo,
Dicenda eſt Mater protinus illa Dei.

In eundem.

ESt in carne Deus, nubes quẽ è Virgine velat;
Et nubem hanc nubes altera Virgo tegit.
Sol qui conſpicitur, diſcuſſa nube videtur;
Non niſi velatus Sol Deus inſpicitur.
Nulla fit Eclipſis, geminis ſed nubibus vmbra,
Immenſum terris ne iubar officiat.

In eundem.

PArturit, & nullos patitur Regina dolores;
Sed ventrem exiguum ſarcina tanta leuat.
Dumq. tumentem vterum ſibi mirabunda tuetur,
Secreta hæc animo cogitat illa ſuo.
Longius alta videt, ſpectat depreſſa propinquus,
Qui regit imperio ſumma vel ima ſuo.
Me ne humilem porrò delectã ex omnibus vnam,
Quam videat, quam ſic impleat ipſe Deus?
Sed ſi fas animo voluenti hæc addere quicquam;
Accipe concepto plena puella Deo.
Si depreſſa trahit, quo depreſſiſſima numen
Mens trahet? hoc reſtat, viſcera quod ſubeat.

In eundem.

QVæ mihi tẽpla dari poterũt? Altiſſimus inquit;
Et terram, & Cœlos impleo ſolus ego.
Sed capit anguſtus te nunc Altiſſime venter,
Arctat & immenſum Virgo puella Deum.
Vna Deo poterat leges imponere Virgo,
Vt circumſcriptus fiat & ipſe Deus.

In eundem.

SI longè panem tu portas regia nauis,
Quæ tumeant euris, ſunt vbi vela tibi?

At

At ſine velifico curſu cur credita nauis?
Es tamen, es ſolido nauis onuſta cibo.
Ipſe ſibi nauem te Plaſtes Virgo creauit,
Et panem contra conficis ipſa Deum. (ram,
Mens dat vela humilis, grauidās dat Spiritus au-
Ventrem implet panis merce ſalutifera.

Dominica ſecunda Aduentus.

SVbit puellæ Viſcera
Fœtus puellæ conditor,
Fœcundat aluum Spiritus
Illuminator mentium.
Aquas fouebat Spiritus
Supernatans, ſuperuolans:
Nunc intimorum funditur
In viſcerum ſacrarium.
Tunc dixit, & creata ſunt;
Tunc iuſſit, & formata ſunt:
Nunc ipſe fit, qui dixerat;
Nunc ipſe fit, quod ſtruxerat.
Quid altius, quid grandius
Mens curioſa fingeret?
Sic brachij potentiam,
Sic Indicij potentiam,
In Virginem puerperam,
Totam Creator protulit.

In

In eundem Aduentum.

SI pede loripedes, oculo ſi lumine caſſi
Gaudent, & morbi pellitur omne genus.
Ergo ſalus venit; ſed certa ſalutis origo
Ille eſt, imperio qui mala quæque fugat.
Et fonte ex alio currit fons iſte bonorum.
Accepta hæc Virgo ſunt referenda tibi.

Dominica tertia Aduentus.

SE negat hebræis notum Baptiſta prophetam,
Qui cunctis maior vatibus vnus erat.
Sum vox, inquit, ego magni prænuntia Verbi;
Nec quia vox præeo, ſed præit ille mihi.
Tanta fuit vox hæc, æterna vt perſonet Echo,
Dum ſub pane, Agnum dicimus ecce Dei.

S. Petro Chryſologo.

AVrea Chryſologus dum fundit verba Rauennæ,
Diſcipulum magni ſe docet eſſe Petri.
Illi nuſquam aurum, ſed verbo magna poteſtas.
Chryſologus verbis iungit vtrumque ſuis.
Nam dum verba facit, ſimul aurum fundit ab ore,
Et venit à Petro gratia dupla Petro.

Eidem

Eidem.

Pontifices Petros ſedes Romana negauit,
Sed tibi Pontifices eſſe Rauenna dedit.
Filia Romanæ quia ſedes ampla Rauennæ,
Quod non mater habet, filia prima capis.
Eſt quoq. nunc Petrus, quo tu Paſtore triumphas;
Dic, Petri incolumem quæſo fouete Petrum.

B. Petro igneo Cardinali Aldobrandino.

Dixerat Helias; hic ara, hic hoſtia duplex;
Vincat, vtri abſumens cœlitus ignis eat.
Igneus at Petrus litem non terminat aris,
Sed rapidos ignes permeat innocuus.
Zelus vtrique ardens; Petri eſt victoria maior:
Ignibus ille, ignes vicit at iſte ſuos.

S. Nicolao Myrenſi.

Militis ad votum mortali in corpore viuens
Dat Conſtantino ſomnia Nicoleos.
Territus ille minis, quis, ait, tu talia iactas?
An ſummum neſcis Cæſaris imperium?
Ipſe, vel innocuos, inquit, tu perdere noli;
Vel Chriſti famulos experiere graues.

Eidem

Eidem.

DVm pater infelix grandes exponere natas
Cogitat, & fœda ſpe miſer optat opem.
Aurum Nicoleos furtiuo munere donat;
Et clam quod rapitur, clam pius ipſe iacit.
Cœlum vi rapitur, certa eſt ſententia Chriſti;
At furtim cœlum Nicoleos rapuit.

Eidem.

LAc ſibi Nicoleos per tempora certa negauit,
Et miſeris aurum ſæpe ciboſque dedit.
Ergo iure ſuo dat nunc noua flumina lactis,
Et viduata ſuis carnibus oſſa madent.
Frigida mors olim, nunc eſt mors feruida ſanctis;
Feruoremque ſibi vel cinis ipſe trahit.

Eidem.

QVid Nicolao dulcius, quid mitius?
Exarſit acri ſaucius blaſphemia,
Dum Chriſtus impar procreanti dicitur,
Vltuſque pugno fertur hanc iniuriam.
Miraculorum ſi perampla conferas,
Non æſtimandum dixeris hoc vltimum,
Hic zelus egit, Agnus vt mitiſſimus
Manum flagello verberans armauerit.

S. Ambroſio.

AGmen apum ſibi mella legit, dum prata perrerat;
Ex ore Ambroſij colligit ambroſiam.
Non humana notat, verum diuina locutum,
Qui lac dum ſugit, dat puer ambroſiam.

Eidem.

QVi monſtrum horrendum fuerat, prolem inde beatam
Eſſe Auguſtinum quis putet Ambroſij?
An lingua informem ceu fœtum perficit Vrſus,
Lingua Auguſtinum format & Ambroſius?
Felices ambo; verum hic felicior; ille
Prolem quod nullam protulit aſſimilem.

Eidem.

MEl quæ fundit apis, ſtimulum quoque figit acutum;
Ambroſij labijs hoc notat agmen apum.
Ille ſimul populos & dulci nectare pauit,
Horriſono & Reges terruit eloquio.
Cur vtroque potens ſibi nomen traxit ab vno?
An quod & iratus mel dabat Ambroſius.

Eidem.

Eidem.

SOl lux eſt mundi, mundi lux altera Doctor;
Is lumen, lumen fundit & iſte ſuum.
Lumine Sol fuſo Solem non procreat vllum,
Solem Auguſtinum Sol creat Ambroſius.

Eidem.

ΣOῖς μέλι ἐν στομάτεσσι μελισσάων σμήνεα πῆξεν
Ἀμβρόσιε, γλυκερῆς σύμβολον εὐστομίης.
Εἶδαρ ἐφημερίοις θνητὸν μέλι, σῆς δ' ἀπὸ γλώσσης
Ἀθάνατος βρώμη ἔρρεεν ἀμβροσίη.

Idem.

CVr examen apum, facundæ ſymbola linguæ,
Ambroſij in labijs dulcia mella premit?
Eſca hæc mortalis; cibus immortalis ab ore
Ambroſij fluxit mentibus ambroſia.

Eidem.

ΠΩς μέλι παιδὶ μέλισσαι ἐπέπλασαν; οὐ μέλι θνητόν,
Ἄμβροτον ἀμβροσίην ἔκχεεν Ἀμβρόσιος.
Cur finxiſtis apes puero mel? non dedit ille
Mella, ſed effudit nectar & ambroſiam.

Eidem.

D*Vm docet Ambroſius, quo quæritur ordine præſul,*
A' populo præſul quæritur Ambroſius.
Ipſa etiam gaudet dum ſimplum Eccleſia lucrum,
Vna Auguſtinum captat in Ambroſio.
Quam benè deceptos ſpes ſancta vtroſq. fefellit;
Hic dum præſul abit, dum capit illa duos.

In Conceptionem B. Virginis.

T*Res qui concipiunt, ſed fœtus in omnibus idẽ;*
Concipit Anna, Adam, concipit ipſe Deus.
Hic mente, illa vtero, ſed lumbis concipit Adam;
Infectam hic, nitidam mens, vteruſque capit.
Nulla Dei matrem lex obligat, omnia vincit;
Hicq. habet, omnipotẽs quod dare dextra poteſt.

In eandem.

P*Rima tulit mortẽ, tulit altera fœmina vitam;*
Et vitam & mortem fœmina Virgo tulit.
Nondum conceptæ proli tulit altera mortem;
Concepta hæc vitam, concipienſque tulit.
Sic genitrix mortem peperit, ſic filia vitam,
Et genitrix matris filia Virgo fuit.

In

In eandem.

EDidit innumeras ſtirpes ſine ſemine tellus,
Attamen innato ſemine prolificas.
Edidit & Virgo prolem ſine ſemine prægnans,
Attamen arcano ſemine prolificam.
Terra dedit ſtirpes nudata prementibus vndis,
Virgo nunquam vndis obruta fœtificat.

In eandem.

SVnt qui ortas aiunt ſpinas à crimine primo;
Tu quoque poſt crimen Virgo medela venis.
Infelix hinc terra parens; felicior Adam,
Quam ſi præceptum non violaſſet opus.
Si felix ergo culpa eſt naſcente medela,
Infelix nunquam Virgo medela fuit.

In eandem.

NOn dat informem ſpeciem Creator;
Condidit Solem radijs potentem,
Condidit Lunam radij capacem
Corpore pleno.
Iuſsit è terra virides oriri
Seminum plantas grauido tumore;
Finxit è terra genus omne viuens
Semine plenum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Viribus finxit validis Adamum;
Finxit, vt prolem dare poſſet, Euam.
Quicquid creauit, voluit creator
Robore plenum.
Ergo ſi Plaſtæ Mariam fatemur
Arte conceptam, ſit vt apta mater;
Quis neget plenam radij? quis ortam
Dicat inermem?

Beatæ Virgini.

QVod nigra, ſed formoſa
Dicaris ò Regina;
Non eſt quod vllo quondam
Fœdata ſis momento.
Si nigra non formoſa,
Tu nigra cur formoſa?
Quæ nigra ſed formoſa
Simul vocaris Virgo?
Formoſa quod ſis, ſcimus;
Formoſa ſemper, ſcimus.
Vel ergo nunquam nigra,
Vel nigra, ſed formoſa.
At nigra, ſed formoſa,
Pugnant ſimul coniuncta.
Qua fiat arte virgo,
Quod nigra, ſed formoſa?

Con-

Concepta ſis formoſa,
Sed debito tu nigra.
Si es ſimul quæ pugnant,
Tu nigra ſed formoſa.
Et vnus eſt non nigrans,
Et pulchritudo totus;
Et vna mater pulchri,
Quæ nigra, ſed formoſa.

In eandem.

SI Sol eſt Chriſtus, dubitet quis dicere Lunam
Te Virgo? res eſt attamen ambigua.
Te pulchram appellant nitido ceu lumine Lunam,
Hancque tuis aiunt ſuppoſitam pedibus.
Non es, & es Luna; hoc radijs eſt vincere Lunam,
Naturæ & nullam ferre tibi maculam.

In eandem.

FOemina cum primum formata eſt, protinus Adam,
Oſsis os hoc noſtri eſt, & caro carnis, ait.
Concepta vt Virgo eſt, formans Sapientia dixit;
Hæc carnem, hæc neruos, hæc dabit oſſa mihi.
Ergo viro quicquid debebat fœmina, debet
Vir tibi iam Virgo, virque Deuſque ſimul.

In eandem.

MAgna tibi omnipotens fecit, dum concipis; ergo
Magna tibi fecit, dum ſibi conciperis.
Accepti atque dati menſuram iuſsit eandem:
Quod das ipſa Deo, cur neget ille tibi?

In eandem.

INdita lux Soli eſt; vt Sol electa, quid obſtat,
Lux data ne fuerit Virgo coæua tibi?

In eandem, quo die detectum fuit laquear S. Mariæ Trans Tiberim.

AVro tota intus, ſimul auro ſplenduit arca
Tota foris, dum te ſplendida Virgo notat.
Auro tota intus, foris auro tota refulges,
Dum te viſceribus concipit Anna ſuis.
Ergo qua primum luce es lux aurea Mundo,
Pictum auro laquear dat tibi Virgo Petrus.
Obtulit ille ſuum, da tu Regina quod intus
Auratum precio ſplendidiore facit.

In

In eandem.

STruxerat è ligno diuini fœderis arcam
Imputri Moſes, præcipiente Deo.
Fœderis arca noui ſola es tu Regia Virgo,
Quam Deus imputrem condidit ipſe ſibi.
Quis te primæ Adæ tactam putredine dicat?
Symbola ſignatis tunc potiora forent.

In eandem.

VT primum vidit Lunam Natura creatam,
Orbis Luna nouus lumine plenus erat.
Ergo vt virgineam vidit natura creatam
Lunam, almo fœtus lumine plenus erat.
Quis neget hoc magnæ, minor eſt quo prædita, Lunæ?
Quis neget hoc Dominæ, quod famulatus habet?

In eandem.

TV licet humana naſcaris origine Virgo,
Nō tamen humanæ ſtigmata prolis habes.
Sexu es fœmineo, ſed mens tibi mentibus ipſis
Purior antiquæ nil ſibi matris habet.
Nam cur angelicum non præferat illa nitorem,
Regina angelicis quæ datur vna Choris?

In

In eandem.

ESſe negant Virgo te Christi morte redemptã,
Si non peccato diceris empta prius.
Aſt ego non emptam, bis te aio Virgo redemptam;
Si bis dona dedit, qui cito dona dedit.
Namque ſuperueniens, veniens & Spiritus, idem
Præueniens etiam debuit eſſe tibi.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΙΝ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

ΠΑντα μόνη, καὶ πάντα μόνως. φθόρον ἔκφυγε μούνη
Πάμβροτον, ἅντα μόνη γείνατο μοῦνον ἄκος.

In eandem.

SEprimæua parens non præſtitit Eua parentẽ,
Quæ ſimul & prolem ventre necemq. tulit.
Tu quæ Virgo paris, te præſtas vnica Matrem;
Quæ miſeros lactas vbere viuifico.
Ergo venenatis ſi detrahis vna venenum,
Quis te Virgo vnquam ferre venena putet?

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΙΕΡΑΡΧΗΝ
καὶ θαυματουργὸν Σπυρίδωνα.

ΚΑὶ ζῆς ἐν μακάρεσσι, καὶ οὐ βαρὺν ὕπνον ἰαύεις,
Ἀλλὰ φέρεις μορφὴν ἀπηθανεῦς Σπυρίδων.
Αοσα δὲ σοι φθιμένῳ σταυρέγγραφα ῥήματα θῆκαν
Λάξιες, δ᾽ θρύπτου σπιτὸς ἄμοιρα πέλει.

Καὶ

Καὶ λιπαρὴν Κέρκυραν ἔχεις, καὶ θαύματα πρήσσεις
Λάζαρι φίλε Χριστοῦ, λάζαρι φίλε τριάδος.

S. Luciæ.

IMmotus vult eſſe locus, ſed mobile corpus;
Fixa loco has leges Lucia ludificat.
Immotam vt moueat, mouet impius omnia Iudex;
Illi radices egerat alta fides.
Arte Syracuſius ſe poſſe Geometra dicat
Cuncta mouere, artem Lucia ludificat.

Eidem.

VT lea dum ſpirat, quos Lucia fouerat ignes;
Do tibi, Paſchaſius, turpe lupanar, ait.
Illa quid hoc, inquit? non fit lupa caſta Leæna;
Bis Virgo, inuitam ſi violabis, ero.
O lea bis virgo, bis martyr ſtemmate duplo,
Talia quæ dicit, talia quæ patitur.

Eidem.

VIs te nulla trahit, nam cor tibi Lucia fixum
De Chriſti obſequio pondera nulla mouent.
Non te flamma vrit, nam rides Lucia flammam,
Qua ſolet incautas perdere blanda Venus.
Transfoderis guttur, nēpe vt ſua vulnera corpus
Sentiat, vt cordi vulnera fixit amor.

Omnia reſpondent; tamen es non vulnere victa,
Sed quod te rapuit, vulnus amoris erat.

Eidem.

VErba tibi vt ceſſent, iudex indigna minatur
Verbera; tu contra verbera verba facis.
Verbera verba facis; quod vis illata pudori
Duplicat à Chriſto ſtemmata Virginibus.
Quid iuuat enſe tibi transfixum Lucia guttur,
Si vel transfixo gutture verba facis?

Eidem.

ΓΑῖα βαρυνομένη κόσμου μέσσον ἔμπεδος ἴσχει,
Καὶ γάρ μιν σταθερὰν ἶσα τάλαντα φέρει.
Ὡς ῥ' ἀσάλευτος ἔην Λουκίη, τῇ μὲν ἀνάγκαις,
Τῇ δὲ πόθῳ ψυχῆς ἀντιμεθελκομένη.

Idem è Gr.

IN medio mundi ſtat fixa grauiſſima tellus,
Vt librata æquis vndique ponderibus.
Viribus hinc igitur diſtracta, hinc pondere cordis
Lucia, ſtat pariter pondere fixa ſuo.

S. Thomæ.

ESſe Dei digitum ſcimus portenta creantem;
Nunc hominis digitus rem dat & ipſe nouã.
Vul-

Vulnera contrectat rediuiuo in corpore Chriſti,
Et facit vt ſana ſtet pietate fides.
Quanta tui digiti virtus eſt inclyte Thoma?
Præfracta ille hominum credula corda facit

Eidem.

DVm digito tangis Thoma, tu tangeris ipſe;
Si trahit vt credat cor manus omnipotens.
Omne, aiunt, corpus, quod tangit, tangitur; adde;
Qui dominum tangit, tangitur à Domino.

Eidem.

VVlnera contrectans curat ſibi vulnera Thomas,
Et fidei curat vulnera Chriſticolis.
Sic fidei medicus, ne ægrotus Apoſtolus eſſet,
Se medicum curat, curat & innumeros.

Eidem.

OMnibus vt tractent, Chriſtus ſe ſe obtulit; vnus
Hunc digitus Thomæ tractat, & vna manus.
Præſtitit hic vnus pluſquã omnes omnibus, omnes
Dum ſequimur Thoma conſolidante fidem.

In Vigiliam Natalis Domini.

NOn premitur Virgo vicini pondere partus,
Sed gerit immenſum læta ſalutis onus.
Quin onus hoc ventris, quod nullo pondere fertur,
Omnia noſtrorum pondera fert ſcelerum.
Omnia ſic portat portatum à Virgine Verbum;
Et premitur Verbum, non premitur Maria.

Die ante Natalem Domini in S. Synaxim.

NOn pater ex vtero, ſed mater pignora fundit;
Te tamen ex vtero fudit vterque parens.
Sed Patris ex vtero Patris ſinus excipit, ortum
Virginis ex vtero cum boue lectus habet.
Ex vteris vtero te Chriſte capeſſimus; opto,
Ne tibi ſit ſtabulo vilior iſte locus.

Progenitoribus Chriſti.

NEc nouus eſt genitor, nec mater ſecula vincit,
Sed proaui ſexus ſunt vtriuſque tibi.
Eſt Abrahã proauus, proauus cũ ſtemmate Dauid,
Multaque mammarum Chriſte tibi ſeries.

Vnus

Vnus & vna fuit, quibus infans dicere poſſes,
Hic Ioachim, hæc Anna eſt; hic auus, hæc auia.

In Chriſti Domini Natalem.

QVis puer hic? Verbum, quæ mater? neſcia lecti.
Quæ domus hæc? antrũ; quid duo bruta? fouent.
Cur nocte? exortus quia Sol. Cur frigore ſummo?
Fert ignem è cœlo quod puer iſte ſuum.
Quid ſibi præſepe hoc? quid vult ſibi faſcia vilis?
Omnia permutat; ſumma dat, ima capit.
Hæc vbi perſpexit Natura: heu ſtulta putabam
Infractis, inquit, legibus eſſe potens.
Subridens illi reſpondit Gratia; Plaſtes
Hoc vnum exemit, te ſibi dum reparat.

In eundem.

TOtus ab ſolo genitore natus,
Totus ab ſola genitrice natus,
Simplus eſt Chriſtus veniens ab vno,
Non & ab vna.
Plena qui ſummi Patris eſt imago,
Eſca ne mortis foret hæc imago,
Ipſe quam finxit, caro facta matris
Prodit imago.
Matris in ventrem ruit ille noctu;

Se dedit lucem pariente noctu
Matre; nox noctis tenebras vt omnes
Vna fugaret.
Vna res vincit nouitate mirum
Quicquid eſt actum; noua Virgo mater;
Quæ Deum prægnans creat, & cadentem
Recreat orbem.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Ἕσσατο χλαῖναν ἐμὴν Θεὸς ἄμβροτος, ἤθελε γάρ
Διπλοῦν πέπλον ἔχειν, ὄφρ' ἕνα μοι παρέχῃ. (πως

Μουνογενὴς μουνοῖσιν ἀγάλλεται, ἠδέ τε διπλοῖς,
Διπλόγονος, διφυὴς, ἁπλοπροσωπόθεος.

Καὶ μέγας ἦν βρέφας, φωνῆς δ' ὄγε παιδὸς ἀκούει.
Παῖς, κἂν μὴ λαλέῃ, Χριστὸς ἅπαντα φέρει.

Δηρὸν ἔρως χάλκευε, σοφαῖς φρεσὶν ἄκρα συνάπτων,
Καὶ πλάσμα πλάσῃ μίξεν, ἄμικτα πάρος.

Ἐξ ἰδίου τοκετοῦ τίς τίκτεται; ἢ τίς ὁ πλάσσας,
Πλάσματος αὖτε πάλιν καρπὸς ἔην σφετέρου;

Κλῦθι ἀδὰμ μεγάλων ἔργων. Θεὸν ἤθελες ἔμμεν
Οὐ βροτὸς, ἀλλὰ Θεὸς καὶ βροτός ἐστι Λόγος.

Κλαίει

Κλαίε πότνα κόρη, κλαίε παῖς. ἀμφοτέρων κῆρ
Πῦρ ἔφυ ἀλλήλοις, πῦρ πυρὶ καιόμενον.

Ἕσσατο λυγρὸν ὄφιν ψευδάγγελος, ἤπαφεν ἄνδρας.
Ἕσσατο ἄνδρα Θεὸς, ἤπαφε λυγρὸν ὄφιν.

Κύε τυτθὰ λέαινα. Γίγας πέλεν ἅλμασι Χριστός.
Ἀλλὰ λέων τυτθὸς τίκτεται ἐκ Μαρίης.

Ἦλθε μαχησόμενος τυτθὸς παῖς αἰνογίγαντι.
Νικᾷ. χεῖρας ἔχει τέσσαρας, οὐχὶ δύο.

Εἰκὼν εἰκὼ ἔγλυτο, λαβὼν τὴν πήξατο εἰκώ,
Εἰκὼν Πατρὸς ἑοῦ εἰκόνα τὴν ὀλίγην.

ΕΙΣ ΕΥΦΗΜΙΑΝ ΣΑΓΚΤΩΡΙΟΥ
τοῦ Καρδινάλεως.

ΦΟΙβασεν ἐκ στομάτων Βαλαὰμ χρησμῴδια μῦθον,
Ἰακὼβ γενεὴν πάγχυ σεβαζόμενος.
Σπέρματος ἐξ ἱεροῦ ἀνὴρ μεγαλώνυμος ἥξει,
Ἥξει, καὶ λαῶν σκῆπτρον ἔχει πολέων.
Ὕψος ἐς αἰθέριον τοῦ δὲ κλέος ἄφθιτον ἐστιν
Αὐξόμενον, βασιλεὺς δ' ἔσσεται εὐρυμέδων.
Ὦ μάκαρ, εὐλογιῶν τις ἀπ' εὐλογίην πάλιν ἥξει
Σεῖο, καὶ ἀρῇ ἀρὴν ἐχθομένοις ὀπάσεις.

Ἔμπυρον ἐξ Ἰακὼβ γενεῆς ἀμβήσεται ἄστρον,
  Ἄστρον, ἀνὴρ ἔθνους κοίρανος εὐσεβέος.
Ἄμμες φεγγοβόλοιο νοήσαμεν ἀστέρος αἴγλην,
  Παρθένου ἐκ φαιδρῆς σήμερον ὀρνυμένην.
Καὶ δὴ κόσμος ὅλος σελαγίζεται ἀστέρος οἵῃ
  Λαμπάδι, σαρκοφόρον τὸν Θεὸν ἱστορόων.
Καὶ σέο πορφύρεον λάμπει πλέον ὄλβιε ῥῖγος,
  Λαμπόμενον καινοῦ φάεος ἀγλαΐῃ.
Εἴης ἄστρον ἄριστον ἐφ᾽ ἡμετέρῳ παρὶ φαῖνον,
  Εἰσόκε τόνδ᾽ ἱεροῖς ἄστρασι Χριστὲ φέρῃς.

ΑΛΛΟ.

Εἰσορόων γλήναις θεοειδέσιν, ὅσσα τελεῖσθαι
  Μέλλον ἐοῖσι χρόνοισιν, ἔνθεος ᾆδε προφήτης
Τηλόθεν Ἠσαΐας κρυφίων μυστήρια μύθων.
Παιδίον ἄμμι φέριστον, ἐΰς παῖς ἄμμι φαάνθη,
Οἰκείοις ὤμοισι φέρων περιώνυμον ἀρχήν.
Καὶ μεγάλης βουλῆς κικλήσκεται ἄγγελος. ἔσται
Σύμβουλος μεγάθυμος, ἐμὸς Θεὸς, αὐτόθεος φῶς,
Εἰρήνης ἄρχων, γενέτης αἰῶνος ἀρίστου,
Χρύσεον ὄκκα γένος μερόπων κατὰ γαῖαν ἐσεῖται.
Εἰρήνης δὲ φίλης αὐτῷ πέρας οὐδὲν ἔσται.
Σκῆπτρα Δαβὶδ πατρῷα, καὶ εὐκλέα λήψεται οἶκον.
Ὡς γὰρ ἔδοκτο Θεῷ. ζῆλος Θεοῦ ὄλβια ταῦτα
Ἔργα χερὸς μεγάλης τελέσει ἀνδρεσσιν ἀρήγων.

Δῶξε

Δεῖξε παῖν Μαρίης ἦμαρ τόδε, τὸν πάρος ᾖδεν
Πνεύματι θέσπις ἀοιδός. ἔχεν παῖν δ' ἐχόμεθ' ἄμμες
Οὐ μεγάλῳ μεγάλης ἐπὶ μητέρος ἄζυγι κόλπῳ,
Καὶ βοῒ καὶ κάνθωνι μέσον. χαῖρ' ἄχρονε κοῦρε,
Κοῦρε πατρὸς πολιῆφιν ἰσόχρονε, δημιοεργέ,
Διπλόε, μουνογενές, βροτοάμβροτε, δισσογένεθλε.
Ἔρχεο δ' ἡμέτερον γενέτην, καὶ ἄμμε σαώζων.

B. Virgini parturienti.

SI tua conſpiceret fœtantia viſcera Moſes;
Ardentem Virgo, diceret, Ecce rubum.
Ambuſtus viridem non perdidit ille colorem;
Et tu cum viridi Virginitate paris.
Diceret; hunc nobis dant ſigna theandrica partũ;
Quæ parit eſt Virgo; quem parit illa, Deus.

Eidem.

CArnem dediſti Verbo,
Verbum tibi ſe totum,
Deo Deorum plena,
Dans plena, ſumens plena.
Verbo creatus orbis,
Te recreatus orbis.
Salus Per illud ~~ſalus~~ facta,
Per te ſalus peracta.

Quod ſit, bonum ſit Verbo;
Per te ſit omne donum.
Et facta Verbo ſiunt,
Perfecta per te ſiunt.
Sed iuſtus ille iudex,
Tu mater aduocata;
Tu ſpes, & ille terror;
Hoc diſtat, hoc eſt impar.

Eidem.

RVmpe Patris Verbum cœlos, teque inſere terris;
Clamabat Vates pectore fatidico:
Tu cœlos rumpis, non rumpis Virginis aluum,
Dum pius aſſumpta carne Redemptor ades.
Dirumpi cœlum fas eſt, non Virginis aluum.
Sic patet hoc homini, ſic patet illa Deo.

Eidem.

LVx penetrat lucem; lux Chriſtus, lux quoque Virgo;
Si lucente ardet lampade Virginitas.
Quid mirum, illæſa ſi prodit Virgine Chriſtus?
Lux luci nunquam damna creare poteſt.

Eidem.

Eidem.

E De tuum Virgo partum ſine ſemine partum;
Et lucem in lucem, quam geris, ede nouam.
Ede Patris Verbum, quod verbo concipis vno;
Vt ſit bis genitus te pariente Deus.
Tempus adeſt: en cœlituum ruit agmen ab alto;
En canit, & terras æquat olympe tibi.

Eidem.

F Rigida nox, tenebræ, nuſquam domus hoſpita, cunæ
Stramina, fomentum, bos, aſinuſque comes.
Hæ tibi delitiæ naſcenti Chriſte fuerunt;
Hæc te Chriſte tuus ferre coegit amor.
Si te vincit amor, tota eſt victoria victi.
Tu vincis, quando te tuus vrget amor.

Eidem.

D Ixit, & è nihilo Verbũ genus omne creauit.
Non ſat erat, verbo reddere quod cecidit.
Redderet vt lapſum, quæſita potentia maior.
Fit factum, & facto ſit medicina ſuo.
Debebam, quod totus eram tibi Chriſte creanti;
Quod debere queam nunc tibi, non video.

Eidem.

PErmeat exoriens intactam Virginis aluum;
Nec via quam faciat Sol nouus vlla patet.
Miraris? penetrat ſi lux, nec corpora frangit,
Lux de luce micans hoc tibi non poterit?

Eidem.

VOx fuit hæc Superum; æternas attollite portas;
Bellipotens, Victor, Rex Deus ingreditur.
Dum ventre egreditur, vox hæc non, tollite portas;
Claudite ſed portam; Rex, ait, egreditur.
Omnibus vt pateant, portæ panduntur olympi;
Clauſa patet ſoli peruia porta Deo.

Eidem.

ABſciſſus de monte lapis iam cernitur infans,
Non ferro, aut vlla percutiente manu.
Se lapis auulſit magno de corpore Montis;
Nec mons, auulſus nec dolet ipſe lapis.
Senſus abeſt omnis, quod ſit præciſio facta;
Cum valeat ſenſu totus vterque ſuo.
Sola Dei Mater, quæ ſint tua gaudia ſentis;
Et ſolus ſentit ſe puer eſſe Deum.

Eidem.

OMnia cui debent, tibi debet Regia Virgo;
Namq. tuus verè eſt, qui ſibi cuncta creat.
Sic tu facta Deo materno nomine maior;
Tanta, vt maiorem nec Deus ipſe queat.

Eidem.

VIdit & erubuit nudum nuda Eua maritum;
Virgo Deum obtectum corpore læta videt.
Pars fuit illa viri, ſed vir pars extitit huius:
Concidit illa prior, ſubſtitit iſta prior.
Et natura redux, ſi fœmina perdidit, inquit,
Fœmina plus prodeſt, fœmina quam nocuit.

Eidem.

ESſe Deus voluit monitis fallacibus Adam,
Et non mortalis deſijt eſſe miſer.
Ergo ſemideos fruſtra ſibi fabula finxit.
Sed fruſtrari hominis ſpem negat ipſe Deus.
Vt ſit totus homo totus Deus, efficit ipſe,
Dum Deus is totus, ſit quoque totus homo.

Eidem.

OMnia de nihilo per Verbum facta fatemur,
Quo ſine productum dicimus eſſe nihil.

Omnia nunc Virgo per te inſtaurata fatemur,
Et ſine te ſanctum dicimus eſſe nihil.
Si ſumus in Verbo, ſi viuimus, atque mouemur;
Dum paris, hæc Virgo tu meliora facis.
Quæque videbatur crementum admittere nullum,
Fœcunda eſt in te Virginitas melior.

Eidem.

DVm nox alta ſilet, ſopor omnia dum premit altus,
Maternis Verbum ſedibus egreditur.
Et ceu Sol tenebras, horrenda ſilentia Verbum,
Ignis vt æternus frigora ſumma fugat.
Sol nube obductus, Verbum infans, frigidus ignis;
Viribus vt monſtret cuncta ſubeſſe ſuis.
Ordine compoſito naturæ dum ipſe Creator,
Ordine naturam recreat oppoſito.

Eidem.

PLena eſt aſſumpto Deitas in corpore, corpus
Plena hoc Virgo habuit cum Deitate ſua.
Templum corpus erat Deitati; Regia Virgo
Templi non templum, vera ſed eſt genitrix.
Vera illi genitrix, vnus qui filius vnam
Reſpicit hinc matrem, reſpicit inde Patrem.

Eidem.

Eidem.

DEcidit in terras nocte hac mellifluus imber,
Totaque iam Cœli nectare terra madet.
Nocte tamen viſus ſi nuſquam nubilus æther,
Vnde nouo tellus nectaris imbre madet?
Vna imbrem tantum fudit nubecula, Virgo;
Vni fontem etiam quæ tibi Roma dedit.
Virginis ad partum cui ſons emanat oliui;
Et fontem te homines nunc pietatis habent.
Virginis hoc munus; Virgo eſt, quæ nectaris imbrem;
Virgo eſt, quæ fontem dat tibi Roma ſuum.

Eidem.

PErſonatus homo non idem eſt ſyrmate ſumpto,
Syrmate ſed poſito redditur ille ſibi.
Tu tibi perſonam non ſumis corpore ſumpto,
Perſonæ iungis ſed mea Chriſte tuæ.
Filius ante Patri, nunc Matri filius idem;
Atque idem, nunquam corpore depoſito.

S. Stephano Protomart.

ET quatit, & quatitur ſaxorũ turbine; rumpi
Sed potuit Stephanus, rumpere non potuit.

Saxa is verba iacit Iudæ, at ſaxeus ipſe
Saxa iacis; certe is rumpere non poterat.
Rumpere non poterat Iudæum, at rupit olympum;
Et moriens ſtantem te ſibi Chriſte videt.

Eidem.

ATbletæ quondam victori mænia rumpi
Mos erat: En Stephani gloria quanta fuit.
Aenea Cœlorum rumpit ſibi mænia victor,
Dum petitur ſaxis, dum petit aſtra pugil.
Non pugil, effuſo ſed primus ſanguine martyr,
Dux gregis, & cætus gloria palmiferi.

Eidem.

EMicat angelico Stephanus, dum diſputat, ore;
Expanſoſque ſinus proſpicit æthereos.
En, inquit, video ſummo ſtantem æthere Ieſum;
Stat Patris ad dextram, non ſedet ille mihi.
Scilicet athletis ſtando certamina Ieſus
Spectat, & ad pugiles pars venit ille ſuos.

Eidem.

ANte ſibi Stephanus fuerat, quam ſtemmate cinctus,
Qui Dux Martyrij luxque futurus erat.
Illius

Illius ante alios violentia rupit olympum,
Martyribus reliquis fractus vt ille foret.
Sic vi non rapuit Stephanus, ſed rupit olympum;
Et ſibi iam ruptum, rupit & innumeris.

Eidem.

CArnificum turbis veniã tu Chriſte rogabas,
Et Stephanus populo pro lapidante rogat.
Quod facis, ille facit; quod vis, hoc optat & ille;
Quod ploras, plorat; quod petis, ille petit.
Tu nobis moreris, ſed te prior ille ſecutus
Et mortem, & vocem reddidit aſsimilem.

Eidem, & S. Laurentio.

QVàm benè cum Stephano tumulum Laurentius vnum
Poſſidet, & iunctos vrna & olympus habet.
Ambos leuitas, ambos virtutibus auctos,
Hunc decus Eois, hunc decus Heſperijs.
Heſperius flammæ, ſaxis ſuccumbit Eous;
Cum flamma & ſaxum totus vterque foret.
Lampas erat Stephanus, lampas Laurentius; ille
Saxeus hebræo, ſaxeus hic Italo.
Quales vna dabit tibi Chriſte hæc vrna gemellos?
Et quia primitias hæc dabit, omne dabit.

Eidem.

Eidem.

VT fieret Paulus, Saulus fuit ante vocandus;
Et Stephani Saulus morte vocandus erat.
Nec mors vna ſatis, vox illi hæc præuia; Ieſu
Ne ſcelus hoc ſtatuas; lux tibi Saule fuit.
Et merito Stephani doctorem Eccleſia iactat,
Vnde eſt martyrij tanta ſuborta ſeges.
Quot mors vna ferat Stephano, voxque vna coronas,
Si facit hæc Paulum, martyres illa facit?

Eidem.

CLamabat Stephanus; Cęlos contẽplor apertos;
En Pater, en dextra Filius adſtat homo.
Si ſpectare Deum vita eſt æterna beatis;
Necdum cæſus erat, iamque beatus erat.

Eidem.

ANgelico Stephanum vultu Synagoga loquentem
Inſpicit, & ſæuit dentibus, & manibus.
Dente lupos, manibus Bacchas imitata furentes;
Et formam ſaxis impetit angelicam.
Iure ergo angelicæ ſe formæ pandit olympus,
Obſtruit & ſaxis hunc Synagoga ſibi.

ΣΤΕ-

ΣΤΕΦΑΝΩι ΤΩι ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΙ.

ἄκρον
Πρωτάθλε μάρτυς, σὺ στέφος λαχὼν ~~[illegible]~~,
Φερωνύμως εἶ καὶ ~~[illegible]~~ στέφος τὸ μαρτύρων.
Ἐκ μαργάρων δὲ πλεχθὲν ἐκλάμπει στέφος.
Ἔπλεξε ποίνην σοὶ βαρὺ στέφος λίθαξ,
Ἔπλεξε λοιπὸν μαρτύρων εἶδος στέφος.
Καὶ πρωταθλήσας, οὐ μοναθλήσας, στέφος
Πρωτοστεφὴς σὺ καὶ ~~[illegible]~~ς φέρεις.
περιστέφων

S. Ioanni Euang.

TE ſouet æterni natum ſinus ipſe Parentis,
Tu quoque cara ſinu pignora Chriſte foues.
Quam diſpar ratio? ſinus eſt diuinus vterque,
Nec tamen vna ſinus vis vtriuſque fuit.
Ille hominem Chriſtum terris immittit ab alto;
E terris Aquilam quæ volet, iſte facit.

Eidem.

FLumina Ioannes diuino è pectore potat,
Vnus & à cœna ſacra fluenta bibit.
Ebibit immenſum pelagus, primordia Verbi,
Vt natum, hinc factum, bis quoque ſit genitum.
Ebibere immenſum pelagus quis crederet vnum?
Et potandum alijs hoc tamen ille bibit.

Eidem.

Eidem.

HAec duo Ioanuis rugiere tonitrua; Verbum
Eſt Deus; & factũeſt luxq. Deuſq. caro.
Hæc dant horriſonos excuſſa tonitrua bombos,
Murmur vt audiri non queat hæreticum.
Sint voces alij, præcones, claſſica, pſaltæ,
Ioannis valido lingua fragore tonat.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΙΩΑΝΝΗΝ τὸν Ἀπόστολον.

Παρθένε πῶς καλέω σε, ἀπόστολον, ἠὲ προφήτην,
Ἠὲ προσηγορείῃ μάρτυρα τῇ μεγάλῃ;
Ὃν χριστὸς φιλέεσκεν, ἑῷ δ' ἀνεδέξατο κόλπῳ
Δεῖπνα φίλοις τελέων ἔσχατα μυστοδόκοις.
Κἆνθεν ἀφυσσάμενος σοφίην θεοφαίτορα, χράψας
Ἔνθεον ἀρρήτου δόγμα θεηλογίης.
Τῷ σε βαρυγδούπου Λόγος ἔννεπεν υἱέα βροντῆς,
Ἁγνῆς ἁγνοφύλαξ παρθένε παρθενίης,
Καὶ Μαρίης ἐπίκουρε. τί δὴ πλέον; ἄρκιον εἰπεῖν,
Ὅττι φίλος Μαρίῃ ἔσκες ὁμωρόφιος.

Eidem.

TV te Chriſte tuæ matri naſcendo dediſti,
Ioanni matrem das moriendo tuam.
Dum

Dum das quicquid habes, nihil eſt opulentius illa;
Et Ioanne nihil ditius eſſe poteſt.
Si tua te mater, ſi matrem poſſidet ille,
Quid dicam? cunctas hic habet vnus opes.

Eidem.

VIuere Ioannem, ſeu mox poſt funera raptũ,
Incertus vario murmure rumor erat.
Certe viuus erat, ſubijt cum ſponte ſepulcrum,
Mortis in hoſpitio viuus vt ille foret.
Viuere ſic vnus potuit moriendo Ioannes,
Viuendo & potuit protinus ille mori.
Et ſenio confectam aquilam iuueneſcere dicunt;
Quis neget hoc Aquilæ, quæ ſuper aſtra volat?

Eidem.

QVæſita in ſomnis olim ſapientia Regi,
Mortale in pectus fudit ſe ſe illa cubantis.
Sponte è diuino ſapientia pectore manans
In ſacra Ioannis ſe ſe præcordia fudit,
Pectore diuino ſubnixus dum ille recumbit.
Illum eluſit amor; Virgo hic à Virgine Chriſto
Virginis æternæ cuſtos cum Virgine viuit.

Eidem.

Eidem.

FIlius æterno dilectus Chriſte parenti,
Dilectum aſſumis tu tibi diſcipulum.
Dilectum genitor te nube acclamat ab alta,
Dilectum tu offers è cruce diſcipulum.
Si tu dilectus matri, dilectus eidem
Ioannes, Virgo dum ſit vtrique parens.
Quantum pollet amor? Ieſum in Ioanne videmus;
Imprimit hunc illi dum violentus amor.

SS. Innocentibus.

TAnta ne regnandi Rex ò peregrine libido,
Porcum quàm natum præſtet vt eſſe tuum?
Natum Regem audis, nulli & vis parcere nato.
Quót tu Medeas, quot Lamias ſuperas?
Infœlix, Chriſto ſic hoſtia grata litatur;
Sic fers vt Domino vera tributa tuo.

Ijſdem.

ENecat Herodes tam præcocis agmina turbæ,
Et ſua ſic fieri non ſua regna putat.
Impie quem quęris, ſua venit regna daturus;
Et venit, cum tu non tua regna capis.
Tu tibi regna tene, quę non tua iam tua fecit
Aetas, qua veniens Rex ſua regna dedit.

Ijſdem.

Ijſdem.

R*Ex impius tragœdias*
Vicit furore barbaro;
Lactentium grex ſternitur,
Dum Rex latens perquiritur.
Quid quæris inſaniſsime?
Si Chriſtus eſt qui quæritur,
Et te docent oracula,
Speras Deum te vincere?
Vel te magiſtro perfidi,
Vel tu magiſtris perfidis,
Dum quæritis fugacia,
Et vera regna perditis.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΓΙΑ ΝΗΠΙΑ.

Νηπιάχων αἴω μινυείσματα· τίς ῥα νεογνῶν
Θρῆνος ὅδ᾽; ὀμφακίας πικρὸς ἔμαρψεν ἄρης.
Ἡ κακὰ Ἡρώδου ὀλοόφρονος ἔπλετο βουλά.
Ὦ φθόνε, ὡς μανίας ἦσθα χερειότερος.
Τίς σέο δηλήμων φόβος ἔγκατα ἐμβρυοφόντα
Εἷλε; τίς ἐξ ἁπαλῶν ὀξὺ μόθος βρεφέων;
Ἔρρε κακῆς φύσεως κακὸν ὠόν, δύσνοθε, δύσπαις,
Ὠμότερε σκύλλας, αὐτοχάρυβδις ἐών.
Πῶς οὐχ οἷα Κύκλωψ σάρκας φάγες, ὃς γαλαθηνοὺς
Δαρδάπτων, μαλακῶν αἷμα πίες μελέων;

Πῶς σὺ δ᾽ ἀγνδίων, ἀνδρῶν φάγες ὀπταλέον κῆρ;
 Αἰνολέων, ἀγρίας ἄρκτου ἔχων κραδίαν.
Ψεύδομαι, οὐ κραδίην πάντως ἔχες, ἀλλὰ σιδήρου
 Ἐγκατάσσοι μήτηρ ἔνθετο γιγνομένῳ.
Σοὶ γενέτις γλαυκὴ καὶ ἀμείλιχος ἦε θάλασσα,
 Ἔν τε βίας ἀνέμων πάντοθεν ὀρνυμένης
Λαίλαψ, ἠδὲ θύελλα βαρύβρομα κύματα μίσγει.
 Νυκτὸς ὅτ᾽ ὀρφναία πόντον ἔχει νεφέλα.
Καί σέ τι κῆτος ἑὸν, τυτθὸν τρέφεν ἠδ᾽ ἀτίταλλεν,
 Οὐ δελφὶν, ὃς ἔχει κῆρ μερόπεσσι φίλον.
Ἆ πάτερ ἀγριόθυμε, κατέκτας ἦα, κατέκτας,
 Μηδείης νικῶν παιδοφόνοιο νόον.
Πῶς ζωῆς μιν ἄμερσας, ὃ πρὶν κακομήχανε δῶρον
 Τικτομένῳ δῶκας σπέρματος ἐκ σφετέρου;
Ὦ τοίου γενέταο τεὶς ἄξιε, οἷος ἔφυσθα
 Σεῖο γόνοις γενέτης. ὦ φύσις, ὦ κακίη.
Ὦ μέγα δυναμένη φύσις ὤλεο, ὤλεο πάμπαν.
 Μηκέτι ἦα πατὴρ, παῖς τε τίοι γενέτην.
Εἰ δ᾽ ἀτρεκὲς, γάστρην ὅτι δάκνει φόρτος ἐχίδνης,
 Μητροφονεύς τε γόνος δέρκεται ἠέλιον.
Ἄθλιε, παιδὶ φύσις μόρον ὤπασε πατρὸς ἑοῖο
 Καὶ γονέων, γονέες δ᾽ οὐκ ἔτι φονεῖς τεκέων.
Ἀνθ᾽ ἑνὸς ὃν βώστρεις, τόσσον νέφος ὤλεσας ἀνδρῶν,
 Πατρίδα χηρώσας, σκῆπτρά τε σῆς παλάμης.
Οὐδὲ σ᾽ ὀδυρομένων ἀπερύκακε δάκρυ γυναικῶν,
 Οὐδὲ πόσου φίλτρου φείσαο κυσσαμένων.

Μητέ-

Μητέρες ὦ στυγναὶ, ταῖς ἥδιον, ἥδιον οὐδὲν,
Ἡ βρεφέων ὁράαν ὄψιας ὑμετέρων.
Ὀρνίθων γλυκερὴν μακαρίζετε, αἳ πτερύγεσσι
Κρύπτουσιν θαλερῶς πρόσφυγας ὀρταλίχους.
Ἦσαν ἀμαζονίδες γένος οὐ σθενὲς, ἀλλὰ γυναῖκες.
Δείγματος ἀρχαίου ζῆλον ἔχοιτε νέον.
Ἀλλ' ὦ νηπιάχων νέφος ὄμβριμον, οἵγ' ἐν ὀλύμπῳ
Παίζετε, τοῖς ἰδίοις αἵμασι λουσάμενοι.
Μνωόμενοι παθέων, τάπερ ἔκφυγεν ὑμετέρη σάρξ,
Πρὶν ψαῦσαι πελάγεις ὅρμον ἔχοντες ἄκρον.
Νήπιον εἰσορόωντες, ὅου πάρα καὶ μόρον ἱρὸν,
Καὶ βίον ἀντὶ μόρου δρέψατε τερπόμενοι.
Παίζετε, ὡς γὰρ ἔοικεν· ἐμῆς δ' ἄρα μνήμονες εὐχῆς,
Αἰτέετε χρυσέων φύξιν ἐμοὶ παθέων.

In Herodem.

QVæris vt occidas; nō hoc eſt quærere Chriſtū
Herodes; certis quæritur ille modis.
Qui ſua non quærit, nec ſe, Chriſtū ordine quærit;
Tu tua, te quæris, nec bene conquereris.
Et quia ſic quæris, quærendo vt perdere poſſis,
Te perdis, dum alios perdere poſſe putas.

Iiſdem.

EST qui ſponte cupit fieri pia victima Chriſto,
Nec fit; & eſt qui fit, quod pius ante cupit.

D 2 *Eſt*

Eſt etiam qui fit, ſed fit non præſcius ipſe.
Sic ſæua Herodis victima grata fuit.
Fluminis exornat Baptiſmum merſio trina,
Baptiſmum exornat flaminis ordo triplex.

Iiſdem.

HOſtia cæſa Deo nulla olim humana placebat;
Hoſtia nunc illi non magis vlla placet.
Infanti infantes cæduntur victima Chriſto,
Et morti mortem reddere, ſummus amor.
Non cruor hircorum, non taurus me iuuat, inquit;
Me iuuat effuſus pro pietate cruor.

Iiſdem.

ENecat infantes veſana ſatellitis ira,
Et furit Herodes, & fugit ille puer.
Ille puer, quem eluſa petit vigilantia Regis;
Qui fugit, & cœlum complet & omne ſolum.
Non mortem ille puer, te Rex fugit impie; viuit,
Morte ſua vt mortem deſtruat ille puer.

S. Thomæ Cantuarienſi.

SParſiſti cerebrum Thoma, ceu nobile ſemen;
Nunc ſeges ex tanto ſemine nulla venit.
Relligionis enim dum ſe caput Anglia fingit,
Quis caput hoc cerebrum prorſus habere putet?

Die

Die feſto S. Silueſtri.

VT placeat Petro Cornelius, extaſis vrget;
Et cõmune nihil Petro mandatur habendũ.
Vt Conſtantinus Chriſto ſe traderet, ipſe
Cum Paulo Petrus mandat per ſomnia viſus.
Silueſterque latens accerſitur indice Petro.
Somnia ſic Petro, & per Petrum ſomnia fiunt,
Gentibus vt ferret fidei primordia Petrus;
Romanuſque foret primus tibi Chriſte fidelis,
Et Romana fides fidei ſit regula veræ.

S. Silueſtro Papæ.

DVm latebras quæris gelidis Silueſter in antris,
Quæreris, & prædam viſa ſuperna docent.
Fis præda, & captus Dominũ capis ipſe tenentem,
Romanum & Chriſto ſubijcis imperium.
Scilicet hæc Agni virtus, vt vertat in Agnos,
Agnorum cupidos quos facit ira lupos.

Eidem.

LEpra lepram curat, dant balnea ſęua cruoris,
Balnea quę meritum vimq. cruoris habent.
Sic ſibi te pietas pie Conſtantine piauit;
Quamque pater coluit, plus colis ipſe fidem.

 Sic

Sic duce Silueſtro, quæ ſceptra profana gerebat,
Vrbs nunc ſceptra Petro principe mixta gerit.

Eidem.

CVr tibi Silueſtri nomen poſuere parentes?
An vero impoſitum cœlitus illud erat.
Sylua erat omnigenũ facta Vrbs æterna ferarum;
Hanc purgare tuum maxime paſtor opus.
Hinc tu Silueſter, quod ſyluam excideris: ergo
Antiphraſim paſſum nobile nomen habes.

Eidem.

DE ſylua in ſyluam accitur Silueſter in Vrbẽ,
De ſylua vt fieret frugifer Vrbis ager.
Succidit ſyluam Silueſter acumine verbi,
Et mox ſyluicolas expulit inde feras.
Expulit inde Deos, & regnat Petrus in Vrbe,
Et Deus eſt Chriſtus, floret & Vrbis ager.

Eidem ad Soractem.

NOn fugit Petrus, ſed te Chriſte ille negauit;
Silueſter fugiens non tamen ille negat.
Ille negans, mortem non fugit; dum fugit iſte,
Se negat incerto tempore velle mori.
Ad mortem Petrus quæſitus fugerat Vrbem;
Hic fugiens, Vrbis quæritur à Domino.

Non

Non fugiens, moriẽs Petrus eſt diademate cinctus;
Romæ non moriens hic diadema capit.
Nec tamen oppoſita oppoſitos res arguit illos:
Chriſto namque facit, quicquid vterque facit.

Eidem.

IVſſerat è tenebris lucem ſplendeſcere Plaſtes,
Forma tenebrarum ſed fuit illa nihil.
His quoque de latebris Romæ lux maxima fulſit,
Quæ tibi Silueſter ſacra fuere domus.
Sed magis id mirum, latebris quod victus ab iſtis
Imperij ſplendor nunc velut vmbra iacet.

S. Romanæ.

VIx bene luſtra duo teneris impleuerat annis,
Plenaque conſilij Virgo ſenilis erat.
Sedula Silueſtrum quærit Soractis ad antra,
Antra & viuifico fonte renata petit.
Alloquio ſacræ Virgo dignata Columbæ,
Et Conſtantino Principe nobilior.
Morbis optauit curandis ille lauacrum;
Romana, vt Chriſto ſponſa tenella foret.

IANVARIVS.

In Circumciſionem Domini.

EN quo ſumma Dei demiſſa eſt gloria; ferro
Natus heri abradi vult ſibi pelliculam.
Cęcus amor, non ille videt, niſi quicquid amato eſt
Vtile; non curat, quod videt eſſe ſuum.
Hoc ne vile putes, ſumit venerabile Ieſu
Nomen, cui flecti debeat omne genu.

In eandem.

OMnia ſunt octo venerando in nomine Ieſu;
Octaua hoc etiam lux tibi Chriſte dedit.
Sanguinis at primum dat circumciſio fontem,
Et ſeptem reliquos mors violenta dabit.

In eandem.

INdex raſa caro fuerat, quod crederet Abram;
Infans Chriſte caro quid tibi raſa notat?
Tu fidei Dominus nihil eſt quod credere poſsis,
Siue homo cum videas omnia, ſiue Deus.
An quia non poteras dici ſine ſanguine Ieſus;
Vt ſis vera ſalus, eſt tibi raſa caro.

In eandem.

SI genus erigitur mortale in nomine Ieſu,
Nomine cur Ieſu flectitur omne genu?
Lanx iuſta eſt; ſcelerum flexit ſe pondere Ieſus;
Flectimur erecto, qui prius erigimur.

In Epiphaniam.

SEu lymphas tu vina facis, ſiue indice ſtella
Quęreris, aut vnda fluminis ablueris.
Quod facis eſt vnũ, quod te poſſe omnia monſtrat.
Nunc poſſe hęc eadem quis tibi Chriſte neget?
Da fontem, mutentur aquę, noua lumina conde;
Sic ego te toties vindice ſaluus ero.

In eandem.

CVm radios Phaethon noſtrum diffundit in
Orbem,
Extinctis facibus ſydera diffugiunt.
Nunc Sole exorto diſcurrens ſtella videtur;
Heus, quid portendit nobile prodigium?
Enarranda noui latet antro gloria Solis,
Solem ſtella nouum narrat adeſſe Deum.

In eandem.

SAt dixiſſe fuit; fili deeſt copia vini;
Vtque adſit vini copia, Chriſte facis.

Et

Et matri hoc viſus voluiſſe negare petenti,
Te tamen oſtendis poſſe negare nihil.
O' matris pietas, ò ſumma potentia nati;
Hæc optata hominum vincit, at illa Deum.

In eandem.

OBlata Chriſto munera
A' perbeatis Regibus,
Et matre digna dicimus,
Regina Virgo Virginum.
Eſt Virginalis gloria
Fulgentis auri puritas;
Thus venter, altor numinis;
Cor myrrha, ferro ſaucium.
Vtriſque quadrant munera,
Nato, parenti Virgini.
Et procedentes principes
Cum nato adorant Virginem.
Beata Virgo Virginum,
Infunde nobis munera.
Da thus amorem, lachrymas
Myrrham, ſit aurum caſtitas.

In eandem.

ATtrahis primos tibi Chriſte Reges,
Rex vt æternus, tua des vt illis
Regna,

Regna, qui Reges tibi ſeruientes
Efficis omnes.
Attrahis primos magices peritos,
Artis eludens magicæ magiſtrum,
Arte qui primos tenuit parentes
Præſtigiarum.
Attrahis primas tibi Chriſte gentes,
Ne ſit Hebræus Deicida primus,
Sors vt ad gentes Abrahæ vocatas
Tranſeat omnis.
Ergo Rex aurum tibi ſume Regum,
Sume thus artis magicæ peremptor,
Sumito myrrham moriture nobis
Chriſte beandis.

In eandem.

D*Ant tibi Chriſte Magi morituro munera myrrham,*
Dant aurum Regi, dant tibi thura Deo.
At cum ſis diphyes, tria cur tibi munera portant?
An quia Rex vnus, duplus ad ima venis.
Dat Rex, atque capit; tu Rex Deus omnia donas,
Rex homo cuncta tibi tu mala noſtra capis.

In eandem.

STella eſt quæ peperit, ſtella eſt de Virgine natus,
Ducit ſtellicolas Stella coruſca Magos.
Stant illæ, inſolitis fertur ſed motibus index;
Vtque illis trahitur, ſic trahit ipſa Magos.
Sic non ipſe ſuis Sol ortus ſubditur aſtris;
Sed trahit & ſtellas, ſtellicolaſque ſimul.

In eandem.

IAm pertæſus aquas, vini ſe Noe ſatorem
Præbuit, & primus dulcia muſta bibit.
Ipſas mutat aquas in vina ſalubria Ieſus,
Matris & ad votum ſe docet eſſe Deum.
Illa ligant mentem, ſed vina hæc dicere cogunt;
Cur poſtrema datur potio Chriſte tua?

In eandem.

PRoſpiciẽs Helicen flectit ſibi Nauita puppim,
Et ſtella ad ſtabulũ dux præit vna Magis.
Ille vndas ſulcat, gemmas vt quærat & aurum;
Hi dant Regi aurum regia dona ſuum.
Nauita pauperiem fugiens; in paupere Chriſto
Vt lucrum inueniant hi, Deitatis opes.

In eandem.

NOn ſe purgat aquis, ſed aquas baptiſmate purgat
Chriſtus, & vt generet vim capit vnda nouã.
Vnda olim genuit vaſto de gurgite piſces,
Nunc homines generat pignora ſancta Deo.
Protulit hæc eadem pennatas vnda volucres;
Nunc homines generat, qui ſuper aſtra volent.
Vna ſuper cœlos vnda eſt, quæ temperet ignes;
Et cœlo ciues, dum lauat, vna creat.

In eandem.

ARte olim falſa conatus vincere Moſem,
Ad Chriſtũ vera nunc venit arte Magus.
Ergo Dei digito tunc victum, dextera Patris
Nunc trahit, ars artem vincat vt arte noua.

In eandem.

STella magos ducit, quo Virgo ſtella trahebat,
Et ſtellæ in gremio Sol vbi verus erat.
Nulla igitur ſtellæ virtus, quæ præuia ducit;
Altera ſi ſtellam ſtella beata trahit.

In

In eandem.

QVod tibi thura Deo, Regi magus offerat aurum,
Sat bene; ſed munus cur tibi myrrha datur?
An propere incipiant torqueri vt viſcera matris,
Dum myrrhæ extremum cogitat officium?
Eheu, martyribus non cor, ſed membra ſecantur,
Perpetua hæc martyr vulnera cordis habet.

In eandem.

CAeſaris ad cenſum pregnante in Virgine curris,
Et natus cenſum vis tibi Chriſte dari.
Tu Regem famulum; Reges Orientis adorant
Te Dominum; at ſacrum thus tibi ſolus habes.
Thus tibi ſolus habes; nam Rex cum Regibus eſſe,
Sed non cum ſocio vis Deus eſſe Deo.

De Chriſto ſedente inter Doctores.

IPſe puer quærit, quæris Iudeæ viciſſim
A puero; & ſtupor eſt, non puer vnde puer.
Ille idem puer hic, ſcripſit qui in marmore legem;
Eſſe puer voluit, ne puer ipſe fores.
At quia tu puer es, nec te vis creſcere, manſit
Tractanda vt puero littera ſola tibi.

B. Vir-

B. Virgini quærenti puerum Ieſum.

QVærebas puerum Virgo mæſtiſſima Ieſum,
Quali animam gladio transfodiente tuam?
Ille inter proceres agitans arcana ſedebat,
Et reſponſa Deo digna loquente dabat.
Sume futurorum præludia Virgo dolorum,
Inferat vt ſummus gaudia ſumma dolor.

Eidem.

DVm triduo quęrit puerum Virgo anxia Ieſum,
Quæ ſunt æterni quærit & ipſe Patris.
Quis pater, & mater? quid me, inquit, quæritis ambo?
Bis mihi prognato eſt vnus, & vna parens.
Tu mihi vera parens, me dicito quærere natum;
Natus ego veri munia quæro Patris.

In puerum Ieſum ann. xij.

IMa Deus petijt, ne perdita drachma periret,
Et nunc fit matri perdita drachma ſuæ.
O puer omnipotens, dum quęris, quęreris ipſe;
Nec valet hoc quod tu perdita drachma tibi.

Ergo

Ergo quo drachma es drachma precioſior omni,
Hoc materna dolor viſcera maior habet.

Dominica ſecunda poſt Epiphaniam.

OMnia de nihilo fecit vox vna creantis,
Nunc tacito imperio vina creantur aquę.
Per verbum è nihilo ſi res facienda vocatur,
Quid ſine prævalida voce iubentis erit?
Mutandis igitur ſua vox non defuit vndis;
Virginis ad vocem vina creantur aquę.

S. Paulo primo Eremitæ.

NVlla ſuis coruus pullis alimenta miniſtrat,
Et pia Thebæo fert alimenta ſeni.
Duplicat hęc etiam, poſtquam nouus adfuit hoſpes,
Quid ſibi vult corui tam pia ſedulitas?
An quia non rediјt prior olim miſſus ab arca,
In Paulo pœnas pendit ob ingluuiem.

Eidem.

TE quoque Thesbites zelator coruus alebat,
Sed mane & ſero tunc dabat ille cibos.
Non dabat ille cibos Paulo, ſed fragmina panis;
Paniſque hoſpitio cum datus, vnus erat.

En legis pugiles, en quos dat gratia Chriſti;
Nouerat & Coruus, quantus vterque foret.

Eidem.

IGnotus nunc Paule fores, ni Antonius iſſet,
Hoſpes non nota notus amicitia.
Notus eras coruo; qui cum tibi fragmina ferret,
Hoſpitis aduentu munera dupla tulit.
Nunc facis hoc notum notus tu nomine coruum,
Vngue rapax nouit quod pius eſſe pijs.

Eidem.

SIgna manu geſtat Martyr victricia, palmã;
Tegmen Paule tibi palma ciboſque dabat.
Scilicet vna illis parta eſt victoria; iugi
Morte tibi aſſiduus vita triumphus erat.

Eidem.

CIbis Hebræus olim
Commurmurabat plenus;
Vno duobus miſſo
Fit pane dulcis hymnus.
Vere pius tu Chriſte,
Vere benignus paſtor;
Qui das duobus vnum,
Antonio præſente.

Quas gratias iam Chriſto
Habere Paulus debet,
Cum totus implet totum
Vtrumque clarè viſus?

S. Antonio.

VErberibus fractus noua bella Antonius optat,
Et ſtygias lacera carne triumphat opes.
Vnus mille fugat, fugat vnus mille phalanges;
Et quia laruatos non fugit, ipſe fugat.
Eſſe Deo ſimilem dic te Draco perfide; factus,
Vmbra vmbris minitans, quod valet vmbra, vales.

Eidem.

MIlle tibi Antoni cacodæmon finxerat vmbras,
Spectraque monſtroſis pallida imaginibus.
Expertus fruſtra hæc, vlulatibus omnia complet,
Stridoreſque addit noctibus horrificos.
His quoque fruſtratus, tentanda ait omnia; iamq.
Artubus infligit vulnera mille tuis.
Infelix animum te defeciſſe putarat.
Incolumen rurſus vidit, & ingemuit.
Seu Deus eſt, inquit, ſeu bellua cultor eremi?
Fallimur; haud ſolus, quem Deus intus agit.

Eidem.

Eidem.

SI vis, Chriſtus ait; volo, mox Antonius inquit.
Tantula vox tanti militis anſa fuit.
Scilicet igniculum cordi hunc iniecerat ille,
Qui mox fornaces creuit in igniuomas.
Arſit amans Chriſtum, Monachis Antonius arſit,
Falſidicos vrit, dæmonas igne fugat.

Eidem.

FVſtibus, Antoni, Satanæ laruiſque fugandus,
Non fugis, immoto ſed pede bella geris.
At contra obſeſſo multorum è corpore multos
Dæmonas & ſolo nomine ſæpe fugas.
Tanta tibi virtus, tanta eſt victoria; laruas
Non tu, virtutis ſed fugat vmbra tuæ.

Eidem.

EXpuleras miſerũ Paradiſi è finibus Adam;
Nec mirum, ſi te fax agit inuidiæ.
Diruta ſed ſi habitat murorum Antonius antra,
Quis liuor? quæ te concitat ira Satan?
Quod ſi rapta tibi dicas loca, pellere vim vi
Fas eſt; quid pellens, pulſus & ipſe doles?

Eidem.

PRo te Chriſte mori ferro ſe Antonius optat,
Sed tanto athletæ non datur enſe mori.
Quippe palæſtrita is lucta ſibi dæmonas omnes
Subdidit, & victor ſtemmata mille tulit.
Mors vna eſt ferro, ſed lucta hac irrequieta
Tot ſubijt mortes, quot tulit inſidias.

Eidem.

TE canit Antoni Monachorum turba magiſtrum,
Laudat Eremicolum ſacra caterua ducem.
Tartareæ fugiunt magno te horrore phalanges,
Et metuunt ignes agmina ſæua tuos.
Sic per te facilis Satanæ deſcenſus auerno,
Et facili ad ſuperos tramite currit homo.

In Cathedram S. Petri Romæ.

EDomitis populis & ſe ſibi Roma ſubegit,
Experta imperij ſceptra ſuperba ſui.
Ergo venis, ſedemque locas hic Petre Sacerdos;
Vtque Vrbs obtineat iam tria iura, facis.
Ius habet antiquum ſine Cæſare, ius in olympum,
Ius habet in terras ſtemmate tergemino.

In eandem.

Επταλόφῳ Ῥώμῃ λόφον ὄγδοον ἔνθετο Πέτρος,
Θῶκον, οὗ κορυφὴ ἄστρα ὑπερτεθείς.

Ad ſeptem colles vnum Petrus addidit Vrbi;
Dat Cathedram, qua ſe tollit & aſtra ſuper.

In eandem.

IMperio regeret terras vt marte ſubactas,
Roma Sacerdotis filia matris erat.
Vt regat imperio terras non marte ſubactas,
Roma Sacerdotem cæpit habere patrem.
Iure ſuo terras mater dedit Ilia, Petrus
Frænanda imperio dat ſimul aſtra ſuo.

In eandem.

HIc nos eſſe bonum eſt; ſedeſque in monte locandas
Tres tribus aiebas, cum tibi nulla foret.
At cum Petre locas tibi ſedem, deligis Vrbem,
Quæ colles inter tota ſepulta iacet.
Sede ſed imperij detruſa antiſtite ſummo,
Et ſupra nubes erigit illa caput.

In eandem.

OMnia qui complet, ſedem ſibi fecit olympũ,
Et pedibus voluit ſtabilem ſubſternere terram.
Roma ſedente Petro iã Chriſti eſt altera ſedes;
Et Petri merito tellus æquatur olympo.
Quin ſedes etiam, qua iudex Chriſte ſedebis,
Sede Petri, te dante Petro, minus illud habebit;
Omnia quod Petri ſedes ligat, omnia ſoluit;
Illa bonis bona quæque dabit, mala quæque nefandis.

In eandem.

IVdice cum Chriſto ſuprema luce ſedebit
Iſacidis Iudex cætus Apoſtolicus.
Sedes Petre tibi Romę eſt pro Iudice Chriſto,
Quæ terram & cœlos temperet arbitrio.
Sic tua perpetuo non ceſſat Petre poteſtas;
Et tua quod Sedes non habet, orcus habet.

In eandem.

IMperio ſtans Roma ſuo nunquam otia ſenſit,
Bella laceſſitos dum mouet in populos.
Motibus apta quies tandem vt ſuccederet, illic
Sedem Petre locas, & fidei Cathedram.

Non

Non inuicta fuit bellando, at Roma quieſcens
Inuicta eſt, bellis vndique cum premitur.

S. Sebaſtiano Martyri.

NOn moritur telis confoſſus mille Sebaſtus.
(Seminecis nomen ſit quoque dimidium)
Non moritur; defenſor enim te Eccleſia Chriſti
Dum tegit, obiecto corpore murus erat.
Corpore tunc, ſed ſolo abigit iam nomine morbos;
Et toties vincit, qui toties obijt.

Eidem.

SI miles ille ſtrenuus,
Aduerſa qui fert vulnera;
Quàm ſtrenuum te dixerim
Sebaſtiane militem?
Aduerſa fers tu vulnera,
Quæ dant amoris ſpicula;
Aduerſa fers tu vulnera
Quæ dant Tyranni ſpicula.
Vt mors amor fortiſſimus
Sit ceteris; te fortius
Amor ſagittis vulnerat,
Quàm mors ſagittis vulneret.
Amore iam defeceras,
Dum Chriſtus in te viueret;

Sed morte non proſterneris,
Dum tela mille figeret.
O' Dux beate militum,
O' lux beata Martyrum;
Eccleſiæ quæ militat,
Defenſor inuictiſsime.

Eidem.

TOt patuere fores, quot fixit tela Tyrannus,
Quæ tibi fecerunt mors violenta viam.
Non tamen ingrederis, ſed ſtat poſt vulnera martyr,
Vt toties martyr, quot tua tela, foret.
Retraxit te forte timor, ne abſumeret illuc
Ingreſſam pectus martyris igniferum.

Eidem in ſacellum Villæ Aldobrandinæ.

HOc tibi dat templum, Chriſti fortiſsime martyr,
Aldobrandini ſtemmatis ampla domus.
Vt tibi confoſſo lethalia nulla fuerunt
Vulnera, ſic nullis ictibus illa cadat.
Sed te patrono aut nulla, aut innoxia tangant,
Quæ ſors, quæ liuor ſpicula conijciat.

Eidem.

Eidem.

SPicula cæcus amor ſtultorum in pectora mittit,
In te qui iecit ſpicula, qualis erat?
Non fuit vnus amor, nec cæcus vterque, ſed alter;
Impietatis amor, & pietatis amor.
Iſte cor, is pellem penetrat: ſic vulnera figens
Vitæ ille, alterius vulnera nulla facit.

Eidem.

TV tibi Rex pſaltes diuini tela timoris,
Quæ tibi configant lubrica membra, petis.
Mille ſibi vidit configi membra ſagittis
Defenſor plebis martyr Apoſtolicæ.
Quanto præſtat amor ſua iactans tela timori,
Tantò nobilior martyre martyr erat.

Eidem.

VVlnera ſentit amans imis inflicta medullis,
Tu geminata tibi vulnera Martyr habes.
Infixas Chriſti geris imo corde ſagittas,
Infixas arcu percutiente geris.
Non te, in te martyr dicemus viuere Chriſtum,
Vulneribus plenus viuere qui poteras.

Eidem.

Eidem.

SEbaſtiane Martyrum
Lux, forte propugnaculum,
Nec Parthica, nec cretica
Cadis ſagitta ſaucius.
Prorſus giganti maximo
Figunt ſagittas paruuli;
Et paruulorum vulnera
Tu ſpernis inuictiſſime.
Quin & ſagittis impium
Figis loquelæ Principem;
Et figitur qui fixerat,
Et vincitur qui vinxerat.
Quid narro fœdum Principem?
Dum te ſagittæ vulnerant,
Non vulneratum lancea,
Chriſti cor ipſe vulneras.

S. Agneti Virg. & Mart.

AGnam Agnes Agno ſe ſe obtulit; hanc vbi mordet
Dente Lupus, facta eſt Agna Leæna Lupo.
Agnam Agnus, Leo Chriſte tibi vis eſſe Leænam;
Congruat vt ſponſo regia ſponſa ſuo.

Eidem.

Eidem.

PVrpureis vt ſponſa genis ſim pulchrior Agnes,
Agni, inquit, rubeo ſanguine tincta mei.
Mors aberat, poſtes vbi ſanguis tinxerat Agni;
Hæc eadem mortis ſint volo ſigna meæ.
Percute, carnifici ferro, inquit: tingat vt Agnum
Agnes, atque Agno iuncta ſit Agna ſuo.

Eidem.

ESſe iubebatur ſine labe, & maſculus Agnus,
Qui Iudæe tibi nobile Paſcha foret.
Lex vmbrarũ abijt; nunc fœmina gratior Agnes;
Agna quod eſt agno debita Chriſte tibi.
Sed cur illa mihi dicenda eſt fœmina, vicit
Quæ ſexum, & flammas, & genus omne virũ?
Pro Chriſto moriẽs nec mas, nec fœmina Virgo eſt;
Vincit & aligeros fortior illa duces.

Eidem.

VT lupa tu fieres Agnes, in turpe lupanar
Truderis ad rapidi turpia iuſſa lupi.
Non lupa ſis Agnes, ſed te ſubeunte lupanar
Cogitur eſſe agnus qui fuit ante lupus.
Purior ergo Agnes ſub turpia tecta luparum,
Vincis & agna lupas, vincis & agna lupos.

Eidem.

Eidem.

ARſerat flammis mulier beatis,
Quæ pedes Chriſti tetigit beatos;
Audijt magnam tamen illa vocem,
Tangere noli.
Sorte nunc Agnes meliore clamat;
Caſta zelatrix amo, munda tango,
Virgo te Chriſtum capio, ſumuſque
Agnus & Agnes.
Virginis candens pudor antecellit,
Virginem Chriſto dedit ille matrem;
Bis trahit Chriſtum moriens profuſo
Sanguine Virgo.

SS. Martyribus Vincentio, & Anaſtaſio ad aquas Saluias.

IGnem perſa colit, vicit Vincentius ignem,
Et perſa hunc ignem ſpreuit Anaſtaſius.
Vicit vterque ignem, igne illo ſuccenſus vterque,
Quo Pauli ignitos ignea lingua facit.
Quid mirum, ad fontes Pauli ſi accurrit vterque,
Quos igne abſumpſit, fontibus vt recreet?

Ijſdem

Iiſdem pro Card. Aldobrandino.

STat ſimul occiduus martyr, ſtat martyr eous;
Et virtutis habet nomen vterque ſuæ.
Omnia vincit amor, Vincentius omnia vicit,
Dum te Chriſte imo pectore totus amat.
Se notat ignicolas ſupra omnes ſurgere Perſas,
Amplexus Chriſti lumen Anaſtaſius.
Spreuit vterque ignem, ſacro igni exarſit vterque,
Aeternos ignes dum pariter fugiunt.
Conueniunt etiam, Pauli quod fontibus æquè
Gaudent, & Petrum gratus vterque fouet.

Eiſdem.

HEſperijs ortus martyr Vincentius oris,
Eois ortus martyr Anaſtaſius.
Alter conueniunt ſacram hinc, inde alter in Vrbẽ;
Ad fontes Pauli detur vt apta quies.
Conueniunt Aquilæ, quò præſens aduocat eſca;
Conueniunt, vbi fons ſurgit Apoſtolicus.

Eidem S. Vincentio Mart.

OMnia dum patitur Vincentius, omnia vicit,
Et ſimul inuictum vincere ſe potuit.
Victis crate, vngue, & teſta, & cũ carcere prunis,
Plura cupit, ſed non vincere plura datur.

Sic

Sic & ſe victo Vincentius omnia vicit,
Et ſoli nouit cedere Chriſte tibi.

S. Timotheo Epiſcopo & Mart.

CVi ſine lege pater, de Iudæ ſanguine mater,
Poſt Chriſtum à Paulo qui recutitus erat.
Timotheus, vario compactum nomine monſtrum;
Doctor habet, paſtor ſtemmata, martyr habet.
In Paulum Sauli tantum conuerſio pollet;
Cum Paulo lucrum cætera Chriſtus habet.

In Conuerſionem S. Pauli.

EFfuſum eſt oleum Chriſti laudabile nomen;
Effundi hic potuit vaſe patente liquor.
Vas erat hoc Paulus: ſed quanta potentia Chriſti?
Vas tetrum, vnguenti vas facit ille ſui.
Quid mirer, figuli vires, an vaſis honorem?
Is planè omnipotens, hoc fuit omnipatens.

In eandem.

IGnis erat Paulus, Chriſtus iam ſparſerat ignẽ;
Ignis vterque vorax, fit noua pugna duum.
Ignis vt abſumat luctantem nititur ignem.
Res mira, abſumptus fortius erigitur.
Tranſijt ignitus ſic priſtinus ignis in ignem;
Fitque cadens maior, qui minor ignis erat.

In

In eandem.

Rex bonus, inde malus Saulus peruertitur vltro;
Vir malus, inde bonus Saulus nō vertitur vltro.
Rex datur Iſacidis, aſinas dum quæreret ille;
Dum Chriſtum inſequitur, præco fit regius iſte.
Vicit ſtatura cunctos procerior ille,
Vicit Apoſtolicis cunctos ſudoribus iſte.
Gratia non illi manſit, permanſit at iſti.
Ille ſibi mortem, vitam intulit omnibus iſte.
Nulla paralleli Saulos proportio iungit,
De Beniamini licet ambos ſemine natos.
Quid Saulos necto? duo lucis condidit olim
Vaſa Deus, veræ ſed luci cōndidit vnum.
Vas electū vnus, Chriſti vnus lingua loquentis;
Omnibus ille impar; namque omnibus omnia factum
Vni omnes conferre potes, ſiue omnibus vnum;
Quo portante omnis plena eſt gens nomine Ieſu.

In eandem.

Mane rapax tu Saule lupus, ſed diuidis eſcas
Veſpere; non idem, qui tamen vnus eras.
Mira lupi hæc ſpecies; lupus es, ſed diſpare ſenſu;
Hinc rapis vt ſerues, hinc rapis vt laceres.

Subdolus

Subdolus vt laceret, ſibi mutat hypocrita pellem;
Non mutas pellem tu tibi, ſed ſtudium.

In eandem.

IN Paulum Saulus, cum ſignet παῦλα *quietem,*
Vt verſus, qui mox irrequietus erat?
An quod Moſaicos ritus ceſſare coegit,
Digno de Sauli nomine Paulus erat?

In eandem.

OMnia conuertit reducis conuerſio Solis,
Indita dum vitæ ſemina reſtituit.
Omnia conuertit Sauli conuerſio, vitæ
Semina dum terris omnibus ille iacit.
Sed noctem, atque hyemẽ patitur Sol; viuida virtus
Pauli non noctem, non hyemem patitur.

In eandem.

NItitur in Chriſtum ſtimulos conuertere Saulus,
Et ſtimulis contra vertitur ille nouis.
Non eſt, Chriſtus ait, ſtimulis quod Saule laceſſes;
Durum eſt in noſtros tendere te ſtimulos.
Paulus eris, ſtimuliſque tibi in contraria verſis,
Omnibus ad Chriſtum tu ſtimulator eris.

S. Ioanni

S. Ioanni Chryſoſtomo.

SCandis in euectā inuitus Chryſoſtome ſedem,
Vt ſis imperio tuta lucerna nouo.
Tu ceu ſol oriens terram omnem lumine comples,
Et tenebras toto protinus orbe fugas.
Viciſti & Solem; tuà lux toto auree Doctor
Orbe micat, toto non ſimul ille micat.

Eidem.

QVæ didicit Paulus cœli ad faſtigia raptus,
Ioannes Paulo verba docente capit.
Os igitur Chriſti Paulus diuina locutus;
Te quoque Ioannes os ſibi Paulus habet.
Aurea quæ fundis Chryſoſtome flumina dicam?
Stercus Paulo aurum, vita loquela tua eſt.

Eidem.

AVrea Pythagoræ qui plūbea carmina dixit,
Quem verbis titulum poneret ille tuis?
Illa ſilentis erant; ſed quæ Chryſoſtome fundis,
Vt mentem ditent, aurea ſemper erunt.

Eidem.

CVi pulchra ex auro ſurgit fūdamine Chriſto
Fabrica, materiē non illi flamma vorabit.

Tota tibi, ex auro Chryſoſtome fabrica ſurgit.
Aurum, quicquid agis; quicquid mens concipit, aurum;
Aurum, quod loqueris; pluſque eſt quam fabula finxit,
Quod facis: immutas non quę tu tangis in aurũ,
Nuda ſed eloquij vis omnia mutat in aurum.
Vt, ſi templũ auro fulgens ſibi iactat Hebræus,
Aurea Ioannis ſit viua Eccleſia verbis.

Eidem.

FOemina Ioannis caput abſcidit, altera quærit
Fœmina Ioannis perfidioſa caput.
Serpentis iuſſa eſt caput ipſa vt conterat, anguem
Sed fouet, & ſacrum conterit illa caput.
O Regina tenax, ſtulta es: Chryſoſtomus aurum
Fundit, & expleri tu potes, & renuis.

Eidem.

FLumina pollicitus de ventre fluentia Chriſte,
Flumina Ioannis vis vt ab ore fluant.
Et viuentis aquæ cum cætera flumina dicas,
Aurea Ioannis flumina ſola facis.
Iactet vt Hebræus quod lac ſibi fluxerit & mel,
Aurea Ioannis flumina Chriſticolæ.

Eidem.

Eidem.

NOn alio poteras Chryſoſtome nomine dici,
Auri ſed titulo iure vocandus eras.
Pulchrior eſt hortus Paradiſo Eccleſia; ſurgens
Fons illi, ergo huic fons debuit eſſe nouus.
Fonſque vt fonte foret pretioſior, aurea currit
Vnda tibi, vitreas ſi dabat alter aquas.

Eidem.

REx proauus Chriſti pſallens modulamine ſacro,
Diuina argentum nuncupat eloquia.
Tu facis hæc aurum nobis Chryſoſtome purum;
Nec calidos adhibes arte iuuante focos.
Ignea ſed quia ſunt tibi cor, labra, organa vocis,
Argentum quæ ſunt, aurea verba facis.

S. Cyrillo Epiſcopo Alexandrino.

QVod puer immanem vicit, ſtrauitque gigantem,
Res noua; ſi contra, res noua nulla foret.
Neſtorium perimis; ſcio te Cyrille gigantem;
Quid mirum? mirum quod cadit ille Draco.
Ille Draco, Mariæ iam non calcanea mordens,
Sed caput, ingenij ſternitur enſe tui.

Eidem.

NOn te Chriſtotocon Cyrillus Virgo vocandã,
Sed vere matrem te probat ille Dei.
Et Deus inde Pater, nati hinc tu fœmina mater,
Pleno eſtis titulo verus vterque parens.
Omnia ſi tantum nomen complectitur, ergo
Voce hac Cyrillus dat tibi quicquid habes.

FEBRVARIVS.

S. Ignatio Epiſcopo & Mart.

ILle eſt Ignatius, memorant ſi vera priores,
Protulit exemplum quem tua Chriſte manus.
Ter felix, quem bis formauit dextera Chriſti;
Et Deifer, clarum qui meruit titulum.
Fructificũ factus tibi Chriſte hoc nomine granum,
Sum frumentum, inquit; dentibus ergo molar.

B. Ignatio Fundatori Societatis Ieſu.

IGnatius Deifer, Deifer quoque iunior alter;
Ille quod eſt latus, quod ferat iſte Deum.

Ignis

Ignis vterque, Dei zelo quod flagrat vterque.
Prodigus ille ſui, prodigus iſte ſui.
Omnia conueniunt; diſpar hoc vidimus vnum;
Ille feris domitus, cum domet iſte feras.

S. Ignatio Epiſcopo & Mart. & B. Ignatio Fundatori Societatis Ieſu.

E' Corde Ignatij ſculpſit ceu marmore Ieſum,
Impreſſumque auro nomen inuſsit amor.
Sed portans nomen, non ſparſit amabile nomen;
Spargeret hoc alter nomen vt Ignatius.
Quod fatum Ignatios portando in nomine Ieſu
Iunxit? Vtri vero ſarcina maior erat?
Is cor totus erat; cor, lingua hic; portat vterque:
Inchoat Ignatius, perficit Ignatius.

S. Ignatio Mart.

VT voret Ignatium, turba eſt immiſſa leonũ;
Pugna fit, & rugit hæc, & rugit ille ſimul.
Dente ruunt auido lacerantes membra leones;
Ille cupit minimis partibus eſſe minor.
Sum tibi, clamabat, frumentum Chriſte molendũ;
Ergo leoninis dentibus imminuar.

Obſtupuere omnes, & adhuc poſt ſecula centum
Ignatij laudes Amphitheàtra ſonant.

Eidem.

IN cauea Daniel obſtruxerat ora leonum,
Dum ſupplex Domino tenderet ille manus.
Obſtrueret pariter ne vis Chriſti ora leonum,
Sollicitat multa vi precis Ignatius.
Martyris & vatis quantum victoria differt?
Certat hic vt viuat, certat is vt pereat.

In Purificationem B. Virginis.

QVem cui Virgo offers, redimiſque hunc turture? natus
Tam Patris æterni eſt, quam tuus iſte puer.
Turture quem redimis, redimet te ſanguine; duplex
Et matri, haud alijs, ille Redemptor erit.
Nam meritis nati facta es ſine crimine primo,
Et meritis nati ſordibus vna cares.

In eandem.

MAternis auulſum amplexibus excipit vlnis
Infantem, & neſcit gaudia ferre ſenex.
Quia faceret Simeon, puerum ſi ventre tuliſſet,
Vt Chriſtum capiunt viſcera noſtra cibum?

In

In eandem.

SI tibi primiparæ proles eſt maſcula, legis
Te Virgo antiquæ non ligat imperium.
Quod non ſuſcepto fueris tu ſemine mater,
Vuluaque quod fuerit non adaperta tibi.
Et tamen oblato redimis tibi munere prolem,
Humanum redimet quæ crucifixa genus.
Sed tacitam dixiſſe reor; Pater offero Natum,
Qui tibi par, voluit ſubditus eſſe mihi.

In eandem.

INfelix mandata Dei dum negligit Adam,
Fit carnis legi ſubditus ipſe ſuæ.
Ergo dator legis legi ſe ſubijcit vltro,
Infeſtæ ſoluat legis vt imperium.
Sic data libertas, ſic labe puerpera Virgo
Nos tu, non te ipſam fomite purificas.

In eandem.

NOn das Virgo Agnum, redimis ſed turture Ieſum;
Et das Virgo Agnum, ſi puer Agnus erat.
Te purgandam offers, ſed templo es purior ipſo;
Et legi mater lege ſoluta ſubes.

Læta hæc; ſed gladius, quem vox prænuntia figit,
Eheu, quam multos vertitur in gladios.

In eandem.

QVo puerum longæue ſenex monitore capeſſis?
Et lumen dicis gentibus eſſe nouum?
Agnoſco mihi noto, inquit, monſtrante Magiſtro;
Me docet is, cuius numine totus agor.
Quid vero hic mirum, præſens me cernere lumen?
Inter tot tenebras lux & operta micat.

In eandem.

SI reſponſa tibi Simeon cæleſtia dantur,
A te fuſa prius quis pia vota neget?
Quam fœlix, quantaque vnus tu ſorte beatus,
Impleta à Domino qui tua vota vides?
Nam ſinus æterni quem fert Genitoris, & ipſe
Fers puerum læto vir venerande ſinu.

In eandem.

OFfert Agna dies decies poſt quatuor Agnũ,
Parque columbarum, quẽ dedit vt redimat.
Res noua, tanti Agni pretium donare columbas;
Res noua, ferre Deo carne tegente Deum.
Sed noua res etiam, quod quæ ſine ſemine fœtum
Edidit, ad templum purificanda venit.

In

In eandem.

IN Patris eſſe ſinu genitus vult Filius, idem
Se vult in niueo Virginis eſſe ſinu.
Bis natum generante vno, lætiſſimus vlnis,
Et plaudente ſinu ſuſcipit hunc Simeon.
Tres habet ergo ſinus; ſed primo totus habetur;
In reliquis & ſi totus habetur, habet.

In eandem.

ANna fuit mater, quæ te Virgo edidit; Anna,
Quæ matrem agnoſcit te peperiſſe Deum.
Sordibus humanis puram prior Anna creauit,
Puram hæc maternis ſordibus Anna canit.
Scilicet hebraicis Anna eſt ſi gratia chartis,
Anna tibi mater, teſtis & Anna fuit.

In eandem.

QVicquid amplexu mulier virili
Fuderit prolis, quod hiante vulua
Maſculum prodit, iubet offerendum
Sanctio legis.
Iura ſi legis tibi cuncta cedunt,
Dicta ſi legis tibi nulla quadrant,
Quid facis Virgo? puerum quid offers
Sedula Ieſum?

Ergo

Ergo non legem metuis, ſed imples.
Maſculos omnes redimebat agnus;
Omnis hunc agnus puerum notabat
Virginis Agnum.
Sola tu turtur, puer Agnus ille,
Qui cadens mundi ſcelus omne tollit.
Turtures ergo valet vna cunctos,
Agnus vt agnos.

S. Agathæ Virg. & Mart.

Q*Vis furor inſanus, teneram reſecare mamillam?*
Impie, quæ tantum ſubijcit ira nefas?
Tollere virgineo ſi vis de pectore Chriſtum,
Abſtrahe cor; ſed cor non habet omnis amans.
Cor gerit omnis amans, quò res abducit amata.
Nil agis, olim Agathæ cor ſibi Chriſtus habet.

Eidem.

T*Ollit mammam Agathæ ferro reſecante tyrannus;*
Et lac vnde fluit, ſanguinis vnda fluit.
Abſtulit inuitus Iudex, quod fœmina præfert;
Oſtenditque Agathæ pectus ineſſe viri.

Eidem.

Eidem.

VIrgineas Agathæ quod reddis Petre mamillas,
Antiquo id zelo, ſed meliore facis.
Auriculam Malcho præcidere feruor adegit,
Nunc Agathæ mammas reddere cogit amor.
Sed tunc zelus erat pro Chriſto damna ferendi,
Nunc membra vt reddas perdita, zelus agit.

Eidem.

IMmeritam ſe caſta mori Suſanna dolebat;
At ridentem Agatham pergere turba videt.
Fœmina ſi fuit hæc, vnde hæc heroica virtus?
Fœmina vel certe deſijt eſſe minor.
Fortior illa viris, & morte eſt fortior; imo
Fœmineum imperium nouit & ipſe Deus.

Eidem.

IMpie præcidis quas ipſe in matre mamillas
Suxiſti; hæc Agathæ vox patientis erat.
Quid tu inquis Virgo? humanum non ebibit ille
Lac, ſed mater ei ſæua leæna fuit.
Hanc quoque fęmineas aiunt vix tangere carnes;
Sic & matre lea ſæuior ille fuit.

S. Do-

S. Dorotheæ Virg. & Mart.

ABneget vt Chriſtum, Chriſta & Calliſta ſorores
Suadent Dorotheæ; traxit at illa duas.
Sic plus dimidium toto eſt; ſic fortis amorum
Lucta fit, & vires frangit amoris amor.

S. Romualdo Abb.

LVcifer infelix ſummo exturbatus olympo,
Pernix, vt fulgur, cæca ſub antra ruit.
Aſt homini facilis non eſt aſcenſus olympo,
Ire illum gradibus ſed Romualde vides.
Ad ſtygios dux ille lacus, tu ad ſidera ſudans,
Sudantes Monachos Dux Romualde trahis.

S. Apolloniæ Virg. & Mart.

AEtnæus ſe ſponte ſenex iniecit in ignem,
Dum ſibi vult ficti nomen habere Dei.
At Virgo pharia vltro ſe coniecit in ignem,
Maluit vt Chriſtum martyr habere Deum.
Et tulit hæc diuæ titulos, euanuit ille;
Et vitam flammis hæc parat, ille perit.

Eidem.

IRruit in medios ignes Aegyptia Virgo;
Et ſtupet hinc pietas, hinc ſtupet impietas.

Quis

Quis ſtupor? omnis amans vno ſatis vritur igne;
Et corde exuſto quis dolor eſſe poteſt?
Obſtupeat pietas viuas in virgine flammas,
Spernentem flammas impietas ſtupeat.

Eidem.

STulta dabat corpus flãmis exangue vetuſtas,
Viua exurendam ſe dat Apollinea.
Sic prudens, ſic illa holocauſtum nobile Chriſto;
Sic aurum longè purius illa fuit.
Vritur intus, ait, mihi mens; quid demoror ignes?
Det flamma, vt flammis perfruar ipſa meis.

S. Simeoni τῷ θεοδόχῳ.

QVale tibi Simeon reſponſum redditur? ipſum
Ni Chriſtum videas, non morieris, ait.
Hoc eſt oppoſitos rerum promittere ſenſus;
Cum tibi vita aderit, tunc tibi mors aderit.
Aut ergo vidiſſe Deum, iam eſt viuere ſemper;
Aut eſt poſt Chriſtum viuere velle mori.

S. Simeoni Mart.

NVdus erat nuda pendens ex arbore Chriſtus,
Attamen hæredem ſanguinis inſtituit.
Succeſsit Simeon Dauidis ſtirpe creatus;
Sed bona quæ tenuit, non niſi morte tulit.

Vt viuant alij, Simeon ne viueret hæres,
Quæ paſſus Chriſtus, paſſus & ille fuit.

In Cathedram S.Petri Antiochiæ.

Bis ſedem ponis, ſed primum ponis Eois
Petre, dehinc ſedem ponis & Occiduis.
Et facis occidua lux vt ſe fundat ab Vrbe,
Lux prior & ſi vrbi naſcitur Antiochi.
Bis ſedem ponis, ſed ter tibi paſcere dictum,
Omnibus vt paſtor gentibus ipſe fores.

In eandem.

PAſcere iuſſus oues, Cathedrā tibi Petre locaſti;
At Cathedram doctor, non ſibi paſtor habet.
Sed quia verbo etiam, non pane hic viuitur vno,
Paſtor eras, Cathedra dum Petre doctor eras.
Si tu paſtor, oues ſine te ſunt eſca luporum;
Si Doctor, ſine te qui docet, ille nocet.

S. Matthiæ Apoſtolo.

TE ſibi Matthia Chriſtus delegit, vt eſſet
Non tibi ſorte datum, quod tibi ſorte datum.
Nam nec ſorte legi virtus te ſumma ferebat;
Nec tibi ſorte dedit, quod Deus ante dedit.
Sors igitur cecidit, cecidit quò Spiritus ante;
Et quod Chriſtus agit, lex quoque ſortis agit.

MARTIVS.

In Monaſterium Foſſæ nouæ.

OCcidit hic Thomas, lux vt foret amplior orbi;
Et candelabrum ſic noua Foſsa fuit.
Editus ardenti locus eſt, non foſsa lucernæ.
Hanc igitur Foſſam quis neget eſſe nouam?

S. Thomæ Aquinati.

ET Sapiens Salomon & Rex fuit; obſtitit illi
Fœmina, ne ſibi Rex, ne foret & ſapiens.
Thomas & ſapiens, & Rex fuit; & dedit illi
Fœmina, quod ſibi Rex, quod foret & ſapiens.
Quid magis hoc ſapiens, quid tandem ſtultius illo?
Perdidit ille ſenex, quod puer iſte rapit.

Eidem.

FErtilitate ſoli gaudet Campania felix;
Hæc etiam Thomæ protulit ingenium.
Quod ſit terra ferax, terræ vult cedere nulli;
Inuidet ob reliquum nec Paradiſe tibi.

Arbor

Arbor erat, quæ ſcire dabat; fuit altera Thomas;
Et dedit hæc vitam, ſed dedit illa necem.

Eidem.

ARx erat; incluſus virtutum arx altera Thomas
Hic fuit; arx ſubijt tertia luxuriæ.
Fœmina fax Veneris, fax caſto pectore Thomas;
Impetit arx arcem perfida, ſaxque facem.
Non leuis hæc pugna eſt, rara eſt victoria; quaſſat
Quaslibet arx arces callida luxuriæ.
Altera quid porro arx? rapta face duplicat ignes,
Tartareæque fugat noxia tela facis.
Sic face fax gemina, ſic victa ars arce receſſit,
Arxque, expugnatrix arcis in arce fuit.

Eidem.

VIm patitur cœlum, rapitur vi; te ſibi Thoma
Vi cœlum, vi ardens Relligio rapuit.
Infert vim mater, vim fratres, vimque ſorores;
Sed vim vi vincit Domnica Relligio.
Raptus ne, an rapiens felicior? an bene Thoma
Relligio, Thomas relligione tumet?

Eidem.

Eidem.

QVod pueri in medijs non ardent ignibus, igni
Eſt laus, dum ſanctos tangere non patitur.
Thomas fœmineo quod non exuritur igni,
Thomæ eſt, non ignis palma veneniferi.
Non fugiunt ignem pueri, non ille fugatur;
Sed Thomas ignem dum fugat, ipſe fugit.

Eidem.

PIſciculos optat condita vt fercula Thomas;
Cœlitus oblatum non capit inde cibum.
Sat vidiſſe fuit, ſat proſpexiſſe, quod æger
Plus habet à Chriſto, quam petit à Medico.
Vincitur & vincit Thomas, ſe victus ab ipſo,
Inuictus magni viribus ingenij.

Eidem.

BElla gerunt non ficta homines indagine veri:
Lucraq. victor habet, lucraq. victus habet.
Strenuus hic Thoma dux tu per mille triumphas
Prælia, victores cogis & eſſe tuos.
Angelus vt vero dici cognomine poſſes,
Si non impoſitum iam foret, Angelicus.

Eidem.

BOs qui mutus erat, mugitu perculit Orbem;
Mutaque multiloquum fecit vt ora forent.
Non hominum lingua poſt iuſta ſilentia fatus,
Sed fatus linguæ viribus Angelicæ.
Si non Angelico Thomas foret ore loquutus,
Quam Paulus linguam denotat Angelicam?

Eidem.

IN Cruce ſuffixi ſeptem tua Chriſte feruntur
Dicta, ſed octauum Parthenopæus habet.
Tu benè ſcripſiſti de me, quo munere, Thoma?
Contra is; non aliud, te mihi Chriſte volo.
Audeat ergo aliquis lingua perſtringere Thomã,
Quẽ Crucis è Cathedra tu tibi Chriſte probas?

Eidem.

FVnera, quis credat? Thomæ pia beſtia fleuit;
Et ſanctis iunxit funera funeribus.
Extinctum vt dominum cognouit mula, cucurrit;
Et Thomæ ad feretrum mortua procubuit.
Vincet Bucephalos, inquit, mea fama ſuperſtes;
Poſt Thomam nullus iam mihi ſeſſor erit.

Eidem.

SEra fides Thomæ, palpando credidit; alter
Dat fidei Thomas, omnibus vt pateat.
Da veniam Thoma; ſi tu palpando beatus,
Scribendo hic quanta luce beatus erit?

Eidem.

DAs quinque, & lucrum totidem vis Chriſte talenta;
Sed lucra hæc Thomas multiplicata tulit.
Nam quę implexa capit mens rerũ ęnigmata, ſolus
Plana ſatis plano reddidit eloquio.
Difficiles dictu Salomon res eſſe dolebat;
Quod dolet is, Thomæ ſuſtulit ingenium.

Eidem.

FVſa creaturas ſapientia tota per omnes,
Nulli ſe totam conglomerata dabat.
Totam vnus Thomas Summam collegi tin vnam;
Et nunc tota ſimul conglomerata datur.
Quid petis Aegyptum ſtudioſe, & curris ad Indos?
Quod mens ſcire poteſt, hæc tibi Summa dabit.

Eidem.

NOn licuit Thomæ ſummum Summæ addere culmen,
Quam nulla ingenij condere ſumma poteſt.
Et ſumma hinc damni, ſumma & cōſurgit honoris;
Vna vt ſumma mali, ſit quoque ſumma boni.
Eſt ſummum hoc damnum, deſit quòd ſumma coronis;
Hanc quod nemo poteſt addere, ſummus honor.

Eidem.

NEſcio fatalis quæ Thomā exornat vtrumq.
Gloria, dum Dominum tāgit vterq. ſuum.
Ille in carne Deum, hic tangit ſub pane latentem;
Is digito, hic calamo; diſpare ſed merito.
Qui digito tetigit, non præmia prima beati;
Qui calamo tetigit, præmia prima tulit.

Eidem.

TOrre fugat flāmas, & diſijcit ignibus ignes,
Et duplici Thomas nomine victor abit.
Namque prius cæcos compreſſit pectoris ignes,
Inde & flammigeram mænada torre fugat.
Quid iuuat ò Sampſon ſæuos lacerare leones?
Hoc opus, hic labor eſt, ſe ſibi ſubijcere.

S. Me-

S. Melitoni natu minimo inter SS. XL. Martyres.

VIdit vt exanimes athletas poplite fracto,
Viuere mater adhuc & Melitona ſuum.
Semianimē complexa, inquit; quid nate moraris?
En mors, en vitæ præmia; martyr eris.
Quod genus hoc matris? vel non eſt nixa, vel olim
Plus grauida hæc Chriſto, quam Melitone fuit.

S. Franciſcæ.

FOemina defuncto cū ferret aromata Chriſto,
Splendorem Angelicum vidit, & obſtupuit.
Non ſtupet Angelicum prudens Franciſca nitorem,
Sed monitis viuit ſanctior angelicis.
Neſcit fœmineum virtus Romana pauorem;
Satque, quod illa Dei plena timoris erat.

Eidem.

COniugij caperet ne te Franciſca voluptas,
Vrebat neruos ignea gutta tuos.
Sic tua non lucis fuerat, ſed teda dolorum,
Et lamentorum fons hymenæus erat.
An quia non Virgo, tedam pro lampade ſumis;
Et meritis Virgo, ſumis & ipſa facem.

S. Gregorio Magno.

TV te ſeruorum ſcribis ter maxime ſeruum;
Nos Magnum digno nomine Gregorium.
Magnus es ingenio, magnus pietate; ſuperbis
Magnus, & Eoæ magnus hydræ domitor.
Scribis magna, & magna facis: ſic maximus eſſe
Ille poteſt, quiſquis ſe minor eſſe poteſt.

Eidem.

MOribus ornandis, Chriſti dictante columba,
Arcana effundit myſtica Gregorius.
Et tanta eſt pietas, tanta illi eſt copia ſenſus,
Vt pietas æquè certet & ingenium.
Cæſareos ridere potes iam Roma triumphos,
Verus de vitijs iſte triumphus erit.

S. Ioſepho.

ESſe putabatur Chriſtus de ſemine fabri;
Non erat hoc, fabro ſed patre natus erat.
Qui mare diffudit, qui vt pellem extendit olympũ;
Et rides, quod ſit filius ille fabri?
Ioſephi hoc meritum, Ioſephi hæc gloria, dici
Quod non ipſe fuit, quod Deus ipſe fuit.

Eidem.

Eidem.

SPonſus es, & ſponſi neſcis commercia Ioſeph;
Crederis eſſe pater, nec potes eſſe pater.
Aptior eſt titulus quem das, quã quem accipis; vno
Tu genitor titulo, re ſaber ipſe Deus.
O' ter felicem, dici cui contigit vni,
Quod ſimul eſſe potes, quod minus eſſe potes.

Eidem.

CVr Ioſephe vocem ſeruũ te in pauca fidelem,
Credita cui Virgo, Virginis & ſoboles?
Tu neque conſtitui poteras in multa, nec vllus
Reſtabat meritis dignior ordo tuis.
Euge pater Chriſti, ſi non re, nominis vmbra;
Sed cui re voluit ſubditus eſſe Deus.

Eidem.

CRedita ſunt alijs diuiſa talenta, ſed vni
Se Ioſephe tibi credidit ipſe Deus.
Credidit & Matrem; quid plus tibi crederet ille?
Omnipotens dederat quotquot habebat opes.
Nec plus ille daret, nec tu plus reddere poſſes.
Ergo vnus lucri fœnore liber eras.

S. Benedicto.

AEſtuat inſolito Benedictus, & vritur æſtro;
Vt vim propellat, vim facit ipſe ſibi.
Acrius vt bellum; nudo, inquit, membra palæſtræ;
Spinarum ſtimulis & ſtimulos abigit.
Omnia vincit amor; vinci quis credat amorem?
Eſt tamen, eſt alius victor amoris amor.

Eidem.

VT vepres culta arua darēt, maledictio fecit;
Vt ſit ſpina ferax, tu Benedicte facis.
Illa tibi ſtimulos cæci vna retorſit amoris,
Spinaque virtutum germina tanta tulit.
Sic merito Benedicte tuo maledictio ceſſit,
Dum licet è ſpinis lilia ſancta legi.

B. Virgini Annunciatæ.

VNa Dei mundum vox condidit, vnaque lapſum
Virginis æternæ vox pia reſtituit.
Ille creans, fiat; fiat mihi, protulit illa.
Fortius hoc primo, nobiliuſque fuit.
Illud nempe creat, recreat quod fœmina dixit;
Et facit vt fiat & Deus ipſe caro.

Eidem.

Eidem.

ALiger eſſe Deo plenam te Virgo fatetur,
Et plenam Verbo te fore rurſus ait.
Ter felix, bis plena parens; nam qui omnia cõplet,
Nec capitur, capitur Virgo bis ille tibi.

Eidem.

TVrbat Virgo tuum noua res, nõ viſio pectus,
Angelus vt dixit, Plena ſalutis Aue.
Sed turba hæc rerum potuit componere turbam;
Turbà hac ſedata eſt vindicis ira Dei.
Attulit æternum turba hæc iuſtiſſima fœdus,
Vnus vt & verus ſit Deus, & ſit homo.

Eidem.

MOx vt fictam hauſit ſerpentis fœmina vocem,
Credidit, & facili mente venena bibit.
Stulta fides hæc eſt; tua ſed prudentia Virgo
Rem probat, & vocem ponderat Angelicam.
Stulta fides mortem, quæ non erat, intulit orbi;
Cauta fides ſummo traxit ab Orbe Deum.

Eidem.

Eidem.

DAt Gabriel titulum, titulos qui ſupprimit omnes;
Et Virgo ancillam ſe generoſa vocat.
Tam vaſta hæc animi virtus ab ſede paternæ
Vnigenam traxit Virginis ad gremium.
Ergo vt ſerui habitu Rex ille eſt, regnat & illa,
Se licet ancillam regia Nympha vocet.

Eidem.

DIxit vt ancillam Domini ſe regia Virgo,
Virginis in ventrem ſe Deus inſinuat.
Vnius & potuit tantum vox vna puellæ,
Legibus vt videas omnia facta nouis.
Facta parens Virgo, factum Adæ patria Cœlum,
Factus homo Deus eſt, & Deus vnctus homo.

Eidem.

IAm Deus Emmanuel, iam fœta in Virgine plenum
Prolificæ Matris cernimus officium.
Sanguine Virgineo formam induit ille virilem,
Qui noſtrum è terra virgine finxit opus.
Terra tamen virgo tulit & primordia mortis;
Sed dum Virgo parit, mors inimica perit.

Eidem.

Eidem.

MEns tibi plena Deo fuerat, cor numine plenum,
Ortus labe carens lumine plenus erat.
Omnia virtutum te ornabant agmina plenam.
Venter erat vacuus regia Virgo tibi.
Ne vacuum detur, ventrem tibi Filius implet,
Ex te patre carens, ex Patre matre carens.

Eidem.

OFfert ſalutem Nuntius
Nulli datam mortalium;
Aue Puella, gratia
Quæ plena fies plenior.
Tu nil ſalutis Angelo
Refers, ſed vnum cogitas,
Quàm grande ſit negotium,
Quod Angelus pronuntiat.
Non tu ſalutem nuntias,
Dum re ſalutem concipis:
Et verba profers paucula,
Verbo Deo pleniſſima.

In Ieiunium.

ANnua mandauit Chriſtus ieiunia, quando
Prima fuit vetitus mortis origo cibus.
Hem, quid opus crimen primi memorare parẽtis,
Fortius irritat ſi gula noſtra Deum?
Ieiunaturo datur indulgentia ventri;
Stultè, namque patens fit minus ille potens.

Die Cinerum.

VNctus ad expoſitos ibat luctator agones,
Nos vocat inſperſos ad noua bella cinis.
Vnctio luctantum reddebat labile corpus,
At mortis memores nos facit iſte cinis.
Vni tantum illic victoria certa dabatur,
Palma hic athletis omnibus æqua datur.
Pinguis ibi neruus, dant hic ieiunia vires;
Hoſtis ibi, hic victus quiſque fit ipſe ſibi.
Pugna hæc eſt maior, ſibi ſe ſubſternere; victus
Surgat vt ad vitæ præmia perpetuæ.

Eodem.

SI cinis in cinerem vertendus conflor, & inflor;
Quid ſi de maſſa nobiliore forem?
Qui tamen è vili conflatos puluere dixit,
Ille Deo natos dixit & eſſe Deos.
Vt longè diſtant cinis, & cœleſtis origo;
Sic ſimul vt ſapiam ſumma, vel ima decet.

Eodem.

BIs duo conſtituunt ſi nos elementa, quid vnũ,
Quæſo, reuerſuri dicimur in cinerem?
Scilicet è nihilo mortales eſſe monemur,
Et pænè in nihilum vertimur in cineres.

Eodem.

VT panẽ cineres Rex factus adulter edebat,
Nos capiti impoſitos flectimur ad cineres.
Vnius vt ſceleris maculam detergeret ille,
Innumeris picti nos animi maculis.
Tantum poſſe pios cineres quis crederet? index
Mortis præſeruat mortis ab exitio.

Eodem.

SOluere fallaces virtus analytica nodos,
Dum totum in partes ſoluitur, arte docet.
Heu

Heu miſeros homines; mixta offert omnia ſenſus,
Et nihil explicitum mens malè merſa videt.
Detegit errorem vox hæc analytica noſtrum;
Es cinis, in cinerem rurſus abibis homo.

In Euangelicum Centurionem.

Feria quinta.

IPſe parens fidei, populi ſator, inclytus Abram
Degeneres vltro defleat Abramidas.
Militis alma fides in pectore fortius ardet,
Et palmam Chriſto iudice promeruit.
Quid non priſca ſibi virtus Romana ſubegit?
Subdidit illa armis arma, fidemq́ue fide.

In eundem.

QVam prius infudit, miratur Chriſtus in illo,
Qui bene credebat, Centurione fidem.
At magis id mirum, quòd non miretur, Hebræo
Cui dedit ipſe fidem, vix tamen eſſe fidem.
Id magis eſt etiam mirum, miretur vt ille,
Qui ſolus quæ vult, omnia mira facit.

Feria ſexta.

VT ſit vita tibi, tibi non eris, inquit amicus;
Hoſtibus, vt viuas, non inimicus eris.
Chriſti

Chriſti lex odium, lex Chriſti mandat amorem;
Has inimicitias, hanc & amicitiam.
Qua tu lege facis, tibi ſis ne prauus amicus,
Fratribus hac prauis non inimicus eris.

Chriſto Redemptori.

QVàm bonus, iniuſtis qui & iuſtis iuſſit oriri
Solem, & muneribus ditat vtroſq. ſuis?
Nec tamen iniuſtis, & iuſtis iuſſit oriri
Iuſtitiæ ſolem conditione pari.
Sol oritur iuſtis, iniuſtis occidit ille;
Et bonus hinc donans, & bonus inde negans.

Sabbato.

QVid mirer, liquidum Chriſtus quod obambulet æquor,
Pennas ventorum ſi facit ille viam?
Nempe ferebatur ſuper vndas Spiritus olim.
Non minor eſt, qui nunc per mare carpit iter.
Non premitur Plaſtes aſſumpto pondere carnis,
Pondere ſed noſtri criminis opprimitur.

Dominica Prima.

QVid Satan tentas, vbi nulla technam
Vis capit? Ludis muliebre pectus;
Omnis in Chriſto ſua tela vibrat
Maſcula virtus.

Regna

Regna promittis fugitiuus, exul;
Conſulis lapſum miſer ipſe lapſus;
Saxa vis fiant tibi ſumpta panes,
Saxeus ipſe.
Regna dat Christus ſua Rex, Creator;
Erigit lapſos oriens ab alto;
Corda vel duris grauiora ſaxis
Sanguine mollit.

Eadem.

QVid tibi vis lapides in panes perfide verti,
Omnia qui ſemper deteriora cupis?
Mollia corda hominum qui corda in ſaxea vertis,
In panes verti nunc tibi ſaxa petis.
Tu durum in ſaxum verſus bella irrita tentas:
Nulla petram Chriſtum frangere ſaxa queunt.

Eadem.

ET prior, & leuior tentata eſt fœmina quondam;
Alter Adam Chriſtus nunc prior appetitur.
Lapſa virum traxit mulier, ſed robore Christi
In ſtatum erigitur vir mulierq́; ſuum.
Et cadit in foueam Dæmon, quam foderat ipſe,
Arte ſua victor, victus & arte ſua.

Feria

Feria ſecunda.

HOrrida cæleſtes cum ſiſtet buccina curſus,
Et fœtus effæta ſuos natura negabit;
Quæ periere prius, cum non peritura redibunt,
Terrifico clangore dabunt cum buſta ſepultos;
Omnia cum ſolui flammis elementa videbis;
Quid facies, quò te mea mẽs perterrita vertes?
Tu rea; tu teſtis; qui iudex, obſtrepet idem.
Non fuga, non lachrymæ; nuda omnibus omnia fient.
Si rea, ſi teſtis, ſimul aduerſaria, Iudex
Nunc tibi ſis, te tuta tuo ſine crimine ſiſtes.

Feria tertia.

QVis iſte Rex eſt gloriæ?
Quærunt trementes Angeli.
Quis hic aſellis inſidens?
Quærunt frementes impij.
Quæ tanta cœlis motio,
Quæ tanta terris motio,
Intrante pacis Principe?
Rex iſte cœlo dæmonas,
Rex iſte templo nundinas
Rumore pellit maximo.
Sed cur Deum Dauidicè

Iudæa notum iactitat,
Si Ieſus ignotiſſimus?
Et Ieſus ignotiſſimus,
Et Ieſus eſt notiſſimus;
Idem ſuperbis abditus,
Qui paruulis eſt agnitus.

Feria quarta.

PОrtenta Chriſtum flagitant adulteri,
Adulterino procreati ſemine;
Gens, Abrahami quæ vocat ſe filiam,
Mentita ſemen Patriarchæ maximi.
Abram fidelis ſe vocanti credidit;
Hi ſigna quærunt infideles filij.
Sed ſigna quærunt, ſigna dantes peſſima;
Et ſigna Chriſtus dum negat, dat maxima.
Quod curioſa mente ſignum ſtultius?
Quid morte Chriſti detur efficacius?
Quocumque verſa, ſigna præfert veritas;
Quocumque verſa, ſe reuincit falſitas.

Feria quinta.

DEuictus eſt tentator
Per ſyllogiſmos Chriſti;
Et ſyllogiſmo Chriſtum
Nunc Chananæa vincit.

Reſpon-

Reſpondet ille tandem;
Nunquam catellis dandus
Eſt filiorum panis.
Canem fatetur illa
Se; ſed catellis inquit
Micæ negantur nunquam,
Quas menſa dat cadentes.
Et vicit illa Chriſtum,
Et facta voti compos;
Et ſexus is triumphat
De Rege Regum Chriſto,
Quem vicerat malignus.
O' fœminæ virtutem,
Quam Chriſtus admiratur.
Iacob pius luctator
Femur palæſtra læſit;
Luctata fortiorem
Se Chananæa præſtat.

Feria ſexta.

M*Otibus angelicis vni dabat vnda ſalutem;*
Et prior vt ſanes tu quoque corda moues.
Vis turbabat aquas, prompta hic quæſita volūtas;
Et das eſſe bonos, das quoque velle bonos.
Non habeo, non dicat homo, qui ſubleuet ægrum,
Aeger ſi te hominem Chriſte vocauit homo.

Sabbato.

LVx oriente venit, nõ Sole cadente ſub vndas,
Occiduus Sol Chriſte tuam vis ſpargere lucem,
Cum Sol iuſtitiæ, cum ſis lux filia lucis.
Quin ex alto oriens, radios non mittis ab alto;
Sed lucis Dominus das quo lubet ordine lucem.
Ergo fit eclipſis ſumpta tibi corporis vmbra;
Et ſplendere iubes aſſumpti corporis vmbram;
Ne det Apoſtolicis mors proxima mentibus vmbram.
Vt ſolem agnoſcant radios te Chriſte tenentem,
Et ſoli radios crucis ipſa morte negantem.

Dominica ſecunda.

VIſus eſt Moſes rutilante vultu,
Lucis vt fonti propior locutus:
Nunc videt lucis radiare fontem
Corpore Ieſum.
Zelus Heliæ ſuperas vocauit
Hoſtiæ flammas; videt is datorem
Tunc ſibi flammæ ſuperare ſolis
Lumine flammas.
Serua lex Chriſto venit & Prophetæ;
Inſonat magno Genitor ſonore,

Et ratam Petri docet eſſe vocem,
Quæ beat illum.
Quem Dei prolem Patris ille dixit,
Hunc vocat caram Pater ipſe prolem.
Hoc & Helia Petrus, atque Moſe
Plus tulit vnus.

Feria ſecunda.

QVis tu es? de Chriſto quærit male ſanus Hebræus;
Crebraque de Chriſto quæſtio talis erat.
Is, primi quod prima libri vox indicat, eſſe
Quo terra & cœlum facta leguntur, ait.
Ergo, inquit, ſine me peccans morieris Hebræe;
Nam ſine principio quis tibi finis erit?

Feria tertia.

MOſaicam cathedram Scriba & Phariſæus habebat;
At non conſimili dote magiſter erat.
Tardiloquus Moſes viua pietate docebat;
Aptior hic verbis, frigidus actor erat.
Vnam ergo Cathedram non vna dote docentem,
Vt diſcant homines, non imitentur, habent.

Feria quarta.

DExtrã vni quærit, læuã vni prouida mater;
Nec facta hęc Chriſtus vota negando negat.
Ipſe calix, non vna illi quem ſorte biberunt,
Præpoſitos varia conditione facit.
Fœmina quid quereris? ſociorum, filius alter
Primus martyr amans, alter amatus erit.

Feria quinta.

SI Gaza diues affluat,
Noli cor illi tradere.
Vires cor omnes poſſidet,
Trahitque quò res pertrahunt.
En diues auro deditus,
Immerſus altis ignibus:
Et Lazarus pauperculus
In Abrahæ complexibus.
Vtrique cor ſitiuerat;
Et res dat ignes ignea,
Et ſpes bonum refrigerans;
Vterque quod dilexerat.
Amor tyrannus cordium
Ad concupita pertrahens,
Coniuncta reddit præmia,
Contrarijs contraria.

Feria

Feria ſexta.

QVi vineam plantauerat,
Muſti liquore feruido
Dum lætius perfunditur,
Inebriatus dormijt.
Et vineam plantauerat
Altiſſimus pulcherrimam,
Dulces vt vuas carperet,
Spinas at illa protulit.
Quin vineæ cuſtodibus
Vt miſit ille ſeruulos,
Tunc colligendis fructibus
Legauit ipſum filium.
Illi furore perciti,
Saxo, machæra, fuſtibus
Vt perdiderunt ſeruulos,
Et perdiderunt filium.
Quid multa Chriſte perfidis?
Non vina te, ſed charitas,
Et magna Patris viſcera
Iugi liquore inebriat.

Sabbato.

QVanta Patris pietas? redeuntem amplectitur ille
Natum, & nudato priſtina reſtituit.

Prodigus hic fuerat, pariter ſit prodigus ille;
Et pinguem vt vitulum det ſua menſa, iubet.
Heu, ſi rem inſpicias, plus quanto eſt prodigus ille,
Qui natum occidi pro famulis voluit.

Dominica tertia.

M*Vlta iactabat tibi verba Python*
Paule, ſed mutus ſilet ante Chriſtum.
Nempè præſenti dare verba Verbo
Dæmones horrent.
Pellitur dæmon, loquiturque mutus;
Et ſuo Chriſtus digito medetur;
Dextra quod Patris digito potente
Omnia tangit.
Mutus eſt dæmon, mulierque clamat;
O' ter immenſis titulis beatum,
Qui Deum venter tulit, & puellum
Vbere pauit.
Turba blaſphemat, mulier dat hymnum.
Chriſtus hoc plenè celebrandus vnum
Optat, vt matrem vocites beatam.
Tempore quouis.

Feria ſecunda.

I*N patria ſpectatus*
Propheta non eſt vllus.

Nec

Nec Chriſte te ſpectatum
In patria videmus,
Nec te foris ſpectatum;
Sed ciuibus non carum,
Et aduenam non carum.
Habent latebram vulpes,
Habent volucres nidum;
Non lar tibi, non ſedes,
Vbi caput reclines.
Cur patriam tu dicis,
Rex patriæ cœleſtis,
Qui patrias ad ſedes
Nos exules inuitas?

Eadem.

ESſe nihil patria iucundius, inquit Homerus;
Nil etiam ciui durius eſt patria.
Quiſque ſolum natale cupit, ſed nemo propheta
Ciuibus acceptus cernitur in patria.
Fortibus ergo viris aut omnis patria tellus,
Patria vel tandem ſolus olympus erit.

Feria tertia.

SI benè corripias, fratrem lucrabere frater;
Si male corripias, perdis, & ipſe peris.

Sic

Sic homini procul alter homo, vel proximus illi;
Sic Deus eſt homini, vel lupus alter homo.
Et legislator perfecti Chriſtus amoris,
Lædentem læſus ſi tibi concilies.

Feria quarta.

QVæ ſua tradiderant ſeniores, ſeruat Hebræus;
Et premit hæc mentem vana ſuperſtitio.
At contra hæreticus, negat olim tradita priſcis;
Et ſcripta hæc quærit vana ſuperſtitio.
Extremis vitium, medio ſtat limite virtus;
Nec falſa is teneat, vera nec iſte neget.

Feria quinta.

QVi vocat è nihilo quicquid creat, imperat idem,
Et iuſſa in nihilum peſſima febris abit.
Deque domo Petri febris depellitur omnis,
Ferueat vt tantum zelus amante Petro.
Pellitur abſumens febris, ſed viſcera zelus
Dum vorat, interno numine viuificat.

Eadem.

MAgna ſocrus Petri dum magnis febribus ardet,
Tangitur, & morbi vis inimica perit.

Ipſe

Ipſe Petrus dum calcat aquas, & mergitur vndis,
Clamat, & extenſa prenditur ille manu.
Vnius vna Petri languores expulit vmbra;
Quodque ſibi Chriſtus non tulit, ille tulit.
Et Petrus, Petrique domus fugat vndiq. morbos.
Quæ fugit à Petro, morbida languet ouis.

Eadem.

TEcta ſubis Petri Synagoga Chriſte relicta,
Et virtute tua languida ſurgit anus.
Vnus Chriſte Petrus tanto dignatur honore,
Aeternum vt Petri ſit domus hoſpitium.
Si qua domus Petri non eſt, licet omine Chriſti,
Hæc Satanæ veris eſt ſynagoga notis.

Eadem.

FEbribus ardebat tibi Petre ægerrima Socrus,
Vrebat Chriſti te quoque multus amor.
Illa ſuos ignes Chriſto tangente fugauit,
Hoc etiam creuit nomine flamma tibi.

Feria ſexta Samaritanæ, præſente Cardinali Beuilacqua.

CVm ſit lympha tibi, qua lymphæ tota cupido
Tollitur, humana conditione ſitis.

Et

It petis, vt puteo mulier trahat extera lymphas;
Et promittis aquas fundere Chriſte tuas.
Noſtra tuæ fundantur aquæ per pectora Chriſte,
Petri Villam heros dum Beuilacqua tenet.
Sic nobis æterna ſalus, tibi gloria maior,
Si non ſola tuas fœmina potet aquas.

Eadem.

VNa fatigato ſit lucrum fœmina Chriſto;
Quantæ molis erit, cuncta ſibi trahere?
Felix ò mulier, cui non ænigmata fatur;
At de ſe Chriſtus, ſum tibi Chriſtus, ait.
Quærenti nomen Moſi, reſponderat olim,
Sum qui ſum; ſed nunc, ſum tibi Chriſtus, ait.

Eadem.

FOns ſedet ad fontẽ quęrens quas ebibat vndas,
Et quærens cui fundat aquas fons viuus aquarum.
Quæ ſitis hæc, vt fons ſitiat, ſitibundaq. quærat
Pectora, ne ſitiat poto poſt nectare potor?
Nec potat quas poſcit aquas, nec veſcitur eſca;
Recreat vna ſalus fæmellæ viſcera Chriſti;
Hic cibus, hic potus laſſos refrigerat artus.
Hanc tu Chriſte ſitim noſtris infunde medullis:
Vt nos ipſe ſitis, ſic te ſitiamus & ipſi.

Nec

Nec ſit noſtra ſitis, liquidus quam reprimit humor;
Sed quã lympha explet ſaliens ad præmia vitæ.

Sabbato.

DEprehenſa Chriſto iudicanda ſiſtitur,
Quæ mæcha legem pertimebat vindicem;
Et captioſis quæſtio ſit artibus,
Vt legis eſſet, vel reæ contrarius,
Hinc abſolutor Chriſtus, inde perditor.
Scripto locutus ille non in marmore,
Humi legenda dat malis oracula,
Hoc indicante perfidis ænigmate.
Inſcripta libro ſunt piorum nomina,
Lex ſcripta Moſi frigido bis marmore,
Scribetur altis viua lex in cordibus;
Scriptos humi vos ſumma fert iniquitas.

Dominica quarta.

GErmen auulſæ fuit Eua coſtæ,
Satque pars toti fuit extruendæ.
Artifex idem pariter quod olim
Addidit, addit.
Quinque ſunt panes tibi Chriſte maſſa;
Tangis, & ſurgens tibi maſſa creſcit;
Tangis,

Tangis, & Plaſtæ digitos potentes
Copia monſtrat.
Piſcibus turbam ſatias duobus.
Conditor piſci benedicis orto,
Nunc & aſſato benedicis, vnde
Creuit in eſcam.
Cuncta pro nobis tibi Chriſte creſcunt,
Cuncta decreſcunt tibi carne ſumpta;
Angelis quando minor es miniſtris,
Ipſe miniſtrans.

Eadem.

ET viuus panis tu Chriſte, & diceris ἰχθῦς.
Nam tu quicquid habes, hoc ſibi nomen habet.
Panem ergo panis, piſcem das nomine piſcis.
Sed potus populo cur tibi nullus erat?
Panis tu, & vitis; quæ das, plena omnia donas;
Et cibus eſt potus, potus & ipſe cibus.

Eadem.

E' Coſta vt fieret vitæ comes Eua marito,
In manibus creuit paruula maſſa tuis.
Turbæ Chriſti tibi ſatiandæ panis vt eſſet,
In manibus creuit paruula maſſa tuis.

In

In manibus minor vna tuis ſit pœna malorum;
In manibus creſcunt omnia dona tuis.

Eadem.

QVi prius imperio liquidam mutauerat vndā,
Nunc manibus panis ſragmina multiplicat.
Illud matris amor, ſponte hoc miſeratio præſtat;
Hoc natura, illud gaudia noſtra petunt.
Scilicet ipſe ſua mundum pietate gubernat,
Virginis ad votum gratia quæque venit.

Feria ſecunda.

PVrgauerat beatas
Per Michaelem ſedes,
Rebellibus fugatis
Rebellium creator.
Sui parentis ædem
Chriſtus repurgat ipſe.
Et verberando nectit
Flagella mercatori.
Cogente zelo Chriſtus
Dat ſigna maieſtatis,
Quem ſeruitutis forma
Ardens amor velarat.

Quis

Quis fortior duorum?
Zelus; coegit ille,
Amor ſuas vt ferret
Vires honori Patris.

Feria tertia.

HAec duo ſunt, quæ mille ſolent genërare querelas;
Scilicet eſſe meum, ſcilicet eſſe tuum.
Vocibus inſolitis miranti Chriſtus Hebræo;
Et mea ſunt, inquit, nec mea quæ doceo.
Si ſaperes Hebræe, Patris quæ própria noſſes;
Et non eſſe meum, cur trahat eſſe meum.

Eadem.

MIrantur omnes, & ſtupent ſcientiam,
Quam Chriſte fundis non magiſtro traditam.
Tuam vocas tu non tuam ſcientiam.
Et nodus hic eſt altero perplexior.
Et ſtulta vanæ gentis admiratio,
Quæ ſcire primum per ſecundum negligit.
Donatus olim plurima ſcientia
Rex Rege natus, vate vates inclytus,
Noctu petitam acceperat ſcientiam.
Si Chriſtus ergo non petita diſputat,

Puellus

Puellus olim, nunc virili gratia,
Hebrææ tanto cæcus es cur lumine?
Non eſt ſtupendum, quod iubar ſol procreet.
Lux luce nata nil habet forinſecus;
Et quod ſuum dat, inde ſemper accipit;
Mentis paternæ fœtus expreſſiſſimus;
Fons Patre, matre fons fluens è Virgine.

Feria quarta.

Q*Vicquid creaſti, vel creas, lux perficit,*
Lux Chriſte, lucis nate, lucis conditor.
Lucem malignus & Draco ſpoponderat,
Sed cæcitate duplici nos perculit.
Tu cęcitatem luce lux exterminas,
Bis tu Creator, & Creator millies,
Qui luce ſemper nos noua redintegras.
Et limus illi lucis indit organa,
Cui prima limus eſt origo corporis.
Lux ergo vera tu videnda maxime,
Das quæ videre, quo videre poſſumus.

Eadem.

V*T ſcelus admiſſum eſt, oculos ſibi ſenſit apertos,*
Et nudo erubuit corpore primus homo.

At Chriſto liniente, oculos ſibi ſenſit apertos,
Qui natus, nullo crimine cęcus erat.
Vidit vterque, oculos vt primum ſenſit apertos;
Is videt vt pudeat, hic videt vt lubeat.

Eadem.

VT videant oculi, confert præſentia ſolis;
Sed dare quę videant, lumina nulla poteſt.
Sol tu vtrumque facis; nil te ſine Sole videtur,
Et cæco vt videat, lumina Chriſte creas.
Hoc etiam differt; ſol viſus lumina cæcat;
At niſi te videant lumina, cæca manent.

Feria quinta.

VNius ob crimen mors læta irrepſit in orbem,
Aſpera de miſeris victo velut hoſte triumphans,
Proſternens omnes, non exorabilis vlli.
Imprudens, iuuenem prædata, fit obuia vitæ.
Horrida mors ſtupuit; vita indignata triumphum,
Imperat infauſtam mortis ſubſiſtere pompam.
Et præhenſo iuueni, Tu, inquit, de morte triumpha;
Quam moriturus ego ſpoliabo iure triumphi.
Improba mors fugiens Iudæi encomia riſit,

Dixerit eximium quod ſurrexiſſe Prophetam.
Mentis inops, ſenſuque carens, gens perfida, dixit;
Quos ego non ſtraui violenta falce Prophetas?
Qui iubet vt fugiã, qui verbo tartara frangit,
Ille Prophetarum Rex eſt cognomine vero.

Feria ſexta.

EReptum feretro iuuenem mors victa dolebat.
Lazarus excitur tumulo; fit maximus illi
Clamor, & inſolitis vlulatibus omnia complet.
Si clamantis, ait, vox abſtrahit vna ſepultos;
Ecquid erit, cum ſponte ſua morietur & ipſe?
Infelix mors, morte tua morieris & ipſa,
Ante eius faciem magno ſeruata triumpho.
Quid iuuat in primũ ſententia lata parentem?
Quid proſtraſſe iuuat, ſi corpora lapſa reſurgunt?
Id magis, id doleo, quod mors ſerpente vocata,
Antidotum moriens, moriens ceu vipera, fiam.

Sabbato.

QVæ tibi lux vitæ eſt, quam Chriſte ſequentibus offers,
Si lux quæque homini vitalia munera fundit?
An tua non patitur noctem, non angulus illam

Flectit, perſpicuo nec ſegregat illa colores:
Sed menti illabens tenebras eliminat omnes;
Flexaq. non lumen, viuum ſed gignit amorem;
Diſiungitque bonis praua, & mendacia veris:
Et facit accenſas tua lux infuſa lucernas,
Per noctem ne fallat iter; lux vltima donec
Luceat, in ſoles & Sol tua lumina mutes.

Dominica Paſsionis.

Q*Vis tibi impingat bone Chriſte crimen,*
Siue tu ſummo Genitore natus,
Siue tu pura Genitrice natus,
Fons bonitatis?
Cuncta cum poſſis, nihil eſt, quod vnum
Non potes: crimen nihil eſt: id vnum,
Id fugit ſolum tibi Chriſte vires
Omnipotentes.
Finget Hebræus tibi teſte crimen,
Sæua qui mortis dare ſaxa vellet;
Sed necem ſaxo fugis, immolandus
Ignibus Agnus.
Vidit hoc felix Abrahamus olim;
Lætior viſo moriente Chriſto,
Quam ſibi quando moritura proles
Victima vixit.

Feria

Feria ſecunda.

TE ſitit Hebræus morti, miſſuſque ſatelles;
Et ſacro clamore offers ſitientibus vndam,
Quæ fluuios dat pota nouos, non prona petentes,
Vt pelago reddantur aquæ; ſed diſpare curſu
Viuentes viuentis aquæ, ſublime volantes.
Te ſitit Hebræus; tua te ſitientibus offers;
Et ſitio, clamas, dùm te Crux aſpera portat.
Prima ſitis gignit mala mortis filia mortem;
Altera diuino ſitis eſt in pectore viua;
Eſt quoque Chriſte ſitis, quam noſtro in pecto-
re quæris,
Non orta à nobis, ſed fit ſitis addita nobis.
Da tu Chriſte ſitim, quam quæris, fons & aquarum,
Infuſorque ſitis, nullo quæ tempore ceſſet.

Feria tertia.

ET lucem & nomen frater tibi conſulit; ipſe
Et lucem & nomen dum iubet ille, fugis.
Et lux vera lates, & ſpernis nominis vmbram.
Quod facit ille, negas; quod negat ille, facis.
Non capit humana æternam prudentia mentem;
Quæ res, & rerum tempora diſtribuit.

Et ne prophetam gens haberet impia,
Vnus prophetat, nec prophetat integrè.

Sabbato.

OMnipotens audit Genitor te Chriſte petentẽ,
Omnipotentẽ audit te quòd & orcus habet.
Te mare, te venti, dominum te tartara norunt;
Redditur imperio Lazarus vndę tuo.
Nam tua ſi potuit vox rerum condere molem,
Quid non hæc poſſet, dum lachrymantis erat?

Eodem.

FErro necandus Iſaac.
Deo vetante vixerat;
Reſuſcitatus Lazarus
Ferro necandus quæritur.
Quàm patrijs veſtigijs
Inſiſtit ardentiſſimè
Gens Abrahami filia,
Alumna gens Diaboli?
Effuſor ille ſanguinis
A ſæculi primordijs;
Peremptor illa corporum,
Peremptor ille mentium.

Semel

Semel mori mortalibus
Lex eſt; tamen bis mortuum
Excire bis quid impedit
Vitæ neciſque principem?

Dominica Palmarum.

SOlus, iò, victor; ſolus tu Chriſte triumphas,
Morte tua ſolus qui tria monſtra domas.
Pallida mors, ſceleriſque lues, erebique tyrannus,
Iam depaſta homines te moriente cadunt.
Non homo præſtare hoc poterat, nō Angelus; vnus,
Vnus, iò, victor tu tria Chriſte domas.

Eadem.

CAede percuſſi tumidi gigantis
Inclytum David reducem puellæ
Vt receperunt, cecinere læto
Ore triumphum.
Obuiam mixtis modulis euntes,
Tympanis, ſiſtris, choreis canentes.
Mille ſed Regi, decieſque Dauid
Mille dederunt.
Vmbra ſi tantum meruit triumphum,
Veritas quanto potior triumpho
Chriſte Rex, bello tribus interemptis
Hoſtibus vno?

Is

It petis, vt puteo mulier trahat extera lymphas;
Et promittis aquas fundere Chriſte tuas.
Noſtra tuæ fundantur aquę per pectora Chriſte,
Petri Villam heros dum Beuilacqua tenet.
Sic nobis æterna ſalus, tibi gloria maior,
Si non ſola tuas fœmina potet aquas.

Eadem.

VNa fatigato ſit lucrum fœmina Chriſto;
Quantæ molis erit, cuncta ſibi trahere?
Felix ò mulier, cui non ænigmata fatur;
At de ſe Chriſtus, ſum tibi Chriſtus, ait.
Quærenti nomen Moſi, reſponderat olim,
Sum qui ſum; ſed nunc, ſum tibi Chriſtus, ait.

Eadem.

FOns ſedet ad fontẽ quęrens quas ebibat vndas,
Et quærens cui fundat aquas fons viuus aquarum.
Quæ ſitis hæc, vt fons ſitiat, ſitibundaq. quærat
Pectora, ne ſitiat poto poſt nectare potor?
Nec potat quas poſcit aquas, nec veſcitur eſca;
Recreat vna ſalus fæmellæ viſcera Chriſti;
Hic cibus, hic potus laſſos refrigerat artus.
Hanc tu Chriſte ſitim noſtris infunde medullis:
Vt nos ipſe ſitis, ſic te ſitiamus & ipſi.

Nec

Nec ſit noſtra ſitis, liquidus quam reprimit
humor;
Sed quã lympha explet ſaliens ad præmia vitæ.

Sabbato.

DEprehenſa Chriſto iudicanda ſiſtitur,
Quæ mæcha legem pertimebat vindicem;
Et captioſis quæſtio ſit artibus,
Vt legis eſſet, vel reæ contrarius,
Hinc abſolutor Chriſtus, inde perditor.
Scripto locutus ille non in marmore,
Humi legenda dat malis oracula,
Hoc indicante perfidis ænigmate.
Inſcripta libro ſunt piorum nomina,
Lex ſcripta Moſi frigido bis marmore,
Scribetur altis viua lex in cordibus;
Scriptos humi vos ſumma fert iniquitas.

Dominica quarta.

GErmen auulſæ fuit Eua coſtæ,
Satque pars toti fuit extruendæ.
Artifex idem pariter quod olim
Addidit, addit.
Quinque ſunt panes tibi Chriſte maſſa;
Tangis, & ſurgens tibi maſſa creſcit;
Tangis,

Tangis, & Plaſtæ digitos potentes
Copia monſtrat.
Piſcibus turbam ſatias duobus.
Conditor piſci benedicis orto,
Nunc & aſſato benedicis, vnde
Creuit in eſcam.
Cuncta pro nobis tibi Chriſte creſcunt,
Cuncta decreſcunt tibi carne ſumpta;
Angelis quando minor es miniſtris,
Ipſe miniſtrans.

Eadem.

ET viuus panis tu Chriſte, & diceris ἰχθὺς.
Nam tu quicquid habes, hoc ſibi nomen habet.
Panem ergo panis, piſcem das nomine piſcis.
Sed potus populo cur tibi nullus erat?
Panis tu, & vitis; quæ das, plena omnia donas;
Et cibus eſt potus, potus & ipſe cibus.

Eadem.

E' Coſta vt fieret vitæ comes Eua marito,
In manibus creuit paruula maſſa tuis.
Turbæ Chriſti tibi ſatiandæ panis vt eſſet,
In manibus creuit paruula maſſa tuis.

In

In manibus minor vna tuis ſit pœna malorum;
In manibus creſcunt omnia dona tuis.

Eadem.

Q*Vi prius imperio liquidam mutauerat vndā,*
Nunc manibus panis fragmina multiplicat.
Illud matris amor, ſponte hoc miſeratio præſtat;
Hoc natura, illud gaudia noſtra petunt.
Scilicet ipſe ſua mundum pietate gubernat,
Virginis ad votum gratia quæque venit.

Feria ſecunda.

P*Vrgauerat beatas*
Per Michaelem ſedes,
Rebellibus fugatis
Rebellium creator.
Sui parentis ædem
Chriſtus repurgat ipſe.
Et verberando nectit
Flagella mercatori.
Cogente zelo Chriſtus
Dat ſigna maieſtatis,
Quem ſeruitutis forma
Ardens amor velarat.

Quis

Quis fortior duorum?
Zelus; coegit ille,
Amor ſuas vt ferret
Vires honori Patris.

Feria tertia.

HAec duo ſunt, quæ mille ſolent generare querelas;
Scilicet eſſe meum, ſcilicet eſſe tuum.
Vocibus inſolitis miranti Chriſtus Hebræo;
Et mea ſunt, inquit, nec mea quæ doceo.
Si ſaperes Hebræe, Patris quæ propria noſſes;
Et non eſſe meum, cur trahat eſſe meum.

Eadem.

MIrantur omnes, & ſtupent ſcientiam,
Quam Chriſte fundis non magiſtro traditam.
Tuam vocas tu non tuam ſcientiam.
Et nodus hic eſt altero perplexior.
Et ſtulta vanæ gentis admiratio,
Quæ ſcire primum per ſecundum negligit.
Donatus olim plurima ſcientia
Rex Rege natus, vate vates inclytus,
Noctu petitam acceperat ſcientiam.
Si Chriſtus ergo non petita diſputat,

Puellus olim, nunc virili gratia,
Hebrae tanto cæcus es cur lumine?
Non eſt ſtupendum, quod iubar ſol procreet.
Lux luce nata nil habet forinſecus;
Et quod ſuum dat, inde ſemper accipit;
Mentis paternæ fœtus expreſſiſſimus;
Fons Patre, matre fons fluens è Virgine.

Feria quarta.

Q*Vicquid creaſti, vel creas, lux perficit,*
Lux Chriſte, lucis nate, lucis conditor.
Lucem malignus & Draco ſpoponderat,
Sed cæcitate duplici nos perculit.
Tu cęcitatem luce lux exterminas,
Bis tu Creator, & Creator millies,
Qui luce ſemper nos noua redintegras.
Et limus illi lucis indit organa,
Cui prima limus eſt origo corporis.
Lux ergo vera tu videnda maxime,
Das quæ videre, quo videre poſſumus.

Eadem.

V*T ſcelus admiſſum eſt, oculos ſibi ſenſit apertos,*
Et nudo erubuit corpore primus homo.

At Chriſto liniente, oculos ſibi ſenſit apertos,
Qui natus, nullo crimine cęcus erat.
Vidit vterque, oculos vt primum ſenſit apertos;
Is videt vt pudeat, hic videt vt lubeat.

Eadem.

VT *videant oculi, confert præſentia ſolis;*
Sed dare quę videant, lumina nulla poteſt.
Sol tu vtrumque facis; nil te ſine Sole videtur,
Et cæco vt videat, lumina Chriſte creas.
Hoc etiam differt; ſol viſus lumina cæcat;
At niſi te videant lumina, cæca manent.

Feria quinta.

V*Nius ob crimen mors læta irrepſit in orbem,*
Aſpera de miſeris victo velut hoſte triumphans,
Proſternens omnes, non exorabilis vlli.
Imprudens, iuuenem prædata, fit obuia vitæ.
Horrida mors ſtupuit; vita indignata triumphum,
Imperat infauſtam mortis ſubſiſtere pompam.
Et prǽhenſo iuueni, Tu, inquit, de morte triumpha;
Quam moriturus ego ſpoliabo iure triumphi.
Improba mors fugiens Iudæi encomia riſit,

Dixerit eximium quod ſurrexiſſe Prophetam.
Mentis inops, ſenſuque carens, gens perfida, dixit;
Quos ego non ſtraui violenta falce Prophetas?
Qui iubet vt fugiã, qui verbo tartara frangit,
Ille Prophetarum Rex eſt cognomine vero.

Feria ſexta.

EReptum feretro iuuenem mors victa dolebat.
Lazarus excitur tumulo; fit maximus illi
Clamor, & inſolitis vlulatibus omnia complet.
Si clamantis, ait, vox abſtrahit vna ſepultos;
Ecquid erit, cum ſponte ſua morietur & ipſe?
Infelix mors, morte tua morieris & ipſa,
Ante eius faciem magno ſeruata triumpho.
Quid iuuat in primũ ſententia lata parentem?
Quid proſtraſſe iuuat, ſi corpora lapſa reſurgunt?
Id magis, id doleo, quod mors ſerpente vocata,
Antidotum moriens, moriens ceu vipera, fiam.

Sabbato.

QVæ tibi lux vitæ eſt, quam Chriſte ſequentibus offers,
Si lux quæque homini vitalia munera fundit?
An tua non patitur noctem, non angulus illam

Flectit, perſpicuo nec ſegregat illa colores:
Sed menti illabens tenebras eliminat omnes;
Flexaq. non lumen, viuum ſed gignit amorem;
Diſiungitque bonis praua, & mendacia veris:
Et facit accenſas tua lux infuſa lucernas,
Per noctem ne fallat iter; lux vltima donec
Luceat, in ſoles & Sol tua lumina mutes.

Dominica Paſsionis.

QVis tibi impingat bone Chriſte crimen,
Siue tu ſummo Genitore natus,
Siue tu pura Genitrice natus,
Fons bonitatis?
Cuncta cum poſſis, nihil eſt, quod vnum
Non potes: crimen nihil eſt: id vnum,
Id fugit ſolum tibi Chriſte vires
Omnipotentes.
Finget Hebræus tibi teſte crimen,
Sæua qui mortis dare ſaxa vellet;
Sed necem ſaxo fugis, immolandus
Ignibus Agnus.
Vidit hoc felix Abrahamus olim;
Lætior viſo moriente Chriſto,
Quam ſibi quando moritura proles
Victima vixit.

Feria

Feria ſecunda.

TE ſitit Hebræus morti, miſſuſque ſatelles;
Et ſacro clamore offers ſitientibus vndam,
Quæ fluuios dat pota nouos, non prona petentes,
Vt pelago reddantur aquæ; ſed diſpare curſu
Viuentes viuentis aquæ, ſublime volantes.
Te ſitit Hebræus; tua te ſitientibus offers;
Et ſitio, clamas, dùm te Crux aſpera portat.
Prima ſitis gignit mala mortis filia mortem;
Altera diuino ſitis eſt in pectore viua;
Eſt quoque Chriſte ſitis, quam noſtro in pectore quæris,
Non orta à nobis, ſed ſit ſitis addita nobis.
Da tu Chriſte ſitim, quam quæris, fons & aquarum,
Infuſorque ſitis, nullo quæ tempore ceſſet.

Feria tertia.

ET lucem & nomen frater tibi conſulit; ipſe
Et lucem & nomen dum iubet ille, fugis.
Et lux vera lates, & ſpernis nominis vmbram:
Quod facit ille, negas; quod negat ille, facis.
Non capit humana æternam prudentia mentem;
Quæ res, & rerum tempora diſtribuit.

Feria quarta.

QVid iuuat Hebræum celebrare encænia templi,
Si veteratricis non innouat intima mentis?
Sæpe quod audiuit, quod vidit, quærit & optat;
Et ſuſpenſam animam dolet eſſe cupidine veri.
Sed non audit ouis, iam dente armata lupino;
Nec paſtorem audit fur & mactator iniquus.
Nouit paſtor oues, naturam indutus ouinam
Vt reuocaret oues, notiſque agnoſcitur illis.
Nouit oues, qui ſcripto hædos in codice neſcit.
Nouit oues, qui paſcit oues, non paſcitur illis.
Nouit oues, ouibus qui dat, non vellera tondet.
Nouit oues, quas noſſe ſibi nil addit amanti;
Sed quibus æterna eſt paſtorem agnoſcere vita.

Feria quinta.

QVæ iam trahebat fœmina
Laſciua laſciuiſſimos,
Potentiore cernitur
Amoris ictu pertrahi.
Quæ lachrymas extorſerat
Vberrimas amantium,
Vi lachrymarum crimina
Abſtergit immaniſſima.

Quæ

Quæ plurimos deceperat
Turrita flauis crinibus,
Captiua ſacratiſſimos
Pedes capillo amplectitur.
Vnguenta fundit optima,
Et mille libat oſcula,
Quæ ciuitatem putridis
Fœtoribus repleuerat.
O' Virginum quinario
Prudentiorem fœminam.
Non Virgo vicit Virgines,
Lux facta pœnitentium.
Si conferas conuiuia,
Dat Magdalena lautius.
Christi replet præcordia
Non menſa, ſed mens integra.

Feria ſexta.

NEſcitis, inquit, nec videtis quippiam,
Qui velle Chriſtum non reum videmini.
Tollatur vnus, vt ſalus ſit omnibus.
Et ſit propheta non propheta ſpiritu,
Aptè locutus tam ſceleſtus Pontifex:
Saluam volebat ille gentem perfidam,
Romanus enſis quam funditus ſuſtulit.
Et fuſa cunctis iam ſalus eſt gentibus.

Et ne prophetam gens haberet impia,
Vnus prophetat, nec prophetat integrè.

Sabbato.

OMnipotens audit Genitor te Chriſte petentẽ,
Omnipotentẽ audit te quod & orcus habet.
Te mare, te venti, dominum te tartara norunt;
Redditur imperio Lazarus vnde tuo.
Nam tua ſi potuit vox rerum condere molem,
Quid non hæc poſſet, dum lachrymantis erat?

Eodem.

FErro necandus Iſaac.
Deo vetante vixerat;
Reſuſcitatus Lazarus
Ferro necandus quæritur.
Quàm patrijs veſtigijs
Inſiſtit ardentiſſimè
Gens Abrahami filia,
Alumna gens Diaboli?
Effuſor ille ſanguinis
A ſæculi primordijs;
Peremptor illa corporum,
Peremptor ille mentium.

Semel

Semel mori mortalibus
Lex eſt; tamen bis mortuum
Excire bis quid impedit
Vitæ neciſque principem?

Dominica Palmarum.

SOlus, iò, victor; ſolus tu Chriſte triumphas,
Morte tua ſolus qui tria monſtra domas.
Pallida mors, ſceleriſque lues, erebique tyrannus,
Iam depaſta homines te moriente cadunt.
Non homo præſtare hoc poterat, nō Angelus; vnus,
Vnus, iò, victor tu tria Chriſte domas.

Eadem.

CAede percuſſi tumidi gigantis.
Inclytum Dauid reducem puellæ
Vt receperunt, cecinere læto
Ore triumphum.
Obuiam mixtis modulis euntes,
Tympanis, ſiſtris, choreis canentes.
Mille ſed Regi, decieſque Dauid
Mille dederunt.
Vmbra ſi tantum meruit triumphum,
Veritas quanto potior triumpho
Chriſte Rex, bello tribus interemptis
Hoſtibus vno?

Is gigantæo gladio gigantem,
Tu malam perdis moriendo mortem.
Is leui funda, baculo, lapillis;
Tu Cruce victor.
Morte proſtrata Satan euiratus;
Morte proſtrata perit illa peſtis,
Nexa quæ morti trahit vna mortem
Horrida noxa.
Ergo non ſiſtris, choreis, puellis
Tu, ſed Oſanna celebraris hymno,
Rex, triumphator, domitor, redemptor,
Omnia ſolus.

Feria ſecunda.

IVda monetæ ſupputator optime,
Sector bonorum publicorum maxime,
Sed æſtimator mercium turpiſſime.
Vnguenta centum ter dares denarijs,
Vendis magiſtrum ter decem numiſmatis.
O' cæcitatem mentis inſaniſſimæ.
Amore Chriſtus cum ſui ſit prodigus,
Amore nummum tu facis te perditum.
Vtrumque adegit, vſsit ardor plurimus,
Vtrique finis vt ſuus contingeret.
Se Chriſtus orbi fundit vnguen piſticum,
Tu fundis alto fune pendens viſcera.

Feria

Feria tertia.

OBiecta mortis poculi potatio,
Obiecta monſtra criminum fœdiſsima,
Obiecta Patris ira ſummi vindicis,
Obiecta pugna quoquo verſus horrida
Non ſat, ſed intus pugna ſurgit maxima;
Fis Chriſte pugnans tu tibi contrarius.
Amor, timorque; mens, caro te diſtrahunt;
Duplex voluntas, & palæſtra ſenſuum.
Et tanta ſæuit partium conflictio,
Vt imber ortus ſanguinis decurreret,
Sudante mente, corde, fronte, corpore;
Ne terra dumos, ſed roſas produceret,
Et meſsis inde pullularet martyrum.
Si prima tanto pugna ſudat ſanguine,
Quantum cruoris exprimet vis barbara?

Feria quarta.

AD murmur ingens fons Hebræo fluxerat,
Cædente virga bis petram duriſsimam.
Nunc impiorum non pijs nepotibus
Vt grata fiat res, caro tenerrima
Non cæſa bis, ſed mille, mille verberum
Ictu cruoris mille fontes euomit.
Et vt dolorum Rex foret notiſsimus,

Sacro

Sacro coronam ſpineam fert vertice,
Infixa ſenſus quæ cruentet intimos.
Quo tanta Christe ſanguinis profuſio?
Cur ſim ipſe tanti, tu tibi viliſsimus?
Immenſa fallit Chriſte vel te charitas,
Vel nos creaſti tu Deos hoc ſanguine.

Feria quinta.

F*Ortius ad finem impellit violentia pondus,*
Naturam grauitas cum duplicata ciet.
Impulit è cœlo fortis te pondus amoris,
Et ſacrum es lapſus Virginis in gremium.
Fortius impellens hinc tanti pondus amoris,
Fecit vt humanis ſubiicerere malis.
Sed vis Christe fuit fortiſsima ponderis huius,
Proxima cum morti vita laborque fuit.
Ipſe tuis manibus te fers, te porrigis ipſe;
Te dans ipſe prius, quam morerere datus.
Et tota grauitate actum ſic pondus amoris
Preſsit, vt ad finem fortius iret amor.
Fortius iuit amor; tantuſque hic impetus illi
Extitit, vt nunquam fortius ire queat.

Eadem.

P*Roximus morti prior ipſe fundis*
Sponte, quod fundi cupiunt Hebræi.

Sudor

Sudor eſt ſanguis, ſine traditore
Traderis ipſe.
Panis ad guſtum, ſpeciemque vini
Vis bibi totus, comedique totus.
Et Sacerdotes operi miniſtros
Ordine ſacras.
Quid magis mirer ſtupeamque, vires
Tanta præſtantis, vel amantis artem?
Hoc nihil maius potes, hoc agenda
Vincit & acta.
Tu ſemel matris gremium ſubiſti;
Nunc fugas panem, quoties vocaris;
Nunc fugas vinum, quoties vocaris
Ore miniſtri.

Mulier cum parit.

P*Arturiens mulier triſtes oblita dolores,*
Ridet, vt in lucem prodijt ortus homo.
Sic me Chriſte iubes duros perferre labores,
Vt lucem in patriæ ſim mihi mater ego.
At grauius ſine te nullum eſt me pondere pondus;
Si te mente geram, me quoque ventre geram.

Chriſto patienti.

Q*Vod Iudæe cupis, quod votis omnibus optas,*
Præuertit Chriſti non bene notus amor.

Tradi-

Tradidit accumbens viuo cum ſanguine carnem;
Seque gerens manibus, ſe dedit ipſe cibum.
Vincit amor Chriſti ſummum Iudæe furorem;
Et facit, vt morbo ſit medicina prior.

Eidem.

DIcite, pæonia qui morbum expellitis arte,
Oppoſitum oppoſita non ne leuatur ope?
Ergo qui potuit dolor eſſe medela dolorum?
Curari & vulnus vulnere qui potuit?
An quia morbus erat fuſum à ſerpente venenum,
Et Chriſtus medico nomine Pſyllus erat.
Sugere viuifico mea toxica debuit ore,
Transferre & morſus in ſua mẽbra meos?
Sic igitur potuit dolor eſſe medela dolorum,
Vulneris & vulnus ſic medicina fuit.

Sudanti in horto.

HAec quoque pœna tui fuit olim criminis Adã,
Sudor vt è terra munera veſca daret.
Sed tua qui ſumpſit Chriſtus mala, ſumpſit & illũ;
Nec tamen aſsimilis ſudor vtrique fuit.
Vita tibi ſudor, mors Chriſto; vitreus ille,
Hic viuo cordis flumine ſanguis erat.

Eidem.

Eidem.

HOrtus cauſa mali, ſubijt quē callidus anguis;
Quem tu Chriſte ſubis, hortus origo boni.
Pœna illic homini pro crimine ſudor, & algor;
Hic pauor, hic ſudor fit tibi Chriſte nouus.
Sudat is vt viuat, viuo tibi ſanguine currens,
Horrendum, heu, mortis nuntiat ille genus.

In oſculum Iudæ.

ASſuetus furto manifeſta dat oſcula Iudas,
Aptum & lucratur ſe ſibi carnificem.
Heu miſer; & Petrus manifeſta voce negauit;
O' plus quam Chriſti proditor ipſe tui.

Vt dixit eis, Ego ſum, abierunt retrorſum, &c.

VOx tua mortales erexit Chriſte iacentes;
Agmina proſternit vox tua carnificum.
En ego, reſpondes, Ieſus, quem quæritis, adſum;
Vocis & ad ſonitum turba ſupina cadit.
Scilicet hæc Moſem tua vox perterruit olim;
Et tua quod potuit, nunc quoque lingua poteſt.

Vnus

Vnus miniſtrorum dedit alapam Ieſu.

QVis qualiſque fores, dum quærit perfidus Annas,
Percutit in faciem te ſcelerata manus.
Sic hominem tua Chriſte manus formauit, & ille
Reddidit hæc Plaſtæ munera iuſta ſuo.
Non tulit hoc Paulus, non hoc tulit ante Michæas;
Hæc mala qui ſuffert, vim deitatis habet.

Feria ſexta.

HOrrida lux, noctis mater, non filia lucis,
Plena tenebrarum, tenebris qua cæca poteſtas
Conceſſa in tenebras cœli duo lumina vertit.
In trabe quæ fixum vidit lux horrida ſolem,
Vidit & horrēda pendentem ex arbore vitam;
Quattuor & fontes per vulnera quattuor ortos;
Sanguinis & viuum non viuo è corpore fontem,
Militis oſſifragi cum abiunxit lancea coſtas;
Cum non viuus amans cordis nudauit amorem.
Ergo vt prima dedit lux lucem, ſexta fugatam
Nunc videt; & rurſum tenebræ offunduntur abyſſo,

Et

Et quatitur tellus, & dant elementa fragorem;
Dum Iudæorum Rex duro è ſtipite Ieſus
Clamat, & expirans lux vera immigrat ad vmbras.

Eadem.

DAemonis in miſeros homines vi rapta poteſtas
Tollitur effuſo ſanguine CHRISTE tuo.
Non igitur vim vi ſolito tu iure repellis,
Sed vim depellis vim patiendo nouam.

Chriſto Flagellato.

HOrret Chriſte animus, dum ſpectat, qualia perfers;
Et tibi cur libitum verbera tanta pati.
Vt ſit liber homo, te ferrea flagra cruentant;
Ne pereat ſeruus, te premit ira Patris.
Non ſe iactet homo; non hæc tibi verbera miles,
Infligit nimius ſed patientis amor.

Eidem.

MAgna ſupra dorſum tibi ſurgit fabrica Chriſte,
Dum lacerant artus dira flagella tuos.

Sanguinis hinc primum violenta efferbuit vnda;
Nec furor edomitus cedit Hebræe tuus.
Ceſſerat Aegyptus non tot tibi fracta flagellis.
Perge; ſatis Chriſto, cedat vt ira Patris.

Eidem.

SPinas terra dedit diuinam ob numinis iram,
Vinea ſed ſpinas cur Synagoga dedit?
Spinis Chriſte tibi ſacrum caput illa coronat,
Et ficto vt Regi dat diadema nouum.
Impia quid rides? tua te ſententia damnat;
Spinarum populo Rex erit ille tuo.

Chriſto purpura induto.

LVdere ſe dixit Sapientia Patris in orbe;
Illa modo facta eſt ludus Hebræe tibi.
Ludis, & illudis, ficta eſt quod purpura Chriſti;
Sceptraque Rex fictus geſtat arundinea.
Ride, lude miſer; ſceptra hæc tibi ferrea fient
Virga, & Rex fictus Rex tibi fractor erit.

Non hunc, ſed Barabbam.

ERgo tibi latro præfertur Chriſte Barabbas,
Et repetita ſonat vox, crucifige, tibi?
Eheu, quò præceps rapitur mens cæca malorum?
Quid queror, & miror? turpius ipſe cado.

O' quo-

O' quoties præpono meos tibi Chriſte latrones,
Poſthabeo ſceleri dum tua iuſſa meo.

Ecce Homo.

CRimina qui mũdi tollit, me antiquior Agnus
Ecce Dei; vatum ſumma Coronis ait.
Nunc Pilatus ait mutato nomine turbis;
Ecce homo; ſed nunc vox aptior, Agnus, erat.
Ecce homo, nunc Agnus; fiet Iudææ quod optas;
Hic cadet, at fies tu Deicida nouus.

Eidem.

EN cui dat ſceptrum calamus, cui purpura riſum,
Sertaque dant gemmas ſpinea ſanguineas.
En Pilatus ait, miſeri ſpectacula Regis;
Ecce homo; dignoſci ſi tamen ille poteſt.
Omnia cum tangas, vnum Pilate relinquis;
Ecce Dei veſtri filius, ecce Deus.

Et crucifixerunt eum.

FRuctus erat ligni, miſerũ qui perdidit Adam;
Non ſat erat fructum Virginis eſſe Deum.
Et ligni fructus nunc fit, quo mortuus Adam
Viuat, & antidotum toxica ſumpta fuget.

Matre tamen primus pendebat ab arbore fructus,
Fixus tu immenſo Chriſte dolore gemis.

Eidem.

FIgis amicorum clauis tu viſcera Chriſte,
Quos timor, & valida cuſpide trudit amor.
Ferrea clauorum ſed vis tibi perforat artus,
Aſſatus flammis vt cibus ipſe fores.
Agnus eras, perfoſſus eras; vbi ſubditus ignis?
Ignis amor fuerat, te tuus vſſit amor.

Eidem.

FIxa tibi tendis quòd ſtipite brachia Chriſte,
Vltorem oſtendis nil modo poſſe Deum.
Nam Patris æterni cum ſis tu dextera, ligno
Dum fixa hæc hæret, quid ferat illa mali?
Nil fert illa mali, ſolum ſed ſpirat amorem;
Et quicquid fundit, fundere cogit amor.

Chriſto crucifixo.

QVid tu Chriſte iubes? crucis ingens tollere pondus;
Te tua Crux pateris tollat vt ipſa ſibi.
Nec tollit, laceros vt iam tibi recreet artus,
Diuulſos artus ſed magis vt laceret.

Si

Si te Crux tollit, quis eam ſibi tollere poſſit?
Tollet, ſi impreſſum te ſibi corde gerat.

Eidem.

DVm te conſpicio pendentem corpore toto,
Et te librantem vulnere Chriſte tuo.
Hæc animo voluo; quanti mea crimina conſtant?
Cum ſint illa nihil, cur grauitate necant?
En Deus opprimitur, dum non ſua crimina portat;
Quid mortalis ego, qui mala porto mea?

Eidem.

VT caperes Adam, quod lex tibi lata negabat,
Brachia ſunt motu vix tibi iacta leui.
At qui ferre tuo voluit pro crimine pœnas,
Pendula prolixè brachia ſuſtinuit.
Confer, quis pro quo; quid pro quo ſoluat; & infer;
Ergo Deo tantum tantula facta dolent?

Eidem.

SExta dies hominem produxit, ſexta redemit;
Sexta dedit mortem, viuere ſexta dedit.
Motum ſexta tulit, tulit vt poſtrema quietem.
Si nocuit, pariter profuit illa magis.
Sed magis id mirum, vitam quod morte parauit;
Dum facit, vna vt Crux vitaque morſq. foret.

Eidem.

EN Pater omnipotens, tibi viuẽs hoſtia pendet,
Et luit humanæ debita perfidiæ.
Non hic Abramides, non ficta eſt hoſtia; pendet
Filius, & noſtro corpore noſtra luit.
Ipſe cadens Agnus, ter maximus ipſe Sacerdos;
Ipſe ſibi victus, victor & ipſe ſibi.

Diuiſerunt ſibi veſtimenta mea.

CVm tua diuiſit ſibi veſtimenta ſatelles,
Indiuiſa tibi veſtis amica fuit.
Et coniunctam animam diuelli à corpore paſſus,
Indiuiſa facis veſtis vt vna foret.
Vnus es, vna tibi iuncta eſt Eccleſia Chriſte.
Si diuiſa foret, iam nihil illa foret.

Et ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.

SOrte fuit tellus Abrahæ de ſemine natis
Diuiſa, & veſti ſors data Chriſte tuæ.
Reddidit indignam Synagoga hanc perfida ſortem.
Et ſors hæc veſti, non tibi Chriſte venit.
Vt tua nunc habeat te Chriſte Eccleſia ſortem;
Et te ſorte carens ſit Synagoga nihil.

Et

Et illudebant ei.

AEneus ante tibi ſerpens Iudæe pependit,
Et ſtulta optabas hunc pietate coli.
At cum vera tibi de ligno vita pependit,
Illudis, nec tot te documenta mouent.
Quid iactas Abrahã? è ſaxo is ſibi pignora cernit;
Saxa Deum norunt, quem ſcelerate negas.

Pater ignoſce illis.

QVid petis ignoſci ligno affigentibus Agnum,
Iudicium nato ſi Pater omne dedit?
In te carnificum ſæuit furor impius; illis
Vel dato tu veniam, iuſta vel arma cape.
An tibi non iudex, ſed Patre iubente Sacerdos,
Fœderis æterni conciliator eras.

Deus Deus meus, vt quid.

OBrutus oceano ſummorum Chriſte dolorum,
Heli, Heli, clamas, vnde relictus ego?
Parce Deus ſuffixe; loquar quæ ſentio puluis;
Si Patris Agnus eras, vnde relictus eras?
Sed nunquam ſolus, mala ſolus cuncta tuliſti,
Torcular calcans ſolus vt ipſe fores.

Hodie mecum eris in Paradiſo.

VI rapitur cœlum, furto Paradiſus habetur.
Hæc Crucis, hæc mortis gloria Chriſte tuæ.
Vtque olim furto Paradiſum perdidit Adam,
Sic illum furto latro beatus habet.
Fruſtra te inſeruit ſceleratis Prætor iniquus;
Latrones ſanctos qui tibi Chriſte facis.

Stabat iuxta Crucem Ieſu Mater eius.

RVmpi ſaxa videt, totum nigreſcere Solem,
Et nullum Virgo deliquium patitur.
Inde dolor ſūmus, ſumma hinc conſtantia pugnant.
Hoc ego prodigium fortius eſſe puto.
Ille dolor, vitam potuit qui auellere nato,
Abſumit matrem, nec facit exanimem.

Eidem.

STabat & adſtabat pendenti ex arbore nato;
Stabat quæ nullo tempore lapſa fuit.
Non miror terram non ſtare, & ſtare ſepultos;
Quod mater ſtabat, miror & obſtupeo.
Mortua bis ſtabat, ſibi mortua, mortua nato;
Stabat nuda videns viſcera fixa Cruci.

Mulier

Mulier ecce filius tuus.

EXuit innatum Chriſtus genitricis amorem,
Et dicit; Mulier, filius ecce tuus?
An certe hoc ſummum eſt extremi pignus amoris;
Datque illi totum, quod ſibi natus habet.
De tot diſcipulis tantum ſibi manſerat vnus:
Quod mihi reſtat, habe tu tibi mater; ait.

Ecce Mater tua.

QVem cui ſubſtituis? quæ das ſolatia matri,
Diſcipulo & moriens, en tua Mater, ais?
Virgo quidem iuuenis, ſitque is pro Virgine Virgo;
Quantula Ioannes pars tua Chriſte tamen?
Filius at magnæ ſit Virginis, vnus vt eſſet
Filius à Chriſto Virginis & tonitrus.

Sitio.

QVa tu Chriſte ſiti per tot tormenta laboras?
Namque ſitis nunquam defuit vna tibi.
Si me Chriſte ſitis, de me fel ſemper habebis;
Vt tibi mel fiam, quis dabit? ipſa ſitis.
Vt fieres mortalis homo, ſitis iſta coegit;
Vt tibi mel fiam Chriſte, det iſta ſitis.

Eidem.

Eidem.

QVod ſitio clamas, fons & largitor aquarũ,
Nec myrrhata tamen pocula Chriſte bibis.
Eſſe ſitim, potu quæ non extinguitur, illam
Innuis, & magnam ſemper ineſſe ſitim.
Nos tu Chriſte ſitis; ſitis hæc te abſtraxit olympo,
Et reducem cœlo te tenet iſta ſitis.

In manus tuas commendo ſpiritum meum.

HAnc animam, libuit quam ponere tempore fixo,
Carum ſumme Parens accipe depoſitum.
Hæc valido fatus clamore nouiſſima Ieſus,
Capturam victor tranſijt ad Stygiam.
Non tã Chriſte tibi mors hæc fuit vltimus horror,
Horror quam morti mors tua ſemper erit.

Et Petræ ſciſſæ ſunt.

SI petra Chriſtus erat, fontem; quæ fudit aquarum;
Et petra, quæ muros nexuit vna duos:
Si fundata ſuper tota eſt Eccleſia petram,
Tota è conſpicuis ſurgit & illa petris.

Scin-

Scinduntur, ſciſſa eſt petra vt primaria, petræ,
Fœdere naturæ conſociante petras.

Et monumenta aperta ſunt.

VIx te abſorbuerat mors pallida Chriſte vocantem,
Et multum euomuit debilitata cibum.
Corpora ſanctorum monumentis reddit apertis;
Et clamat, pereo mors ego morte noua.
Mors noua, quòd moritur viuens viuentis imago;
Mors noua, quod iaculis occido fixa meis.

Et obſcuratus eſt Sol.

SOl ſtetit Hebræi Ducis ad certamina iuſſus,
Iniuſſus tenebras induit illa nouas.
Prælia tunc ſpectans, at nunc ſpectacula vitans;
Et qui res generat, deficit ille ſibi.
Lux de luce, inquit, ſoli lucem indidit; vnde
Si lux prima cadit, fax mihi lucis erit?

Et velum templi ſciſſum eſt.

OMnia cum cedunt legis velamina Chriſto,
Et velum partes ſcinditur in geminas.
Et patuere adytis templi penetralia nudis,
Omnis vt in lucem tranſeat vmbra nouam.

Quid

Quid velum, aut ſcindi miramur limina templi?
Scinditur & cœlum ſanguine Chriſte tuo.

Vnus militum lancea latus eius aperuit.

PRima dedit flando vitæ ſpiracula Plaſtes,
Poſtea flans homini dona ſecunda dedit.
At male gratus homo poſtquã vitæ abſtulit vſum,
Exanimum Chriſti perfodit ille latus.
Bis daret vt mortem, tantoque vt vulnere mater
Sentiret gladij vulnera dupla ſui.

Ibi poſuerunt eum.

MOrs te Chriſte tenet, ſed tu de morte triumphas;
Captiuuſque capis, perdomituſque domas.
Quod genus hoc pugnæ eſt, vt ſit victoria victi?
Quique iacet, palmam, quòd iacet ipſe, ferat?
Sed mors ipſa etiam lucrum proſtrata reportat;
Nunc iucunda venit, quæ prius horror erat.

Sabbato.

NOtat quietem ſi creantis Sabbatum,
Hoc nuncupetur Sabbatorum Sabbatum,
Quòd Creditoris iam quies aduenerit,

Quæ

Quæ nuper orbe condito non venerat,
Erat futurus cum Redemptor conditor.
Sed nulla luxit lux laborioſior
Mæſtæ parenti Sabbatorum Sabbato;
Quo terra, Chriſti iam recepto corpore,
Matris videtur ipſa fungens munere.
O᷉ Virgo Mater matribus beatior,
O' Virgo Mater matribus depreſſior.
Hæc eſt acuta, quæ tuum cor perfodit
Rhomphæa; nam quæ filium ~~pupugerat~~,
Et te ~~pupugit~~, ſed videbas mortuum:
At nulla reſtant nunc tibi ſolatia.
Regina quippe tu fores vt Martyrum,
Dolor dolores vincit omnes omnium.

Chriſto ſepulto.

FRigida ſi calidis iungas, vis feruida vincit,
Robur & abſumit frigoris horrificum.
Ignis erat Chriſtus, mors frigus; luƈta fit ingens;
Et dubitas, vtri vis erit inferior?
Frigoris abſumpta eſt glacies, vis ignea clamat;
O' mors vita homini, mors ego mortis ero.

Do-

Dominica Reſurrectionis.

FRangis obſcuras Erebi cauernas,
Frangis æternæ duo tela mortis,
Non tamen fixum tumulo ſigillum
Corpore frangis.
Soluis antiqui graue ius tyranni,
Soluis antiquo titulo ligatos;
Non tamen fortes abeunte vittas
Corpore ſoluis.
Surgis, & ſurgunt tibi dormientes;
Surgis, & lapſis noua vita ſurgit;
Non tamen mendax Synagoga, veri
Conſcia ſurgit.
Signa naturæ data glorioſæ,
Bina diuerſi data ſigna finis,
Vt ſalus idem ſimul & ruina
Chriſte reſurgas.

In eandem, & Aedem Vrſianam Rauennæ, titulo Anaſtaſiam.

SVrge ſalutiferum nobis Rex inclyte Paſcha,
Surge, & viuificus iam tibi ſomnus eat.
Iam ſatis eſt terræ mandatum nobile ſemen;
Surge ſator vitæ, ſurgat & ipſa ſeges.

Soluere mors poterat, ſed non diſſoluere carnem.
Surge lea natus Virgine, ſurge leo.
Motibus inſolitis terrarum fluctuat orbis.
Surge pius Ionas, ſurge ſepulte ſalo.
Surge vigor rerum, qui comples æthera totus;
Totus habes tumulum, tartara totus habes.
Vita fugit ſine te, ſine te Petrus ipſe laborat;
Surge petra, & fidei conſolidato petram.
Surgit Anaſtaſeos ædes tibi magna Rauennæ.
Paſcit Chriſte tuas hic quoque Petrus oues.
Surge bonus Paſtor, paſcentem & paſcito Petrum;
Adde animos animæ prodigus ipſe tuæ.
Sic tibi poſt Solymos vrbs ſit tutanda Rauenna,
Atque tuo ſemper creſcat amore Petrus.

In eundem.

VIncula qui mortis, qui vincula fregit abyſſi,
Morte triumphata ſymbola mortis habet.
Signa gerit manibus, pedibuſque impreſſa foratis;
Nec piget immeritæ ſtigmata ferre crucis.
An quæ mortis erant, nunc vulnera ſentit amoris;
Et non mortalem vulnerat vnus amor?

In eandem.

SVrgis Chriſte tui pertæſus clauſtra ſepulchri,
Vt protrita ſatis mors tibi morte fuit.

Rurſus ego in grauius te nunc intrudo ſepulchrum,
Dum non pura mei pectoris antra ſubis.

In eandem.

NVlla tibi ſpecies, multo dũ Chriſte maderes
Sanguine; mutatus nam decor omnis erat.
Inde vbi diſcipulis comitem lux tertia iunxit,
Te ſibi adeſſe vident, nec ſibi adeſſe vident.
Te dolor ignotum, te ignotum gloria fecit,
Fractio te notum panis amica facit.

In eandem.

LVna obiecta nouo ſoli eſt ſubiecta recurſu,
Iuſtitiæ dum Sol iam foret occiduus.
Sol Chriſtus, dum rurſus habet poſt funera vitam,
Ad Lunam curſu vertitur ipſe ſuo.
Inde orta eclipſis; tanta hinc ſit mixtio lucis,
Splendeat vt Virgo Solis amicta iubar.

In eandem.

DE Cruce deſcendat, ridens aiebat Hebræus;
Et credam quod ſit vera propago Dei.
En ſal[illegible]ulo Chriſtus Phariſæe ſepultus;
T[illegible]tabas, en tibi maius habe.
Se[illegible]as, tua quod cuſtodia vidit;
[illegible] Deo es, ſic ſine patre Deo.

In

In eandem.

TE pater vnigenã eructauit abyſſus abyſſum,
Et Virgo natum te tulit vnigenam.
Primigenam tumulus non fracto marmore cernit
Chriſte triumphato dæmonis imperio.
Vnus es & primus; ſocios non ſumis vt vnus;
Vt primus ſocios nos tibi Chriſte dabis.

In eandem.

PRima reſurgentem caris te amplectitur vlnis,
Quæ deſiderio mortua ſola fuit.
Fœmina te quondam circundedit illa tenellum,
Circundas matrem tu modo Chriſte tuam.
Vtque fuit mirum non exanimaſſe dolorem,
Sic mirum quod non exanimarit amor.

In eandem B. Virgini.

SI tuus ò Virgo exultauit ſpiritus olim,
Ancillam te humilem reſpiciente Deo.
Quæ tibi nunc animo cumulantur gaudia, victor
Cum tibi ſe ſiſtit filius è tumulo?
Dicebas te alijs fore tunc præſaga beatam;
Tunc alijs, nunc es Virgo beata tibi.

In eandem eidem B. Virgini.

FOemineus rapidis properauit greſſibus ardor,
Vngeret vt Chriſti corpus aromatibus.
Nati Virgo fuit non hæc tibi cura ſepulti,
Mox amplectendus qui tibi viuus erat.
Sed viuum, & cœlo regnantem ſemper inungis,
Semper & irati viſcera mollificas.

In eandem eidem.

STigmata nulla tulit Chriſtus de Virgine naſcens,
E tumulo naſcens ſtigmata quina tulit.
Mortalem illa dedit, non mortalem edidit iſte;
Integra parturiens, integer & tumulus.
Scilicet ipſa ſibi ſeruauit vulnera Virgo,
Mortalemque dedit mortis ad interitum.
Quicquid habet tumulus, totum de Virgine prodit,
Vnde illi manat, quoque recurrit honos.

In eandem.

PEruia porta domus, cui venter peruius olim;
Sed ventri, & portæ non datur vnus honor.
Peruia Virginitas ventri, non peruia portæ;
Fœtum ille, obtinuit peruia porta nihil.

Peruius vni vnus venter fuit; omnia ſanctis
Peruia, cum melior vita reſurget, erunt.
Sic oriens maiora facis, quam Chriſte reſurgens;
Mater vt oſtendas peruia quid valeat.

Feria ſecunda.

IBant duo loquentes
De Nazareno Ieſu,
Nec ſpiritu frigentes,
Nec ſpiritu calentes,
Increduli fideles.
His tertium ſe iunxit
Sermocinator gratus,
Ignotus atque notus,
Loquens de Ieſu Ieſus.
Et veritatis lumen
Dat veritas Magiſtra,
Interpres abditorum,
Quæ vatibus dictarat.
Et cogitur conuiuis
Conuiua primus eſſe.
Ergo parentum viſus
Apertus eſu pomi,
Parentibus deluſis
Vim ſe videndi iniecit.
At fractio nunc panis

Manu beata Chriſti
Felicibus conuiuis
Vim dat videndi Chriſtum.

Feria Tertia.

D*Eturbatus homo primorũ ex arce bonorum,*
In mala deiectum, ſed ſe perſenſit eundem.
Reſtauratorem dona ad potiora bonorum
Se probat, & cogit ſe agnoſci Chriſtus eundem.
Fugit is aſpectum, Chriſtus ſe aſpectibus offert.
Palpando is lapſus; palpate, ait, iſte reſurgens.
Eſca illũ rapuit, Chriſtus piſcem accipit aſſum.
Sed labor eſt Adæ curari, & vulnera tolli;
Tu tua Chriſte tibi ſeruas, & vulnera mõſtras,
Vt vitæ fontes, æterni vt ſigna triumphi.

Feria quarta.

N*Octe laboranti ſine piſcis fœnore Petro,*
Mane adſtãs quærit piſces obſonia Ieſus.
Datque Petro piſces, quos offerat ille magiſtro;
Et ſimul appoſitos prunis in littore piſces.
Et Petrus accurrit ſumpta ſibi veſte per vndas;
Et ſtupor eſt, cumulo non ſcindi retia prædæ.
Sed ſtupor is maior, paſtorem velle creandum

Piſcibus è limo pelagi ſudare trahendis.
Has quod oues Chriſtus ſibi ſumit ab æquore ſecli,
Quas Petrus, Petrique fides extraxerit vndis.

Feria quinta.

VNguenta tu paraueras,
Et lachrymarum copiam.
Vnguenta Ieſus deſpicit,
Sed lachrymas non deſpicit.
Iam Magdalena videras,
Iam viſa nuntiaueras.
Quid quæris id, quod videras,
Et non adeſſe dixeras?
Ieſum putabas mortuum
Iacere ſub cuſtodia;
Non cogitas cuſtodiam,
Non cogitas vim ſaxeam.
Quod vrit, vnum cogitas;
Quod torquet, vnum cogitas;
Videre Ieſum cogitas,
Tenere Ieſum cogitas.
Amoris ò vim maximam,
Quæ tollit vſum luminum;
Quod impetu vult maximo,
Præſente neſcit perfrui.

De fure Ieſum quæritat,
Ieſumque Ieſum flagitat.
Sed vox vt alma perſonat,
Ad viſa currit gaudia.
O' ter beata fœmina,
Quo viuis vltra ſpiritu,
Dum cordis ignem conſpicis,
Amore nec diſſolueris?

Feria ſexta.

QVo non omnis erat tibi tempore Chriſte poteſtas,
Si ponendi animam fuerat tibi plena poteſtas?
Et quæ nunc cœlo terraque accepta poteſtas?
An quæ parta crucis merito, qua ſubditus orbis,
Vnaque ſunt omnes poſſeſſio tradita gentes.
Sed nihil acquiris, parta vt per præmia creſcas.
Vna ſalus hominũ parta eſt tibi gloria Chriſte.
Noſtra ſalus, quod ſis ſuper omnia nomina Ieſus,
Curuenturque tibi toto cum corpore mentes.
Noſtra ſalus, quod iam deuicta morte triũphas,
Conſeſſorque Patri patriam ſis murus ad iram.
Noſtra ſalus, Baptiſma tuo quod nomine detur,
Atque tuo nobis de ſanguine balnea fiant.
Hæc ſi Chriſte tibi eſt omnis conceſſa poteſtas,

Non

Non tibi, ſed nobis conceſſa eſt tanta poteſtas,
Qui fore nobiſcum te totum dicis in æuum.

Sabbato.

AD mortem coniux induxerat Eua maritum,
Aduocat ad vitam fœmina diſcipulos.
Currit, & vt currant torpentes excitat illos;
Et vitæ è tumulo nuntia prima venit.
Et ſcelus admiſit primum illic fœmina furtum,
Hæc furto ablatum conqueritur Dominum.
Hoc vnguenta dare eſt, ſed non tibi Chriſte ſepulto,
Verum vt fœmineus reſtituatur honos.

Dominica in Albis.

QVis neget Thomæ veniam? quis illum
Dicat in Chriſto male curioſum,
Si videt nuſquam foribus recluſis
Tendere Ieſum?
Permeans fixis ſubit ille portis,
Vt leo magnæ catulus leænæ,
Qui leui ſomno ſalit excitatus
Omnia luſtrans.
Vulnerum monſtrat patulos hiatus;
Aduocat Thomam pius increpator;
Impigro Thomas Dominum Deumque
Corde fatetur.

Quid velum, aut ſcindi miramur limina templi?
Scinditur & cælum ſanguine Chriſte tuo.

Vnus militum lancea latus eius aperuit.

PRima dedit flando vitæ ſpiracula Plaſtes,
Poſtea flans homini dona ſecunda dedit.
At male gratus homo poſtquã vitæ abſtulit vſum,
Exanimum Chriſti perfodit ille latus.
Bis daret vt mortem, tantoque vt vulnere mater
Sentiret gladij vulnera dupla ſui.

Ibi poſuerunt eum.

MOrs te Chriſte tenet, ſed tu de morte triumphas;
Captiuuſque capis, perdomituſque domas.
Quod genus hoc pugnæ eſt, vt ſit victoria victi?
Quique iacet, palmam, quòd iacet ipſe, ferat?
Sed mors ipſa etiam lucrum proſtrata reportat;
Nunc iucunda venit, quæ prius horror erat.

Sabbato.

NOtat quietem ſi creantis Sabbatum,
Hoc nuncupetur Sabbatorum Sabbatum,
Quòd Creatoris iam quies aduenerit,

Quæ

Quæ nuper orbe condito non venerat,
Erat futurus cum Redemptor conditor.
Sed nulla luxit lux laborioſior
Mæſtæ parenti Sabbatorum Sabbato;
Quo terra, Chriſti iam recepto corpore,
Matris videtur ipſa fungens munere.
O' Virgo Mater matribus beatior,
O' Virgo Mater matribus depreſſior.
Hæc eſt acuta, quæ tuum cor perfodit
Rhomphæa; nam quæ filium ~~pupugerat~~, confixerat,
Et te ~~pupugit~~, ſed videbas mortuum: refixit
At nulla reſtant nunc tibi ſolatia.
Regina quippe tu fores vt Martyrum,
Dolor dolores vincit omnes omnium.

Chriſto ſepulto.

FRigida ſi calidis iungas, vis feruida vincit,
Robur & abſumit frigoris horrificum.
Ignis erat Chriſtus, mors frigus; lucta fit ingens;
Et dubitas, vtri vis erit inferior?
Frigoris abſumpta eſt glacies, vis ignea clamat;
O' mors vita homini, mors ego mortis ero.

Do-

Dominica Reſurrectionis.

FRangis obſcuras Erebi cauernas,
Frangis æternæ duo tela mortis,
Non tamen fixum tumulo ſigillum
Corpore frangis.
Soluis antiqui graue ius tyranni,
Soluis antiquo titulo ligatos;
Non tamen fortes abeunte vittas
Corpore ſoluis.
Surgis, & ſurgunt tibi dormientes;
Surgis, & lapſis noua vita ſurgit;
Non tamen mendax Synagoga, veri
Conſcia ſurgit.
Signa naturæ data glorioſæ,
Bina diuerſi data ſigna finis,
Vt ſalus idem ſimul & ruina
Chriſte reſurgas.

In eandem, & Aedem Vrſianam Rauennæ, titulo Anaſtaſiam.

SVrge ſalutiferum nobis Rex inclyte Paſcha,
Surge, & viuificus iam tibi ſomnus eat.
Iam ſatis eſt terræ mandatum nobile ſemen;
Surge ſator vitæ, ſurgat & ipſa ſeges.

Soluere mors poterat, ſed non diſſoluere carnem.
Surge lea natus Virgine, ſurge leo.
Motibus inſolitis terrarum fluctuat orbis.
Surge pius Ionas, ſurge ſepulte ſalo.
Surge vigor rerum, qui comples æthera totus;
Totus habes tumulum, tartara totus habes.
Vita fugit ſine te, ſine te Petrus ipſe laborat;
Surge petra, & fidei conſolidato petram.
Surgit Anaſtaſeos ædes tibi magna Rauennæ.
Paſcit Chriſte tuas hic quoque Petrus oues.
Surge bonus Paſtor, paſcentem & paſcito Petrum;
Adde animos animæ prodigus ipſe tuæ.
Sic tibi poſt Solymos vrbs ſit tutanda Rauenna,
Atque tuo ſemper creſcat amore Petrus.

In eundem.

Vincula qui mortis, qui vincula fregit abyſſi,
Morte triumphata ſymbola mortis habet.
Signa gerit manibus, pedibuſque impreſſa foratis;
Nec piget immeritæ ſtigmata ferre crucis.
An quæ mortis erant, nunc vulnera ſentit amoris;
Et non mortalem vulnerat vnus amor?

In eandem.

SVrgis Chriſte tui pertæſus clauſtra ſepulchri,
Vt protrita ſatis mors tibi morte fuit.

Paschalia

Rurſus ego in grauius te nunc intrudo ſepulchrum,
Dum non pura mei pectoris antra ſubis.

In eandem.

NVlla tibi ſpecies, multo dū Chriſte maderes
Sanguine; mutatus nam decor omnis erat.
Inde vbi diſcipulis comitem lux tertia iunxit,
Te ſibi adeſſe vident, nec ſibi adeſſe vident.
Te dolor ignotum, te ignotum gloria fecit,
Fractio te notum panis amica facit.

In eandem.

LVna obiecta nouo ſoli eſt ſubiecta recurſu,
Iuſtitiæ dum Sol iam foret occiduus.
Sol Chriſtus, dum rurſus habet poſt funera vitam,
Ad Lunam curſu vertitur ipſe ſuo.
Inde orta eclipſis; tanta hinc ſit mixtio lucis,
Splendeat vt Virgo Solis amicta iubar.

In eandem.

DE Cruce deſcendat, ridens aiebat Hebræus;
Et credam quod ſit vera propago Dei.
En ſalit è tumulo Chriſtus Phariſæe ſepultus;
Tu minus optabas, en tibi maius habe.
Sed tu ſponte negas, tua quod cuſtodia vidit;
Sic ſine prole Deo es, ſic ſine patre Deo.

In eandem.

TE pater vnigenā eructauit abyſſus abyſſum,
Et Virgo natum te tulit vnigenam.
Primigenam tumulus non fracto marmore cernit
Chriſte triumphato dæmonis imperio.
Vnus es & primus; ſocios non ſumis vt vnus;
Vt primus ſocios nos tibi Chriſte dabis.

In eandem.

PRima reſurgentem caris te amplectitur vlnis,
Quæ deſiderio mortua ſola fuit.
Fœmina te quondam circundedit illa tenellum,
Circundas matrem tu modo Chriſte tuam.
Vtque fuit mirum non exanimaſſe dolorem,
Sic mirum quod non exanimarit amor.

In eandem B. Virgini.

SI tuus ò Virgo exultauit ſpiritus olim,
Ancillam te humilem reſpiciente Deo.
Quæ tibi nunc animo cumulantur gaudia, victor
Cum tibi ſe ſiſtit filius è tumulo?
Dicebas te alijs fore tunc præſaga beatam;
Tunc alijs, nunc es Virgo beata tibi.

In eandem eidem B. Virgini.

FOemineus rapidis properauit greſſibus ardor,
Vngeret vt Chriſti corpus aromatibus.
Nati Virgo fuit non hæc tibi cura ſepulti,
Mox amplectendus qui tibi viuus erat.
Sed viuum, & cœlo regnantem ſemper inungis,
Semper & irati viſcera mollificas.

In eandem eidem.

STigmata nulla tulit Chriſtus de Virgine naſcens,
E tumulo naſcens ſtigmata quina tulit.
Mortalem illa dedit, non mortalem edidit iſte;
Integra parturiens, integer & tumulus.
Scilicet ipſa ſibi ſeruauit vulnera Virgo,
Mortalemque dedit mortis ad interitum.
Quicquid habet tumulus, totum de Virgine prodit,
Vnde illi manat, quoque recurrit honos.

In eandem.

PEruia porta domus, cui venter peruius olim;
Sed ventri, & portæ non datur vnus honor.
Peruia Virginitas ventri, non peruia portæ;
Fœtum ille, obtinuit peruia porta nihil.

Peruius vni vnus venter fuit; omnia ſanctis
Peruia, cum melior vita reſurget, erunt.
Sic oriens maiora facis, quam Chriſte reſurgens;
Mater vt oſtendas peruia quid valeat.

Feria ſecunda.

IBant duo loquentes
De Nazareno Ieſu,
Nec ſpiritu frigentes,
Nec ſpiritu calentes,
Increduli fideles.
His tertium ſe iunxit
Sermocinator gratus,
Ignotus atque notus,
Loquens de Ieſu Ieſus.
Et veritatis lumen
Dat veritas Magiſtra,
Interpres abditorum,
Quæ vatibus dictarat.
Et cogitur conuiuis
Conuiua primus eſſe.
Ergo parentum viſus
Apertus eſu pomi,
Parentibus deluſis
Vim ſe videndi iniecit.
At fractio nunc panis

Manu beata Chriſti
Felicibus conuiuis
Vim dat videndi Chriſtum.

Feria Tertia.

D*Eturbatus homo primorũ ex arce bonorum,*
In mala deiectum, ſed ſe perſenſit eundem.
Reſtauratorem dona ad potiora bonorum
Se probat, & cogit ſe agnoſci Chriſtus eundem.
Fugit is aſpectum, Chriſtus ſe aſpectibus offert.
Palpando is lapſus; palpate, ait, iſte reſurgens.
Eſca illũ rapuit, Chriſtus piſcem accipit aſſum.
Sed labor eſt Adæ curari, & vulnera tolli;
Tu tua Chriſte tibi ſeruas, & vulnera mõſtras,
Vt vitæ fontes, æterni vt ſigna triumphi.

Feria quarta.

N*Octe laboranti ſine piſcis fœnore Petro,*
Mane adſtãs quærit piſces obſonia Ieſus.
Datque Petro piſces, quos offerat ille magiſtro;
Et ſimul appoſitos prunis in littore piſces.
Et Petrus accurrit ſumpta ſibi veſte per vndas;
Et ſtupor eſt, cumulo non ſcindi retia prædæ.
Sed ſtupor is maior, paſtorem velle creandum

Piſcibus

Piſcibus è limo pelagi ſudare trahendis.
Has quod oues Chriſtus ſibi ſumit ab æquore ſecli,
Quas Petrus, Petrique fides extraxerit vndis.

Feria quinta.

VNguenta tu paraueras,
Et lachrymarum copiam.
Vnguenta Ieſus deſpicit,
Sed lachrymas non deſpicit.
Iam Magdalena videras,
Iam viſa nuntiaueras.
Quid quæris id, quod videras,
Et non adeſſe dixeras?
Ieſum putabas mortuum
Iacere ſub cuſtodia;
Non cogitas cuſtodiam,
Non cogitas vim ſaxeam.
Quod vrit, vnum cogitas;
Quod torquet, vnum cogitas;
Videre Ieſum cogitas,
Tenere Ieſum cogitas.
Amoris ò vim maximam,
Quæ tollit vſum luminum;
Quod impetu vult maximo,
Præſente neſcit perfrui.

De fure Ieſum quæritat,
Ieſumque Ieſum flagitat.
Sed vox vt alma perſonat,
Ad viſa currit gaudia.
O' ter beata fœmina,
Quo viuis vltra ſpiritu,
Dum cordis ignem conſpicis,
Amore nec diſſolueris?

Feria ſexta.

QVo non omnis erat tibi tempore Chriſte poteſtas,
Si ponendi animam fuerat tibi plena poteſtas?
Et quæ nunc cœlo terraque accepta poteſtas?
An quæ parta crucis merito, qua ſubditus orbis,
Vnaque ſunt omnes poſſeſſio tradita gentes.
Sed nihil acquiris, parta vt per præmia creſcas.
Vna ſalus hominũ parta eſt tibi gloria Chriſte.
Noſtra ſalus, quod ſis ſuper omnia nomina Ieſus,
Curuenturque tibi toto cum corpore mentes.
Noſtra ſalus, quod iam deuicta morte triũphas,
Conſeſſorque Patri patriam ſis murus ad iram.
Noſtra ſalus, Baptiſma tuo quod nomine detur,
Atque tuo nobis de ſanguine balnea fiant.
Hæc ſi Chriſte tibi eſt omnis conceſſa poteſtas,

Non

Non tibi, ſed nobis conceſſa eſt tanta poteſtas,
Qui fore nobiſcum te totum dicis in æuum.

Sabbato.

AD mortem coniux induxerat Eua maritum,
Aduocat ad vitam fœmina diſcipulos.
Currit, & vt currant torpentes excitat illos;
Et vitæ è tumulo nuntia prima venit.
Et ſcelus admiſit primum illic fœmina furtum,
Hæc furto ablatum conqueritur Dominum.
Hoc vnguenta dare eſt, ſed non tibi Chriſte ſepulto,
Verum vt fœmineus reſtituatur honos.

Dominica in Albis.

QVis neget Thomæ veniam? quis illum
Dicat in Chriſto male curioſum,
Si videt nuſquam foribus recluſis
Tendere Ieſum?
Permeans fixis ſubit ille portis,
Vt leo magnæ catulus leænæ,
Qui leui ſomno ſalit excitatus
Omnia luſtrans.
Vulnerum monſtrat patulos hiatus;
Aduocat Thomam pius increpator;
Impigro Thomas Dominum Deumque
Corde fatetur.

Peruius venter Mariæ volenti;
Peruij poſtes, tumulus volenti;
Ni velit Chriſtum, minus eſt voluntas
Peruia Chriſto.

Venit Ieſus ianuis clauſis.

S*Epta reſurgenti non ſunt imperúia Chriſto;*
Saxea nec motum limina clauſa negant.
Vna eſt, dum renuit, res Chriſto imperuia, noſtrum
Cor, quò vt perueniat, pulſat & ille fores.
Ergo reſurgenti cedunt dura omnia Chriſto,
Et mea durities hoc tibi Chriſte negat.

Pax vobis.

C*Rimina murus erant nulli penetrabilis olim.*
Hinc Deus iraſcens, hinc homo lapſus erat.
Extrema hæc Chriſtus communi fœdere iunxit,
Et murus tacita peruius arte fuit.
Quid mirare, domum clauſis quod poſtibus intret?
Pax foret vt nobis, peruius eſt paries.

Eidem.

P*Ax vobis; hac Chriſte tuos nouitate ſalutas;*
Contra fas eſſet dicere, Bella tibi.
Tu pacem, nos bella tibi dedimuſque damuſque;
Nos litem, tu das ſemper amicitiam.

Non

Non duo ſunt rerũ hæc primordia, ſola ſed eſt pax;
Lites ergo hominum diſijce pace tua.

Ego ſum Paſtor ouium.

PAſcit oues paſtor, ſed lac depaſcitur ipſe;
Tu vel Chriſte tuo ſanguine paſcis oues.
Paſcit oues Paſtor, ſed lanam colligit ipſe;
Nudas Chriſte tuas tu tegis intus oues;
Paſcit oues, ſed paſtor ouem non induit ipſe;
Tu tibi ſumis ouem, dum tibi quæris oues.

Palpate, & videte, quia Spiritus &c.

SVppoſito Iſaacus dum vult benedicere nato,
Palpare vt potuit, cernere non potuit.
Ergo diſcipulis Chriſtus, palpate, videte;
Ne credatis, ait, me quoque ſuppoſitum.
Quis te Chriſte putet falli, vel fallere poſſe?
Nec ſimulatus homo, nec Deus eſſe potes.

Ego ſum via, veritas, & vita.

SI via, ſi vita es, ſi vis Chriſte intima veri;
Duc ad te, vitam ſuffice, vera doce.
Falſa docet mundus, dat mortem, ducit ad orcum;
Tunc dator, & doctor, tunc mihi ductor eris.

Ego

Ego ſum Paſtor bonus.

QVàm bonus Iſacidis Deus eſt, lyra ſacra canebat.
At nobis Paſtor maluit eſſe bonus.
Mulget oues Paſtor, tu Chriſte & ſanguine nutris;
Tu ſis eſca tuis, paſcitur ille ſuis.
Omnis cedat amor, nihil eſt quod carmina fingũt;
Plus tu Chriſte facis, quam ſibi fingat amor.

Ego ſum oſtium.

TV Rex, tu Regnũ, tu regni es ianua Chriſte;
A quo, per quem, ad quem ſontibus ire datur.
Mille patent foribus plutonia regna; beatis
Porta, ſed innumeris callibus vna patet.
Sic ἄλφα es rerum, ſic es Chriſte ὦμέγα rerum;
Te vis eſſe θύραν, te quoque θῆτα voco.

Dominica quinta poſt Paſcha.

OMnia promittis precibus te Chriſte daturũ;
Conceſſa at precibus, carius empta vocant.
Nec quæſitus eras, vt tu de ſedibus altis
Humani formam corporis indueres.
Quid petis ergo preces, qui te met ſponte dediſti?
Emptaque cur precibus vis tua dona dari?

Ah,

Ah, dat amor leges; is te detraxit olympo,
Et precibus cogi te iubet vnus amor.

Ferijs Rogationum.

VIciſti moriens mortem cum Principe mortis,
Viciſti fractis tartara carceribus.
Viciſti offenſum culparum mole parentem,
Viciſti meritis crimina noſtra tuis.
Omnia qui vincis, vinci vis Chriſte rogatus;
Te victo vt vincens cuncta triumphet homo.

Ijſdem.

ESſe paracletum ſcimus te Chriſte priorem,
Vnde Paracletus Spiritus egreditur.
Tantaque vis voci eſt Paracleti, vt vtrumque vocatum,
Cum mala nos turbant, exprimat eſſe Deum;
Tu paracletus homo, Paracletus cordibus ille;
Quos vocat auxilio, cum dolet omnis homo.

APRI-

S. Mariæ Aegyptiacæ.

NOn patitur Virgo Mariæ ſordeſcere nomen,
Sed Veneri extorquet vis Mariæ Marias.
Teſtis ego felix, Aegyptia fœmina clamat;
Quæ vi fracta vadem te mihi Virgo dedi.
Si venit ad Chriſtum nemo, quin ille trahatur;
Pertrahit ipſe ſuos, pertrahit ipſa ſuas.

S. Franciſco de Paula.

ESſe tibi fratres minimos te Chriſte magiſtro
Scimus; qui pro te, quod tibi fertur, habent.
Franciſcus Minimos titulo dat diſpare fratres;
Qui ſe, non aliud; dant tibi, non alijs.
Sed qui ſe votis deuinxit quattuor, ille
Eſſe tibi debet maximus, & minimus.

S. Leoni Magno Papæ.

SIcut oues miſſi ſæua inter bella luporum
Diſcipuli; Leo tu vis tamen eſſe lupis.
Ergo vbi te vidit, iam non fuit Attila Maſtix,
Sed lupus extimuit te rugiente leo.

Vidit

Vidit is & fugit; non viſum tota luporum,
Quæ lacerat Chriſtũ, nunc quoque turba fugit.

Eidem.

MIlle canes habuit caulæ cuſtodia ſanctæ;
Latrando nullos qui timuere lupos.
Sed cum mille gregem turbarent monſtra, Leonem
Grex habuit, pauidas qui reuocaret oues.
Nunc etiam fugiunt viuum te monſtra leonem,
Dum rugiunt calami grandia ſcripta tui.

Eidem.

ATtila dum fureret rugientis more leonis,
Obuius alter ei fit grauitate Leo.
Pugnant, ille irà, hic verbis atque enſe, leones;
Victus abit, victor qui fuit ante leo.
Non ſat erat viciſſe lupos; viciſſe leones,
Gloria Romani magna Leonis erit.

Eidem.

QVæ duo Chriſtus habet, mala mens confla-
bat in vnum;
Tu duo quæ duo ſunt, cogis habenda Leo.
Et laceras φύσεως *lacerantes nomine Chriſtum;*
Et duo qui ſeruas tu Leo, non laceras.

S. Iu-

S. Iuſtino philoſopho & mart.

BIbit cicutam Socrates,
Sator nouorum numinum;
Et fama ficti nominis
Ad aſtra tollit Socratem.
Bibit ſalutis poculum
Sector nouorum numinum
Iuſtinus, & iuſtiſſima
Cœli meretur præmia.
Dicatur ergo Socrates
Mortalium ſtultiſſimus,
Iuſtinus apto nomine
Athleta prudentiſſimus.

S. Georgio Mart.

PVgnauit Michael, victumque ſub ima Draconem
Tartara cum lapſis depulit agminibus.
Tu quoque pugnaſti, ſtratoque dracone Georgi
Vincis, & infixa cuſpide monſtra necas.
Hac opus eſt Chriſti populis virtute Georgi;
Monſtra ruunt; hæc tu comprime, funde, neca.

Eidem.

Eidem.

ESſe iubet fortes antiqui ad bella Draconis;
Aeternum & regnum ſe dare Chriſtus ait.
Non vnum fama eſt tecum pugnaſſe Draconem;
Antiquus ſerpens hinc fuit, inde nouus.
Et debellato ſerpente vtroque Georgi,
Bis regni æterni præmia victor habes.

S. Marco Euangeliſtæ.

VT leo Marce olim Romæ abdita monſtra fugaſti,
Dum ſcribis magno quæ Petrus ore docet.
Vt leo mox rugiens Aegyptia monſtra fugaſti;
Vt leo nunc Venetus monſtra marina fugas.
Quid leo Marce facis? ſi Thracia monſtra fugabis,
Omnia tunc fuerint monſtra fugata tibi.

Eidem.

INtonuit Romana fides audita per orbem,
Romano ſcribis dum Leo Marce fidem.
Dumque rugis, fugiunt rugientem bruta Leonem,
Quæ lacerant roſtro, dentibus, vngue fidem.
Te pariter fugiat rugientem Marce Leonem,
Vt leo qui rugiens quam voret, optat ouem.

Eidem.

Eidem.

ATtica ſcriptor Latia ve muſa
Marcus æternam decorarit Vrbem,
Si petas; Graius ſimul & Latinus
Scriptor habendus.
Siue tu Petrum memores Magiſtrum,
Paſtor amborum Petrus & magiſter.
Ergo Romanis, Danaiſque Marcus
Scriptor habendus.
Siue tu Marcum videas Leonem;
Horrida ſyluas leo voce complet.
Ergo Romanis, pharijſque Marcus
Scriptor habendus.

Eidem.

CVm leo ſis, non vngue rapis, non gutture mactas
Marce, ſed eſt agno mitius ingenium.
Cum leo ſis, traheris gratiſſima victima Chriſto.
Vnum eſt, quod proprium Marce leonis habes.
Verba rapis Petri; nam cum fugitiua volarent,
Viribus hæc magnis ipſe notanda capis.

S. Mar-

S.Marcellino PP. & mart.

TErrifico impulſu fis Marcelline Tyranno
Thurificus; terror te nouus hinc retrahit.
Thure Deum placas, tu thus, atque hoſtia factus.
Tot mala terror habet, tot bona terror habet.

Eidem.

THure negat Chriſtum Petri hæres, voce negarat
Ille; ſed amborum fictio crimen erat.
Chriſtus cordi inerat, ſolo fuit ore negatus;
Et ſine corde ſonos mortua lingua dedit.
Si de corde doces exire mala omnia Chriſte;
Qui non corde cadit, vix malus ille cadit.

S.Vitali Martyri.

QVi tibi, qui medico, gnatiſque, vterumque gerenti
Vxori ſuades vulnera, vincla, necem.
Cur tibi Vitalis nomen? quia nobile granum;
Nam ſic multiplici fænore vita redit.

Eidem.

QVam dabat, expauit medicus ſibi perdere vitam;
Et ſtudio vitæ cœperat ille mori.
Exclamat miles; totus ſibi redditur æger.
Atque ita Vitalis fit medico medicus.
Sic medico miles, medicus fit milite martyr,
Et pariter fiunt Martyres, & medici.

Eidem.

MErgitur in foueam Vitalis, tuque Sacerdos
In flumen te das impie præcipitem.
Et cum pluris aquæ ſint, quam bona muſta Rauennæ,
Non vtrique tamen mors precioſa fuit.
Flamma ille ardebat, quæ nō extinguit amantem;
Iam flamma ardebas tu quoque tartarea.
Ergo is inextinctus, tu flamma extinctus et vnda;
Et precioſa illi, mors tibi fœda fuit.

Eidem.

RAmos non ſanctos radix ſancta egit Hebræos;
Omnia Vitalis ſancta fuere tibi.

Con-

Coniuge cum ſancta radix tu ſancta fuiſti;
Et Proles nata, & ventris ſarcina ſancta fuit.
Nec tibi ſunt tantum ſancti de coniuge rami,
Et medicum vocis munere ſanctificas.
Radici radix ſi componenda videtur,
Sanctior eſt radix omnia ſancta ferens.

Eidem.

DVm ruis in flumen, clamas impure Sacerdos;
Vrit Vitalis me tua flamma nimis.
Quæ flamma hęc, ſi foſſam illũ demergis in altam?
Si flamma vnda tibi eſt, ignis vt ignis erit?
Heu miſer, ille tuis facibus cœlo additus ignis,
Factus flamina ſibi, fit quoque flamma tibi.

S. Petro Mart.

NVſquam tuta fides fuerat; dum Petre tueris
Hanc tu, vita tibi non bene tuta fuit.
Ergo fides vt tuta foret, tu pectore toto
Incumbis, ſancto tutior officio.
Donec tuta fides, donec tota hæreſis acta,
Et mors tuta tibi tota Corona fuit.

Eidem.

QVem zelus egit maximus,
Vnam timebat fœminam.

Et funeri ſe ſubtrahens,
Pſeudoprophetas ſuſtulit.
Fide tuenda ſtrenuus
Petri Petrus non abdidit
Se, ſed malignas hæreſes
Et prauitates ſuſtulit.
Vterque zelo feruidus;
Is fugit, hic ſe tradidit.
Et zelus illum vindicem,
Sed hunc coronat martyrem.

MAIVS.

S. Philippo Apoſtolo.

A Te Gentilis quod quærit, quæris & ipſe
A Chriſto, ſed non ſorte Philippe pari.
Inſpicere optabat, quod non Gentilis habebat;
Tu quæris quod habes; quod petis, hoc frueris.
Iam ſi plenus eras, nec te plenum eſſe putabas;
Quam plenus, cum te viſio plena beat?

S. Ia-

S. Iacobo Apoſtolo.

PRimus Apoſtolica Solymorum ſede ſacerdos,
A primo poſitus præſule præſul eras.
Te Petrus ornauit, titulis potioribus amplum,
Qui frater Domini, ter quoque ſanctus eras.
Ex vtero ſanctum, ſanctum cognatio Chriſti,
Quem decorat ſanctum denique martyrium.

Iiſdem.

ALter eſt ligno crucifixus alto,
Alter eſt ligno feriente fractus,
Martyres, Chriſti ſocij, Philippus
Atque Iacobus.
Frater hic Chriſti, tituloque iuſtus,
Sancta ſanctorum penetrans Sacerdos,
Carnibus, vino, ſicera, lauacro
Nec ſemel vſus.
At Redemptori ſatis ille carus
Quærit vt ſummum videat parentem;
Quærit ex illo populis emenda
Pabula Chriſtus.
Quis datas illis numeret coronas?
Frater eſt illis, & amicus ille,
Sponte qui donat, meritiſque reddit
Maxima magnis.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΝ.

ΟΠπότε πὰρ νεφέεσσι χελιδόνες ἀμφιποτῶνται,
Ἤλυθεν ἦρ, βοάων, ἤλυθεν, ἀρχόμεθα.
Καὶ ψυχροῦ Βορέαο λελασμένοι, ἄνθεσιν ὥρης
Τέρπομεν εὐκρήτου ὄμματα καὶ κραδίην.
Ὁππότε δ' αὖτις ἔπεις Ἀθανάσιος ἤλυθεν ὥρῃ,
Καὶ φοῖβος θέρμην αὖθις ἔνεικε νέην.
Ἄρχεο μοῦσα φίλη τερετίζειν, ἄρχευ ἀείδειν.
Εἰ δ' ὀλίγοις κιθάρης κρούμασι, τοῦτο φίλον.
Πολλὰ βοᾶν τέττιξ μονοήμερον ὕμνον ἀείδει,
Πολλάκι δ' ὑμνοπόλων κρούεται ἡ κιθάρη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΚΕῖται Ἀθανάσιος σμικρῷ ὑπὸ σήματι τῷδε,
Πάντα μὲν ἀθάνατος, τοῦτο δὲ θνητὸν ἔχων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΤΙς, τίνος ἦν ὁ τάφος; Φαρίοιο ξεῖνε παλαιστοῦ.
Ἀντίβιος τίς ἔην; κόσμος, ἄναξ, ἱερεῖς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΕΙ πατρίδα ζητεῖς; ἄπατρις νέκυς. οἶκον; ἄοικος.
Εἰ σοφίην; σολομών. εἰ κλέος; ἀθάνατος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΑΙγυπτίης χώρης ὀβελοὺς ἦγε κάλλεα Ῥώμη,
Δυσσεβίης τ' ὀβελὸν μάρψεν Ἀθανάσιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΕΙ ποτ' ἄκουσας Ἄτλαντα μέγαν φερέοικον ὀλύμπου,
Γνῶθι τὸν ἐν τύμβῳ ὦ ξένε κρυπτόμενον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΤΟΥ μεγάλου μέγας εἰμὶ τάφος ξένε, ἔγγραφε τύμβῳ
Ηγαθέυς ἀρξεκᾶς δωδεκαγωνιάθλοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΦΑσγανον εἰ ζητεῖς, ἔτοι ξένε μάρτυρα κεύθω.
Εἰ δὲ παθῶν σμιλῆς, τῆς ξένε μάρτυρ' ἔχω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΠΑῖς ἔτ' ἐὼν ποτ' ἔπαιζες εὐθεονος ὡς ἱεράρχης,
Καὶ Θεὸς ὡ παίζων ψῆφον ὅλην ἐδίδου.
Παῖδα γὰρ ἐν παισὶν τὸν, οἵποτε ποιμένες ἦσαν
Ἀρξεκέες, παίζονθ' εὕρατο πρότερον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΙΣΤατ' Ἀλεξανδρεῦ μεγαλήτορος, ἠΰτε νύμφη
Ὡραῖος, ἐς Χριστοῦ πληρουμένην θαλάμους,
Ψυχὴ παμφαόωσα, θεημάχον ἥ ποτ' ἄρειον
Ἔνδικα τῆς κοινῆς νόσφισε συντυχίης.
Ἵστατο, καὶ σκοπίαζε πατὴρ διζήμενος ἄλλον
Ποιμένα, ὅς ψυχὴν θήσεθ' ὑπὲρ προβάτων.
Ὧδε δέ τις ἔπισκεν· ἐμοὶ νέον ἔσσεται ὄχος.
Πάντων δ' ἀρχομένων ἥπις ὄνειρος ἔλω.
Ἐλπὶς ὄνειρος ἔλω, ὑφέφαντος φάσμα πυλάων,
Παίζων ὡ πινυτὰς νηπιάχων κραδίας.
Ἐρχόμενος δ' ὁ γέρων ξομερὴν ἀνενείκατο φωνὴν·
Ποῖ φθέγγεις τὸ μοῦ γήραος ἀντικνίη;

Ποῖ φεύγεις ἀπιὼν Ἀθανάσιε; οὔπη φεύξῃ
Πάμπαν, ποιμενικὴν ῥάβδον ἀναινόμενος.
Εἵλετο Χριστὸς ἄνωθε, σὲ δ' εἵλετο τέθμια πάξης.
Ὦ τέκος, οὐρανίοις νεύμασι μὴ πολέμει. (δίκην,
Πνεύματος ἀλλὰ μάχαιραν ὑπόπτασον, ἔνθεν ἄυ-
Τῆς ποτε νικαέων μισώμενος συνόδου.
Πλῆξον ἄρειον, ἄρειον ἀναιδέα, ἠλιτόμυθον,
Οὐκ ἐμόν, ἀλλ' ὀφίων θρέμμα κακοατοείης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Κωνσταντῖνε μάκαρ, μοιρηγενὲς, ὀλβιοκτῆταρ,
Αἰετὸν ἀστεροφαῆ σταυρῷ ἀμφαψάμενος.
Σιτοδότην λογίων Ἀθανάσιον οὐρανιώνων
Ἤλασας εἰς Κελτῶν ἀβροξίχων λιμένας.
Μύνοις ψευδολόγοις κακομάρτυσιν ὖαθ' ὑποχών.
Ζῆλος ἔλω, γνῶσιν δ' ἔκλαπεν ὁ προδότης.
Συγγνώμη βασιλῆϊ θεόφρονι. οὔατα γάρ μιν,
Καὶ πτωχοτροφίη νόσφισεν ἀτρεκίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Χειροφάτης σε ταμῶν Ἀθανάσιε Ἀρσενίοιο,
Τὸν κτάνες ἀῤῥήτου εἵνεκεν ἐργασίης.
Ψευδὴς ταῦτα φάτις, τὴν δαίμονος ἔσπαρε μύστης,
Οὔνομ' ἔχων ψευδὲς καὶ βίον Εὐσέβιος.
Μῦθον ἐγὼ λέξω πανετήτυμον· οὔποτε χεῖρα,
Ἀλλὰ τάμες γλῶσσαν εἶχε θεομάχον.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἰὲν ἀναιδείης κειμήλια φῦλα γυναικῶν,
Καὶ κακίης μούνη ῥίζα παλαιγενέος.
Οὐδὲ σὺ παρθενίης τηλαυγέσιν ἥλιε λάμπων
Κάλλεσι, θηλυτέρων ἔκφυγες ὀλουμίλω
Ἀνδράσι μαχλοσύνην. ὅριος δ᾽ ὑπεδύσατο μορφὴν
Εὐσέβιος, συγγενὴς δυσσεβίης θεόμαχος.
Ἡνίκα που λύσαντα σὲ μαχλάδος ἄμμα κορείας
Πλάσατο, καὶ ψευδῆ ψῆφον ἔχειν ἐπόθει.
Αὐτὸς δ᾽ οὐ λαλέων ἀπεσείσαο ἄξια σιγῆς,
Σχήματι Τιμοθέου καινὸς Ἀθανάσιος.
Τὶ πρήξεις λαλέων πάτερ ἄμβροτε, καὶ δίχα μύθων
Νικήσας; ἀρετῇ σύντροφος ἐστὶ δίκη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ,

ΠΑντα φύγεις δολερῶς, στάσιες, χεὶρ, ψεύδεα, μῦθοι.
Εἰ δυνάσαι δ᾽ ἄρ ἐμὴν φεῦγε κατηγορίην,
Οὐρσάκιος πυρίοισιν ἀμετρεπὴς ἐκολῶα.
Συνζεύξας κύμβην μύσιν Ἀθανάσιε,
Τολμήσας τὰ μέγιστα. Θεὸν δ᾽ ἐπιμάρτυρα κλῆσαι,
Οἷον ἀναιδείης ξύμφερνα τῆς σφετέρης.
Παύεο ἀκειτόμυθε, πολυπλόκε, μηχανοπλέκτα,
Αἰδεσθεὶς πολιὴν, καὶ βίον ἀκρότατον.
Οὐκ ἐδάη θρίβειν δέπας ἱερὸν, ὅς ποτ᾽ ἀρείου
Τρίψε μῦθος ἀθεναροῦ δόγματος δυσσεβίῃ.

ΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΜΑίνεϑ᾽ ἀφραδέων Κωνστάντιος, ὅτι διδάχθη
Ἄλλο σκῆπτρον ὅλως, ἄλλο δὲ πλῆκτρον ἔμεν
Πνεύματος ὑψιλόγου κιθάρης, τὴν πῆξατο σάρκα
Ἐσσαμένη σοφίης πατρὸς ἀναρχοτάτου.
Πρῶτος ἀγὼν βρίθει Ἀθανάσιον. ὦ πολύαθλε,
Ψάλλε μέν, ἀλλ᾽ ἔμπης σώζεο κρυπτόμενος.
Ῥώμην δ᾽ εἰσαφίκοιο, Ἰούλιον ἀρχιερῆα
Ὀψόμενος, λοιπούς τ᾽ εὐσεβίης προμάχους.
Σοῖο λόγων ἀρετῆς τ᾽ ἐπιΐστορας· ἔνθα τε δήεις
Κώνσταντ᾽ αὐσονίης κράντορα, πιστότερον
Οἷο κασιγνήτοιο, λόγων πολύσημα διδάξων
Ῥήματα, μοῦνος ἐὼν γραικολατινόσοφος.
Οὐσίην δ᾽ ἄρα θεοῦ καὶ ὑπόστασιν, ἐν δ᾽ ἄρα μούνην
Οὐσίην τρισσαῖς δεῖξον ὑποστάσεσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ. (σκοὺς

ΣΤικτοὺς συμβολικοῖσι χαράγμασιν εἶχ᾽ ὀβελί-
Ἐκ φαεινῆς Ῥώμη κόσμον ἀνακτορίης.
Ποιμάντωρ φαεινῆς Ἀθανάσιος ἔγραφε Ῥώμῃ
Εὐξυνέτον σοφίην γλύμμασιν ἱεροτέροις.
Σύμβολον ἀστυφέλικτον, ἐν ᾧ τριὰς ἀμφιχαράχθη,
Φῶς γέννημα φάους, φῶς τρίτον ἐκ φαέων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΣΚῆπτρα φέρε παλάμῃσιν Ἰουλιανὸς θεομίσης,
Ὠμηστής, Χριστὸν ψευσάμενος χλαμύδι.

Σκύλ-

Σκύλλης αὐτοφύτευμα, κακῆς κακὸν ᾠὸν ἐχίδνης.
Οὐχ ὁρᾷας νεφέλην ὠκ' ἀπολυομένην;
Φεῦγε πάτερ, δαίμων σ' ἐλάᾳ βασιλῆος ἀλάστωρ.
Τῆς μεγάλης Χριστοῦ μνώεο παρβασίης.
Φεῦγ' ἑτέρωσ' ἑτέρωθεν. ἐπὴν δ' αὖ χείματος ὥρην
Δέξηται γλυκεροῦ ἔαρος εὐφροσύνη.
Ἠΰτε αὐτολίηθεν ἐφάλμενον ἥλιον ἄλλον
Ὀψόμεθ' ἀκτίνων φέγγεϊ λαμπροτέρῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΝΕΙΛῴοις ῥεέθροισιν ἐπέπλεεν Ἀθανάσιος,
Ἕσπετο δ' αὖ λυσσῶν δήμιος ἐξοπίσω,
Τὴν μεγάλην ποθέων κεφαλὴν, τῆς χρύσεα ῥεῖθρα
Αὐδή τ' ἐκ στομάτων ἔρρεε νεκταρέη.
Ἀλλ' οὐκ ἐκλάσθη κῆρ ἔνδοθι Ἀθανασίου,
Ἀψ ἀπονοστήσας δ' ἔπλεεν εἰς Φαρίην.
Καιρῷ δ' αὐτιόωντα σοφίσματι ἤπαφεν ἄνδρα·
Οὐ σέο νῦν εἶδον τηλοῦ Ἀθανάσιον.
Ἦν γὰρ Ὀδυσσῆος πολὺ φέρτερος ἔμφρονι θυμῷ,
Ψεύδεα μὴ βάζων, ψευδόμενος κακίην.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

ΩΧΕΤΟ Ἀθανάσιος, ἐφίσπετο δ' ἥνποτε θώκῳ
Γρηγόριος, φαύλως γρηγορέοντι νόῳ.
Ποιμνία τοῖον ἕλοντο λύκοι νέον. ἥπτετο δ' ἄφρων
Τῆς μεγάλης ποίμνης δηθὰ τύραννος ἔμεν.
Φάρμακον ἀλλὰ βίη κακὸν εὕρατο. ὡς γὰρ ὁ βούτης
Οὐκ ἔτ' ἔην βούτης, ὕλιος ἀλλὰ λύκος.

Δὴ

Δὴ τότε πῶϋ λύκοιο φυὴν μάθε, καί γε κατέκτα
Τὸν φαρέτρα· ὦ κακίης αὐτοφόνοιο πόρον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Αἰγύπτοιο φέριστε πάτερ, μέγα φέρτατε ποιμὴν
Ὤρχεο, καὶ ποίμνην αἰγοβόεσσι λίπες
Ἀ, μούνοις προβάτων ὑπὸ δέρμασι· σεῦ δ᾽ ἄρα Κῆτοι
Ἐξέπιον γλυκεροῦ οὔθατος ἀφθονίην.
Ἀλλὰ πόλις στενάχουσα κακοκλεισίην βασιλῆος
Μέμφεται εἰρήνης σχήματι τῆς μεγάλης.
Μέμφεται οἰοβίων Ἀντώνιος ἔνθεος ἀστὴρ,
Τῶν μεγάλων ὁ μέγας τοῦ μεγάλου καμάτων,
Καὶ φιλίης μνήμων ἐν ἐρημαίαισιν ἀρούραις.
Ἔρχεο, μὴ τάρβει, τὸν Λόγον αὐτὸν ἔχων.
Κωνσταντῖνος ἄναξ σε καλέσσατο. εἰ δ᾽ ἄρ᾽ ἀπιστεῖς,
Ἄλλον ἄνακτα νέον τοῦ πρὶν ἀρωγὸν ἔχεις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Μάρτυς ἐὼν μεγάθυμος, ἀπόστολος ἐξεφαάνθης,
Καίσαρος δυσσεβίῃ ἀντιχαριζόμενος.
Καίσαρος ὁπλοτέροιο θεόφρονος· ἠνίκα λαὸν
Περσίδος ἐκ γαίης σῶσεν ἀπολλύμενον.
Πίστιος ὀρθοτάτης κανόνας, θεοσύμβολα γράψας,
Πνεῦμα, Λόγον τε Πατρὶ ξύμφυτον ἐξισόων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Εἶχε μὲν ἄρχι πάρος δαιδάλμασι μυριομόρφοις
Αἴγυπτος σοφίης σύμβολα κρυπτάδιης.

Εἰ

Εἰ ποθέεις ὥνερ μεγαθύμου σύμβολον ἀνδρὸς,
Ἔγγραφε μορφώσας μοῦνον Ἀθανάσιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Κούρης ἐν μεγάροισι λάθεις μετ᾽ ἀνήλιον ὄρφναν,
Καὶ φάος ὢν κρύψας λύχνον ὑπαὶ μόδιον.
Ἢ βαρύπνουν ἐκ δρακὸς ῥοῖζον βορέαο τυράννου;
Εὖγε πάτερ, Χριστοῦ μύστα παραιφασίης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Γαίης ἐν λαγόνεσσι φυγόπτολις Ἀθανάσιος,
Οὐ νέκυς, οὐ ζώων ἦχεν ἀμικτα μόνος.
Πεντάετες σιγῶν, μὴ δ᾽ ἥλιον ὄμμασι λεύσσων,
Ἥλιον ἀχνυμένης εὐφροσύνην κραδίης.
Σίγα Πυθαγόρα κενεώνυμα θαύματα σιγῆς.
Κήρυξιν σιγὴ χεῖρον ἔφυ θανάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Παιπλήμων αἴγυπτος ἔφυν, κἀυτὸς κερκοδείλους
Νεῖλος ἔχει, χρυσὸν δ᾽ ἔτι δίδωσι μόνον.
Ἐξ ἐμέθεν τὶς ὄρουσεν ἄρειος, ἀρήϊον αἷμα,
Πλῆσε δὲ γαῖαν ὅλην ἄρεος οὐλομένου.
Καὶ ζυόμην κόσμῳ κακὸν οὔνομα, καὶ φάτις αἰνὴ,
Δύσφρεος, οὔτι Θεῷ, οὐ μερόπεσσι φίλη.
Μαιονίδης δ᾽ ἐπ᾽ ἐμοὶ καλὰ μυθήσατο μέτρῳ.
Δυσφήμου τὸ δ᾽ ἔχω μοῦνον ἄκος κακίης·
Νηπενθές τ᾽ ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων,
Αὐχέω ἐκφῦσαι πᾶσιν Ἀθανάσιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ω Φαείη μεγάλαυχε, σὲ μὲν φαείῳ Πτολεμαῖος
  Αστέρι ποντοπόροις τεῦξε φαεινοτέρην.
Αἰγύπτου δ' ἰθέων Χριστὸς σκοτόεσσαν ὁμίχλην
  Πᾶσαν ἀποσκεδάσαι, δῶκεν Αθανάσιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Χαῖρε πάτερ μεγάθυμε, μεγακλεὲς, ὀλβιόδαιμον
  Εξ ὀλίγων ὀλίγην δίχρυσον δ' ἐπίην.
Αμβροτε, ἀγγελόμορφε, ἀρτόδαμα, ἀρίγνωτε,
  Αἰολόμορφε, ἄναξ, ἄθελε, ἀθάνατε.
Βελθύνοε, βρεμέτα, βασιλείταλε, βασκανοφόντα,
  Βωμολέτα, βώτορ, βέλιε, βλαψίκακε.
Γραικοπάτορ, γραικοτρόφε, γραικοπερσοπαξάρχα,
  Γραικονέων γενέτα, γραικοδόμοιο γέρας.
Δημοκλεὲς, δῶτορ, διδαχόσομε, δυπερόπαυλε,
  Δῖε, δρακοντολέτα, δεξιὲ, δαμναπάτα.
Εὔθροε, εὐρυβόα, εὐήκοε, ἐμπυρόμυθε,
  Εὔδιε, εὐδαίμων, εὐρεσιχρηστολόγε.
Ζιζανιοφθορόμυθε, ζωγροαληπτοδίωκτε,
  Ζαφλεγοζάθεε ζηλοπαξωοφύλαξ.
Ηπιε, ἡλιόθερμε ἠΰθροε, ἡλιοειδὴς,
  Ηρως, ἠεριγενὴς, ἥμερε, ἠδυόε.
Θούρε, θυμολέον θηξίφερον, θελξίμυθε,
  Θέσκελε, θεσμογράφον, θέσφατε, θωκοπάτωρ.
Ιερὲ, ἱμερόεις, ἱεροστόλε, ἱεροφάντα,
  Ιεροσαλπιγκτὰ, ἰθαγενοπρόεδρε.

Κόσμε

Κόσμιε, καρποφόρον, κρουνόστομε, κοσμοδίωκτε,
Καρχαροδοντοδάμα, κερκοπιθηκοφόνε.
Λαμπτὴρ, λευκοχίτων, λαρόστομε, λειριόμυθε,
Λαμπρογυὲς, λυγρῶν λαμπυροφόντα λύκων.
Μάργαρε, μυσομάγιστα, μεγίχροε, μυελόμορφε,
Μυστικὲ, μυελόπαις, μαντικὲ, μακρίθρονε.
Νήδυμε, νυκτοφαὲς, νοερώτατε, νηφαλεόφρον,
Νικαίης Νέστορ, νεκρογεροντοκόμε.
Ξεινοδόκε, ξύμφρον, ξειναγὲ ξυμβιόνεκρε,
Ξουθομαγιστοχέρφε, ξυερμαχαιρόβιε.
Ολβιε, ὀβελμοεργὲ, ὀλύμπιε, οὐρανοβάμων,
Ορφανοπαιδοτρόφε, ὄμπνιε ὀρθολόγε.
Πρόϊε, πρηῢ πάτωρ, παίζων προπαθέρονε παίδων,
Πάμπονε, παιδογέρον, πάμφιλε, πάππα πάτερ.
Ρηξιλέωρ ῥήτωρ, ῥυσίπτολι ῥηξοαρῆε,
Ρίψοφρυ, ῥωμαλέε, ῥωμαϊκοτρόφιμε.
Σαρκοασαρκοδίαιτε, σαόφρον, σεμνοπρόσωπε,
Σακκοφόρε, στίλβων, στασαγγελοπρόμαχε.
Τειχοπροσωποθέτα τριαδόφρον, ταρταρομάστιξ,
Τερατοφαὲς, τρίπων τῆς Τριαδοσεβίης.
Υψίνοε, ὑψικάρηνε, ὑψίθρονε, ὑψικέλευθε,
Υμναγόρ', ὑψαύχην, ὑψικεραυνοβόλε.
Φέρτατε, φρενοδάμα, φιλοφίλτατε, φύξιε, φώσκων,
Φωραπάτα, φοῖνιξ, φαρμακεπαντίδοτε.
Χρύσεε, χρησμαγόρη, χρυσόθρονε, χρυσεομίξη,
Χρυσεομηλοφύλαξ, χρυσεοῖλωογέρον.

ψαλμο.

Ψαλμοχαρὲς, ψάλτης ψυχέμπορε, ψυχοδιδάκτα,
Ψωμοπενητοτρόφε, ψευδοδογματολέτορ.
Ὠρεε, ὠγυγίμυθε, ὠκύσκοπε, ὠλεσιδαίμων,
Ὀρθογράφε, ὠκυπέτη, ὠρσοβιημονολόγε.
Χαῖρ' αὖθις γεραρῶν Ἀθανάσιε κοίρανε ὕμνων,
Μνώεο δ' αἶτ' ἐπέων ὑμναγόρεαο πάτερ.

S. Athanaſio Epiſcopo Alex.

QValis in innumeros hoſtes athleta fuiſti?
Quod ceroma tibi, quis tuus vnctor erat?
Et Reges tecum pugnant, & miles, & Orbis;
Et ſuperas omnes, dum fugis Athanaſi.
Relligioni omnes, auſim ſed dicere, victrix
Relligio debet conſtabilita tibi.

Eidem.

MAgnis Athanaſi prædite viribus,
Et nullis hominum victe furoribus,
Cinctis cæſareo ſtemmate fortior,
Vnctis thurifico munere ſanctior.
Non caſum decorat gloria Martyrum,
Præconis meritum format Apoſtolum,
Doctoris ſtudium dotat Epiſcopum,
Veris perpetuum lumen Epiſcopis.

Crux

Crux eſt militibus debita ſingulis,
Tu centum crucibus fers noua pondera.
Vt Ieſum populis portet Apoſtolus,
Tu Verbum genitum φῶς ὁμοούσιον.

Eidem.

SPectandis alij numerabant luſtra palæſtris,
Tu latebris longi carceris Athanaſi.
Dumque fugis lucem, lux mūdo es plurima factus;
Et tenebras tenebris obrutus ipſe fugas.
Omnis te doctor Doctorem agnoſcit; & vnus,
Vnus vt & trinus ſit Deus, inde doces.

Eidem.

EXpoſita eſt Satanæ Iobi patientia, verum
Ius in Iobi animam noluit eſſe Deus.
Omnibus Athanaſi patuit patientia technis,
Vnius vnam omnes dum cupiunt animam.
Et dubitas, vtri fuerit patientia maior?
Ergo & victoris gloria maior erit.

Eidem.

SI labor athletas, ſi fortes pugna coronat,
Quæ poterat meritis eſſe corona tuis?
Ille trahens omnes, eſt omnibus omnia factus;
Omnibus à viuis omnia tu pateris.

Et Iob eſſe ſibi non ferrea membra dolebat,
Ex adamante tibi cor fuit Athanaſi.

In Inuentionem S. Crucis.

F*Oemina ſeducta eſt, imprudẽs credidit angui;*
Depaſta & lignum eſt morſibus illicitis.
Debuit ergo prior ligno illi opponere lignum
Fœmina, curandis tactibus illicitis.
Hæc Helenæ laus eſt; Crux illi inuenta triũphans
Abſterſit tactus crimina fœminei.

In eandem.

C*Rux tua quod perijt, tibi ſola inuenit; & ipſa*
Inuenta eſt, poſtquã perdita Chriſte fuit.
Et crucis inuentrix illa eſt, qua perditus orbis;
Vt ſit cauſſa mali fœmina, cauſſa boni.
Ergo quod dederat, Crux hoc inuenta recepit;
Et gratam reddit fœmina ſola vicem.

In eandem.

V*Nam Paſtor ouẽ quæſitã vt repperit, omnis*
Gauiſa eſt Domino turba beata ſuo.
Crux inuenta dedit communi fœdere cunctis
Gaudia terricolis, gaudia cœlicolis.
Scilicet hac inuenta ſalus, hac ciuis olympo
Creſcit, & hac terris funditur omne bonum.

In

In eandem.

PEndentem in ligno maledictum legis habebat
Sanctio; dum fixus tu Chriſte ex arbore pendes,
Sponte tibi maledictã trahis, legiſque rigorem
Soluis,& antiquas antiqua,& priſtina reddis.
Vitæ arbor plantata homini non præbuit vſum;
Ergo facis, tua Crux vt ſit mortalibus arbor
Vitæ, & viuifico ſurgat benedictio fructu.
Inuidus hanc iterum nobis ſubduxerat anguis;
Et defoſſa alte vitalis planta latebat.
Sed vitæ tu auctor deperdita munera reddis;
Inuentor drachmæ, fuerat quæ perdita, ligno;
Inuentor ligni muliebri indagine drachmæ.
Et fugit inuento nunc ligno callidus anguis,
Omnis & è ligno terris benedictio manat.

In eandem.

INuerſa arbor homo perijt fructu arboris olim,
Arboris ergo arbor Crux fuit vna ſalus.
Arbor ab arboribus defoſſa eſt; fœmina rurſus
Arbor adinuenta eſt arboris apta ſalus.
Arboribus potuit ſic mutua gratia reddi,
Chriſto vt det fructus arboris arbor homo.

S. Monicæ.

BIs tu mater eras, bis matre beatior illa,
Quæ nondum mater, bis tulit vna necem.
Bis mater, bis ſancta parens; namque vnica prolẽ,
Quam ſociata paris, non ſociata creas.

Eidem.

SI Monicam graio vis reddere nomine, ſolam
Dicito; bis mater ſola quod illa fuit.
Bis ſola experta eſt vna de prole dolores,
Vel grauidata viro, vel grauidata Deo.

S. Ioanni Euangeliſtæ.

SAnguine Ioannes non fuſo præmia poti
Fert calicis, magni nomine martyrij.
Qualis enim martyr Virgo illi credita, talis
Virgo Deo carus martyr & ipſe fuit.
Non illis corpus, ſed cor pertranſijt enſis;
Nec mors eripuit, ſed violentus amor.

Eidem.

FErre prudentes oleum feruntur
Virgines, ardet quibus vna lampas.
Virgo tu prudens dolium Ioannes
Sumis oliui.

Scimus

Scimus athletas oleo perunctos
Labili flexu dare ſe palæſtræ;
Merſus in ſeruens oleum Ioannes
Fers tibi palmam.
Regius vates oleum maligni
Ne ſibi impinguet caput, optat, orat.
Tu natans vrente oleo tyranni,
Pinguior exis.
Nulla obeſt virtus Aquilæ volanti;
Quin ſeneſcenti renouatur ætas;
Balneum membris foret vt ſouendis
Feruor oliui.

Eidem.

NObile portentum, *pueris quod flamma pepercit;*
Sed comes eſt viſus filius eſſe Dei.
Tu dilecte Deo feruenti immiſſus oliuo,
Solus es ingrediens, ſolus es egrediens.
Quartus nempe illos Chriſtus ſeruabat, at imò
Is tibi Ioannes pectore fixus erat.

Eidem.

VT *biberes càlicem, vrgebat vox præſcia Chriſti;*
Pro calice oblatum tu bibis & dolium.

Et bibis, & biberis, dolio feruente receptus;
At quia non nocuit, non bibit ille calix.
Sic tibi Ioannes plena eſt promiſſio Chriſti;
Non moriens martyr dum bibis, & biberis.

Eidem,

CVr tibi Ioannes dolium feruentis oliui,
A quo nulla feras tu nocumenta, datur?
Si pietas oleum, ſi eſt index feruor amoris,
Aptum hoc Ioannes eſt tibi martyrium.
Nil tamen à ſimili patitur; ſic feruor oliui
Nil tibi, qui ferues totus amore, nocet.

S. Ioanni Damaſceno.

VIrginis præco modulante rythmo,
Spiritu pſaltes agitante Chriſti,
Doctor antiqua genitus Damaſco,
Vulnere Martyr.
Abſtulit mendax tibi charta dextram,
Reddidit verax tibi Virgo dextram;
Quæ pios mater pia diligentes
Diligit omnes.
Arte tu primus veneranda tradis
Scita, quæ cultus docet orthodoxus.
Bina cæcato daret vt Damaſcus
Lumina mundo.

Gen-

Gentium ſurgit nouus inde Doctor ,
Surgit & magnus calamo Ioannes ;
Ille quæ Chriſtus dedit , vt doceret ;
Scriberet alter .

S. Epiphanio Epiſcopo .

O*Buia monſtra oculus ſi forte inſpexerit , horret ;*
Hæc eadem gaudet, ſi bene picta videt .
At monſtra hæreſeon dũ ſcripta Epiphanius offert,
Lætitia hinc animos, hinc pius horror habet .
Nam picta ad viuum quod monſtra Epiphanius offert ,
Picta videns gaudet , viua videns refugit .

S. Stanislao Matt.

Q*Vid non fœda Venus , depaſtaque flamma medullas ,*
Et quid non cogit pectora cæcus amor ?
Impia carnificem fecit laſciuia Regem ,
Membra minutatim ſingula qui laceret .
Iuncta ſed hæc iterũ dant Stanislae triumphum ;
Vt clames ; vbi Rex, flamma, furorque tuus ?

Eidem.

CLamare ſanguis martyrum
Te Chriſte iudex vindicem
Suos in hoſtes creditur.
Auget Stanislaus fidem.
Reſuſcitato mortuo
Terret tribunal regium;
Crudelitati regiæ
Portenta ſiſtens maxima.
Si non ſat hoc Rex impie,
Nouum tene miraculum;
Conciſa membra martyris
Aptata formæ priſtinæ.

S. Michaeli Archangelo.

IGnibus æternis dum ſe videt ille ligatum,
Eſſe alter voluit qui ſuper aſtra Deus.
Infremit, & furijs agitatus clamitat; ergo
Huc me vrges Michael, qui Deus eſſe volo?
Non tamen hac, inquit, tantũ clade angor, vt illa,
Te quod patrono Chriſticolas fugio.

Eidem.

TEmpla petis Michael ſuper alta cacumina montis;
Victor vt & terras, victor & aſtra colas.
Victor

Victor eras cœlo pulſis cum Principe monſtris;
Vis montem, illa eadem victor vt inde fuges.
Tellus ima, & vaſtũ æquor luſtranda ſuperſunt.
Si monſtra inde abigas, vndique victor eris.

Eidem.

TVtor eſt vitæ datus vnus vni;
Vnus eſt cunctis Michael patronus.
Dæmonum ſolus fugat ille turbas,
Tartara vincit:
Ille pugnantem domuit Draconem,
Mentibus ductor fuit ille ſanctis,
Et reluctantes animos olympi
Sedibus egit.
Ille Gargani tenuit cacumen,
Ille Romanas ſibi legit arces,
Et fouet Chriſti populos Hebræis
Ille relictis.
Diſputans verbo Satanam fugauit
Moſis ob corpus, quid & arma ſumens
Ille non poſſit bene pro tuendo
Corpore Chriſti?

Eidem.

QVòd ſis perductor Paradiſi ad gaudia ſãctis,
Dux ſuperũ Michael, eſt tibi iure datum.
Præci-

Præcipitem cœlo extruſit tua pugna Draconem,
Lapſaque cum lapſo plurima turba fuit.
Ne tua dux Michael virtus nudaret olympum,
Te perductorem ciuibus eſſe decet.

S.Gregorio Nazianzeno.

AVrea lux mundi, fidei tutiſſime Doctor,
Sal morum, ingenij lumen & eloquij.
Vni cui cedit ſeptem ſapientia Graium;
Alterius Romæ Paſtor Apoſtolice.
In templo templum, Petri vt ſis inclytus hoſpes,
Gregorio paſtor dat tibi Gregorius.

Eidem.

ATtica Gregorius fundit de gutture mella,
Et non epotis carmina fundit aquis.
Orphea mulcentem chordis animalia vincit,
Atque Amphioniæ dulcia plectra lyræ.
Dum domat indomitas ſacro modulamine tigres,
Saxorum & motu fundat Anaſtaſiam.

Eidem.

PAruula Nazanzus, ſedes Byzantia maior;
Gregorio ſedes vtraque parua nimis.
Non capit ardentem telluris portio Solem;
Non capit oceanum, ſed ſua muſta lacus.

Gre-

Gregorij laudes dic Bethleemitice Doctor,
Quo duce tam vaſtum tu colis ingenium.

Eidem.

SEmina qui fidei iecerunt auſpice Chriſto,
Sermo illis verus, non phaleratus erat.
Vt diuina foret, non vis linguæ arte loquentis.
Non dedit hæc primum ſemina Gregorius.
Semina Gregorius fidei ſi prima dediſſet,
Captum ſe lingua diceret omnis homo.

Eidem.

ALtera quæ titulis ſuccreuit Roma ſecundis,
Arx Conſtantini, filia Gregorij.
Symbola poſt fidei, dedit amplis ſymbola verbis,
Dictante hæc verbi ſemina Gregorio.
Heu, ſi Gregorij voces Roma illa teneret,
Et Petri, & Romæ filia prima foret.

Eidem.

CEltas eloquio traxerat Hercules,
Vincta perpetuis aure catenulis.
Sacro Gregorius carmine barbaros,
Et vi dulciſona traxit apoſtatas.
Plus eſt Gregorius quod bene præſtitit,
Vanæ quam licuit fingere fabulæ.

Omnes

Omnes Gregorius tunc ſibi traxerat,
Et nunc eloquij robore pertrahit.
Orat ſi populis, viſcera pertrahit;
Pangit ſi modulum, cor melos attrahit.
Cordis munditie mens ſine corpore,
Doctor, ſacrificus, martyr, Apoſtolus:

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΚΟΜΙΔΗΝ ΤΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ τοῦ μεγάλου φωστῆρος Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου εἰς τὸ περιφανέστατον τέμενος, ὅπερ αὐτῷ ᾠκοδόμησεν ὁ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀοίδιμος, ἄκρος τε φιλανθρωπότατος ἀρχιερεὺς Γρηγόριος ὁ ιγ, ὁ πατὴρ τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνομουσείου, ἐν τῷ περιφήμῳ ναῷ τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων.

Ὁ Γρήγορος νοῦς γρηγορήσας ἐνθέως,
Ἤγειρε Ῥώμῃ τῇ νεουργήτῳ σέβας,
Ἔγραψεν, ἐβρόντησεν ὡς θεηλόγος,
Ἔδειξε λαοῖς τὸ τριώνυμον φάος,
Τρισσῶς μοναυγές, καὶ τριλάμπετον μόνως·
Ἔδει δὲ πάντως καὶ παλαιτάτης ἕδος
Ῥώμης ἱκάνειν τῆς Πετροπρωτοθρόνου.
Τὰ συγγενῆ πέφυκεν εἴπερ συμπλέκειν
Ἔρως, φύσις, κόλλησις ἔμφυτος νόων·
Ἤπου διδράσκειν καὶ πάτρην ὅλως δέοι,
Τυραννοπλῆγι φασγάνῳ δεδμημένην.

Ἔκειτο

Εκεῖτο λοιπὸν τὸ γλυκύστομον δέμας
Ρώμην ἔχον, Ρώμης τε φεῦγον τὸ κλέος.
Ως ἡλίου φῶς ἐσκοτωμένον γνόφῳ·
Ως χρυσολαμπὲς μάργαρον πόντου γέρας,
Αγρευθὲν οὔπω δικτυοπλόκοις πάγαις·
Ως λύχνος αὐγὴν ἐν δόμῳ κρυπτὴν ἔχων.
Αλλ᾽ οὐ τὸ Χριστοῦ πανσθενόφθογγον στόμα
Εφῆκε λύχνον παμφανὲς κρύπτειν σέλας,
Εν λυχνίᾳ δὲ θέσπισεν φάος χέειν
Ακτινοφεγγὲς ὄμμασιν νυκτιπλανέοις.
Καὶ γρήγορον νῦν ἄλλον ἐν Ρώμῃ μέγαν
Εδωκε κλεῖς ἔχοντα, καὶ τριστὸν στέφος,
Πυλωρὸν ἄκρης ἀστεροδμήτου στέγης,
Δέκα πρὸς ἄλλοις καὶ τρίτον συνωνύμοις.
Σωτὴρ φανεὶς ἄγρυπνος ἀργείων γόνῳ,
Αἰῶνα κεῖνος ζήσεται τὸν πάγχρονον,
Οἶκον δομήσας πᾶσιν Ελλάδος νέοις,
Ως μουσολήπτως ἐντρυφῶσι τοῖς λόγοις·
Ναὸν δομήσας τῷ φάερου διδασκάλῳ,
Τῷ σύμβολον γράψαντι ἰσαποστόλως,
Εφ᾽ ᾧ τελεῖται γραικολάτρευτον θύος·
Μούσας, σέβας, κλέος τε ζωπυρῶν μόνος
Εκ γραικοσινοῦς μιξοβαρβάρου κάκης.
Ηγειρε κεῖνος παμμάκαρ καὶ σοὶ δόμον
Τὸν γρήγορον νοῦν γρήγορος νοῦς ἐξάγων
Γῆς ἐξ ἀλαμποῦς εἰς ὑπέρλαμπρον σκέπας,

Νεὼν

Νεὼν ἀγάλλων τὸν Πέτρου σοῖς λειψάνοις.
Καὶ τίς φράσαι δυνάοιτο τὴν δόμου θέαν;
Τίς ἱστορῆσαι τὴν ἀριστοτεχνίαν;
Ἐκεῖ λιθουργὴς ὑπερμεγέθων εὐκοσμία,
Ἐκεῖ διαυγὴς ὑπεργάεθον εὐκληνεία.
Ἐκεῖ τὸ χρυσόστρωτον ἐκλάμπει πέδον;
Ἐκεῖ τὸ λαμπρόφωτον ἐκστίλβει τέγος·
Τίς δαιδαλόπνους εἰκόνας διαγράφοι
Ἐκ χρωμάτων, λίθων τε λεπταρμοσίας;
Ὄλυμπον ἄλλον ὡς τεθηπότας βλέπειν.
Καὶ νῦν ὄλυμπον οὐρανοκτήτωρ ἔχεις,
Καὶ λειψάνοις ὄλυμπον ἐν Πέτρου δόμῳ.
Μέμνησο γραικῶν ὦ πάτερ, καὶ σοῦ φίλου,
Καὶ σκῆπτρα χειρὸς ἐκτίναξον βαρβάρου.

S. Flauiæ Domitillæ.

NOn domita es precibus, non aſperitate minarum,
Nupta Deo vt fieres Flauia nupta viro.
Nec te Cæſaribus prognatam Virgo putabas,
Sacro Eunuchorum ſed ſtudio genitam.
Arſiſti tandem, flammis conſumpta duabus,
Non Domitilla viro, ſed Domitilla Deo.

B. Phi-

B. Philippo Nerio.

QVam benè Roma tibi ſacros indicit honores,
Quam tu ferre Deo ſacra Philippe doces?
Sacra doces, iugis populi ne oratio ceſſet;
Primæuæ vt fiat relligionis opus.
Nireus ergo potes vero cognomine dici,
Ornamenta Vrbis priſtina qui renouas.

Eidem.

SVmmus fecit amor, pendenti è ſtipite duro
Coſtas vt foderet lancea Chriſte tuas.
Viuus fecit amor, Nerium dum flamma Philippũ
Vreret, vt coſtas impetus effoderet.
Das famulo maiora tuo; tibi vulnera paſſus
Eſt amor, at Nerio vulnera fecit amor.

S. Ioanni PP. & Mart.

VOcibus humanis quod ſe ſe armarit aſella,
Nobile Diuino prodigium legimus.
Dignius oſtentum tibi ſit venerande Ioannes,
Dum fremit, & dominam reſpuit altor equus.
Vnum, inquit, Petrum portarunt æquoris vndæ;
Vnus equo ſeſſor iam Petrus alter erit.

In

In Aſcenſionem Domini.

DAnt pennas venti, aſcenſum dat candida nubes;
Et virtute tua virque Deúſque volas.
Scilicet eſt Aquilæ tibi vis, renouata iuuentus
Quam decet, & frigens nulla ſenecta grauat.
Vt pulli ex Aquila te nati Chriſte ſequamur,
Degeneres fieri ne patiare tuos.

In eandem.

CEu ros in madidum vellus, clam Virginis aluum
Chriſte ſubis; tantum conſcia mater erat.
Nunc petis æthereum multis ſpectantibus Orbem,
Et Patris ad dextram non minor ipſe ſedes.
Tempus erit, iudex toti cum adueneris orbi;
Tunc Sol iuſtitiæ, tunc Deus vltor eris.

In eandem.

PEnderet vt pœnas patrati criminis Adam;
Terra, inquit, Dominus, ſit maledicta tibi.
Deterſit maledicta homini benedictio Chriſti,
Dum carne in patrium ſcanderet ille ſinum.
Sed manibus ſit plena tuis benedictio Chriſte,
Nuda voce homini qui maledicta dabas.

In

In eandem.

DVm naſceris, nil frangitur,
Nec porta Virgo rumpitur;
Reſurgis & nil frangitur,
Nec porta tumbæ rumpitur.
Sed ima terræ viſcera
Dum Chriſte victor impetis,
Quod obſtat, omne frangitur,
Et carcer omnis rumpitur.
Et nunc triumpho gloriæ
Dum permeas altiſſima,
Cæleſte corpus frangitur,
Et porta nobis rumpitur.
Extrema frangis omnia,
Non frangis hæc terreſtria;
Integra quod vis omnia,
Totúm cor, vnus omnia.
Vnum iuuat, ſi frangitur,
Si pœnitens cor rumpitur.
Tunc orcus illi frangitur,
Cælumque totum rumpitur.

In eandem B. Virgini.

VT potès ò Virgo natum ſpectare volantem,
Nec ſimul ad ſuperos præpes & ipſa volas?

Num tibi, ne ſublime voles, hic penna negatur,
Quæ ſelecta places vna columba Deo?
An diuiſus amor; ne ſi ſimul ipſa volaſſes,
Pars hic nulla foret reſpicienda Deo.

In eandem.

QVi Deus ignis eras, caro factus pondere carnis
Ima petis; ſic te traxit ad ima caro.
Ignis vt abſumpſit ſumptæ contagia carnis,
Summa petis; Sic tu pondus ad aſtra trahis.
Ignis vt imá petas, qui comples omnia, mirum;
Sed magis hoc mirum, pondus vt aſtra petat.

In eandem.

QVam Draco præcipiti vitiauit ſemita lapſu,
Eſt Chriſte aſcenſu purificata tuo.
Et ſaxoſa olim, & pungentibus horrida dumis,
Nunc ampla ad ſuperos, & via plana patet.
Anguſtam molles & vilis turba queratur;
Omnia poſt Chriſtum mollia fortis habet.

In eandem.

IMprimis, vt fama eſt, tacto veſtigia ſaxô;
Et mox imperio ferris ad aſtra tuo.

Sic

Sic impreſſa tenes tibi carnis vulnera Chriſte,
Fortibus vt ſignis mutuus extet amor.
Id tu nempe mones; Memores eſtote redempti,
Transfoſſa vt memorẽ me mea membra tenent.

In eandem.

STabat fixa, Cruci affixo cum pignore Virgo;
Cum volat aſcendens natus, & ipſa volat.
Cor tunc fixum habuit moriens in corpore viuo;
Et nunc corde volat, nec tamen illa volat.
Sic nato hærebat Mater, ſic vna manebat,
Pectoribus mæſtis vt Paracleta foret.

In eandem.

OMnia qui præſens Deus imples, ima petiſti;
Carnis & impleto munere ſumma petis.
Et Patris ad dextram ſedem imples, inſitus imples
Qui Patris immenſum plena propago ſinum.
Inde Paracletum ſpondes, vt repleat orbem,
Impleat & donis pectora caſta ſuis.
Si vis Chriſte tibi cor plenum, vel trahe tecum;
Implentem vel da pectora noſtra Deum.

Eidem.

IN Cruce dũ pendes, ad te trahis omnia Chriſte;
Attamen aſcendens nunc potiora trahis.

Inſenſata tibi moriens elementa trahebas;
Aſcendens hominum nunc tibi corda trahis.
Nūc tibi corda trahis, ſed nō trahis omnia Chriſte;
Corda quod illa trahis, quæ Pater ipſe trahit.

In eandem.

QVi te Chriſte ſequi tumidis optauit in vndis,
Aethera dum penetras, non cupit ille ſequi.
Paſtoris nam paſtor erat velut vmbra futurus;
Non tamen vt mortis victor & ille foret.
Rex igitur propria tu maieſtate triumphas,
Et Petrus inuerſo corpore te ſequitur.

In eandem B. Virgini.

VIdes petentem filium
Virgo paternam dexteram;
Non videras, cum viſcera
Deſcendit ad puriſſima.
Veſtigiorum ſymbola
Impreſſa terræ conſpicis;
Impreſſa nulla conſpicis
Virgo tibi veſtigia.
Apoſtolis videntibus
Solum trahuntur lumina,
Tibi videnti filium
Expectorantur viſcera.

Quo

Quo viuis ergo ſpiritu,
Orbata mater filio?
Sic abſque corde viuitur,
Et abſque luce cernitur.

Die octauo Aſcenſionis.

SOl nouus eſt Chriſtus, Sol eſt qui circuit orbē;
Attamen oppoſitis fertur vterque modis.
Alta oriens, petit ima cadens phæbeia lampas;
Is petit ima oriens, & petit alta cadens.
Hinc quia Sol generat, Sol hic pereuntia gignit;
Germina Sol Chriſtus non peritura creat.

Die Sacro Pentecoſtes.

SI mortalis homo limoſo è puluere factus,
Et male confractus, reſtituendus erat.
Sat puluis, ſat limus erat, non igneus imber,
Diffundis grandi quem Paraclete ſono.
An tu ignis conflans & fracta ſalubriter vnis,
Et ſana euadant vt meliora, facis.
Angelus eſt ignis; per te mutatus in ignem
Puluis homo, in formam tranſijt angelicam.

Eodem die

Spiritui ſancto Deo opt. max.

PErficis, quicquid Genitor creauit;
Perficis, quicquid Genitus redemit,
Nexus amborum, pelagus bonorum,
Spiritus ignis.
Viuus æterni Genitoris ignis,
Ignis æterno Genitore nati,
Hinc & hinc flatu veniens ab vno
Spiritus ignis.
Ignis eſt ſurſum leuitate currens;
Corda tu ſcrutans penetras ad ima;
Vris, accendis, reficis, repurgas.
Spiritus ignis.
Virginis ventrem grauidas obumbrans,
Tu Sacerdotes facis, & prophetas;
Dona largiris, Patris ipſe donum
Spiritus ignis.
Præpotens dextræ digitus paternæ;
Fons aquæ viuæ, ſimul ignis vltor;
Igneo terræ renouator imbre
Spiritus ignis.

Ignis

Ignis es, mentis tenebras repelle;
Ignis es, cordis glaciem reſolue;
Praua ſecernens, bona quæque conſlans
Spiritus ignis.

Eodem:

NOn fertur acri ſpiritu,
Non vult procellæ turbinem;
Leni Creator ſibilo
Se ſublatere dixerat.
Nunc acriori ſpiritu
Venit Creator Spiritus;
Domumque replet ſpiritu
Feruentiori ſibilo.
Largitor olim Spiritus
Non copioſi muneris,
Nunc fundit omne munerum
Examen aptis cordibus.
Tunc aura, nunc eſt Spiritus;
Tunc Iſrael, nunc gentibus;
Figura tunc, nunc veritas;
Tunc vmbra, lux nunc aurea.

Eodem.

*Z*ῆν *animus feruens; ſed quòd refrigerat, aiunt,*
Officio ψυχὴ *dicitur ille ſuo.*

At ſi flante Deo primum eſt in viſcera fuſus,
Solum ille ψυχὴ, non tamen ignis erat.
Nunc vbi diſcipulis infudit Spiritus ignem,
Igneus eſt, & ζῶν feruidus ille poteſt.

Eodem die S. Petro.

FRigebat olim Petrus, & ſe frigidum
Igni fouebat, & fouens negauerat.
Nunc Petrus igni Spiritus accenditur;
Et quem negarat, nunc Hæbreis prædicat.
Quis credat, ignes eſſe Petro frigidos;
Et quos dat ignes Chriſtus, ardentiſſimos?
Sic ignis igni Spiritus abſumitur,
Et petra viuum Petrus ignem concipit.

Eodem.

SCripta Dei digito lex eſt in marmore prima,
Altera lex ipſo ſcribitur à digito.
Cordibus imprimitur quæ ſacro mollibus igni,
Linguarum & viua traditur effigie.
Tota bipertito quòd lex impletur amore,
Flantis amore Dei, fratris amore mei.
Quid magis optandum? lege hac Deus ipſe tenetur
Et lex eſt, vt homo, ſicut amatur, amet.

Eodem.

Eodem.

VRgebat ſanctam tua vis Iudææ cateruam,
Quam cogente metu clauſerat vna domus.
Vt ſonus intonuit linguarum aſpergine mixtus,
Corde leoninos protulit illa viros.
Quæ maiora dari cuperes tibi perfide ſigna?
Non tam fit noua lex, quam renouatur homo.

Eodem.

NVnquam lingua homini, nec linguæ defuit vſus;
Cur linguas homini das Paraclete nouas?
Omne malum lingua eſt.; noua fundere munera linguæ,
Donare eſt hominum mentibus omne bonum.

B.Virgini. Sabbato Pentecoſtes.

CVr tibi lingua cadit ſupra caput ignea, linguæ
Si nunquam officium regia Virgo ſubis?
Et quæ plena Deo fueras, pleniſſima donis,
Qui capis illapſum nuper & ipſa Deum?
Si cœli enarrant Plaſtæ præconia, cœlum
Virgo es, quo patefit gloria ſumma Dei.

Omnia

Omnia ſi per te diuina chariſmata dantur,
Te plenam decuit non ſemel eſſe Deo.
Omnia tu loqueris, non vtens munere linguæ;
Et facis in nobis omnia plena Deo.

Eodem.

IGnem Chriſtus ait terræ miſſurus ab alto
Veni; en terrigenis ignis ab axe cadit.
Igneus in ſpeciem linguarum funditur imber,
Scilicet hos imbres tu dare Chriſte potes.
Vt Deus, vt Verbum; Verbũ Patris, & Deus ignis;
Igni ignis, Verbo lingua potente datur.

Eodem.

EXtinxit fœdos vltor Deus ignibus ignes;
Nunc homines igni nobiliore creat.
Nam Deus ipſe ignis linguarum fulgure lapſus,
Hoc facit, igni ardens igneus vt ſit homo.
Si Plaſtæ aſſimilis iam terreus, igneus igni
Quam magis aſſimilis nunc homo totus erit!

Eodem.

EXcipiunt omnes illapſum cœlitus ignem,
Primus at ignifero perſonat ore Petrus.
Primus Apoſtolico ſummus fit munere præco,
Eſſe Deum Chriſtum primus & ipſe docet.

Fortior

Fortior vt lingua eſt, quam enſis, quem ſtrinxerat olim?
Tunc aurem, ſed nunc ſaxea corda ſecat.

Eodem.

Mille ſonis audit dũ ſanctos turba loquentes,
Muſto plena vocat pectora plena Deo.
Non ſunt plena, inquit Petrus, pia pectora muſto;
Feruida ſed vero ſunt agitante Deo.
Sic te Petre ſuum paſtorem Eccleſia ſentit;
Ipſe doles, lacerat dum fera lingua gregem.

Eodem.

Arte noua primus tendit ſua retia Petrus,
Et tria piſcatur millia ſancta virum.
Hæc fuerant olim Chriſti promiſſa vocantis;
Non piſces, homines iam capietis, ait.
Ter felix, tantæ quiſquis ſit præda ſagenæ;
Non capitur, vitam ſed capit ille ſuam.

Eodem B.Virgini.

Mens tibi, mox venter, cor denique numinis hoſpes
Extitit; & trinum ter capis vna Deum.

Mente

Mente Patrem, Verbumque vtero, corde excipis ignem;
Dum linguæ in ſpeciem cœlitus ille cadit.
Quæ magis apta Deo, quæ fiat manſio maior?
Vna triplex Virgo dat tribus hoſpitium.

Eodem.

PAtris obumbrauit virtus tibi Regia Virgo,
Nuntius è cælo cum tibi dixit, Aue.
At nunc lingua tuum ſupra caput ignea fulget;
Ergo tibi ſoli lux ſit & vmbra Deus.
Vmbra implens ventrem puro velamine carnis,
Lux implens mentem dotibus innumeris.

Sic Deus dilexit Mundum.

QVi nati eſt genitor, mundi fuit ille Creator;
Et natura magis, quam vigor artis amat.
Ne tamen hic pereat, pro nobis tradidit illum;
Et minor in Patris pectore vicit amor.
Vt ſit gratus homo, quid tanto reddat amori?
Plus amet, atque animæ præferat ille Deum.

Nemo poteſt venire ad me, niſi &c.

SI porta es vitæ tu peruia Chriſte volenti,
Cur non ire datur, ni Pater ipſe trahat?
A Pa-

A Patre tu miſſus ſi pertrahis omnia Patri,
Nos ad te contra qua Pater arte trahit?
Non datur alterutro rerũ ordine, circulus, aiunt.
Diuinis tantum circulus iſte datur.
Natus cuncta Patri, Genitor trahit omnia Nato;
Vt ſimili ſitis conditione pares.
Vtque vnus coniungit amor vos Spiritus ambos,
Sic trahit alterutri, quod trahit vnus amor.

In idem.

OMnia quod traheres, aiebas Chriſte; trahentem
Ad te qui veniunt, aſſeris inde Patrem.
Et ſi ſponte ſequi vis, qui tua iuſſa ſequuntur,
Quis ſponte hos dicat Patre trahente ſequi?
Fas erit hoc nobis ænigma ænigmate ſolui.
Non mea quæ mea ſunt, ſed Genitoris, ait.
Eſt Pater ergo trahens, dũ tu trahis omnia Natus;
Et quo vincta hominum corda trahuntur, amor.
Si tamen immenſi vim perpendamus amoris,
Tu magis attraheris, quam tibi Chriſte trahas.

Dominica SS. Trinitatis.

SCire Deum cupit omnis homo; ſed ſcire quod optat
Dum ſtudet, incaſſum nititur omnis homo.

Eſſe

Eſſe Deum capit omnis homo, quodq. eſſe negatur;
Scire quod affirmet, non capit omnis homo.
Tantus amor fruſtra cupientis, nec capientis
Ne foret, ille facit, quem cupit omnis homo.
Factus homo fit notus homo, notuſque Parentis
Filius; hinc ſcitur nexus vtrumque ligans.
Sic Trias, atque Monas capitur; tantoq. Magiſtro
Iam capit omnis homo, quod cupit omnis homo.

Eadem.

SI licet è rebus rerum cognoſcere cauſſam,
Summus mundi opifex vnius vnus erit.
Si tamen ex hominis noſcatur imagine Plaſtes,
Vnius & trini Trinus & vnus erit.
Vnus erit, natura creans dum cernitur vna;
Ob duo fœcundæ germina, Trinus erit.
Qui Triadem nouit, nouit ſe, & numen adorat;
Qui negat hanc, ſtultus ſe negat, atque Deum.

Eadem.

HInc Iudaiſmus perfidus,
Enormis hinc gentilitas
Erroris obſcuriſſimis
Cæcutiunt ambagibus.
Perſona numen vnica
A Iudaiſmo fingitur;

At

At mille vult gentilitas
Plebis Deorum numina.
Perſona non eſt vnica,
Nec multiplex diuinitas.
Qui gignit, & qui gignitur,
Et qui duos complectitur.
Hæc veritatis ſemita;
Hæc vnitas, hæc Trinitas;
Et quod tibi notauerat
Iudææ Tetragrammaton.

Die Feſto Corporis Chriſti.

VIrginis ad verbum noſtros Verbum induit artus;
Sacrifici ad verbum pane abeunte venit.
Attamen ad verbum noſtros ſemel induit artus,
Aſſiduè panis ſed ſubit effigiem.
Quanta eſt vis Verbi? verbo creat omnia, verbis
Vim dat, qua Verbum dicta repente trahant.

Hoc eſt corpus meum.

ANte tuum tradis corpus, quam traditus ipſe
Chriſte fores; & das, quod dare nemo poteſt.
Tu dator atque datus; tu victima, tuque Sacerdos;
Tu cibus & potus, ſolus & eſca tibi.

Et

Et ſemel infelix Iudas te tradidit, ipſe
Te tradis, quoties te tua verba trahunt.

Eodem.

QVid, quantum paſſus, quis, cur dira omnia paſſus
Chriſte, vt vis nunquam temporis abripiat.
Rem facis, in quam omnes fert omnipotētia vires;
Rem facis, hanc ſolus qui facis vt capias.
Te ſub pane homini, te das ſub tegmine vini.
Hæc cui certa forent, ni tua verba forent?

Niſi manducaueritis carnem &c.

ESca homini ſunto nudæ ſine ſanguine carnes;
Dixerat abluto fluctibus orbe Deus.
Quid nunc Chriſte iubes? fuſum ni quiſq. cruorem
Ebibat, vt vitam non ferat ille tuam.
Tunc ablutus aquis, ſine ſanguine viuere iuſſus;
Sanguine nunc lotus, ſanguine viuit homo.

Eodem.

VIderat omnipotens, in mortem vt corruit Adam,
Quod fuerit vetitus criminis anſa cibus.
Et cur, inquit, opus rapiat mors improba noſtrum?
Lex noua condatur, lex data ſi nocuit.

Me

Me quoque nunc homines, inquit, me ſumite carnẽ;
Antidotum mortis ſic ego panis ero.

Eodem.

VIrginis intactæ cum viſcera caſta ſubires
Chriſte, Deus nullo tegmine nudus eras.
Pectora noſtra ſubis velatus tegmine panis;
Tunc homo, nunc ſimili factus amore cibus.
Tunc homo tu factus, facis at nũc pectore ſumptus,
Dum te ſumentes efficis ipſe Deos.

Eodem.

NE ſibi de ligno vitæ deſumeret Adam
Poma, voluptatis pulſus ab arce fuit.
Pœnituit pepuliſſe Deum; cui profuit arbor
Vitæ, inquit? fruſtra cur mihi planta fuit?
Do vitam, ſi tunc vitalia poma negaui;
Et nunc me viuo pane cibetur homo.

Eodem.

LEge ſua Plaſtes Adæ poſt crimina ſanxit,
Sudanti vt panem terra coacta ferat.
Aſpera lex tandem pia flexit viſcera Plaſtæ;
Temperet & legem lex miſerantis, ait.
Panis ego fiam, cedat labor improbus; ipſo
Me miſſo è cœlis pane fruatur homo.

P Eodem.

Eodem.

ALter amicus ego ſi ſit, dum nectit amantes
Mens vna, & penetrãs corpora bina fouet.
Qui dûo coniungens, mentem vnam, corpûs & vnum
Efficit, is quantò maior amicus erit?
Hoc tu Chriſte facis, qui potio factus & eſca
Et concorporeos reddis & vnanimes.

Ego ſum panis viuus.

QVi Deus eſt viuus, viuus quoque panis habetur;
Sit dator vt vitæ, qui prius vltor erat.
Panis enim viuus neruos vitæ inſerit omnes,
Qui Deus vt viuus perculit interitu.
Ergo Deum viuum, iam panem ſumere viuum,
Nunquam ceſſet homo, ne moriatur homo.

Eodem.

FRugibus vt veſci poſſet, mox carnibus olim
Non viuis homini Conditor ipſe dedit.
Ipſe caro factus panem dat ſumere viuum,
Carnibus vt viuis viuere poſſit homo.
An ne homo iam factus finis rerum vltimus, illi
Si datus in panem ceſſit & ipſe Deus?

Panis,

Panis, quem ego dabo, caro mea eſt.

SI panis, cur dicta caro? ſi viua ſubeſt res,
Non panis, panis cur ſibi nomen habet?
Eſſe tamen tu Chriſte potens hoc dicis & illud;
Sit ſimul vt panis, ſit quoque viua caro.
Dentibus eſt panis, caro mentibus; indice panis,
Re caro; ſic panis ſit quoque viua caro.

Et de petra melle ſaturauit eos.

FOntem petra dedit, quē virgæ exciuerat ictus;
Quid mirer, Chriſtus ſi ſua mella dedit?
Frigida petra dedit ſua frigida munera; Chriſtus
Feruida petra ſuo munere mella dedit.
Mella dedit Chriſtus, qui lac ſub ſanguinis vnda
Effundens, dulci nectare lætificat.

Eodem.

ANgelicus panis, qui vera eſt mentibus eſca,
Mentibus atq. ſimul ventribus eſca datur.
Sed non angelicis data potio mentibus illa,
Vt menti & ventri potus & eſca datur.
Si cor lætificant ſpumantia pocula, cedant
Angelica humanæ gaudia lætitiæ.

Eodem.

QVò magis vna eſt res, hoc eſt ſibi iunctior; atqui
Qui ſummè eſt vnus, funditur ille magis.
Summè vnus Chriſtus, ſed adeſt quocumque vocatur;
Nec motus trahitur, quo ſua verba trahunt.
Vnus habet cœlos, & centum imponitur aris;
Nec minus eſt vnus, nec ſibi diſtrahitur.

Eodem.

QVæ duo legitimis implebant Paſcha figuris
Iſacidum populo, panis & agnus erant.
Noſtrum Paſcha ſibi duo nectit Chriſtus in vnum,
Ipſe Agnus, populo panis & ipſe ſuo.
Nec ſibi lactucas Paſcha hoc admiſcet amaras,
Sed bene ſumptum omnem pellit amaritiem.

Eodem.

QVa comedes hora, morieris; dixerat Adæ;
Mors nunc pęna, inquit, nō comedentis erit;
Vnus & antiquæ lator, legiſque ſecundæ;
Nunc cum carne Deus, tunc ſine carne Deus.
Scilicet ipſe meis, inquit, tam diſſita mando
Legibus, vt lapſus reſtituatur homo.

Eodem.

Eodem.

HOſtia moſaico caderet cum ſaucia ritu,
Vrendus Domino rite dabatur adeps.
Nunc frumenti adipem dat nobis ipſe cibandis
Sub modico panis tegmine factus adeps.
Non me, inquit, tauri carnes, hirci ve ſaginant;
Ipſe ſaginabo vos ego factus adeps.

Eodem.

QVod facit, immemorem capiat ne obliuio mentem,
Quis neget eſſe minus, quã res quę cernitur ipſa?
Tu magnorum operum das maxima ſymbola Chriſte;
Et quod facta notat, ſolum facta omnia vincit.
Te das carne cibum, das viuo ſanguine potum;
Totus pane latens, vini intra pocula totus;
Parte omni totus, totus quocumque vocaris;
Et Patris ad dextram totus, totuſq́ue per aras.
Hoc vis eſſe operum monumentum iuge tuorũ,
Omnia quod ſuperat fidei miracula noſtræ.
Si licet effari, veniam da Chriſte loquenti.
Non facit hoc memores; ſtupor hinc enaſcitur omnis.
Et ſtupor hic animos dũ priuat munere ſenſus,

Efficit vt veniat cunctarum obliuio rerum.
Suffice tu vires, ſtupidam tu collige mentem;
Mortis ſigna mihi ſint vitæ vt ſigna futuræ.

Eodem.

ILle, qui cœlos Deitate complet;
Ille, qui terram Deitate complet;
Panis anguſtam ſubiens figuram,
Corpore complet.
Panis in carnem cibus eſt alendam,
Carne de viua facit ille panem,
Panis vt viuus ſibi viua reddat
Corpora ſumptus.
Ergo viuendi nouus ordo ſurgit.
Pane non viuo mea vita viuit,
Paſta nunc panem mea vita viuum
Mortua ſurgit.

Eodem.

TE faſcijs obuoluerat
Enixa Virgo paruulum;
Nunc faſcijs obuolueris,
Cum te Sacerdos aduocat.
Tunc Chriſte lac vt ſugeres;
Nunc panis vt tu nutrias;

Tunc

Tunc paſtus vno tempore,
Nunc paſtor omni tempore.
Diuina tunc vis abdita,
Nunc & virilis abdita.
Tunc ventre matris editus,
At ventribus nunc conditus.
Mortalis à mortalibus
Vt figereris hoſtia;
Nunc ſumptus, vt mortalibus
Sis morte victa pharmacum.

Eodem.

CErta crementi venit amplitudo,
Sumpta quam viuis alimenta præſtant;
Sero crementum negat, & recuruat
Tarda ſenectus.
Viuus at panis datur eſca Chriſtus,
Pane velatus, grauidoque vino;
Vnde crementi venit altitudo
Sidera tangens.
Panis hic totam vegetat iuuentam,
Panis hic totam vegetat ſenectam,
Donec excreſcens animus ſupremum
Scandat olympum.

Eodem.

MAgnam dediſti cœnam
Opſonijs carentem.
Conuiuium paraſti,
Quod panis eſt & vinum.
Quæ panis atque vini
Vis expleat conuiuas?
Cur hæc tricliniorum
Sunt cœna diuinorum?
An omnium ſapores
Das Chriſte pane ſolo;
Et omnium liquores
Das vnico liquore.
Quod manna per figuras,
Hoc panis eſt, & vinum.
Dabat ſapores illud,
Quos quiſque concupiſſet.
Hæc concupitos donant,
Nec concupitos vnquam;
Quos ſcimus & neſcimus,
Quos nemo deguſtauit.

Eodem.

QVod vina lymphas optima
Ad nuptias creaueris,

Iudæa vidit inclytum
Miraculis exordium.
Exordium conuiuio,
Conuiuio coronidem
Miraculorum perficit
Subſtantiarum tranſitus.
Semel potitus inclyto
Iudæus eſt miraculo;
At iuge nunc miraculum
Subſtantiarum tranſitus.
Poſtrema quod tunc optima,
Conuiua queſtus miſcuit;
At gratias & gloriam
Dat Chriſte nunc Eccleſia.
Illum quod hauſta pocula
Inebriabant hydriæ,
At nos tuo quod intimè
Inebriamur ſanguine.

Eodem.

DIc tentator, ait, ſi ſummo es numine natus,
Chriſte, nouus panis fiat vt iſte lapis.
Tu panem in carnem, in viuū das vina cruorem;
Et nudata tibi tegmen vtrumque facis.
Hoc amor efferuens, hoc ſumma potentia fecit;
Hoc probat eſſe hominem te ſimul atque Deum.

Eodem.

Eodem.

Panis è cœlo datur, vnde ſumptus?
Et quibus coctus datur ille flammis?
Viuus humano datur vnde panis
Dente premendus?
Vel noua cœli datur arte panis,
Et nouo cœli datur imbre panis;
Panis è cœlo vel habetur, ipſa
Virginis aluo.
Amplior toto fuit illa cœlo;
Vberem pani dedit illa maſſam;
Viuus eſt viuo bene coctus illic
Panis ab igni.
Panis è cœlo venit ergo viuo,
Ventre, quo ventres alat ille viuos;
Vita viuenti, morientis idem
Mors data ventri.

Pro Iubilæo.

Spinoſa eſt callis, quæ vitæ ad limina ducit;
Nec ſine vi ad ſuperos fortibus ire datur.
Quantus amor noſtri, quãta eſt clementia Chriſto!
Eſſe iubet planum, ne timeatur, iter.
Ipſe, ſuo tollit qui ſanguine crimina mundi,
Tollit & humanis debita criminibus.

In

In SS. Euchariſtiam.

MAgna decent magnas res ſymbola, paruula paruas.
Mens mea quò ferris, quid mea mens agitas?
Hoſtia quod fuerit Chriſtus, notat hoſtia panis;
Signaque dat mortis victima viua ſuæ.
Nam quia nulla dari poterat huic ſymbola morti,
Index ipſe ſui, quanta ſit illa, docet.
Non capis? at capies, ſi prudens credere diſcas,
Vnum poſſe capi, non ea poſſe capi.

In eandem:

DIua fides, diuinus amor, ſpes diua piorum,
Hæc ſi deficiant, vita ſaluſque perit.
Deficiunt, hæc ni foueat præſentia Chriſti;
Deficit vt ſubito lux, vbi Phœbus abeſt.
Hinc ſub pane latens fouet hæc præſentia Chriſti,
Datque ignem præſens, ſpemque fidemq. latens.

S. Ioanni PP. & Mart.

SVmma Petrus tangens ſpecioſæ limina portæ,
Loripedis voluit conſolidare baſes.
Aurea Ioannes dum tangit limina portæ
Byzanti, cæco lumina reſtituit.
Clauigeros portæ quis non agnoſcat olympi?
Ianitor ad portam munus vterque dedit.

IV-

IVNIVS.

Quæ mulier ſi perdiderit. &c.

Dominica tertia poſt Pent.

POnis Chriſte animam, ne perdita drachma periret;
Et vis perdi animam, perdita ne pereat.
Tu via, tu veri lux tanta ænigmata nectis;
Perdis, vis perdi, perdita ne pereant.
Se dum quærit homo, drachma eſt tibi perdita; perdens
Se tibi, fit quærens te ſibi, Drachma tibi.

S. Barnabæ Apoſtolo.

OBiecta ante oculos, manibuſque hærentia ferri
Præcepta legis legis auctor iuſſerat.
Chriſti Euangelium corde, ore, & pectore fixum
Viuens gerebat & ſepultus Barnabas.
Scilicet id clamans: lex illa eſt mortua; viuam
Viuens, ſepultus, porto legem Barnabas.

S. Antonio Patauino.

SEmina qui pelago mandat, qui ſcribit in vndis,
Fruſtra agit; at fruſtra hęc nō Patauinus agit.
Fruſtra vt menti hominum mandauit ſemina verbi,
Ad piſces verſus repperit obſequium.
Non pelago, Antoni, non piſcibus indita virtus,
Sed linguæ virtus tota loquentis erat.

Eidem.

MArtyr vterque cupit dum Chriſto Antonius eſſe,
Et ſine martyrio martyr vterque fuit.
Hæreticos fugit ſenior, virtute fugauit
Iunior; & multis Doctor vterque fuit.
Ille; vbi eras, inquit, multa inter verbera Ieſu?
Fert Ieſum hic caſto pectore, corde, manu.

Eidem.

IMpia mens Chriſtum ſub pane latere negabat;
Mox tuus Antoni ſaucius arſit amor.
Et ſacrum oſtendit panem hinc, inde ordea mulæ;
Poplite curuato flexit at illa genu.
Exclamas Patauine heros; en bellua præſtat;
Et iam iumento peior habendus homo.

S. Ba-

S. Baſilio Magno.

SAcra Deo faciens dum ſtat Baſilius ad aram,
Romani princeps adſtitit imperij.
Perſtitit immotus defixa mente Sacerdos;
Corruit is, ſacrum dum ſtupet obſequium.
Hoc eſt ſenſum, inquit, Baſilius habere vigentem;
Si careas ſenſu, dum tibi Chriſtus adeſt.

Eidem.

DIſijcit inſanos Baſilius fulmine linguæ,
Turrificum que facit ne timeatur opus.
Scribentem Eunomium ſcribendo perculit ipſe,
Scriptoremque ſimul perdidit & calamum.
Ergo ſibi merito Magni cognomen adeptus,
Ingenij palmam fert ſimul & meriti.

Eidem.

PAruulus magnum domuit gigantem,
Saxa proſtratum iaciente funda;
Magnus at magno Baſilius ore
Mille gigantes.
Ferreus Sampſon domuit capillo
Stante, mox raſo domitus capillo.
Hæreſes nudo Baſilius ore
Strauit inermis.

Conci-

Concidit turris vel ad aſtra currens,
Sorte linguarum varia ſonante.
Mille ſubuertit Baſilius vno
Murmure turres.
Terruit linguæ tonitru ſuperbos,
Terruit Reges fidei tyrannos,
Infremens grandi calamo futuros
Terruit hoſtes:
Fortis ipſe idem Monachis aliptes,
Grandis orator, pius & magiſter,
Reddidit Chriſto cumulata quinque
Mille talentis.

Eidem.

ET ſella, & calamus, furioſaque dextra Valentis
Implere officium non bene iuſſa negant.
Nam te dextra Dei ſcriptorem experta fidelem,
Dextra vt proſcribat regia non patitur.
Te quoque vel ſcribens fruſtra proſcriberet illa,
Scriptus qui in Patriæ codice ciuis eras.

Eidem.

SCeptra valens Romana gerit, Baſilius & ipſe
Regis habet nomen, rem quoque Regis habet.

Nutitur

Nititur incaſſum, Baſilius vt exulet, ille;
Hic mundi imperium ridet & exilium.
Illi dum ſcribit, ſedem ſua ſella negauit;
Scribit hic, & ſedes tartareas agitat.
Ille tenet calamum, calamus ſed frangitur illi;
Hic calamo hæreticas vindice frangit opes.
Officium neruis negat illi dextra ſolutis,
Hic potuit neruis conſolidare fidem.
Conſcidit is chartam, chartas hic conſcidit; ille
Dum furit, hic furias dum fugat Eunomij.
Stemmata quid proſunt, nihil eſt ſi regia virtus?
Omnia ſub pedibus ſi Baſilius habet?

Eidem.

MAgnus erat calamo, magnus pietate tuēda,
Ingenio magnus, magnus amicitia.
Ad luctas animi Baſilius magnus aliptes,
Magnus ad inſanum Cæſaris imperium.
Confer quos titulo Magnos dixere priores;
Qui ſupra nubes ſtet, Baſilius erit.

S. Paulino Epiſcopo.

SE redimendo homini Chriſtus cum tradidit, vnus
Nullo captiuus nomine liber erat.

Se

Se redimendo vni Paulinus tradidit, ipſe
Sorte vt captiuus non meliore foret.
Fecit vterque ſua pro conditione redemptor,
Pro ſeruo ſeruus, pro famulis Dominus.

S. Ioanni Baptiſtæ.

ET magnus paruuſque puer cur diceris idem,
Quem ſterilis ſterili ſemine fudit anus?
Magne puer, matres aliјs, tu munera matri
Das; plenuſque imples carmine fatidico.
Quique facis mutum, vatem facis inde parentem,
Vltima tu vatum linea magne puer.

Eidem.

OMnibus ille præit, quem candida caſtra ſequuntur;
Ille præit Chriſto, quem pia fundit anus.
Lucifer vt Soli, vox vt clariſſima Verbo,
Vt præco Regi, nuntius vt Domino.
Fortunate puer, tu nato è Virgine præcox
Vt naſcendo præis, ſic tibi nemo præit.

Eidem.

SCeptra Rex primus, puer eſt adeptus;
Vltimus vatum puer eſt Hebræis.

Ille reiectus, puer iſte Chriſto
Dulcis amicus.
Purus ex aluo fuit vnus olim,
Prodromus ſurgit melior Ioannes,
Ille quem Chriſtus latitans latentem
Viſit amicum.
Ille, qui ſaltans fuit ante partum;
Ille, qui matri dedit eſſe vatem;
Ille, qui patri dedit ore lætum
Fundere carmen.
Et Deo charus, populiſque charus;
Barbaris charus, ſine fine charus;
At minus charus Satanæ, Ioannis
Quem necat ortus.

Eidem.

VAgitu queritur miſero, cum naſcitur infans;
Gaudia Ioannes nuntiat ex vtero.
Lucem quiſque videt, cum in lucẽ eſt editus infans;
Lucem non in lucem editus ille videt.
Sopita eſt alijs mens tota infantibus, illi
Mens videt, & ſenſus præuenit officium.
Ecquis erit puer hic, quærebat turba piorum.
Quærendum in præſens; quis puer iſte putas?

SS.Mar-

SS.Martyribus Ioanni, & Paulo.

O Par beatum turturum,
Pulli columbis editi;
Non totus vnus hoſtia,
Quin totus alter hoſtia.
Vterque Chriſto victima,
Vterque totus hoſtia,
Non expians puerperas,
Sed enecans Apoſtatam.
Quæ ſæuiebat vnguibus,
Princeps volucrum peſſima,
Hanc par necauit turturum,
Cum fratre frater inclytus.
Aeterna Romæ lumina,
Paulus, Ioannes; martyrum
Gemmæ, ſuperbæ lampades,
Baccis oliuæ turgidis.

SS.Apoſtolis Petro, & Paulo.

SAnguine fraterno nata eſt Vrbs, ſanguine creuit,
Sanguine fit cœli Clauis Apoſtolico:
Fœdata eſt primo, terras populata ſecundo;
Tertius vt terris ſubiuget aſtra, facit.

Parua dedit primus, bella alter atrocia ſanguis;
Tertius vt nunquam ſit ſuperanda, dedit.

Ijſdem.

FVndata eſt primũ, fœdataque Roma gemellis,
Et Regẽ exacto ſubdita Conſulibus.
Imperio ſed fracta ſuo ſeſe ipſa ſubegit,
Proſtrataque Patrum nobilitate ruit.
Vt foret æterna Vrbs, rurſus fuit illa gemellis
Fundanda, & ſceptris condecoranda nouis.
Ergo Petrus, Paulúſque venit; qui viribus æquis,
Vno cuncta ſimul tempore reſtituunt.
Nunc & Conſulibus ſacris, ſummoque Monarcha,
Et Patrum conſcripto ordine Roma viget.

Ijſdem.

VAtes Chriſte tuum qui viderat ante triumphum,
Vidit & in manibus cornua dura tuis.
Et vires latitare tuas ſub cornua dicit.
Quæ ſunt hæc manibus cornua dura tuis?
Cornibus elatis Romana potentia ſurgens,
Cornibus illa tuis Chriſte petenda fuit.
Tu ſcelus, & mortem, tu immitẽ dæmona vincis;
Romanum imperium cornua bina domant.

Corni-

Cornibus ergo tuis Petro Pauloque triumphas,
Eſtque tibi quarto Roma ſubacta loco.

Ijſdem.

ET nomen Tarpeiæ arci caput indidit olim,
Portenditque orbis te fore Roma caput.
Et duo nunc, Paulique caput, cruxq. inclyta Petri,
Imperium ſignant fortius eſſe tibi.
Nam caput inuerſo ſuffixus corpore Petrus,
Præciſum & Paulus dat caput enſe ſuum.
Terrarum imperij caput index ſi fuit vnum,
Vt duo ſint index duplicis imperij.

S. Petro Apoſtolorum Principi.

VIuifico Phaethon perluſtrat lumine terras;
Frigida nocturni temporis vmbra nocet.
Petrus Apoſtolicæ virtutis lumine vitam
Indidit, & vitam hanc indidit vmbra Petri.
Si pluſquam Phaethon Petri valet vmbra, vocandus
Vmbra Petri phaethon, Sol erit ipſe Petrus.

In Baſilicam S.Petri reſtitutam.

OLim Iudaicum Templum Petre obſtupuiſti;
Quid ſi vidiſſes, quod tibi Roma dicat?

Vmbrarum inſtabilis ſedes fuit illud, & vmbra;
Fons hoc æternæ Relligionis erit.
Inſtauratum illud ſemper minus extitit, iſtud
Grandius exurgit, ſplendidiuſque tibi.
Surgere non poterat Petri non amplior ædes,
Dum Pauli ſurgit Principis imperio.
Siue docet Paulus, ſeu Petri in ſede locatur,
Hoc facit, vt Petri ſit magis ampla domus.

Duc in altum, & laxate retia.

VNi Simoni, Duc, inquit, Chriſtus, in altum;
Et laxante Petro retia, præda venit.
Si ſunt præda homines laxanti retia Petro;
Non laxante Petro retia, cuius erunt?
Vnus Chriſto vni ſi Petrus retia laxat,
Antichriſti alijs præda vorantis erit.

Priuilegia Petri.

CHriſtus Petra, Petrus petra eſt de Principe petra;
Chriſtus habet claues, has habet inde Petrus.
Paſtor oues Chriſtus redimit, paſcitque redemptas;
Paſcit oues Chriſti paſtor amore Petrus.
Vnum pro Chriſto & Petro dat præda ſtaterem;
Calcat aquas Chriſtus, calcat & ipſe Petrus.
Eſt

Eſt gladius Chriſto, gladio tu Petre cruentas;
Sunt etiam gladij ſat tibi Petre duo.
Vmbra Petrus Chriſti eſt, vis vmbræ à corpore manat;
Et quod non Chriſti, præſtitit vmbra Petri.
Figitur ille Cruci, Petrus cruce fixus in alta,
Dum ſequitur Chriſtum, tollit ad aſtra pedes.
Pugnatum in Cœlo eſt; pugna hæc ſpoliauit olympũ;
At Petri vires prælia nulla domant.
Infremat hæreticus, iactent tela omnia Reges,
Inſidias tendant tartara nigra ſuas.
Ingruat oceano ventorum turba furentum;
Et feriat nubes ſpuma volantis aquæ.
Cymba Petri tuta eſt, nullis mergenda procellis;
Et vincit vinci neſcia quicquid obeſt.
En quos Roma tibi Petrus donauit honores;
En quas piſcator dat tibi Petrus opes.
I nunc, & longos numera mihi Roma triumphos,
Et iacta imperij nomina mille tui.
Te pes, pes te hominis tumidam ſubſtrauit egeni,
In cœlum vt titulis erigerere nouis.
Pluſquam terrigenæ, tibi nunc obtemperat æther;
Et rata, quæ hæreticus ſpernit, olympus habet.
Sic quæ nulla fores, potes omnia nomine Petri;
Et poteris, donec vixerit alma fides.

S. Petro Apoſtolo.

QVæritur à Chriſto, quẽ me mortalia credunt
Pectora? quis vobis teſtibus eſſe putor?
Petrus ad hæc; Tu viua Dei viuentis imago.
Et digna eſt merces reddita Petre tibi.
Os tu voci aperis, quæ lapſa eſt cœlitus; ergo
Qua cœlum pateat, vox tua clauis erit.

Eidem.

TRanat iter Moſes populo comitãte per vndas,
Et mare dat virga percutiente viam.
Suppoſitis tu Chriſte vndis veſtigia figis,
Et figit ſolus te præeunte Petrus.
Sic Petro & Moſi maris eſt non vna poteſtas:
Lex cadit, at fixum ius tibi Petre datur.

Eidem.

HOrruit in Chriſto Petrus execrabile lignum;
Abſit & à Domino crux, ait, iſta meo.
At ſibi cum vidit non iam execrabile lignum
Surgere; Crux, inquit, cur datur æqua mihi?
Vade retro, Dominus mihi dixit; ſubter abibo;
Si caput eſt pedibus ſubdere, ſubter ero.

Eidem.

Eidem.

AEthera conatus Simon penetrare volatu,
Simonis Petri corruit imperio.
Simoni vt Simon præſtet, mox indicat idem;
Et ſurſum erectis aſtra petit pedibus.

Eidem.

ASTra petit Simon, lapſo illinc dæmone vectus;
At petræ magno pondere deuehitur.
Sed ſi ſumma etiam tetigiſſet limina cœli,
Quid faceret, claues dum tenet ipſe Petrus?
Labitur infelix, nec mirum, pondere duplo,
Et Petri orantis pondere, & ipſe ſuo.

Eidem.

QVod ter Petre negas, timor eſt; quod amare rogatus
Ter te ais, hoc fidei pignus Apoſtolicæ.
Verba timor rapuit turbati pectoris illic,
Hic Dominum teſtem pectoris ipſe vocas.
Tantus amor meruit tibi ter rata præmia ſoli;
Et ius in terras, ius & in aſtra dedit.

Eidem.

Eidem.

IN Verbi verbo dum laxas retia Petre,
  Venatu impletur tota ſagena nouo.
Sola ſagena tua eſt, quæ ſe dum piſcibus implet,
  Cœleſti menſæ fercula vera parat.

Eidem.

CRux aptata tibi fixis ad ſydera plantis,
  Ne par cum Domino crux tibi Petre foret.
Mercedem fert iſta ſibi reuerentia iuſtam;
  Nam tibi poſt Chriſtum gloria Petre datur.
Tu mare calcaſti; tu nunc ſuper æthera migrans,
  Nubibus aſcenſum ponis & ipſe tuum.

Eidem.

IMbre Thesbites precibus negato,
  Perfido cœlum populo ligauit.
Imperat iudex, ligat & ſceleſtis
    Petrus olympum.
Imbre Thesbites dedit impetrato,
  Supplici cœlum populo ſolutum.
Imperat iudex Petrus, & merenti
    Soluit olympum.
Zelus Heliæ dedit arma linguæ,
  Zelus & Petro dedit arma linguæ.

Vtitur

Vtitur vates gladio, loquelæ
Fulmine Petrus.
Raptus è terris moriturus ille
Viuit elatus radiante curru.
In crucem Petrus ſaliens triumphat
Corpore verſo.
Ille ſeductis datus Antichriſto
Doctor; hic centum domat Antichriſtos,
Hæreſes vincit, ſubigit Tyrannos,
Tartara frangit.

Eidem.

ESſe negas tibi Petre aurũ, ſed munera donas,
Quæ ſuperant auri quot numerantur opes.
Munera das claudo, firma vt veſtigia figat;
Et primum hoc Chriſti nomine fulget opus.
Nempe baſis fidei, quò fundamenta locares,
Debebas claudi conſolidare baſes.

Eidem.

QVod ligat arbitrio, quod ſoluit Apoſtolus omnis,
A Domino claues quòd Petrus vnus habet.
Non eſt hoc, eadem cunctis conceſſa poteſtas;
Hoc eſt, radicis quòd bona ramus habet.

Vna

Vna è radice in ramos vis funditur omnes;
Illa manet, viuo ſtipite ramus abit.

Eidem.

PRo me, pro te, inquit Chriſtus da Petre ſtaterem;
Et ſoluit pro ſe, proque iubente Petrus.
Si duo ſunt capita, & cenſu numerantur eodem;
Cur duo, non vnum dicis vtrumque caput?
Vnius eſt capitis tota vnum Eccleſia corpus,
Et Chriſtum in Petro dicimus eſſe caput.

Eidem in dedicationem Aedis Carpinetanæ Petri Card. Aldobrand.

VT caperent turbæ diuini ſemina verbi,
Chriſtum ſola habuit cymba beata Petri.
Vt capiant turbæ diuini ſemina verbi,
Splendida ſacrantur templa dicata Petro.
Felix cymba Petri, felix & nobile templum.
Hæc ſua Chriſtus habet, quæ ſua Petrus habet.

In eandem.

VNum vnxit lapidem, titulo quem erexit in aram,
Teſtata vt faceret ſomnia viſa Iacob.

Non

Non lapidem titulo, ſed dat venerabile templum,
Teſtatum vt faciat cor tibi Petre Petrus.
Plena Iacob ſua vota habuit, tu ſumme Sacerdos
Fac, ne vota habeat non rata Petre Petrus.

Domine quò vadis.

MOrtem timebat Petrus,
Spreuitque mortem Petrus.
Spernebat & iactabat,
Timebat & negabat.
Simone deturbato
Senſit Neronis iram;
Et vinculis elapſus,
Ab vrbe ſolus ibat.
Fit obuius repente
Vrbem petenti Chriſto.
Stupet, riget; tremenſque
Quo vadis, inquit, Rabbi?
Eo cruci figendus,
Reſpondit ille, Romam.
Et obſtupenti Petro
Vox hæc fuit crux prima.
Cantante gallo Petrus
Leo timore flebat;
Sed alloquente Chriſto,
Leo leones ſpreuit.

Dice-

Dicebat ergo ſecum,
Cruces adibo centum.
Olim mori parato
Mori quideſt? triumphus.
Agnus Cruci ſuffixus
Cur rurſus affigatur?
Non agnus affigatur,
Sed Petrus affigatur.
Dari ſtaterem iuſſit
Communiter ſoluendum.
Cur ergo fixus ille,
Non ſit Petrus confixus?
Figatur ergo Petrus;
Et hic honor ſit fixo,
Imaginem ſuffixi
Referre non erectum.
Imago conditoris
Homo creatus rectus;
Imago Chriſti Petrus
Sit ſtando non erectus.

S. Paulo Apoſtolo.

QVattuor in fluuios fontem diuiſerat vnum
Conditor, irriguum quo foret omne ſolum.
Vt fons tu fidei ſis terris omnibus, vnum
Tres fontes Pauli dat tibi Roma caput.

Illius

Illius abſorbet terra vndas, fontis at huius
Aeternam in vitam ſunt ſalientis aquæ.

Eidem.

VLtima Paule dedit tibi vox ſine pectore Ieſum,
Et tres vox fontes ter repetita dedit.
Quis numeret fontes, quot vox dedit ipſa docentis?
Si parerent vndas, obruta terra foret.

Eidem.

FOntes lingua dedit, cũ vox fuit vltima, Ieſus,
Edidit & viuos mortua lingua ſonos.
Fontes Paule dedit moriens tibi lingua perennes,
Viua quòd æternos dat tibi lingua ſonos.
Omnis lingua hominum per te ſcit dicere Ieſum,
Omnibus in linguis vt tua lingua ſonet.

Eidem.

BVccinis clangens Aarone natus
Strauit horrendo ſine Marte muros.
Vna ſed ſtrauit peragrantis Orbem
Buccina totum.
Strauit antiquæ documenta legis,
Strauit exciſis ſimulacra fanis;

Strauit æternam, domuitque Chriſto
Cæſaris Vrbem.
Omnibus nomen dedit illa Ieſu;
Omnibus linguis dedit illa Ieſum;
Et ſonat nunquam tácitura Pauli
Buccina Ieſum.
Buccinam fruſtra ſibi Cæſar angit.
Angitur, verum ſonat illa Ieſum;
Quoque plus vrget Nero, plus dat ore
Buccina Ieſum.

Eidem.

QVod lac Paule tibi manarit gutture cæſo,
Mater eras, aiunt, lacque ſalubre dabas.
Quis neget hoc? qui dulce tamen lac Paule dediſti,
Et ſolidos animo das alimenta cibos.
An quia mane lupus, ſero mutatus in agnum,
Quem prius ebiberas, lac modo ſanguis erat.

Eidem.

VNus in Euæ aurem ſtillauit toxica ſerpens,
Et vim tabificam fudit in omne genus.
Vnica pellendo vox eſt quæſita veneno,
Quæ foret humanis auribus vna ſatis.
Illa fuit Paulus; valido qui buccina bombo
Excitat Eoos, excitat Heſperios.

Eidem.

Eidem.

ESſe inter ſocios minimum te Paule fateris;
Sed quo ſis minimus nomine, Chriſtus ait.
Eſſe ſinapi, inquit, minimum; at cũ creuerit, arbor
Vna inter frutices altius erigitur.

Eidem.

PRoſtratus, cum te Chriſti vox Paule vocabat;
Nunc tibi præciſum ter ſalit enſe caput.
Me tu perſequeris, vox tunc tibi reddita, Ieſum;
Nunc lingua emoriens ter tibi, Ieſus, ait.
Tunc neque tu paſtus, neque potus Paule iacebas;
Tres modo das fontes, quos tua Roma bibat.
Et Saulo Paulus tanto diſcrimine maior,
Sum, clamas, quod ſum munere Chriſte tuo.

In Altare S.Pauli, quod in æde Albana Petrus Card. Aldobrandinus extruxit.

ALba dedit Romę Troiano è ſanguine patres,
Romanos contra nunc habet Alba patres.
Et Petro & Paulo Romana Eccleſia ſurgit;
Inde ſibi Paulum ſuſpicit Alba patrem.

R Et

Et quæ mater erat, iam facta eſt filia Romæ,
Ne dici alterius filia Roma queat.
Quin Paulus colitur donante altaria Petro,
Vt pariter Petrum iactet & Alba ſuum.

SS. Martyribus Proceſſo & Martiniano.

TArpeia Cuſtos arcis arcem prodidit,
Pulchro Sabini capta torque militis.
Tarpeia rurſus arx nouis cuſtodibus
Commiſſa vidit ſe datam, non proditam.
Proceſſus illic, & comes cuſtodiæ
Martinianus ter beati carceris,
Qui detinebant principes Apoſtolos,
Capti beatis nil negant Apoſtolis.
Se dant, petuntque quod datum non perditur.
Aurum petebat illa, Chriſtum martyres;
Tradebat illa patrem, vitam martyres;
Admiſit hoſtes illa; vincla martyres
Rumpunt, abire ſi velint Apoſtoli.
Perennis illam turpat hæc infamia,
Emundat ortus fons perennis martyres.
O ſero natos glorioſos martyres,
Vt Beniaminos, inclytis Apoſtolis.
Si quem ſenectus fert, parentes diligunt,
Hi cariores iure ſunt Apoſtolis.

IV-

IVLIVS.

In Viſitationem B. Virginis.

INcluſum incluſus materni carcere ventris,
Infans infantem viſere Chriſtus auet.
Nam quod amicitiæ fugiunt commercia grandes,
Implet vterque infans, vir quod vterque fugit.
Cur vero infantes? Verbum hic, vox ille ſonora eſt;
Dant ſigna officij plenus vterque ſui.

In eandem:

PLena Deo montaña petis, plenamq. propheta
Viſere cognatam regia Virgo cupis.
Et mox tanta tuæ vocis vis extitit, infans
Ex vtero vt Dominum ſenſerit & Dominam.
Reddita vox ergo digna hæc; Salue vna per omne
Fœmina fœmineum tu benedicta genus.

In eandem.

VIſeret vt vinctos, mortiſque extruderet vmbra,
Sol ex alto oriens venit ad ima Deus.

Dumque ſuæ monſtrat pietatis viſcera, viſit
Viſceribus poſitus viſceribus poſitum.
Viſitur ergo prior, qui vatum eſt vltimus; ille
Viſendis Solem nuntiet vt genitum.

In eandem.

VEnit ad ima Deus, cum tempora plena vocarunt,
Et ventrem impleuit Virgo beata tuum.
Tu montana petis mox plena, & curris ad alta;
Cognato & plenam pignore viſis anum.
Sic tu vera Deo ſcala es cum pondere ventris,
Qua petit ima Deus, qua petit alta Deus.

In eandem.

QVò properas Virgo? quò te tua ſarcina ducit?
Quid montana petis plena grauante Deo?
An montana petis, quia carmen montibus aptum;
Texendumque tuo gutture carmen erat?
Dic Age; Magnificat Dominum; dic pſaltria carmen.
Nullum iſto carmen dulcius inſonuit.

In

In eandem.

QVæ ſterilis fuerat, nec habendis fructibus apta,
Ventre capit vatem, carmina mente capit.
Mox vt virgineo ſibi ſenſit ab ore ſalutem,
Incaluit, voces & grauidata dedit.
O benedicta inter muliebris germina ſexus,
O benedictum vtero quæ benedicta geris.
Quæ ſibi non cuperet ſterilem ſic fœmina ventrẽ,
Ventre & mente ſimul dum grauidanda foret?

In eandem.

VI ſua magnum petit ima pondus;
Pondus eſt prægnans vterus puellis.
Vna ſed Virgo petit alta ventris
Pondere ducta.
Plena diuini grauitate Verbi
Tendit ad montes properante greſſu;
Viſit agnatam, ſterilique natum
Ventre Ioannem.
Ponderis tanti grauitate preſſa,
Se vel ancillam canit illa Verbi:
Mater at Verbi ſuperauit omnes
Pondere cœlos.

Pondus hoc matri geritur, geritque.
Matris hoc ventrem leue pondus implet.
Quid magis Verbo leue? quidue Verbi
Pondere maius?
Pondus hoc nobis leuitate tollit
Criminum pondus: grauitate donat
Pondus æternum, labor vt caducus
Duret in æuum.

In eandem.

FOrma ſalutantum connectitur vna duorum,
Vt tibi communi fœdere detur, Aue.
Primus, Aue, dixit, tibi quem legauit olympus:
Addidit hinc voces fœmina ſancta ſuas.
Cur ſilet vnus homo, nec dat tibi Virgo ſalutem?
Hanc Deus æternam dat tibi factus homo.

Feria 6. Ieiunij Aduentus.

PRæcurrens Domino, præcurſor iure vocaris;
Quid ni præſultor, præſiliens Domino?
Saltura latitans latitantem tu vnus adoras,
Et labijs mater fert tua verba ſuis.
O venerande infans, ſi ſaltas matris in aluo,
Quæ ſibi maiorem fœmina parturiat?

S. Bonauenturæ.

QVod Bonauentura latiaſis nomine fœlix,
Hoc tibi virtutum præſtitit omne genus.
Felix ingenium, mens caſto in pectore felix,
Felici currens profluuio calamus.
Denique ſors felix; nam omnes qui infecerat Adã,
Non peccaſſe tamen dicitur ille tibi.

Eidem.

EDitus eſt Samuel effuſa ad vota parentis,
Et Bonauenturam vota parentis habent.
Ille ſuis Regem, Papam hic dedit arbiter, aiunt:
Ius dedit ille ſuis, ius dedit iſte ſuis.
Sed Reges oleo Samuel vngebat; hic vngit,
Dum mouet, affectum; dum docet, ingenium.

S. Alexio.

NE ſis vna caro cum coniuge, carpis Alexi
Longum iter, & quæris iunctior eſſe Deo,
Heu qualis quantuſque latens ſub tegmine vili!
Ipſe tuis hoſpes, ſibilus ipſe tuis.
Quid mirer, quòd te prodat pia Virginis icon?
Virtus tanta loqui cogeret & lapides.

Eidem.

OMnibus ignotus dum neſcit Alexius omnes,
Te ſcit, & ignotus non fuit ille tibi.
Quin & voce tua iam notus Alexius orbi,
Præconem Virgo te vocat ille ſuum.
Præmia quæ tandem, quod ſtemma tuliſſe putãdus,
Quem Rex Reginæ prædicat officio?

Eidem.

QVi fratres, quæ mater, ait? quicunque parentis
Iuſſa mei præfert, is mihi mater erit.
Hæc tu Chriſte quidem; contra ſed Alexius, eſſe
Omnibus ignotus maluit ille ſuis.
Et famulus Domino ſimilis fit diſpare ſenſu;
Tu tibi Chriſte tuos, ſe negat ille ſuis.

S. Symphoroſæ.

SEptem beata liberos
Dat Symphoroſa victimas.
Quid ni vocetur ſepties
Chriſti ſacerdos fœmina?
Non eſt ſacerdos fœmina,
Vt ipſa mactet hoſtias;

Sed viua maſtans viſcera
Datur ſacerdos fœmina.
Vnam Sacerdos hoſtiam
Dat, Symphoroſa victimas
Cum liberis bis quatuor,
Octo coronis inclyta.
Martyr magiſtra liberis,
Et cæſa mortem ſentiens,
Tot immolata mortibus,
Quot procreauit liberos.

Eidem.

Eſt tibi ſat pulchrum, ſed non ad carmina nomen
Symphoroſa, ſimul quod tua ferre notat.
Martyris es coniux, tu martyr, pignora ſeptem
Martyres; ergo Deo fers tua iuncta ſimul.
Primitias alij, tu fæcundiſſima martyr
Fers te, fers quicquid dicitur eſſe tuum.

S. Praxedi Virg.

Martyres vngebat dura ad certamina; ceſſit
Virgo malis, & ſe viuere poſſe negat.
O pia Praxedes, ſic vinci eſt vincere; quando
Mors eſt nolle mori; viuere, velle mori.

S. Mariæ Magdalenæ.

Quærit amans, vnctum toties vult vngere; præſens
Eſt quod amat; ſed ſe perdidit illa ſimul.
Fœmina quid quæris? te primum quærito; Chriſtũ
Agnoſces, ſi te noueris ipſa prius.
Quid mirum, quod habet, ſi ſe nō cernit habentem?
A ſe diuellit, quæ magis vrget amor.

Eidem.

Non te paruus amor ſuccreſcens fœmina traxit,
Multa ſed abſtergens crimina multus amor.
Chriſti multus amor Phariſæi ad prandia traxit,
Multus amor cœnam ſoſpite fratre dedit.
Multus amor lachrymas, vnguentaque myſtica fudit;
Ad Chriſti tumulum multus adußit amor.
Vel multus non creuit amor; vel dicere fas eſt,
Sola quòd in flammis viuere tu poteras.

Eidem.

Symbola naturam facili certamine mutant;
Nam quæ conueniunt, his quoq. pugna minor.
Fœdus amor, diuinus amor, contraria pugnant;
Symbola nec poſſunt viribus eſſe ſuis.

Pecca-

Peccatrix mulier ſubito mutauit amores.
Vt potuit, quæ non ſymbola prorſus erant?
De corde emanans habet has pia lachryma vires;
Lachryma, baptiſmus mortua reſtituens.

Eidem.

VIm pati cœlum rapientis illud,
Chriſte dicebas, tua ſed tacebas.
Vim pati cœli dominum videmus
Te muliebrem.
Fortis ad menſam mulier cucurrit,
Seque conuiuis ſociauit vltro,
Et pedes ſacros velut arte victrix
Compede vinxit.
Fudit vbertim violenta fletum,
Et comis terſit violenta fuſis,
Et dedit dulci violenta morſu
Oſcula mille.
Vnxit vnguento violenta terno;
Arſit, armauit violenta pectus;
Iudicem flexit violenta ſummum,
Vincula rupit.
Rebus humanis amor eſt tyrannus;
Torſit hunc virtus Mariæ tyrannum,
Crimini extorſit veniam, potenſque
Omnia vicit.

Eidem.

Eidem.

VNxiſti viuum; humatũ vis vngere Ieſum;
Das lachrymas menſæ, das lachrymas tumulo.
Tangere defunctum potuiſti, & tangere viuum;
Sed rediuiuum illum tangere non licuit.
Scilicet arſit amor te ſemper viuus in vna,
Et fieri potuit non rediuiuus amor.

Eidem.

CErnit, & alloquitur præſentem fœmina Chriſtum;
Nec ſe, cum videat, rapta videre videt.
An quia cæcus amor? cæcum ſed Chriſtus amorem
Abſtulit: an quia flet? flens videt illa duos.
An quia cor raptũ; nam cor ſibi Chriſtus habebat,
Et videt, & Chriſtum non videt illa ſimul.

Eidem laſciuius depictæ.

SCribere dum pictor ſpirantem nititur illam,
Septem è qua Chriſtus dæmonas expulerat.
Exprimit antiquam laſciuo in corpore formam,
Non quæ poſt lacrymas & pia vota fuit.
Hoc eſt non viuos omnino pingere vultus,
Laſciua eſt Paulo mortua ſi mulier.

Fortis

Fortis eſt vt mors dilectio.

M*Ors, amor, aſſimili virtute, vt nomine pollent;*
Mors fortis, cui non eſt bene fortis amor?
Mors trahit, ille trahit; mors diſtrahit, is quoque mentes
Diſtrahit: hoc etiam fortius vrget amor.
Pallida mors ſoluit, ſed amor vel diſſita iungit;
Vniat vtque magis, diſtrahit ille magis.

Maria ſtabat ad monumentum.

Q*Vid non cogit amor, ſi totũ abducit amantem?*
Quid non vincit amor, ſi trahit ille Deum?
Cogit amor Mariam vel nudo hærere ſepulcro,
Et flens illa Deum cogit adeſſe ſuum.
Vincit amor Mariam, vincit te fœmina Chriſte;
Sed vinci, vt vincas omnia, te pateris.

Eidem.

A*Rſit amans mulier, dũ cæcum paſceret ignẽ;*
Et nunc diuinis ignibus ardet amans.
Primus amor nunquã lacrymas excuſſit amanti;
Hic facit, vt lacrymæ fluminis inſtar eant.
Diſcite mortales certum hoc diſcrimen amorum;
Feruet hic, ille timet; ſoluit hic, ille ligat.

Eidem.

Eidem.

CVrrit amans Petrus, currit ſimul alter amatus;
Mox tam Petrus amans, quã peramatus abit.
Ad tumulum Chriſti lacbrymans pia fœmina perſtat;
Et quam vincit amor, vincere cogit amor.
Vna viros docuit vel amatos, vel peramantes,
Vna viros docuit fœmina, quid ſit amor.

Paulo PP. V. Reſtauratori S. Domus Mulierum pœnitentium.

FLamma libido fera eſt, ſed ſacro extinguitur imbre;
Imbrem dant lacbrymæ, quas ſibi corda cient.
Grex eſt fœmineus, qui ſanctis imbribus ignem,
Vt ſibi reſtinguat, frigida tecta ſubit.
Subijcit his dæmon flammarum incendia tectis;
Vt quas flamma nequit perdere, flamma voret.
Extinguis tu Paule nouis hos imbribus ignes;
Et cadit ars auidi dæmonis arte tua.
Tecta iubes iterum miſeris ampliſſima ſurgant,
Victa vt ſit meritis vtraque flamma tuis.

Nam

Nam Veneris flãmas extinguet lacryma, donec
Stabit facta tuis imbribus alma domus.

S. Apollinari.

FIlius es Petri, qui nomen Apolline ductum,
Non aptum ad carmen quod referatur, habes.
Filius es Petri, natus de Principe Princeps,
Filia quò Romæ prima Rauenna foret.
Lumina das cæcis; das mutis verba, phalanges
Lymphato extrudis pectore tartareas.
Tantus es, vt præſul tibi qui ſuccederet, ipſe
Legerit vndecies viſa columba Deus.
Orta Petro in Petrum tua nunc ſucceſſio venit;
Filius es Petri, tu pater eſto Petro.

Eidem.

NVlla, inquit, poterũt reſponſa Serapidis eſſe,
Diſcipulus Petri ni procul hinc abeat.
At ſolos homines ſi ſtringunt vincula Petri,
Quid tibi cum Petro perfidioſe Satan?
Diſcipulus Petri viua eſt, ait, vmbra magiſtri;
Vmbra minor, morbos, dæmonas iſta fugat.

Eidem.

SVppoſitas preſſit Petrus olim gurgitis vndas,
Suppoſitas prunas Martyr Apoſtolicus.

Non

Non eſt diſcipulus maior ſapiente magiſtro,
Sed Petrum Petri diſcipulus ſuperat.
Non is martyr aquis, flãmis hic martyr habendus;
Is mergi incæpit, ridet Apollineus.

Eidem.

FOnte Rauenna cares, fontem tibi Petrus ab Vrbe
Transfudit, fontes qui tibi mille daret.
Martyr Apoſtolicus, non vno vulnere martyr,
Nec tenui felix poſteritate parens.
Vulneribus ſed mille rubens, magnoq; triumphans
De cœlo lectorum ordine Pontificum.

S. Iacobo Apoſtolo.

QVærit, vt aſſideant præ cũctis Iudice Chriſto
Mater; at hoc nati plus habuere ſui.
Alter habet ſtratum Chriſti venerabile pectus,
Alter Apoſtolico ſtemmate primus obit.

Eidem.

SI duo Chriſte tibi Boanerges ſunt Zebedæi
Pignora, iam voti eſt compos vterque ſui.
Primi eſſe illi conſeſſorum ad regna petebant;
Tu das, per te illis quod dare poſſe negas.

Primus

Primus Apoſtolica morte alter, & vltimus alter,
Primas, ſed varia morte tonante, ferunt.

Eidem.

SVpplantator erat, primumque Iacobus honorē
Abſtulit, vt maior, qui minor ante, foret.
Mortis apoſtolicæ primum alter ſtemma Iacobus,
Non primus, fuſo ſanguine primus habet.
Illi tota patris ceſſit benedictio; totam
Hic habet, & totam fratribus ire ſinit.
Non venator apri, tonitru ſed fulgura vibrans
Et Solymam luſtrat, luſtrat & Heſperiam.

Eidem.

PRimus vt aſſeſſor fieres, materna rogabant
Viſcera; nec fudit perdita vota parens.
Primus tu calicem moriens Iacobe bibiſti,
Ipſe propinauit quem ſocijs Dominus.
Hoc tanto eſt maius, quanto pro nomine Ieſu
Plus eſt poſſe pati, quam ſibi poſſe frui.

S. Apollinari.

AEgyptijs Apoſtolum
Euangeliſtam miſerat,
Magnis Leonem viribus,
Apoſtolorum maximus.

Aequis leonem viribus
Dedit Rauennæ præſulem,
Apollinarem gloriæ
Apoſtolorum ſupparem.
Marcus fugauit dæmonas,
Hoc & Rauennas præſtitit.
Marcus magiſter martyrum,
Et hic magiſter martyrum.
Marci rugitu territus
Se ſe Serapis abdidit.
Apollinaris nomine
Vocem Serapis perdidit.
Vterque Petri filius,
Vterque ſedem condidit
Romæ parentis filiam
Excelſiori vertice.
Sed illa vix iam cernitur,
Attollit hæc ſe fortius,
Fundata Petro principe,
Nunc clara Petro antiſtite.

S. Annæ.

SI *felix, peperit quæ optatam fœmina prolem;*
Quàm felix, cui ſpes perdita prolis erat?
Illa magis felix, monitu quæ cælite gignit;
Plus ea, promiſſa quæ nouitate parit.

Vlti-

Vltimus hic gradus eſt, quē tangere fœmina poſſet:
Addidit immenſi numinis Anna gradum.
Symbola quam veterum, quam fixa oracula vatū
Cuncta notant, Mariam cœlitus Anna tulit.
Omnia ſubſiſtunt ipſum tangentia centrum;
Filia ſi centrum eſt, hoc quoque mater erit.

Eidem.

ANna parens Mariæ; capit hoc, capit omnia nomen;
Et nihil eſt, addi quod queat ad Mariam.
Anna parens Mariæ; nihil eſt, quod cætera dicas;
Omnia ſi referas, inferiora refers.
Anna parens Mariæ; non hinc ſolū omnia vincit;
Anna nouo titulo ſe quoque maior erit.
Cum Mariam peperit, natam ſuper omnia fudit,
Illa matre Dei, mamma fit Anna Dei.

Eidem.

DIgnoſcenda ſuis Anna eſt ſi fructibus arbor,
Qualis de fructu Virginis arbor eris?
Si mulier fortis ceu nauis pabula portat,
Qualia tu portans pabula nauis eris?
Nobilitate virum ſi donat fœmina fortis,
Anna, tibi quantus vir Ioachimus erit?

Non arbor, non nauis eris, non nobilis vxor,
Sed Diua, & cœlum, fonſque decoris eris.

Eidem.

SI qua fuit ſterilis, cœli quæ munere partum
Ediderit, ſexum protulit illa marem.
Non eſt Anna tibi ſterili data maſcula proles,
Sed data quæ titulum Virginitatis habet.
Et læta exclamas; tanti eſt mea filia, quanti
Res eſt, quæ potuit ſola præeſſe Deo.

Eidem.

SOlis ſancta poteſt ſi noſci è fructibus arbor;
Dicenda è fructu qualis es Anna tuo?
Si mulier fortis, vincit tua filia ſexum;
Si Diua, & Diuis ſanctior illa fuit.
At quid ego quæro, quod dem tibi nobile nomen,
Mammam dicebat ſi puer ipſe Deus?

S. Pantaleoni Mart.

NOn tibi Pantaleon, ſed Panteleemonis eſſe
Nomen ſiderea Chriſtus ab arce iubet.
Inclyte, curari qui corpora poſſe negabas,
Ni curata prius mens male ſana foret.
Hæc hominem curant, aiebas, pharmaca verum;
Curari pellem ſed docet Hippocrates.

S.Mar-

S. Marthæ.

HOſpes Martha tibi ſit Chriſtus de hoſpite iudex,
Cura miniſtrandi ne tua tota foret.
Non pro te iudex, iudex pro te ille ſedebit,
Mercedem hoſpitij cum tibi Martha dabit.
Et pro te iudex cum non pronuntiat ille,
Non Martham reprobat, ſed meliora probat.

AVGVSTVS.

S. Petro ad Vincula.

CVi ius omne datum pro libertate fruenda,
Ipſe ſibi ſcelerum vincula nectit homo.
Magnus honor Petri, qui vincula ſoluere iuſſus,
Vincula fert manibus, vincula fert pedibus.
Vincula fert Petrus, ſcelerum ſed vincula ſoluit,
Et vim ſoluendi vincla ligatus habet.

Eidem.

VIſa videt cęlo demiſſa ſindone Petrus,
Vt mactanda ſibi beſtia quæque foret.

Viſa videre ſibi Petrus poſt Paſcha videtur,
Mactatum cuperet cum Synagoga Petrum.
Viſa ſalutis habet nunquam fallentia Petrus;
Et Petri vmbra fugax, vmbra ſalutis erat.

Eidem.

NOxia quod fuerint ſoluenti vincula, fiunt
Ipſa nouo nexu vincula vincla ſibi.
Sed tantus cui cedit honos? tibi debitus vni
Petre datur, cœlo qui dare vincla potes.
Quis te Petre neget ſoluentem, ſiue ligantem?
Vincla ligant alios, tu tua vincla ligas.

Eidem.

VIncula ſoluentem (quis credat?) vincula cingunt;
Quique ligat mentes, hunc duo vincla ligant.
Dormit at Herodis vincla inter ferrea Petrus,
Et ſoluit vinclis membra ligata ſopor.
Hæc tua vis Petre eſt, te nulla vt vincula cogant,
Sed quos ipſe ligas, & Deus ipſe liget.

Eidem.

IMmotam fidei petram quis compede vinxit?
Se ligat, hanc quiſquis poſſe ligare putat.

Eidem.

Eidem.

QVas dedit Herodes binas tibi Petre catenas,
Sponte illæ manibus mox cecidere tuis.
Quippe ſuper terram fas nulli eſt ſoluere Petrum,
Omnia qui ſolus ſoluere vincla poteſt.
Clamat & aligero miſſo indignatus olympus;
Qui das vincla mihi, cur Petre vincla tenes?

Eidem.

CVm violenta foret Chriſto mors proxima, Petrus
Dormijt, & dormit proximus ipſe ſuæ.
Tunc Petrus euigilans Chriſtum ſe noſſe negauit,
Nunc populis Chriſtum prædicat euigilans.
Quam Petrus a Petro differt? prior ille pauoris
Somnus, poſterior totus amoris erat.

Eidem.

VIncula te Solymis, te ferrea vincula Romæ
Petre ligant; Romæ ſed data vincla tenes.
Vincla tenes, quæ Roma dedit, quā crimine ſoluis;
Quæ dat Iudæus vincula, reſtituis.
Vtraque nectuntur tandem tua vincula Romæ,
Omnia quod per te ſoluere Roma poteſt.

Eidem.

PEtrus, Ioannes, qui ſimul cucurrerant;
Simul petebant limen ædis maximæ.
Templi iacebat ad fores pauperculus,
Cogendo ſtipem: cui Petrus; non ſuppetit
Argentum & aurum; Do tibi quod ſuppetit.
In Nazareni ſurge Ieſu nomine.
Et ſurgit ille vi tremendi nominis.
Viden, Petrus quid à Petro iam differat?
Ancilla nuper intuens hunc ſtrauerat,
Nunc ipſe claudis intuens dat ſurgere.

Eidem.

IVnior Petrus ſibi membra cinxit;
Cinctus eſt Petrus ſenior Tyranno;
Cinxit Herodes medio catenis
Tempore Petrum.
Se Petrus cinxit capiendo prædam,
Captus & cinctus Crucis ad triumphum;
Cinctus Herodis ſtudio catenis,
Luſit habentem.
Sponte piſcator ſibi cinxit artus,
Vincla non rupit peramata martyr,
Sed feri Regis violenta Petrus
Vincula ponit.

Aut

Aut Petrum Chriſtus ligat, aut egeſtas.
Non poteſt vinclis hominum ligari,
Sed ligat cœlos, ligat ille terras,
Soluit & vnus.

In Stigmata S. Franciſci.

DAt Virgo Franciſce roſas, dat ſtigmata Chriſtus.
E xenijs vtrum carius eſſe putem?
Stigmata corpus habet, roſa fixit ſpicula cordi;
Quis potiora neget vulnera ferre roſas?

In Macchabæorum Matrem.

DIſcite quis ſit amor, quæ matrum viſcera, matres.
Exemplo Hebræa eſt fœmina danda nouo.
Septem quos genuit, dedit ipſa ad funera natos.
Dat mihi mors, inquit, pignora, non adimit.
Quo Salomona vocem digno te nomine? vincis
Regum iras, matrum viſcera, corda virum.

In Inuentionem S. Stephani.

DElituit Stephanus vili tumulatus arena,
Quẽ ſibi vt exciperet, ruptus olympus erat.
Cur Solymi teneant, inquit, quem optauit olympus?
Cur iacet indignè gloria martyrij?

Vel

Vel Stephanus cælum penetret, cum carne trium-
phans;
Vel Roma oſſa tegat, dum data reſtituat.

S. Dominico.

ORe facem catulus præferre Dominice viſus,
Ardentes toto diſijcis orbe faces.
Fax tu orbi factus, fax qui tua caſtra ſequuntur,
Flammigeri ignito pectoris eloquio.
Conflagraturus per te conflagret vt Orbis,
Nunc ſæpè vt viuat, tunc ſemel vt pereat.

Eidem.

SI caret & natus cognata luce catellus,
Nondum tu natus cur geris ore facem?
Fers lucem qui luce cares? an lumine plenos
Domnice debebas tu generare canes.
Nox cæca eſt, ſacrumque lupi per ouile vagantur,
Et vult lucigenas illud habere canes.

Eidem.

VIrginibus lampas, tibi fax eſt Domnice; Virgo
Qui ſimul, & belli ſymbola ſacra geris.
Scilicet hæreticas non ferro tu impetis arces,
Sed tua fax illas vertit & in cineres.

Et

Et dum Chriſtus ait, veniſſe vt mitteret ignem,
Illum credo tuam ſignificaſſe facem.

Eidem.

VVlpibus ad caudā Sampſon aptauerat ignes;
Domnice cum catulis tu geris ore facem.
Abſumpſit Sampſon ſegetes, tu vindice flamma
Abſumis lolium, quod ſerit arte Satan.
Et ſemel irato Sampſoni hæc gloria ceſſit.
At tua per catulos creſcit eundo tuos.
Vnica fax Thomæ flammas diffundit in orbem,
Et cremat inſperſum ſeminibus lolium.

S. Mariæ ad Niues.

ΝΥξ ὅτ' ἔην καὶ κρυμὸς ἀμαρτάδος ἔνποτε γαίῃ,
Θνητοῖσιν Μαρίη πῦρ τέκεν οὐράνιον.
Νῦν δ' ὅτε φλογμὸς ὅλην ἀπεμάξατο ἰκμάδα γαίης,
Πάνδροσον ὀμβρίζεις οὐρανόθεν χιόνα.
Πάντων μέζον ἔφυσθα μεσίτρια, παρθενονύμφη,
Πλουτοδότειρ' ἀγαθῶν, πανδαμάτειρα νόσων.

Idem è Græco.

CVm nimio ſcelerum torperet frigore tellus,
Enixa eſt ignem Virgo ſalutiferum.
At cum Sol nimio tellurem decoquit æſtu,
Ecce tibi inſolito Roma dat imbre niuem.

Facta

Facta modus rerum ſic temperat omnia Virgo,
Et mediatricem ſe probat & medicam.

Eidem.

VEnit in Aegyptum nubes vt candida, Romam
Nix facta hęc eadem candida Virgo petit.
Imbre ſuo pharias attingere noluit oras,
Romanum grauidat nix pietate ſolum.
Et niue templa notat. Felix ò Roma, madebas
Sanguine, ſed niueam te pia Virgo facit.

Eidem.

HAeres eſſe hominum vis ò Regina piorum,
Nixque cadit ſtudij nuntia certa tui.
Redditur iſta tuis planè impar gratia factis,
Hæres cum Chriſto quæ facis vt ſit homo.
Quid tibi reddat homo, cui ſemper reddere grates
Maternum ob meritum debet & ipſe Deus?

Eidem.

VIdit Hebræus ſibi manna lapſum
Mentis ad votum male murmurantis.
Mentis ad votum bene ſupplicantis
Nix cadit vrbi.
Illud ignoto fuit imbre miſſum,
Panis è cœlo, cibus Angelorum.

Nix

Nix datur Romæ peregrinus imber,
Dum leo feruet.
Manna diuinæ fuit vmbra carnis,
Quam tulit Virgo grauidata Verbo.
Nix figurauit ſpatium ſtruendæ
Virginis ædi.
Manna ſed murmur peperit ſecundum
Gentis infidæ; niue ſurgit ædes,
Splendor æternæ venerandus Vrbi,
Nomine Maior.
Hic vbi Lucæ digitis imago
Picta Reginæ pia corda lactat.
Hic vbi Virgo meritos honores
Vndique carpit.
Et Sacerdotum colitur Senatu,
Et refulgentis grauitate templi;
Et ſalutantis populi recuruis
Cruribus vnda.

Eidem.

Templa locanda iubes, vbi nix in vertice montis;
Nix, cum phœbæis ignibus ardet humus.
Scilicet hoc tibi vis, in te quod cernimus actum,
Dum Virgo è cunctis millibus eligeris.

Tu

Tu nix labe carens; tu mons monte altior omni;
Facta Dei templum tu tibi templa petis.

Eidem.

T*Empora qui fecit varia currentia motu,*
Diſtincta hæc voluit viribus eſſe ſuis.
Bruma niues, flores ver, poma autumnus & æſtas;
Nunc te fert æſtas Virgo iubente niues.
Quod natura negat, tua Virgo potentia cogit;
Natura vt dominam te ſciat eſſe ſuam.

Eidem.

Q*Vam das Virgo niuem, nix eſt non frigore nata,*
Sed quam vi nimia denſat amantis amor.
Munera tu nunquam de cœlo frigida mittis;
Nix quoque quam mittis, feruet amore ſuo.
Omnia cogit amor; ſi Sol nunc omnia ſoluit,
Eſt quoque qui feruens omnia cogit amor.

Eidem.

O*Mnia naturæ per te Regina nouantur*
Iura; tibi cedunt iura vel ipſa Dei.
Nix fugit æſtiuos naturæ ob iura calores;
Non fugit, imperio cedat vt illa tuo.

Tar-

Tartarei fugiant per te nos Virgo calores;
Cedat vt imperio flammaque nixque tuo.

Eidem.

AREa ſi madidum tenuit non humida Vellus,
Prodigium certe maius in Vrbe datur;
Nix cadit in collem, dum Roma caloribus ardet.
Amplius hoc, quò nix altius excutitur.
Illud adumbrabat ſecretum in Virgine partum;
Nix templi eſt partus buccina Virginei.

In auguſtiſsimum B. Virginis Sacellum à Summo Pontifice Paulo V. extructum ad Baſilicam S. Mariæ Maioris.

IVſſerat auguſtum Virgo ſibi ſurgere templum,
Dum niuis æſtiuæ tam noua ſigna daret.
Addita nunc templa miramur templa ſuperbo,
Munere Xyſte tuo, munere Paule tuo.
Læua tamen Xyſtus, Paulus dat munera dextra;
Hæc quibus inuideat ſplendor Olympe tuis.
Auſpicijs impleta tuis oracula vatum,
Quæ non mirari ſecula Paule queant?

Cerni-

Cernimus vt matrẽ amplexetur dextera Chriſti,
Nigra vt formoſæ fulgeat effigies.
Cedat Paule tibi Salomonis gloria Regis,
Sancta hæc Sanctorum ſanctior arca tenet.

In Columnam marmoream ex reliquijs vetuſtiſsimi Templi Pacis ante Baſilicam S.Mariæ Maioris erectam à Paulo V. P. M.

PAcis ad æternum, quam ficto nomine, templum
Fulſi marmoreum fixa columna tholum.
Virginis æternæ ſacro nunc pondere preſſa,
Plus ego quam mundi grandia fulcra fero.
Omnia fert Verbum, Virgo fert cuncta ferentem,
Ipſa fero Diuam; quid grauiora petis?
Præſtitit hoc Diuæ Pauli ſapientia Quinti,
Virginis æterno dum ſtudet obſequio.

In eandem.

IGnea fax inſtar ſolidæ fabrefacta columnæ,
Pelleret vt noctem, Dux fuit Iſacidis.
Hic ego fixa faces ſimul Orbi præfero binas,
Iuſtitiæ Solem Virginis in gremio.

Nulla

Nulla igitur noctis, nulla eſt optanda diei
Lampas, iter tutum lux geminata dabit.
Cedito lux luci, mihi cede columna Columnæ,
Et Moſes Paulo Dux bone cede duci.

In Transfigurationem Domini.

SOl ex alto oriens, Sol ſplenduit ortus ab imo;
Hinc ſed & hinc oriens, Sol tamen vnus erat.
Luminis vt fontem quid ſe vnum iactat olympus?
Accipit è terris lumen & ipſe nouum.
Sol quoque dat radios, curſu dum circuit Orbem;
At Sol hic Soles efficit innumeros.

In eandem.

DVm te Chriſte paras dura ad certamina mortis,
Corporis oſtendis, non Deitatis opes.
Fit ceu Sol facies, ceu nix fit candida veſtis;
Luminibus poterat gloria quanta căpi.
Vt Petrus dum oſtenſa probat ſpectacula, noſſet,
Optata hæc homini præmia morte dari.

In eandem.

ALtera non alium, ſed verum gloria Solem
Monſtrat, qui radios detque trahatq. ſuos.

Scilicet eſſe tuos iuſſiſti Chriſte lucernas,
Et noctis tenebras vndique mundus habet.
Non ſat erant tenebris illæ ſine Sole fugandis;
Sol igitur, noctem qui fuget, ipſe venis.

In eandem.

FV*dit vt Titan radios potentes,*
Luce demerſum latet omne lumen.
Transfigurato radiante Chriſto
Sol latet ipſe.
Emicat Chriſtus rutilante vultu,
Dum volat curſu Phaethon diurno,
Sol vt ad Solis iubar enitentis
Sit tenebroſus.
Quippe lux lucet tenebris fugandis;
Sole ſi Chriſtus radiante lucet,
Tanta vis Soli fuit emicanti,
Quanta tenebris.
At quid effundens erit omne lumen,
Luce ſi Phœbus tenebreſcit illa,
Quam ſuis fundit, moderando lippis
Fulgura Chriſtus?
Chriſtus æterna Deitate fulgens,
Fulget & ſumpta nouitate carnis,
Gloriæ ſplendor Patris, & beati
Splendor olympi.

S. Xy-

S. Xyſto II. PP. & Martyri.

CVm ferus ad mortē raperet te Xyſte ſatelles,
Vtque ouis ad ſacram pertraherere necem.
Poſthabitum queſtus tunc ſe Laurentius, infit;
Cur ſine me properas Papa beate mori?
Tu contra; non te mœrentem ego deſero fili,
Sed mala pro Chriſto te grauiora manent.
En quæ alter quærit, quæ alter ſolatia præſtat;
En vitam quanti Martyr vterque facit.
Sic te Xyſte Dei ſtultum ſapientia fecit,
Surgeret vt grano te pretioſa ſeges.

S. Laurentio.

AGnus vt ipſe fores nimijs Chriſte ignibus aſſus,
Fecit amor, noſter dum cibus eſſe cupis.
En tibi nunc aſſus lento Laurentius igni
Fit cibus, aſſa adeo ſi placet eſca tibi.
Quid guſtāda offers Laurenti membra Tyranno?
Et Chriſto, & Satanæ non placet vna caro.

Eidem.

SI dum friget amor, nihil eſt ſe tradere flāmis;
Ecquid erit, tota dum face feruet amor?

T 2 *Ardet*

Ardet amore ſuo plus quam Laurentius igni;
Et perit à flamma principe flamma minor.
Dum mihi ſeruet amor, nihil eſt me tradere flāmis,
Inquit, & hoc titulo bis quoque Martyr ero.

Eidem.

STernitur vrendus lento Laurentius igni;
Nec quod lentus erat, mitior ignis erat.
Lentus erat, duplo ſed erat violentior ignis;
Quò mors lenta magis, quò mage creuit amor.
Viui lento igni creſcebant pectoris ignes;
Et non vna venit mors, vbi lenta venit.
Omnia longa habuit lento Laurentius igni,
Omnia nunc latè præmia lætus habet.

Eidem.

VIdit vt appoſitam cratem Laurētius, inquit;
Hæc mala Xyſte mihi tu grauiora vocas?
Has ego delicias, hæc lectiſternia quæro;
Chriſto hic aſſatus gratior agnus ero.
Ille Cruci infixus, proprijs eſt ignibus aſſus;
His ego decumbens ignibus aſſus ero.

Eidem.

THeſauros expēdi, inquit, Cur ipſe relinquor?
Dic age Laurenti, iuſta querela tua eſt?
Cum

Cum ſis theſaurus longe pretioſior ipſe,
Inſumptos omnes cur ais eſſe tibi?
Expendes omnes, vbi te conſumpſeris igni.
Tunc liber curis omnibus aſtra pete.

Eidem.

PIſce triumphatam poſt mortem veſcitur aſſo,
Et Chriſtus ſe hominem, qui fuit ante, docet.
Sternitur ergo tibi Laurenti ferrea crates,
Vt totus Chriſto gratior eſca fores.
Te prius interior iam toſtum fecerat ignis,
Bis coctum exterior te modo flamma facit.

In lapidem adipe S. Laurentij Martyris imbutum.

SVppoſitum capiti lapidem ſacro vnxit oliuo,
Somnia miratus prodigioſa Iacob.
Non oleo lapidem victor Laurentius vnxit,
Sed pingui effluuio, quod dedit aſſus adeps.
Nec lapidem erexit, cupiens ſolatia vitæ;
Sed moriens flamma, verbere, carceribus.
Vnctus vterque lapis; titulus virtutis vterque;
Vitam illa vt peteret, poneret iſta ſuam.

Eidem.

ET cadit in terram frumenti nobile granum,
Et moritur, fructus germine multiplici.
Non cadit in terram Laurentius; vritur igni,
Et moritur, fructus germine multiplici.
Omnia conſumit, ſed Chriſto eſt frugifer ignis;
Quin ſi ignem tollas, nil bene fructiferum.

Eidem.

CVm ſibi iam toſtos ſenſit Laurentius armos;
Heus, inquit, pars eſt aſſa Tyranne tibi.
Tu tibi theſauros optas, ego porrigo carnes;
Illos Chriſtus habet, tu mea membra vora.
Plus do quam cupias; igni aſſas tu cape carnes,
Aſſatum igni animum tu cape Chriſte meum.

SS. Martyribus Hippolyto, & Caſsiano.

VNa duos lux morte pares, pœna impare iungit,
Oppoſita expertos fulmina ſæuitiæ.
Hippolytus raptatur equis, puerilibus alter
Cuſpidibus mortem tardigradam patitur.

Et cum perueniant citius velocia tardis,
Hic metam attingit martyr vterque ſimul.

S. Caſsiano Martyri.

IMpia circunſtat puerorum turba magiſtrum,
Imprimit & tenera cuſpide mille notas;
Scribendi genus hoc non te didicere magiſtro;
Scribitur his Chriſti paſſio litterulis.
Viuus tu codex, mors ſic inflicta character,
Scriptores pueri, lectio Chriſtus erat.

In Aſſumptionem B. Virginis.

DIxerat exclamans ventrem tibi Virgo beatam,
Et fontes lactis fœmina ſancta tuos.
Vox nuda eſt hominum, dum te vocat illa beatam;
Omnia tu ſolida ſorte beata facis.
Cœlum aſſumpta facis, terram tumulata beatam,
Chriſti carne hominum corda beata facis.

In eandem.

NOn ſubuecta volas curru ad ſublimia Virgo,
Candida nec nubes te rapit ad ſuperos.
Tu trahis æterni præcordia tota parentis,
Viſcera tu nati languida tota trahis.

Dum trahis, attraheris; nā ni trahereris, olympus
Totus amore tui tractus ad ima foret.

In eandem.

E Sſe triumphantem licuit tibi fęmina nunquā;
Ecce triumphatrix Virgo ſuperna petit.
Non niſi deuicto fiebat ab hoſte triumphus;
Quos ſibi deuictos iſte triumphus agit?
Binæ quæ præeunt, mors, & corruptio; victæ;
Vna illas poterat vincere Virginitas.

In eandem.

V Irginis æternæ buſtum quid quæritis, illud
Si mortis, vitæ ſi locus illa fuit?
An locus eſſe loco poterit? ſed ſi amplior alter;
Et mortem & tumulum, dic, pia Virgo vorat.

In eandem.

S Oluitur in cineres compactum è puluere corpus,
Et redit in partes maſſa coacta ſuas.
Virginitas cœlo delapſa in Virginis artus
Tranſijt, hanc verti quis putet in cineres?
Sic quò Virginitas, illuc & Virgo volauit;
Quodque dedit terris, rurſus olympus habet.

In eandem.

INferis merſi periere viui;
Qui Deo carum populum ſciderunt.
Ergo quæ ſummis ſociauit ima;
Viua triumphat.
Seruat illæſum Paradiſus Henoch,
Viuus vt præco domet Antichriſtum.
Ergo quæ cunctos domat Antichriſtos,
Viua triumphat.
Igneo raptus petit alta curru
Viuus Helias, moriturus olim.
Ergo quæ ſcandit rapiente Chriſto,
Viua triumphat.
Neſcit internam benedicta mortem,
Frangit externam ſuperando mortem.
Ergo proſternens vtriuſque vires,
Viua triumphat.

In eandem.

COetus Apoſtolicus Chriſto moriente fugatur,
Attamen ad funus Virginis ille volat.
Et cum Chriſte, traham moriens ad me omnia, dicas;
Vna tamen moriens omnia Virgo trahit.
Matris honor pluris Chriſto eſt, quàm gloria Chriſti;
Nec matri negat hoc, quod negat ipſe ſibi.

Epita-

Epitaphium Virginis.

HIc fuit, hic non eſt; viuit quæ condita vixit,
Nupta innupta, Dei Chriſtotocos genitrix.
Quod mirere magis, mortem poſt funera vicit.
Et nunc infelix mors iacet hic poſita.

Eidem.

QVis te marmoreo ſepeliuit gemma ſepulcro,
Et raptam furto nunc ſibi conqueritur?
Te Rex mercator nullo non ære profuſo
Emerat, vt capiti gloria ſumma fores.
Abſtulit ille ſuo iure vſus; fulget olympo
Gemma hæc; quid fruſtra quæritis in tumulo.

Eidem.

QVod ſuper Angelicos hierarchas fœmina Virgo,
Proxima regnanti ſceptra beata geris.
Hoc tibi multiplici debetur nomine; verum
Quærenti cauſſas, hæc erit vna ſatis.
Angelus angelicas detraxit ab æthere turmas;
Vt ſit lapſus homo vel Deus, ipſa facis.

Eidem.

Eidem.

STans erat; at propriam nunc vult Sapientia ſedem.
Quid mirum, Virgo ſi volat ad ſuperos?

Eidem.

CHriſtus vt à tumulo calcata morte reuixit,
Non ille extemplo tranſijt ad ſuperos.
At virgo vt primum mortem eluctata reuixit,
Extemplo victrix tranſijt ad ſuperos.
Linquere non poteras tunc Matrem Chriſte manentem,
Et nunc ſurgentem linquere non poteras.

Eidem.

POſtquam rapta ſemel iacuiſti condita ſaxo,
Mors te Virgo ſatis credidit eſſe ſuam.
Non Dea, quę iacet hic; nō pars huic altera regnat,
Qualis, ait, Chriſtus reddere ſe potuit.
Riſit ad hæc Natura parens; quid ſtulta ſuperbis?
Inquit; non vno nomine deciperis.
Si mea perfregit, poterit tua frangere iura;
Si vitæ eſt radix, viuet & ipſa ſibi.

Eidem.

Eidem.

SOl Chriſtus, Virgo eſt aurora; ſed anteit ortus
Auroræ, ſolem dum trahit illa ſuum.
Ordine nunc verſo rerum miracula fiunt;
Ad ſe ſe auroram ſol trahit anterior.
Ipſe prior Chriſtus ſe Sol ſuper aſtra locauit,
Et matrem auroram nunc ſuper aſtra locat.

Eidem.

DVm tu Chriſte volas æterna ad regna triumphans,
Obuius omnis erat nil niſi verna tuus.
At dum Virgo volat ſuperum Regina triumphans,
Obuius es matri Rexque Deuſque tuæ.
Splendida magnificos ſi reddit pompa triumphos,
Iſte tuo maior Chriſte triumphus erit.

Eidem.

DAemonis, & mortis cõmunis nænia, Væ, væ.
Fœmina nos traxit, fœmina nos pepulit.

Eidem.

QVi ſibi Virgineo aſſumpſit de ſanguine corpus,
Te Virgo aſſumit nunc ſibi de loculo.

Vtraque mira quidem, verũ eſt aſſumptio diſpar;
Hac capis, hac caperis; hac trahis, hac traheris.

Eidem.

CRedere tunc voluit, potuit cum tangere Thomas;
Nunc credit, poſtquam tangere non potuit.
Virginis optabat ter ſanctum viſere corpus,
Et mox aſſumptum credidit ad ſuperos.
Quantum Relligio tibi debet Regia Virgo?
Prima doces, vt ſit, quæue ſit alma fides.

In auratum laquear, quod Petrus Cardinalis Aldobrandinus in æde S. Mariæ Transtiberim ornauit.

TRes aurum Reges Regiq. Deoque dederunt;
Auratum laquear dat tibi Virgo Petrus.
Deſcendentem illi è cœlis, te Petrus adorat
Carne aſcendentem Cœlituum Dominam.
Ergo vt ſtella Magis dux Chriſti luce præiuit,
Sis dux in patriam tu quoque ſtella Petro.

Eidem.

Eidem.

V*Itæ arbor ſi nulla capit conſortia mortis,*
Vitæ arbor Virgo quæ capit, vnde capit?
Aut non vera fuit mors, qua vitæ occidit arbor;
Aut vitæ & mortis fœdera conueniunt.
Et ſi vitæ arbor cadit vt plantetur olympo,
Hoc eſt & mortem reddere viuificam.

Eidem.

ΤΗς Μαρίης ὁ τάφος, Μαρίην δ' οὐχ εὕρομεν ἔνδον,
Τύμβος ἄτερ νεκροῦ νεκρὸς ὅδ' ἐστὶ τάφος.
Tumba hæc eſt Mariæ, ſed fruſtra hic quærimus ipſam.
Mortua ſic tumba eſt, quæ nihil intus habet.

Eidem.

ΔΕκτο τάφος Μαρίην, καὶ οὐ τάφος εὐθὺς ἔπλετο,
Κλίμαξ δ' ἄχρι πόλου νέρθεν ἄγουσα κόρην.
Vt Mariam excepit, nō vrna eſt vrna, ſed ingens
Scala vehens illam protinus aſtra ſuper.

Eidem.

ΑΦθορίης γενέτην φθορὸς ἥρπασεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Ἐφθάρη, ἀφθορίης αὖθις ἐπερχομένης.

Radi-

Radicem vitæ ſecuit mors aſpera, rurſus
Diſſecuit mortem vita ſuperueniens.

Eidem.

Θεσμὸς ὅδε πλάσατο, εἰς γαίην γαῖα φερέσθω·
Πῶς Μαρίη θαλάμους ἵπτατ᾽ ἐς οὐρανίους;
Ἵπτατ᾽ αἶα θέαινα ἐς ὑπέρτατον ἄκειν ὀλύμπου,
Κεῖθεν ἀμυθήτων πλουτοδότις χαρίτων.
Νῦν ἄρα Χαλδαῖοι πανετήτυμον εἴπατε μῦθον,
Πάντα νέμει θνητοῖς παρθένος οὐρανόθεν.

Terra in terram abeat, diuinæ eſt ſanctio legis;
Qui volat ad ſuperas Regia Virgo plagas?
Diua eſt, debetur cui ſummi culmen olympi,
Munera largifluis imbribus vnde fluant.
At vos Chaldæi nunc tandem vera canatis,
Virginis influxu quod bona quæque cadant.

ΕΤΕΡΑ ΕΠΙΤΑΦΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΝ τῆς παναγίας.

Τύμβος ὅδ᾽ οὔτι κέκευθεν, ἐπεὶ Μαρίην δὲ κέκευθεν,
Κ᾽οὐ κεύθει Μαρίην, τύμβος ἄτυμβος ἔφυ.

ΑΛΛΟ.

Τὸν ζωῆς χῶρον χωρεῖν ὁ φερέσβιος οὐδὲ
Ἔλλαχεν ἐν τύμβοις τύμβος αἰεκεόδοχος.

ΑΛΛΟ.

ΑΛΛΟ.

ΤΟν Θεὸν ἁ τέξασα, ἁ τριπάρθενος ἐνθάδε κεῖται.
Ἀρκείτω δ' ἀγαθοῖς ἁ βραχυσυλλαβία.

ΑΛΛΟ.

ΝΕκρὸς ἄτερ τύμβου, νεκροῦ δ' ἄτερ ἔπλετο τύμβος.
Τύμβος ἄνεκρος ἐὼν νεκρὸν ἄτυμβον ἔχει.

ΑΛΛΟ.

ΕΛπὶς ἐν αἰθερόποισι καλῶν πέλεν οἷον ἀπορρώξ,
Ὤχετο δ' εἰς μακάρεσσι ἰπλαμβλύνης Μαρίης.

ΑΛΛΟ.

ΕΙΣ μακάρων Μαρίη μετεκίαθεν ἱερὰ χῶρον,
Ης ἄτερ οὐ πλήρης χῶρος ἔην μακάρων.

ΑΛΛΟ.

ΠΑντων ἁ γλυκυτέρα, καὶ ἁ τροφὸς ἐνθάδε κεῖμαι.
Ὦ παῖδες μητρὸς χαίρετε μνωόμενοι.

ΑΛΛΟ.

ΟΥ χάδεν ἠελίους κόσμος δύο, οὐδὲ σελήνας.
Εἰ δ' εἶχεν Μαρίην, κόσμος ἄρ' ἄλλος ἔην.

ΑΛΛΟ.

ΤΙς; τίνος ἐστὶ τάφος; Μαρίης. Μωσήτιδος; ἄλλης
Μείζονος, ὡς Μωσοῦ φέρτερον ἔσχε τέκος.

ΑΛΛΟ.

ΔΑβίδου γλυκερὴ κεύθω, βασιλήιον αἷμα,
Πρώτην παρθενίης ὄχος ἐνεγκαμένην.

ΑΛΛΟ.

ΑΛΛΟ.

ΟΥ κενὸς, ἀλλ' ἤμην καινός ποτε, ἡνίκα δέγμην
Νεκροδόχος τύμβος ζωοδόχον Μαρίην.

ΑΛΛΟ.

ΕΙ τινες ἐστὶ λίθων εὐδαίμονες, εὐχόμεθ' ἄμμες
Ἔμμεν, μαρμαρυγᾶς ἁψάμενοι Μαρίας.

ΑΛΛΟ.

ΠΑνδώρης τάφος εἰμὶ νέης ξένε, ἥν γε προμηθεὺς
Μητέρα πασάων πλάσε θεὸς χαρίτων.

ΑΛΛΟ.

ΜΑυσωλοῖο τάφος κενὰ θάμβεα· ἐνθάδε πᾶς τις
Θαύματα θαμβείτω τἄνδοθι κρυπτόμενα.

ΑΛΛΟ.

ΜΗτρὶ Θεοῦ Μαρίῃ Πέτρος καὶ σμῆνος ἑταίρων
Οὐρανῷ ἐμψύχῳ τόνδ' ἀνέθηκε λίθον.

ΑΛΛΟ.

ΟΥρανὸς ὑψίστῳ, ῥαίην δ' ἄρα ἄνδρες ἐχόντων,
Ἤδεν κιθάρῃ σὸς Μαρίη προπάτωρ.
Τῷ δή τ' οὐ γαίη σ', ἀλλ' οὐρανὸς αὐτὸς ἔδεκτο,
Εἴπερ ὅλης θῶκος τῆς Θεότητος ἔφυς.

ΑΛΛΟ.

ΘΝητὸς ἅπας γαίηθεν ἰὼν, παμμήτορι γαίῃ
Τὴν μικρὴν παρέχει σαρκὸς ὅλην μερίδα.
Δέκτο δὲ καὶ Μαρίην· ἀλλ' ἄχθεος ἄπλετον ὄγκον
Ἐξέμεσεν, μογερὸν φόρτον ἀναινομένη.

Φησὶ δὲ ἡ στενάχουσα· τί με ὦ Μαρίη καταδάπτεις;
Τῆς ζωῆς μήτηρ μητέρος οὔποτ' ἔην.

ΑΛΛΟ.

Ἀφθορίης τάφος εἰμὶ πρὸς ἀφθορίην ἀπιούσης,
Αὐτὸς δ' ἐν τύμβοις ἄφθορος εἰμὶ μόνος.
Νεκρὸν γάρ τε κέκευθα δέμας, ζῇ δ' ἄφθορον αὖθις.
Ἦν ἄρα νεκρόταφος, ζωόταφός τε λίθος.

ΑΛΛΟ.

Ἵπτατο μὲν Μαρίη, γεραρῶν δ' ἄρα πλήθεα κούρων
Ἤιδον, λιγυραῖς ἡδομένων κιθάραις.
Πρῶτα δ' ἔην Σεραφίμ· μέγ' ὑπείροχε χαῖρε κοράων,
Χαῖρε καὶ δι' αὐτῇ ἄσμασιν ἡμετέροις.
Ἕσπετο τοῖς πολύφωτα, μετάρσια, θεῖα Χερουβίμ,
Ἀχράντῳ Μαρίης τερπόμεν' ἀγλαΐῃ.
Ὕψεα δ' αὖτε Θρόνων θρόνον ἔνθεον, αἰολόμορφον
Θάμβεον, ὑψιφαῆ, ἀρχιθρόνου Τριάδος.
Κυρίης δὲ μάλιστα καλ' ἔθνεα Κυριοτήτων
Ὕμνεον ἀκροτάτης κυριότητα κόρης.
Καὶ κλειναὶ Δυνάμεις δυνατῆς δυνατώτερον ᾖδον
Κοσμοφόνου, σθεναρῆς εὐρὺ μένος Μαρίης.
Ἀρχαὶ δ' ἀρχιάνασσαν ἀνερχομένην ὁρόωσαι,
Ἤνεγκαν γλυκερῆς τέρψιν ἀοιδοσύνης.
ἐκ δ' ἄρα οὐσιάων, τουτέστιν ἐξουσιάων. Ἐκ δ' ἄρα σεμνοτάτων τερψίμβροτα οὐσιάων
Σμήνεα παρθενικὸν κῦδος ἐς ὕψος ἄγον.
Ὕστατα δ' ὑστατίοις Ἀρχάγγελοι Ἀγγελικοῖσι
Μιγνύμενοι δήμοις, χαῖρ' ἐβόων Μαρίῃ.

Ὤρνυτο

Ὤρνυτο δ᾽ ἐκ πάντων φθόγγος μέγας ἠδὲ βοώντων,
Τρὶς χαῖρ᾽ ὦ Μαρίη, χαῖρε τρὶς ὦ Μαρίη.

ΑΛΛΟ.

Εἰ φθορέου ἀφθορίης τὸ μέσος πέλεν ὄλβιος Ἀδάμ,
Εἶτα δολορραφίῃσι δαμεὶς φθόριον ἄκριον ὑπέστη,
Ἐκστὰς ἀφθορίης, καὶ ἐκ χοὸς ἔδραμεν εἰς χοῦν.
Ἄκριον δ᾽ ἐπ᾽ ἄλλο φέρουσα βροτῶν κακομήτορα φῦλον,
Ἄφθορος ἀφθορίης γενέτις, σώτειρα, θεῶπις,
Πῶς ἄρα λυπιμέλους βροφήν πέλεν ὄμπνια πότμου;
Εἰ δὲ δίκης πλάστιγξ ἀντίζυγα δέρκεται ἄκρα,
Χοαῦ χοὺς ἄκρος ἔχει, καὶ ἄφθορον ἄφθορος αἰθήρ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Εἰπέ μοι ὦ κρυφίων Γαβριὴλ προτάγγελε μύθων.
Ἄμμες γὰρ κλέος οἶον ἀκούομεν οὔασι θνητοῖς,
Ἀρχὸς δ᾽ αὐτὸς ἔφυς κορυθαιόλος οὐρανιώνων,
Οἶσθα τὸ ὅσσα κούρῃ θεομήτορι ῥέξεν Ἰησοῦς·
Τιμῶντα στέφανον Μαρίης, τὸν μήσατο Πνεῦμα,
Πνεῦμα Πατρὸς μεγάλοιο καὶ Υἱέος ἔμφυτον ἄμμα.
Ἤτοι μὲν προφότισα χάος λίπεν ἄκριτον αἴης.
Ἵπτατο δὲ ψυχή, τερψίμβροτος ἠΰτε Φοῖβος
Ἐκ λοετρῶν θερόσης βαθυκύμονος ὠκεανοῖο,
Ἐκ ῥεθέων πταμένη μετ᾽ ἀμύμονος υἱέος οἶκον.

Πλήθεα δ' ἑσπομένων, καὶ ὡς πανεόρτιον ἦμαρ,
Οὔποτ' ἂν εἰρομένῳ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' ὅσα γηθοσύνης μνημήϊα, τοῖσιν Ὄλυμπος
Οἶδε τίειν Χριστοῖο φίλους, τὴν δ' ἔξοχα πάντων,
Ἥτις ἀπεργράμμοισι Θεοῦ Λόγον ἔγκασι δέκτο·
Ὑμμιν γὰρ θνητοῖσιν ἀνήκοα· οὔτε νοήσαις,
Εἴπερ τοι κραδίαι μυρί' ἐείκοσι, οὔατα δ' αὖτε,
Δὶς τόσ' ἐν κεφαλῆφι φύοιατο δὲ χιλιόμυρα περ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ἀφίκανε πόλιν, τῆς ἄπλετον εὖχος,
Χρυσέῃ μαρμαρυγῇ καὶ φέγγεϊ παμφανοώσης·
Ἡ μεγάλαις παλάμαισι Θεοῦ λάχεν ἔμπεδον ἕδρην,
Οὐ Φοίβου χατέουσα φαεσφόρου, οὔτ' ἄρα μήνης
Ἐννυχίης, οὐ γὰρ καλῆς ἐπιδεύεται ἠοῦς,
Οὐ σκότον ἐξελάει φαεθοντίδος ἅρμα σελήνης,
Λάμπει δ' ἀενάοις Φοίβου πυρόεντος ὀϊστοῖς,
Φοίβου παντοφαοῦς, μέσσην πόλιν αἰὲν ἔχοντος.
Τείχεα δ' εὐδμήτοισι πύλαις τρὶς τέτρασιν, ἴσαις
Τετραδρόμοις πλευραῖσι, τετεύχαται ἀστράπτοντα
Ἶσα λίθῳ λάμποντι ἰάσπιδι· ἐν δὲ θεμέθλοις
Κάλλεα μαργαρέων σίλβει δυοκαίδεκα μορφᾶν.
Ἐς δὲ μέσης γαίουσα μετήλυθεν ὀμφαλὸν ἄκρης,
Ἔνθα θρόνος Τριάδος, καὶ οὐ βατὸς ἔπλετο χῶρος·
Τηλόθεν εἰσορόωντες ἐμείναμεν· ἡ δ' ἄρα μούνη
Ἤϊεν, ὡς πλεῖον ὑπερίπταται αἰετὸς ἄλλων,
Λαμπάδος ἀγλαΐην φοιβηΐδος ὄμματι λεύσσων
Ἀτρέστῳ, μοῦνος νεφελῶν ὑπερήϊος ἄκρων.

Ἡ γὰρ

Η γὰρ δὴ μυρέαινε φίλον περὶ κρᾶτα βαλέσθαι,
Αμβροσίην τε κόμην, καὶ ἄμφω φάεα καλὰ
Κῦσεν ἡδομένη ξυνοῦ πατρὶ υἷος ἀνάρχῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ γλυκερῆς τε θέης πολλὸν ἵμερον ὦρσαν
Αλλήλοιν, μίθοντε κόρῳ τοὺς ἔπλεκον ἄμφω
Ταρπίσθην, χρυσέη ἄρα ποτόγαγε μητὴρ Ἰησοῦ.
Εζετο δ' αὖ τις ἔπειτ' ἐπιδέξια, μεσσόθι Πνεῦμα,
Πῦρ ἀμφοῖν κραδίης, καὶ ἀχράντου δεσμὸς ἔρωτος
Ιπτατο· τῶν δὲ μίη πέλεται φυὰ, ἴς τε ἐίση.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων, τὸν κλείετε ἄνδρες
Οὐρανίων χθονίων τε δομήτορα, αὐτὰρ Ἰησοῦς
Καὶ χρυσέην καλέειν ἐπετείλατο οἷσι φίλοισιν.

Ηλυθες ὦ κούρη, τὴν ἐν φρεσὶν αἰὲν ἐγίασων
Αγλαΐης ἔραμαι μετ' ἐμὸν τέκος· οὐδ' ἄρα τόσον
Θυμὸν ἐμοῖσι νόεσσιν ἰαίνομαι, οὐ τόσον ἄλλοις,
Τούς μοι ἀφειλκυσάμην ἐξ ἰλύος, ἀστέρας οἷον
Λάμψιος ἀγγελικῆς ζηλήμονας· οὐδ' αὖ ἅπαντας,
Πλεῖστας ἄμ' εἰσορόοιμι· σὸν ἔπλετο κάλλος ἀμεμφές.
Εξ ἐμέθεν παῖς ἐστὶν ὅλος, τὸν γείναο κούρη,
Εκ σέθεν αὐτὸς ἔφυ τὸ ὅλος παῖς. ἀλλ' ἄγε νύμφα,
Οφρα σε κόσμον ὄλυμπος ἔχοι, διαδήματι χαίτην
Στέψω· εὐστέφανος δέ μοι ἔσσεαι ἤματα πάντα.

Ως εἰπὼν πλοκάμοις χρυσῆν ἐπέθηκε καλύπτρην,
Κῦσε δέ μιν κεφαλὴν καὶ ὄμματα· τὴν ποτε Πνεῦμα
Εξοχα πασάων κεδνὴ τεκτήνατο νύμφη,
Θέσκελον, ἀστερότευκτον ἀφραστοτόκοις πραπίδεσσι,

Κύκλῳ δαιδαλέοισιν ἐϋ ξέστοισι τορεύσας
Εἰκόσιν, αἳ Μαρίης ἀρετὴν τύπος ἄπεστος ἔασαν.
Εν μὲν γαῖαν ἔτευξεν, ὅλης σφαίρης μέγα κέντρον,
Οἵην κοσμοπάτωρ ποτ' ἐδείματο, ἀνθεμόεσσαν,
Εὐθαλέ', εὐκάρποισιν ὄρεσφιν ὅλην κομόωσαν.
Καί τιν' ἐδὲμ φαέθοντος ὑπ' ἀντολίῃ, παράδεισον
Κλείομεν, ἄκρον ἄωτον ὅλης χθονὸς, εὔκλεα χῶρον,
Κῆπον, ἵνα προτέροισιν ἔοι δόμος ἀνθρώποισι.
Δένδρεσι παντοίοισι κεκασμένον, ἄνθεσιν ὥρης
Εἰαρινῆς χλοάοντα, καὶ ἀμφιλαφεῖ ἐνὶ ἄλσει
Γαῖαν ἐρευγομένην ποταμῶν βαθυχεύμονα φλοῖσβον.
Αὐτόματον φύεται λευκὸν κείνον, ἠδ' ὑάκινθος,
Καὶ ῥόδον ἀμφίχροον, καὶ ναρκίσσοιο πέτηλα.
Δάφναι δ' αὖ, συκαῖ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι
Μείζονες ὑμετέρων καὶ πάσσονες εἰσὶν ἰδέσθαι,
Βεβριθόμεναι καρποῖσι διαμπερές. οὐ κρύος, οὐ φλὸξ
Κεῖθι χλόας δάμνησιν, ὀρθρὸς δ' ὑψόθεν αὖρα,
Ἰς γλυκερὴ ζεφύροιο, ἀηδονίδεσσιν ὁμοίη.
Αἱ δ' οὔτοι γοόωσιν ἀμοιβαδὶς, οὔατι δ' ἀχὴν
Βομβεῦσιν μελίγηρυν, Αδὰμ παραμύθιον εὗσαι,
Καίπερ ὁμοζυγίης ἐπιήρατον εἶδος ἔχοντι,
Παρθένον αἰδοίην Εὔαν, πλευρῆς ἀπὸ μέσσης
Ανδρὸς ἀποσπασθεῖσαν, ἵνα πάρος εὔζυγα μοῖραν.
Εν δ' ἐτίθει ζωῆς περιώσιον ἔνδοθι δένδρον,
Μεσσάτιον παράδεισον ἀνὰ προάνεσσι καλύπτον.
Καὶ σοφίης δένδρον θαλερώτατον ἐγγύθι κείνου,

Εὔσκιον,

Εὔσκιον, ὡραιόκαρπον, εὔχροον, ὄμμα δαμάσδον,
Εἴθε δὲ μὴ γεῦσιν, τῆς γὰρ μόρος ὄψον ἐτύχθη,
Ὄψον ἀλιξαίνουσι· δράκων ὅτε νῶτα δαφοινὸς
Ὑπερόπτευσε γυναῖον, ὃ δ' αὖ ἑὸν εἵλκυσεν ἄνδρα,
Νήπιον, οὐ νοέοντα κακοῦ μελεδήματα θηρὸς,
Ὕμμιν δ' αὐτίκα βίου στοναχάς καὶ ἄλγεα δῶκεν.
Ἐγγύθι δ' εὐπλόκαμον παρεθήκατο παρθένον Εὔας
Δάκρυ ἀποσμήχουσαν, ἀφικλαύτου περ ἰούσης.
Τὴν δ' ἐπὶ Μαρίην αἰνίξατο σύμβολα τέχνης.
Χρῶμα μὲν ἦν ὑπέρυθρος, ἐπήρατα δ' ὄμματα γαίην
Εἰσορέαν δοκέεσκον, ὅλη ταναῇ κυπαρίσσῳ,
Ἢ στελέχει φοίνικος ἀκλινέος οὐρανομήκεις
Εἴκελος· ἀμφὶ δ' ἄνασσα τετυγμένον ἕσσατο φᾶρος
Παντοίοισι μίτοισιν, ἴσον δολίοισιν ἀράχνης
Ἱστοῖσιν· μῆλον χερὸς δ' ἐπὶ ἔχεθε καρπῷ.
Γράψε δ' ὁ τεχνίτας κεκολαμμένα σήματα· κα-
λῆς,
Καλῆς μῆλον ἔφυ τὸ βιώσιμον ἄνδιχα νείκεις·
Ἐν δ' ἐτίθει κόσμοιο φαάντατον ἐγγύθι λύχνον,
Ἠέλιον τ' ἀκάμαντα, καὶ ἔννυχον ὄμμα σελήνην
Πλήθουσαν, τὴν μὲν περὶ ἄψεα, τὴν δ' ὑπὸ πέζαν
Παρθένου ἀδμήτος· κόρσην δ' ἔχεν ἀστερόμικτον.
Ἐν δὲ ποίει τέκτων καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Καὶ πουλυαστερέας νήσους μεγακήτεϊ πόντῳ,
Καὶ μέγα ποντοπόροις πεφιλαμένον ἀνδράσιν ἄστρον,
Ὄφρ' ἱερὴν ἄγκυραν ὁρᾶσθαι πλόῳ ναῦται.

Εν δ' ἐρυθρὴν τὴν θάλασσαν, ἴδ' ἅρματα πολλὰ τυράννου,
Λαοῖο ζαθέου δηλήμονος. ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη
ἆσμα Θεῷ γλώσσαισι μελίσδετο καὶ πλαταγαῖσιν
Αμμιγα θηλυτέραισι· Θεοῦ μέγας οἷσι προφήτης
Μωσεὺς ἡγεμόνευε, σοφῆς δ' ἐξῆρχεν ἀοιδῆς.
Αὐτὰρ ὁ δινωθεὶς πικροῖς ῥοθίοισι βυθίσθη,
Οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε παρεσπομένων ἀπόλωλε
Δῆμος ἅπας, θανάτου κρυερῷ νέφει ἀμφικαλυφθείς.
Εν δὲ τεθηλυῖαν ῥάβδον τίθει ἀρχιερῆος,
Και βάτον οὐ πυρίκαυστον, ἴδ' εἶδος ἀγλαοκύκλου
Τόξον, ὑδροκτονίης σημήϊον ὠλεσιφώτου
Μηκέτι ἐσσομένης, θνητοῖς δ' ἄγγελον Ιρῖν.
Εγγύθι δ' ἐγκατέμιξε δ' ἐργέα Νῶε κιβωτὸν,
Αμφὶ δ' ὑποβρύχιον γαίης πέδον ἀμφιζεῖτη,
Νηχομένων τ' ἀνδρῶν νέκυας κατατεθνειώτων,
Ηνίκα λαβροπετεῖς Θεὸς ὄμβρους ἐκ νεφελάων
Ηκεν ἐφοπλίσσας μέγαν αἰθέρα, ἔμπυρον ὅππως
Αμπλακίην σβέσσειεν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων,
Ολκάδος ἐν λαγόνεσσι φυλάξας σπέρματα γαίῃ.
Καὶ μέγαν ὀλβιόνειρον Ισαακίδαο πατράρχου,
Κλίμακα οἷα γέφυραν ἀπ' αἰθέρος ἄχρι πρὸς αἶαν·
Δαβίδου τὴν μάχαιραν ὑπερμενέος βασιλῆος,
Καὶ Σολομωντείης ἕδρης μεγαλώνυμον εὖχος.
Ες τί δὲ πάντα λέγοιμι, ὅσοις ςέφος ἀμφικέκασο;
Καὶ νόας ἀμφιχάραξεν ἀπείρονας· ἐννέα δέ σφι

Ταγ-

Τάγμαθ' ὑπαὶ πλάσαο δεδαίαται, οὐ πυρόεντας,
Οὐδὲ μὲν ἠερίους φῶτας δέμας ἀρρενοθήλεις,
Ἀλλὰ φάη τρισσοῖο φάους θεράποντας ἀγαυοὺς,
Ὀτραλέους, κήρυκας ἀμεμφέας ἀγγελιάων.
Καὶ στίχας ἠμερίων, τοὶ ναιετάουσιν ὄλυμπον.
Ἐν μὲν Πατριάρχας τε, Προφητάων τε χορείην·
Ἐν δ' ἄρα πορφυρέεσσαν ὁμήγυριν ἐγχεσιπλήκτων·
Ἐν δ' ἱεραρχάων, καὶ ἀμώμων παρθενικάων,
Οὐ μυριάδων μυριάδων τε διακριδὸν εὐκλέα δῆμον·
Ἠδ' ἀγορὴν μεγάριθμον ἀποστολικῆς ἐφεδρείης,
Τοὺς ποτε Χριστὸς ἄναξ γαίης ἔπι λέξαθ' ἑταίρους,
Λαοὺς κρινόντων, καὶ ἄκριτα φῦλα καμόντων,
Ἰθυδίκοις πλάστιγξι τετυγμένον ἔργον ἑκάστῳ.
  Πάντες δ' αὖ βοάασκον ἀολλέες· ἄμμιν ὀφείλῃ,
Ἄμμιν ἔοις βασίλεια, τεὸν κλέος ᾄσομεν ἄμμες.
  Ἀντία δ' εὐχομένοις ἀντήχεε κλεινὸς Ἰησοῦς·
Αὐτὰρ ἐμοὶ μήτηρ παραλέξεται, ὡς γὰρ ἔοικε
Μητέρι καὶ νύμφῃ, ἣ ῥ' ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ.
Ὕμμιν δ' αὖ κέλομαι, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Τριπλόον ἐκ στομάτων Μαρίῃ μέγαν ὕμνον ὑφαίνειν.
Δέξο μετὰ Τριάδα τρισσὸν χαῖρ' ὄλβιε κούρη·
Χαῖρε Λόγου μῆτερ, θυγάτηρ μέγα χαῖρε τοκῆος,
Πνεύματος ἀθανάτου Μαρίη χαῖρ' ἄμβροτε νύμφη.

In Aſſumptionem B. Virginis poſt Lunæ Eclipſim.

Vna ſuos patitur terra obſcurante labores,
Decolor extincta dum face tota latet.
Luna tuum Virgo paſſa es moriendo laborem,
Non tamen vt poſſes tota latere ſimul.
Nam paſſa eclipſim tu nunquam tota fuiſti,
Lucida vel naſcens, lucida vel moriens.

Eidem.

Non tuba te Virgo, nō voce Archangelus acri
Excitam ſiſtet iudicis ad ſolium.
Ille, cui dederas puro de ſanguine carnem,
A tumulo carnem mox tibi reſtituit.
Vt ſuperum Regina fores, ſpectanda beatis
Viuentis viuo corpore viua parens.

Eidem.

Dvm ſublime volas vt Sol, vt candida Luna;
Vt caſtrorum acies cur metuenda volas?
An ſemel angelica pugna olim victor Olympus,
Expugnandus erat rurſus & ille ſemel.
Perdidit innumeros tunc ciues ille fugatos;
Vi Mariæ ciues nunc capit innumeros.

Eidem.

Eidem.

DVm ſit homo, ſola capiens de Virgine carnẽ,
Ima capit Verbum, nec magis ima poteſt.
Dum meritis reddit maternis præmia, reddit
Alta nimis, ſumpſit quam nimis ima ſibi.
Immenſa id pietas, immenſa hoc gloria; primi
Si modus eſt, etiam poſterioris erit.

In effigiem B. Virginis Aſſumptæ depictam in laqueari S. Mariæ Tranſtiberim.

AEthera cum peteres rediuiuo corpore Virgo,
Humanos ſenſus id latuiſſe ferunt.
At nos ire palam te nunc ſuper aſtra videmus,
Dum Petri auratum conſpicimus laquear.
Mentitur pictor; non hoc opus artis, at ipſa es;
Quæ templum inuiſens, rurſus ad aſtra volas.

In eandem.

DOcta manus Mariam tabula depinxit in alta;
Hocq. magis fallit, quò magis illa capit.
Ars vnde hos potuit viuos adhibere colores?
Et noſtris ſe oculis ſubtrahet illa volans.

Quid

Quid facis ò Virgo ? nihil eſt quod in æthera mi-
Abſentem cœli gloria te ſequitur. (*gres;*

S. Rocco.

N*Octe Iacob tota luctatus vulnera ſenſit;*
Vulnera Roccus habet: marcet vtriq. femur.
Ille Deum contra fortis poſt vulnera dictus;
Iſte fugat peſtis vulnera, vulnus habens.
Ille ſibi petijt benedici, hic peſte fugata
A populis vltro fert benedicta pijs.

S. Bernardo Abbati.

V*Na ſalus homini brutiſq. remanſerat arca,*
Cum preſſa Oceano vindice terra foret.
Schiſmatis Oceano cum verior arca ſubeſſet,
Bernardus miſeræ tunc fuit vna ſalus.
Quod natura hominum ſeruanti debuit arcæ,
Myſtica Bernardo debeat arca Dei.

Eidem.

A*Spera Crux alijs, Bernardo eſt ſarcina dulcis;*
Felq. datum Chriſto, mel facit ille ſibi.
Nec ſequitur Chriſtũ, Crucis vt ſit põdere preſſus,
Faſciculum myrrhæ ſed ligat vberibus.
Et maiora tuus facit hic te Chriſte miniſter;
Lac Bernardus habet, quod tibi ſanguis erat.

In Sacellum eiuſdem ad Aquas Saluias.

HIc ſcalas Bernarde vides attingere cælos,
Nec velut Iſacides ſomnia ſancta vides.
Scandere ſed puras flammarum è carcere mentes,
Ignea dum fundis tu tua vota Deo.
Ille videt ſcalas, ſcalas facis ipſe; quieſcens
Ille, ſed inuigilans tu pia viſa capis.

S. Bartholomæo Apoſtolo.

INduerat Plaſtes hirſutis pellibus Adam,
Ille vbi patrator criminis erubuit.
Tu quia iam factus cœleſtis filius Adæ,
Exuis & pellem Bartholomæe tuam.
Quin etiam Chriſto, iudex cum venerit Orbi;
Pelle mea texi, dicere tu poteris.

Eidem.

NVdus vt in mundum veni, ſic nudus abibo;
Iob canit; & plus hoc Bartholomæe canis.
Nudus eram veniens, abij ter nudus, & ipſam
Abieci toto corpore pelliculam.
Qui Chriſtum indueras, quis dicat Apoſtole nudũ?
Hoc plus veſtitus, quò mage nudus eras.

Eidem.

Eidem.

NVdus erat, ſed nudo omnis pudor abſuit Adæ,
Dum mens pura illi crimine nuda fuit.
Nudus vt erubuit, data pellis turpia texit.
Ordine tu verſo Bartholomæe facis.
Non tu nudus eras, ſed te nudum eſſe volebas;
Quod non nudus eras, hic pudor vnus erat.
Ergo pelle tua nudatus Apoſtole clamas;
Hæc pro pelle data reddita pellis erit.

Eidem.

DVm non pelle ſua tegitur, velamine fallit;
Cernitur exutus pelle tegente lupus.
Tu paſtor ſub pelle tua, domitorq. luporum,
Et paſtor poſita pelle fidelis eras.
Pro grege paſtor eras, Chriſti pro nomine martyr;
Pro Chriſto pellem, pro grege dans animam.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ Βαρθολομαῖον.

Πρὸς τὸν λαμπρότατον Καρδινάλιν Ἰούλιον Ἀντώνιον τὸν Σανκτώριον, τοῦ ἐν Ῥώμῃ Ἑλληνομουσείου προστάτην πάλαι φιλανθρωπότατον.

ΔΩΡΙΣΤΙ.

ΚΑὶ σκαπτοῦχος ἄναξ στεφανᾶν περικείμενος ἀγ-
Αγλαΐας αὐγᾷ τέρπεται ἀστερολίθῳ. (γλαν,

Αλλος

Ἀλλος ἑὰν κεφαλὰν πεπυκασμένος αὖθισ' ἐλαίας,
Γαυριάα παλάμας εἵνεκα τᾶς σφετέρας.
Οὐ ταύταις στεφάναισι πυκάσδετο Βαρθολομαῖος,
Οὔτε φίλῳ πτόρθως ὦκα μαραινομένως.
Αθελε τὼς φοβερὼς τῶ λύκως, καὶ θῆρα δαμάσδεν
Ἄγριον, ἄθελ' ἔχεν δαίμονας ἀντιπάλως.
Αθελε μιμητὰς Χριστῶ φίλος ἔμμεν, ὁ δ' αὖ μιν
Τίμησεν βιοτᾶς στέμμασιν ἀθανάτας.
Δαβίδος μὲν ἄεσδεν ἐφιμέρῳ ὧδέ τι μολπᾷ·
Πολλὰ φίλως φιλέεις, πολλὰ φίλως φιλέεις.
Πολλά τευ ἀρχόντων περιώσια δῶρα πέλοντι
Χριστέ. δίδευ κ' ἄμμιν στᾶς χερὸς ἀφθονίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΙΟΛΙΚΗ͵.

Ἔννεπε τρεῖς γεραρὼς ἑτάρως, τὼς πέμπε δι-
δάσκειν
Ἱεροτάταν σοφίαν Χριστὸς ὁ παντοκράτωρ.
Ἐστεῦσθε σκολιοῖσιν ὁμοίιοι αἰολομόρφοις
Νῦν ὀφίεσσι· δράκων τᾶς κεφαλᾶς πρόμαχος.
Μάρτυροι αἰὲν ἔσοισθε ἀταρβέες· εἵνεκα δ' αὐτᾶς
Καὶ ψυχᾶς μή κως φθείρρετε ἀτρεκίαν.
Ταῦτα παῖς Χριστοῖο φιλάκσατο Βαρθολομαῖος
Ἀντὶ φίλω Χριστῶ, ἀντ' ἀρετᾶς μεγάλας.
Ἀλλὰ καὶ εὖ μνάμων γαίᾳ ἔνι κάββαλε γῆρας,
Ὡς ὄφις, ὡς σοφίας πλάρεα θυμὸν ἔχων.

Νῦν

Νῦν δὲ σάευ τεὸν ἄντα φίλον, περιπόρφυρον ἦτορ,
Ἄμμες τ' εὐχομένως Βαρθολομαῖε πάτερ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΙΩΝΙΚΗι.

Ινδῶν Διόνυσος ὅλην ληΐζετο χώρην,
Οἰστρομανὴς, θύρσων ἔγχεϊ γαυριόων.
Θηλυτέρων στρατιῇσι μετάρσιος, ἄγριον εὖ οἷ
Φθεγγομένων· κισσοῖς, νεβρίσι ῥεμβομένων.
Τοὶ δ' ἔκως μεγάθυμε ὁμοίϊον εὖχος ἀείδω.
Ψεῦδος ἔοι κεῖνα θάμβεα· σὸν καλέω
Βαρθολομαῖε πάτερ πολλὸν κλέος· ἤλασας Ἰνδοὺς,
Νίκησας μυρίων σίφεα δαιμονίων.
Οἶνον ἔχων σπλάγχνοισι, τὸν ἔκπιες ἔν ποτε δείπνῳ
Ενζοον, ἐν πολέμῳ σταυρὸν ἔχων παλάμῃ.
Μοῦνος ἐὼν Ἰνδοὺς χειρώσαο, ἔμβαλες οἶστρον
Θεομανῆ· μανίην τήνπερ ἔχοιμι νόῳ.
Εἶτα Χριστοῦ ἔπλευ ἱερήϊον, ὧδέ τι βώσας·
Σοὶ Λόγ' ἀεθλεύσας αὐτὸ δέρος δίδόω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΑΤΤΙΚΗι.

Ἀντὶ μιᾶς ἑκατὸν μοίρας φίλος ὅστις ἐλεῖται,
Ἀμβροσίῳ ἱστάσοις Χριστὸς ἔφη στόματι.

Πάντα λιπὼν εἴ τις, πολλοὺς ὅσ᾽ ἄνδρας ἀρέσκει,
　Χριστὸν ἔχοι, κόσμου μὴ πλέον οὐκ ἀλέγων.
Εἶτα Πέτρον, πάντας τῷ Πέτρῳ τοὺς ξύμφρονας εἶπεν·
　Εὖ ῥα ποιεῖν ὑμᾶς βούλομαι, ἐς τε δέκα
Καὶ δύο χρυσοϋφεῖς ἕδρας καθιδ, ἀβρεμίτας
　Κρίνοντας, λαούς, φῦλα τε γηγενέων.
Ταῦτα φίλης ψυχῆς τότ᾽ ἐφήψατο Βαρθολομαίου.
　Πλεῖν δὲ λιπεῖν τι θέλων, δέρμα προσεξέδοτο.
Τοῦτο βοῶν μονονού· γυμνὸς καὶ δέρματος ἥκω,
　Οὐδ᾽ ὅλον ὦ σωτὴρ αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ ΚΟΙΝΗι ΔΙΑΛΕΚΤΩι.

Τί ξένον, εἰ γλώσσαις τὸν Ἀπόστολον ὑμνολογοῦμεν
　Παντοδαπαῖς, αἷς δὴ Ἑλλὰς ἐχρῆτο πάλαι;
Χριστὸς ἀπ᾽ οὐρανόθεν διενείματο δῶρα τοιαῦτα,
　Ἡνίκα κλεισθέντες τὸν Παράκλητον ἴδον
Εἴδεσιν ἐν πυρίνοις οἱ Ἀπόστολοι· ὅς διαλέκτους,
　Ὅσσας κόσμος ἔχει, πᾶσιν ἔνειμεν ἴσως.
Καὶ τότ᾽ Ἰουδαίους κακοπίστου Βαρθολομαῖε
　Μεμψάμενος γνώμης, θείας ἀνὴρ ἐφάνης.
Ἀνθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς σὲ γεραίρομεν, ὡς ἱερὸν φῶς,
　Ὡς ἅλας, ὡς Χριστοῦ μάρτυρα λαμπροφόρον.
Μιμητὴν τοῦ πάθους, ὃ καθηγητής περ ὑπέστη,
　Τῆς μεγαλοψύχου ζῆλον ἔχοντα φρενός.
Ἀλλὰ πόθον καθορῶν, ὃν Ἀπόστολε σεῖο ἀνήρ σοι
　Δείκνυται, ἀΐδιαν εὔχου ἄμειψιν ἔχειν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Αποςόλου.

Εἰκὼν, ὡς δοκέω, μεγαθύμου ἴσαται ἀνδρός.
Ἐς τί δ' ὄλυμπον ὁρῶν ἔγχος ἔχει παλάμῃ;
Ναὶ τάχα νικήσαντος ἀεθλητῆρος ἀγαυοῦ,
Τῆς μεγάλης κεῖται σύμβολον ἠνορέης.
Ἐς τί δὲ γυμνὸς ἔην; ὅτι φέρτατος ἦε παλαιστής.
Πῶς ἄρα γυμνητῶν γυμνότερος τελέθει;
Βαρθολομαῖον ἔοικε φέρειν τύπος, ὅς ποτε χλαῖναν
Χριστὸν ἔχων, χλαῖναν κάτθετο δερματίνην.
Τῆς μεγάλης ὁ μέγας μνήμων θεοφάντορος αὐδῆς·
Ἄρχιον ἐν φάρεος, δεύτερον ἄλλος ἔχει.

S. Ludouico Regi Galliæ.

SI tibi quinque dedit Chriſtus Ludouice talenta,
Quinque talenta tibi Gallia tota fuit.
Gallia ſi fuerat non plus tibi quinque talentis,
Quis capiat, quæ ſit gloria plena tibi?
O nimium felix, quem Rex Regum vnxit, vt vnus
Rex naſcendo fores, Rex moriendo fores.

S. Au-

S. Auguſtino Theologorum Principi.

OMnia cum Michael è cęlo monſtra fugauit,
Fœdata eſt varijs vndique terra malis.
Hic opus ingenio fuerat validiſque lacertis,
Ne foret æternis perdita terra malis.
Ergo venis, calamoque potens & robore mentis
Auguſtine fugas monſtra, vel arte necas.
Inclyte Dux, noſtrũ eſt ſi Chriſti Eccleſia cœlum,
Tu nouus es vindex, tu nouus es Michael.

Eidem.

FOnte rigabatur ſitiens Paradiſus ab vno,
Quattuor vt fluuijs ſolus origo foret.
Vno tota ardens Eccleſia fonte rigatur,
Vnde omnem cernas ſurgere fonticulum.
Ni magis Oceanus ſis Auguſtine vocandus,
Vnde omnes veniunt, quoque feruntur aquæ.

Eidem.

TOxica quæ fundit, medicinã vipera præſtat,
Facta venenatis omnibus antidotum.
Omnibus antidotum ſis Auguſtine venenis,
Ante venenatus qui Manichæus eras.

Vipera viua necat, curat non viua; ſed ipſe
Quod poteras lingua, nunc potes & calamo.

Eidem.

MAgnis apta viris ſi quadrāt nomina, pleno
Auguſtus dici nomine debueras.
Ille Monarcha hominum, ſed te Auguſtine Monarcham
Humanis natum dicimus ingenijs.

Eidem.

DVm tua perpendo diuinæ oracula mentis,
Totus & ingenij ſcripta reuoluo tui.
Hæreo defixus, tacitoque hæc pectore dico:
Hæccine mortalis ſcribere poſſit homo?
Sublimi penetras violentus acumine cœlos,
Eruis & calamo ſenſa profunda tuo.
Viribus herculeis obiecta repagula frangis,
Fundis & hæreticæ barbara caſtra notæ.
Igneus es, dum lingua Dei flammeſcit amore;
Et ſacro accenſas euomis ore faces.
Non homo, non Deus es, non Angelus: Africa ſemper
Monſtrifero fertur præualuiſſe ſolo.
Nobile (ſi nobis fas eſt ita dicere) monſtrum;
Auguſtine tuum dicimus ingenium.

Cedant

Cedant Europæ, cedant Aſiatica regna,
Africa dum nobis talia monſtra dabit.

Eidem.

SI non adſit amor, nihil eſt, ait, abdita linguis
Si loquar humanis, ſi loquar Angelicis.
Quæ foret Angelici ſermonis forma, latebat;
Auguſtine facis, quod latet, vt capiam.
Plus tenet humanus ſenſus, quam lingua miniſtret;
Humano ſenſu plus tua verba ſonant.

Eidem.

VT ſubnixa Petro ſtygias Eccleſia portas
Non timeat, Chriſti ſanctio certa facit.
Vt ſtygiæ timeant portæ, quæ Eccleſia iactat
Tela, Auguſtini mens calamuſque facit.
Et facit hæreticæ puerorum vulnera dextræ;
Quæ pius infligit vulnera, mortis opus.

Poſitus in medio, quò me vertam neſcio.

VNam dupla trahat ſi vis rẽ viribus æquis,
Poſſe trahi neutra vi ſuperante negant.
En ego lac inter maternum, & vulnera Chriſti,
Viribus extremis hinc trahor, inde trahor.

X 3 Nec

Nec trahor in partes, totus ſed diſtrahor æquè;
Vbera lacte trahunt, vulnera fonte trahunt.
Vtraque dant vitã, dant vtraq. nectaris vndas;
Neſcio quò vertar, dum trahor, atque trahor.
Ad me cuncta traham, dixiſti Chriſte; ſed ipſum
Te quoque pertraxit Virginis vnus amor.
Si qui cuncta trahis, traheris, quid ni trahar ipſe?
Vbera mater habet, vulnera mater habet.
Nam qui Virgineum pectus pertranſijt enſis,
Fœcundam vberibus, vulneribuſque facit.
In medio poſitus trahar ergo totus ab vna,
Totus ſi in tota Virgine natus ineſt.

In idem.

HInc alor, hinc lactor; dextra vbera, vulnera læua;
In medio poſitus lumina quò iaciam?
Nec ceu magnetis trahit hæc, pars illa repellit;
Sed paribus nodis hæc trahit, illa trahit.
Det mihi lac potum, det copia ſanguinis eſcam;
Ordine ſeu verſo dent alimenta ſimul.

S. Ioanni Baptiſtæ decollato.

LEx eſt, triſte caput quod fœmina conterat anguis;
At Baptiſta tuum conterit illa caput.

Impia

Impia ſaltatrix, ſi ſuſo in ſanguine vox eſt,
An caput exſectum voce carere putas?
Viuit & exclamat; Mulier res noxia ſemper;
Et decepta nocet, decipienſque nocet.

Eidem.

C*Lamabas poſitã ad radicem iam eſſe ſecùrim*
Prodrome, dum propior iam foret illa tibi.
At non fructificis vindex eſt apta ſecuris:
Secura ergo tibi vita ſecuris erat.

Eidem.

G*Audia naſcendo multis Baptiſta tuliſti,*
Et multos anxit te moriente dolor.
Gaudia ſenſiſti materni in carcere ventris,
Te dolor in Regis carcere magnus habet.
Te naſcente parens rupit ſibi vincula linguæ;
Horrifico in diſco nunc tua lingua ſilet.
Lauiſti turbas vndis luſtralibus; ergo
Præmia ſunt, vt te ſanguinis vnda lauet.

Eidem.

M*Aterna vt fueras olim ſaltator in aluo,*
Sic tibi ſaltatrix abſtulit vna caput.
Et caput exſectum tibi ſacro à corpore ſaltat,
Saltator pariter quò moriendo fores.

Saltator primum, ſaltator denique; Chriſti
Nuntius & viuis, nuntius & Stygijs.

In Feſtum Zonæ B. Virginis.

LOnga incorruptam quòd Zonã ſecula ſeruant
Virgo tibi, noua res nil habet iſta noui.
Integritas ſi venter erat, quem Zona ligabat,
Integra res ſemper integritatis erit.

SS. Martyribus Felici & Adaucto.

CVi ſcriptum in cœlis nomen, ſine nomine martyr,
Felici iunctus nomen Adauctus habet.
Sic habet alteruter, quod dicitur alter; adauctus
Martyrio, & felix cum ſit vterque ſuo.

SEPTEMBER.

In Natalem B. Virginis.

NAſcitur è ſterili proles Dauidica lumbo,
Fœcundat mentes quæ tamen vna pias.
Naſcitur effœto capitis ſata ſemine cani,
Nec tamen antiquam contrahit vna luem.

Naſci-

Naſcitur Angelico monitu promiſſa parenti,
Promiſſa implentur qua pariente Lei.
Naſcitur, inque ſinu ſpectatur parua ſenili,
Virgineo Verbum quæ tulit in gremio.
Naſcitur, & matrem primam facit illa parentem,
Dum verbo fiat dignior ipſa parens.
Naſcitur, & ſolitus naturæ frangitur ordo,
Ordine quòd nullo concipit ipſa Deum.
Naſcitur, & ſentit non vllum infantile tempus,
Cur ſit mentis inops, quæ fuit arca Λόγου;
Naſcitur, atque oculos in ſe trahit vna Tonantis,
Et facit amplexus vt petat ille ſuos.
Naſcitur, & certa quod ſtabat mente repoſtum,
Illa Dei celeri fiat vt arte facit.
Naſcitur, æthereis & fit ſtupor vnica turmis,
Mentibus orta vt ſit purior angelicis.
Naſcitur, hancque videns grandæuus flebilis Adam,
In lumbis, inquit, cur fuit iſta meis?
Naſcitur, hancque videns grandæua & flebilis Eua;
Antidotum, dixit, filia matris erit.
Naſcitur, & vatum extemplo dixere phalanges;
Si non iſta foret, carmina vana forent.
Naſcitur, & Natura ſuos pertæſa labores,
Iam ſpes certa inquit, iam venit alta quies.

Naſci-

Naſcitur, ac mundi depulſa è finibus inſit
Gratia; depulſor nunc mihi nullus erit.
Naſcitur, & clamat flammanti Lucifer ore;
Liber eram, nunc me ferrea vincla manent.
Naſcitur, atque trahens imo ſuſpiria corde
Pallida mors; actum eſt, pellitur orcus, ait.
Naſcitur, & ridet tellus, & ridet olympus;
Protulit hæc fructus, edidit ille ſonos.
Quanta tuus Virgo dona ortus detulit orbi?
Quanta es, quæ naſcens ſumma vel ima nouas?
Accipe de ſterili venientia munera corde;
Da mihi, da Domino, te ſuper aſtra frui.

In eundem.

VT primæuus homo rupit mandata, volarunt
Agmina virtutum protinus ad ſuperos.
Nuper Virginitas ſe ſe ſubduxit olympo;
Deprehenſa eſt magnis Nazaret indicijs.
Clamauit Gabriel; ſuperi ne quærite Diuam;
In Mariam verſa eſt edita Virginitas.

In eundem.

QVod ſterilis, quòd anus, cano quod coniuge fœtum
Concipis, haud vni contigit Anna tibi.

Sed

Sed quòd te mater ſit nulla beatior, vna
Quam paris excepta, contigit Anna tibi.
Sic omnes vincis; nam quæ te vincit, & ipſa
Eſt tua; quod ſoli contigit Anna tibi.

In eundem.

AMbigitur, quo rerum opifex produxerit Orbẽ
Tempore, nec certis conuenit indicijs.
Tu facis hoc planum Virgo, dum naſceris Orbi
Orbis tu maior, quæ capis vna Deum.
Frugifer autumnus Mariam ſi protulit; ergo
Qui tulit & magnum, protulit & minimum.

In eundem.

SI qua genethliacos cœli vis indicat ortus,
Stellarum Dominam ſtella creare poteſt?
Luna cui ſubſit, cui Sol ſit fulgida veſtis?
An dare ſe maius ſtella citata poteſt?
Ipſa dedit ſtellas cœlo quæ naſcitur, ipſa
Sedibus æternis ſidera mille dabit.

In eundem.

QVis te Virgo vterus geſſit, quo ſemine nata es?
Quæ potuit Diuam mater habere ſuam?

At fœmellæ, aiunt, non eſt natura creatrix
Sponte; quis hoc nata Virgine crediderit?
Si non Virgo foret, rerum natura ruiſſet;
Sed ſtat, dum natæ nata ſit ipſa ſuæ.

In eundem.

SVbſidium formata viro noxam Eua creauit;
Altera formatur fœmina præſidium.
Vnde ſibi tantas aſſumpſit fœmina vires,
Vna vt vitam homini ferret, & vna necem?
Sic fraus eluſa eſt Satanæ, ſic vincere iuſtum;
Vt qua victus homo, victor & ipſe foret.

In eundem:

VNam condiderat cunctis animantibus arcã
Noe pater, tellus cum premeretur aquis.
Humano generi ſcelerum creſcentibus vndis,
Arca per Oceanum nulla ſalutis erat.
Ergo Deus Mariam quæ conderet omnia, condit;
Et ſe ſe, vt placuit, condidit ille ſimul.

In eundem.

NAſcitur, & ſolitus mihi rerũ flectitur ordo;
Parturit, & rerum vertitur ordo mihi.
Vnius è coſta formata eſt fœmina, rurſus
Concipit abſque viro fœmina ſola virum.

Non

Non Deus eſt, inquit Natura, vel indice ſexu;
Non Dea; quid tandem? quæ nouat, & renouat.

In eundem.

O Bruta cum rerũ tenebris horreret abyſſus,
Lux venit, ſed non corpore fixa ſuo.
Obruta cum tenebris horreret machina mundi,
Lux tu Virgo venis, corpore fixa ſuo.
Si tua lux tanta eſt, dum te Annæ viſcera fundũt,
Qualis erit, Solem cum paritura dabis?

B.Virgini: Ioſeph virum Mariæ.

VLtima factarum res eſt homo condita rerũ,
Cunctarum imperio primus vt ille foret.
Vltima tu ſerie numeraris Virgo parentum,
Omnibus vt poſitis ſit tibi ſummus honor.
Et Dominus brutorum Adam; tibi ſubdita, Virgo,
Omnia, cui voluit ſubditus eſſe Deus.

In eundem.

VNa ſuos natos mulier non nata peremit,
Nata ſalus natis omnibus vna fuit.
Illa vorans fructum fructus ſibi perdidit omnes,
Hæc fructu ventris ſit medicina ſui.
Non natum non nata virum mox illa necauit;
Nata ſemel, natum bis facit iſta Deum.

In

In eundem.

PVngente è dumo quòd ſit roſa myſtica Virgo,
Quid mirer? mater ſpina dat vna roſas.
Sed roſa quòd ſpinam cogat miteſcere matrem;
Hoc, Natura inquit, lex mea non patitur.
Nam flos ipſe trahit vim de radice, ſed ortus
Vim dat radici flos noua Virgo ſuæ.

In Octauam eiuſdem.

LVx octaua dedit Mariæ ſi nobile nomen,
Albo ſignanda eſt indice ſacra dies.
Nam ſua nominibus cum ſit vis indita ſacris,
Vnum hoc, quicquid habent omnia, nomē habet.
Dixiſti Mariam, dixiſti hoc nomine Ieſum;
Vt flecti ad Mariam debeat omne genu.

In eandem.

SI decet auroram Virgo te dicere, dicam;
A te principium quod capit vna dies.
Vna dies luxit te exoriente ſalutis,
Tollere quam tenebris veſpera nulla poteſt.
Vna dies hæc eſt, Domino quæ facta vocatur,
Et facta hæc factum fecit & ipſa Deum.

In

In eandem.

NOn fuit apta quies Plaſtæ lux ſeptima, nec dum
Virgine quod nata mundus abyſſus erat,
Apta quies Plaſtæ lux eſt, qua naſcitur illa,
Naturæ lucem quæ dedit & ſpeciem.
Apta quies Plaſtæ lux eſt, qua prodijt illa,
Fuſa in quam virtus eſt operoſa Dei.
Quis labor has Verbo res conderet? condere, Verbũ
Quæ totum caperet, viſque laborque fuit.

B. Virgini Conſtantinopolitanæ.

ILla Vrbs, imperij quæ facta colonia magni,
Nominis inuiſi ſceptra nefanda gerit.
Auſpicijs Regina tuis, ceu regia creuit;
Et te tutelam legerat illa ſibi.
Suppetias tu ſæpe illi vel ſponte tuliſti,
Et duce te victrix extulit illa caput.
Illic æternæ Sophiæ admirabile templum,
Virginis & centum viſere templa fuit.
Nunc, heu, ſtridentum latebræ ſunt illa ferarum,
Et Sophiæ templum thracius horror habet.
Quid ſtas Virgo potens? tua ſunt quæ fęda tyrannis
Occupat; vt repetas, ferueat ira tibi.

Eijce

Eijce tu natum, verus quo pellitur hæres,
Ancillæ dominam te fugientis Agar.
Plus te quippe decet Reginæ iura tueri,
Quam mala nos deceat crimine digna pati.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΝ ΛΑΥΡΗΤΩι ΟΙΚΟΝ
τῆς παναγίας.

Οἶκος θεουργὸς, καὶ θεόδμητον τέγος,
Ἐκ Ναζαρὲτ μέτοικον ἁγνῆς παρθένου,
Ἐν ᾧ Κόρη πάναγνος ἦν στείρας γόνος,
Ἐν ᾧ τὸ χαῖρε Γαβριὴλ ἐνηγόρει,
Ἐν ᾧ Λόγος σὰρξ ἱερῶν ἐξ αἱμάτων.
Ἄνθρωπε φρίξον, οὐρανοῦ μυχὸν βλέπεις,
Μυστηρίων ἄβυσσον, οἶκον θαυμάτων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ.

Ὑμνέομεν κούρης ἱερὸν τόκον, ἥν ποτε μήτηρ
Γείνατο σεμνοτάτων ὄψιμος ἐκ λαγόνων.
Ὀμφὴν δεξαμένη πανετήτυμον ἀγγελιῶτου,
Ὑψόθεν εἰς Σολύμων γαῖαν ἀφιπταμένου.
Ὑμνέομεν γεραρῶν βασιλεύτατον ἔρνος ἀνάκτων,
Δαβίδου γενεῆς ὄλβον ἀπειρέσιον.
Κεῖνος Χριστοπάτωρ ἀπεῖρεν Θεομήτορα κούρην,
Ἄσπορον ἧς μήτρη φόρτον ἔδεκτο Λόγον.

Ηδυ-

Ἡδυλύρης βασιλεῦς, λιγυροῖς κελαδήμασι μέλπων
  Παιδὸς ἑῆς ἀρχὰς σκῆπτρα πανυραίου.
Υμνέομεν κούρην, ἣ παγγενέτειρα φαάνθη,
  Φύτλην αἰδρομένην αὖθις ἀνεγκαμένη.
Ελπίδος ὀλλυμένης παλινάγρετον ἢ θέτο μοῖραν,
  Φωσφόρος αἰτήλων νυκτιπλανέοισι δρόμοις.
Υμνέομεν κούρην, τῆς δὲ πατέρεια γενέθλη
  Καὶ βίος ἦν θνητοῖς, καὶ μόρος ἦν ἀΐδη.
Τληπαθέος θύγατρ' Αδάμου καὶ ἀφραδμονος Εὔας,
  Ῥῦπον δ' ἐκ προγόνων πάμπαν ἀπωσαμένην.
Υμνέομεν σφρηγῖδα τύπων παναμύμονα κούρην,
  Αὐτοαληθείης μητέρα φεγγοβόλον.
Χαῖρ' Αννη χαρίεσσα, γέρον θεοείκελε χαῖρε,
  Χαίρετον ὀλβίστη ἄμφω ἐπωνυμίη.
Αγνοτάτης γενέται Μαρίης, ᾗ γούνατα κάμπτει
  Φῦλά τε γηγενέων, φῦλα τῶν αἰθερίων.
Αὐτὴ χαῖρε κόρη, σοὶ σπένδομεν ἤματα πάντα
  Βυσσόθεν ἐκ κραδίης νοῦ τε δέμας τὸ φίλον.
Σπένδομεν ὅσσα νόος τὸ φέρει, καὶ γλῶσσα μελίσδει.
  Αντίδος ὑμετέρην πάμβασίλεια χάριν.
Δοίης πικτομένη δέμας ἄρτιον, ἔμφρονα θυμὸν,
  Δοίης ἱλαμένη σὸν κλέος εἰσορέαν.

S. Euphemiæ Virg. & Mart.

B*Is Chriſto teſtis viſa eſt Euphemia Virgo,*
Et lacerata feris, & lacerando feras.

Y *Eſſe*

Eſſe Deum Chriſtum teſtata eſt ſanguine fuſo;
Compoſitum, ſciſſo codice perfidiæ.
Bis martyr, duo fert & ſtemmata Virgo magiſtra,
Naturas Chriſto quæ docet eſſe duas.

In Exaltationem S. Crucis.

FErre Crucis pœnam ciues Romana vetabant
Iura, Crucem ferri lex tua Chriſte iubet.
Iam Crux vna ſalus, Crux ciues ſcribit olympo,
Crux libertatis ſarcina perpetuæ.
Crux olim exaltans, nunc exaltata triumphat,
Lex homini, cœlo lux noua, crux Erebo.

In eandem.

VT Crucis oblatæ populus ſpectacula vidit,
Horruit, atque imo protulit ex animo.
Κύριε *nos* ἐλέησον. *& ingeminata ſonabat*
Sola hæc cum lacrymis vox, Miſerere Deus.
Sic quæ olim potuit ſenſum ipſis indere ſaxis,
Nunc ſtupidas mentes Crux tua Chriſte facit.

In eandem.

INuehitur Solymam gemmis ornatus & auro
Rex pius, atque humeris baiulat ipſe Crucem.
Quid facis Heracli? non vna eſt pompa triumphi;
Omnia Crux ornat; pompa fit ipſa ſibi.

Ergo

Ergo immotus eris, dum fias portitor aptus:
Cum tibi neglectus Rex eris, aptus eris.

In eandem.

EXaltatus eras inter tu Chriſte latrones,
Et bacchantis eras ludibrium populi.
Aſt tua Regum humeris Crux exaltata triũphat,
Et populi voces magnificantis habet.
Sic tua dicta imples; namque exaltatus vt ante,
Quæ non traxiſti, nunc tibi cuncta trahis.

In eandem.

CRux te Chriſte ſuo exaltauit ſtipite fixum,
Exaltata tuis Regibus illa micat.
Hærebas pendens tu Rex inglorius illi,
Illam ornat meritis gloria ſumma tuis.
Illa tibi dederat genus execrabile mortis;
Tu vitæ vt lignum dulce ſit illa, facis.
Tu mala cuncta Crucis, bona Crux de te omnia traxit;
Victor vt & victrix vnus & vna foret.

S. Cypriano Mart. Epiſc. Carthag.

REprobat hæreticum Cypriani dogma lauacrum;
Error & hæreticus non facit hæreticum.

Ergo lauandus erat duplici baptiſmate, primus
Qui Baptiſma alijs iuſſerat eſſe duplex.
Et prius ille vnda, fuſo poſt ſanguine lotus,
Stemma ſibi doctor, ſtemmaque martyr habet.

S. Ianuario Mart.

Martyris ad ſacrum caput ebullire cruorem
Fama eſt patroni Parthenopæa tui.
Voce ſua loquitur fuſus poſt funera ſanguis;
Non moritur, vitam qui tibi Chriſte dedit.
Clamat ſanguis Abel, clamat tuus inclyte martyr;
Ille Deum iuſtum poſtulat, iſte pium.

Eidem.

Cernere concretum fas eſt in vaſe cruorem,
Qui mox ferueſcens incipit eſſe liquor.
Quis calor expellat concreto è ſanguine frigus,
Si quæras; nihil eſt, quo magis obſtupeas.
Vt capiti obijcitur glacialis maſſa cruoris,
Soluitur, & clamat; ſum tibi viuus ego.

Eidem.

Feruet obirati circum præcordia ſanguis;
Aſt tibi ferueſcit, dum caput obijcitur.
Parthenopes patrone potens; ſenſumque reſeruat,
Agnoſcit præſens quod caput ille ſuum.

Non

Non ſit homo puluis; ceſſat ſententia Plaſtæ,
Si cineres ſenſu poſt ſua fata vigent.

Eidem.

TErra bibit fuſum ſcelerato à fratre cruorem.
Non bibit ò martyr Parthenopæe tuum.
Ille querebatur nullo ſe crimine fuſum,
Sed tuus obiecto clamitat hæc capiti.
O caput, vt vellem iam Chriſti effuſus honori,
Effundi toties, te quoties video.

Eidem.

VIdimus attoniti gelidum feruere cruorem,
Vt caput ampullæ cominus obijcitur.
Viuorum tu Chriſte Deus; nec ſanguine martyr,
Sed ſanguis viuit martyris officio.
I nunc, qui rerum cauſas certo ordine quæris;
Deſine iam ſapiens, ſi ſapis, eſſe tibi.

Eidem.

OPpoſitu capitis feruet cruor inclyte Martyr,
Cum tibi ſit nomen frigoris oppoſiti.
Hyberni nam frigus habes in nomine menſis,
Et tamen in gelido ſanguine feruor ineſt.
Si calet in gelido tantus tibi ſanguine feruor,
In calido feruor ſanguine quantus erat?

S.Matthæo Apoſtolo & Euang.

SEdulus ad menſam exactor Matthæe ſedebas;
Exactor Christus tunc fuit ipſe tui.
Exigis è toto partem, totum exigit ille;
Das totum, totum qui tibi non tuleras.
Hinc Scriba, hinc Christum martyrque & Apoſtolus idem
Fers, ſequeris, ſcribis, ore, cruore, manu.

Eidem.

ELigis ad morbos animorum Christe fugādos,
Quos morbo oppreſſos deteriore vides.
Ergo teloneo legitur Matthæus ab ipſo,
Totam vt auaritiam pellat auarus homo.
Quæ tua vis Christe est? medicam vim ſufficis ægro;
Et ſat vt ipſe velis, & ſimul ille velit.

Eidem.

PInguia Matthæus præbet conuiuia Christo,
Sed ſe ſe ille epulum pinguius ante dedit.
Dulce illic acroama fuit, ſymphonia dulcis;
Et ſi perstrepuit murmur Hebræe tuum.
Non ſe Christus ait iustis ad regna vocandis,
Sed peccatorum mercibus eſſe datum.

Eidem.

O Mnia proijciens iuuenis te Chriſte vocantẽ,
Quod locuples fuerat, noluit ille ſequi.
Omnia proijciens Leui, te Chriſte vocantem,
Quod locuples fuerat, maluit ille ſequi.
Quod Matthæus agit, virtus humana negabat;
Tanta ſed hæc virtus tota vocantis erat.

Eidem.

E T piſcatores, & lucri Chriſtus amantem
Aduocat, ars etiam par vt vtriſque foret.
Illi homines capiunt, hic ſcribit fœnore multo,
Et genus enarrat nobile Chriſte tuum.
Sic Petre piſcando, ſic tu Matthæe talenta
Cogendo, æternas multiplicaſtis opes.

Eidem.

O Mnia qui potuit voce vna condere Chriſtus,
Vna Matthæum voce potente trahit.
Vox non iſta minor, quam vox quæ condidit Orbẽ;
Illa creat, lucem procreat iſta nouam.
Et luce hac rerum non ornamenta videmus,
Sed de ſtirpe Abrahæ cernimus eſſe Deum.

Eidem.

PRogeniem Chriſti ſcribis Matthæe ſecundam,
Et calamum exerces primus Apoſtolicum.
Hinc tibi lucrandi ars non eſt ſecluſa vocato,
Mutata in melius ſed fuit illa tibi.
Ergo lucra facis, non quæ nummaria præſtat
Menſa, ſed immenſa quæ cumulantur ope.

Eidem.

DVm ſacrũ Matthæe facis, ſis hoſtia Chriſto,
Hoſtia quod facta eſt Iphigenia Deo.
Candor Apoſtolicus ſic te moriente rubeſcit,
Et Baptiſmo albos cernimus Aethiopas.

S.Mauritio, & ſocijs Mart.

IMpia Thebæus dum deſpicit orgia miles,
Sponte datur vero victima vera Deo.
Militis inſolitam pietatem vt vidit Olympus,
Hæc, ait; hæc ſedes turba replet vacuas.
Dum mihi paulatim ciuis venit vnus & alter;
Ipſe, quod inuideam, plenior Orcus habet.

S.The-

S. Theclæ Virg. & Mart.

IGnem Thecla, feras, tauros contempſit & angues,
Imbre, fide, merito, pectore virgineo.
Diſcipulam Pauli quis non agnoſcat in iſtis,
Cum pariter ducant omnia pro nihilo?

Eidem.

VT ſit fœmineo ſub corpore maſcula virtus,
Omnipotens etiam vis tua Chriſte facit.
Thecla ſequi Paulum mauult, oblita maritum;
Fortior illa igni, fortior illa feris.
Non tam imbre abſumptus, quam Theclæ eſt ignibus ignis;
Fert hæc ardentem ſi tibi prima facem.

Eidem.

PRima tui ſexus numeraris fœmina martyr;
Et Stephano Saulus, dux tibi Paulus erat.
Se Paulum puduit patrati criminis; ergo
Tantundem vt reddat, te ſociat Stephano.
Ignea ſic Thecla es, Paulus quod feruidus ignis.
Quid mirum, ſi te non vorat ignis edax?

S. Cy-

S. Cypriano.

QVærenti magicas Cypriano à dæmone vires;
Quid tu quæris ait? non capit vna duos.
Et Venus, & Chriſtus totum occupat; eijce Chriſtũ,
Si potes, & Venerem mox ego ſubdo meam.
Ille; ſed hoc, inquit, non poſſe eſt: poſcis, vt inde
Poſſis: quid fatua ludimur arte? vale.

SS. Martyribus Cypriano & Iuſtinæ.

QVod Iuſtina negat, Dæmon ſe poſſe negauit;
Dæmonibus cultum tu Cypriane negas.
Tu bene retraheris, ſe contrahit inclyta Virgo;
Dum trahitur ſolita non trahit arte Satan.

Eiſdem.

ILle voluptatis qui furtim irrepſit in hortum,
Fudit & in miſerum prima venena genus.
Se nihil in magicis Cypriano poſſe fatetur,
Dum viget in ſancta Virgine viua fides.
Quid quæſo hoc, Chriſto niſi quòd reparãte ruinas,
Serpentem extrudens eſt paradiſus homo?

Eiſdem.

Eiſdem.

VErſutum Satanam Cyprianus conſulit, artis
Vt ſe ſe antiquæ copia deficiat.
Non obſcura dedit reſponſa vaferrimus ille;
Sed me Chriſtus, ait, reddidit inualidum.
Hic tu Phœbe taces ſolitis ambagibus vnum,
Iuſtinæ ab ſumma Virgine ſuppetias.

Eiſdem.

THoracem fidei valido qui pectore geſtat,
Nec vi, nec vinci dæmonis arte poteſt.
Omnia vincit amor, ſed nudos pectora vincit;
Et Iuſtina meas fœmina ludit opes.
Qui bene mentitur, Cypriano hæc vera locutus;
Imprudens, moneo, dixit, & ingemuit.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΣΚΗΤΗΝ ΝΕΙΛΟΝ, πατέρα καὶ καθηγεμόνα τῶν ἐν Κρυπτοφέῤῥῃ Μοναχῶν.

ΚΑΙ πολλὰ τοῖς πρὶν πανσόφων μύσαις λόγων
Ισμεν γραφέντα θαύματος μέζων πέρα.
Βίον δὲ τὸν σὸν παμμάκαρ Νεῖλε ξένη,
Ξένη γραφὴ δίδωσι μυστικὸν τέρας,
Εκπλῆττον ὦτα, καὶ νόας πολυτρόπους.

Ηνεγκεν

Ἤνεγκεν ἄνδρας αὐσονὶς χώρα πάλαι,
Ἤνεγκεν Ἑλλὰς Ἰταλὶς σοφὸν γένος,
Οἳ πάντ' ἀριθμοῖς συμβόλοις τε ποικίλοις
Πλέξαντες, αὐτὴν εἶχον ἐξ αἰνιγμάτων.
Καὶ σὺ ξένης πέφυκας Ἑλλάδος γόνος,
Ἑλλὴν Καλαβρεύς, ἄκρος ἄκρων ἐκ δύο,
Καὶ νοῦ θεωρῶν ἄκρος, ἄκρος καὶ βίῳ,
Ἄκρος παλαιστής, καὶ γελαστὴς δαιμόνων,
Ἄκρος νεκρωτὴς ψυχικῶν παθημάτων,
Ἄκρος μαθηταῖς ἡγεμὼν μακαρτάτοις.
Ἰσάγγελος, πρώταρχος ἄκρων ποιμένων,
Γραικοῖς κανὼν ἄριστος ὀρθῶν δογμάτων.
Ὑπερφρονῶν ἅπαντα, πλὴν ψυχῆς μόνης·
Γελῶν ἔρωτας ἐμπαθεῖς χρυσοφρόνων·
Κόμπον γελῶν ἅπαντα τὸν κόσμου μάκαρ,
Ἰσοστατεῖς μέτροισι τοῖς Ἀντωνίου,
Παύλου παραλλήλοισι Θήβης ἐμπρέπεις.
Ὦ Νεῖλε Χριστοῦ ναμάτων χρυσορρόων,
πλάρχουνε Ὦ Νεῖλε θνητοῖς ~~[illegible]~~ θαυμάτων.
Εὐχαῖς πάτερ σκέπαζε σαῖς θεοκλύτοις
Μονήν, μοναστὰς ~~[illegible]~~ σοῦ βίου ζηλήμονας,
Καὶ σοὶ τάδε γράψαντα πὰρ μονῆς δόμῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΣΚΗΤΗΝ
Βαρθολομαῖον.

Κάλλιπε δέρμα λύκοισιν ἑὸν ποτὲ Βαρθολομαῖος,
Καὐτὶς ὅλην ψυχὴν Βαρθολομαίῳ λίπες.

Τέθναε

Τέθναι κεῖνος ἅπαξ, σοὶ δ' αὖ μόρος ἔπλετο πάντη
Μυρίος, εἰς βιοτὴν σαρκὸς ἀπολλυμένης.
Ω πάτερ, ὦ μεγάλῳ σύμπνευς καὶ σύντροφε Νείλῳ,
Ω Καλαβρῆς ἀστὴρ Βαρθολομαῖε πάτρης.

SS.Martyr. Coſmæ, & Damiano.

VNa tulit fratres vtero Rebecca gemellos;
Sors tamen ad vitam non tulit vna duos.
Cernimus at medicos meliori ſorte gemellos;
Nam quod habet Coſmas, hoc Damianus habēt.
Vnit amor fratres, amor vnit martyres ambos,
Et Chriſti amplectens hos ſimul vnit amor.

Eiſdem.

NOn aliam Chriſtus, medicam ſed cœlitus artem
Intulit; & morbos expulit innumeros.
Sic quam Chriſtus opem, Coſma & Damiane tuliſtis;
Fratres conſimiles dotibus, arte pares.
Nomine percelebri fueratis ἀνάργυροι *olim,*
Aurea nunc eſtis lumina Cœlituum.

S. Michaeli Archangelo.

AEreas victor depellis ab arce phalanges,
Duxque triumphanti præcinis ipſe Choro.

Olim

Olim Iudaicæ, nunc ò fortiſſime Cuſtos
Auguſtæ gentis Chriſticolum Michael.
Qui tumidum poteras cœlo exturbare Draconem,
Quæ terris infert, bella fugare potes.

Eidem.

SEdibus extrudis fœdiſſima monſtra beatis,
Et Draco te magnus præcipitante ruit.
Nunc hominum Ductor cœleſtia regna petentum,
Reſtituis ciues ſedibus æthereis.
Tellus ergo tibi cælos, terram implet olympus;
Et facis hinc Michael omnia plena Deo.

Eidem.

BElla premunt hominem, quod ſit miſer incola mundi;
Et quod ficta luto ſit caro, bella premunt.
Bella premũt, quæ ſæua Draco exturbatus olympo
Excitat; vndique mors, vndique bella premunt.
Affer opem Michael, regnis præfecte beatis;
Et tanti virtus nominis extet opus.

Eidem.

TEla iacis Michael, dũ laruis æthera purgas;
Et nunc de montis vertice tela iacis.

Ira

Ira ſed in mentes extorſerat illa rebelles;
Hæc amor vt iacias tela retorta, facit.
Scilicet & bello Michael, & pace triumphas;
Et ſolus Chriſti tela miniſtrat amor.

Eidem.

ILle Draco, ſumma Michael quē victor ab arce
Depuleras, homini mox fera bella tulit.
Crediderim miſero cuſtos ſi ad bella fuiſſes,
Nunquam ſerpenti ſuccubuiſſet homo.
Ille ſemel victus perijt, tu vincere victum
Sæpe potes; ſi vis, nunc homo victor erit.

Angelo Cuſtodi.

ANgele qui cuſtos, dux, & comes impiger aſtas,
Præcepta & monitor das mihi tuta viæ.
Quas tibi vel referam, vel agam pro munere grates,
Qui vel patrantem crimina non refugis?
Sis mihi perductor, quò nunc præis optime ductor;
Et quò non flector te duce, pertrahito.

Eidem.

ME tua felicem reddit cuſtodia cuſtos
Angele; te miſerum, ſi licet, illa facit.
Nam-

Namque ego ſum tanti, iuuenis cui regius adſit;
Tu quod ago ſpectans, omnia fœda vides.
Sed quia fixa tibi ſtat gloria, pertrahe cuſtos
Quo tua vis, non quò me mea facta trahunt.

Eidem.

IAnua ne miſeris Paradiſi optata pateret,
Detinuit cuſtos Angelus enſe fores.
Angelus, vt cœli pateat nunc ianua, cuſtos
Cuique ſuus Chriſto præcipiente datur.
Magnus honos animæ, tua virtus Angele maior,
Sed longè eſt pietas maxima Chriſte tua.

S. Hieronymo.

QVid tibi per rupes, ſyluaſque Hieronyme quæris?
Marmore cur pectus tundis & ipſe tuum?
An quod nil humano eſt corde fugacius, illud
Quæris & interius, quæris & exterius.
O te felicem, qui cor dum quæris, & ipſum,
Et cordis Dominum cordis in arce tenes.

Eidem.

OMnia perluſtras, deſerta Hieronyme quæris;
Præſepe ad Chriſti ſed datur alta quies.

Nec

Nec tu ciuis eras mundo, nec patria mundus.
Nimirum tu illi mortuus, ille tibi.
Ad Chriſti cunas tam viuis, vt omnia ſolus,
Quæ vetus & noua dat pagina, reddideris.

Eidem.

QVanta tibi fuerit virtus Hieronyme, certus
Et labor eſt index, actaque vita tibi.
Vt nouus eſſet homo tibi mens, te tradis eremo;
Et rem Scripturas perficis ipſe nouam.
Et fieri quod poſſe negant, vir maxime præſtas;
Bis noua quæ noua ſunt, & vetus eſſe nouum.

OCTOBER.

Dominica prima Octobris.

CVm foret in Cœlo pugnandum, prælia fecit,
Purgauitque malis æthera dux Michael.
Sed cum claſſe foret pugnandum, prælia fecit
Regina, & fudit barbaricas acies.
Pace ſua fruitur ſemel expurgatus olympus;
Bella hic, quod ſemper ſint noua, Virgo gerit.

B. Virgini.

COnteris vna caput ſinuoſi Virgo Draconis,
Illius, in terra qui maledictus erat.
Alter erat latitans ſub aquis; confringis & illi
Nunc caput, & Claſſis barbara conteritur.
Serpit adhuc proles, funditque aconita draconum.
Hoc genus horrificum perdere ſola potes.
Næ tibi tunc pia plebs precioſa roſaria nectet,
Cum Draco dente roſas rodere non poterit.

Eidem.

NExuit è ſtellis æther epinicia ſerta,
Quod ſua ſint meritis damna refecta tuis.
Terra roſas nectens tibi dat Regina coronas,
Barbara quod meritis vicerit arma tuis.
Vtra placere magis dicam? ni fallor, odores;
Omnia ſi Virgo floris odore trahis.

Eidem.

SAbbata ſanctifices, diuina oracula mandant:
Qui te Virgo colit, ſabbata ſanctificat.
In te rerum Opifex obtectus carne quieuit;
Tu ſis, iuſta Dei cum furit ira, quies.
Sabbata ſi Chriſto, ſi tu das ſabbata nobis;
Qui te Virgo colit, ſabbata ſanctificat.

Eidem.

Eidem.

SAbbata Virgo dabant poſt ſenos otia ſoles.
Quam benè ſunt meritis illa dicata tuis?
Otia tu cœlo, tu præbes otia terris,
Omnia dum ſancto fœdere pacificas.
Pacem hoſtis turbat, terrarum & ſabbata tollit,
Regina imperio comprime bella tuo.

S. Franciſco.

PAuperies inuiſa alijs, inuiſa ſuperbis,
Vni Franciſco delitioſa placet.
Eſt noua ſancta tua hæc Franciſce ſuperbia, velle
Extrema cunctos vincere pauperie?

In Stigmata S. Franciſci.

QVæ ſibi ſeruarat rediuiuo ſtigmata Chriſtus,
Hæc Franciſce tibi multus inuſſit amor.
Figere ſe Chriſtus voluit, cum vulnera fixit,
Cor Franciſce tuum Chriſtus vt ipſe foret.
Ergo is ſe infixit, tuque es mutatus in illum;
Nec conſtat, tu nam, Chriſtus an ipſe fores.

In eadem.

SIgna tulit fidei, qui raſa eſt pelle notatus;
Intima Franciſcus vulnera, ſigna tulit.

Credidit ille Deo, ſe ſe Deus imprimit iſti;
Ille pater, Chriſti ſignifer iſte fuit.
Illius è lumbis fluxit gens noxia Chriſto;
Hic Crucis athletas procreat innumeros.
Ergo pater dici non debuit iſte Minorum.
Omnia Franciſcus ſi potiora tulit.

In eadem.

Q*Vinque taleta aliỹs, vt debita lucra reportēt;*
Chriſtus Franciſco ſtigmata quinq. dedit.
Vulneribus lucrum Franciſcus vulnera reddit,
Dum iaculis Chriſti vulnerat innumeros.
Et Duce Franciſco de ſe pia turba triumphat,
Hæc quoque vulneribus ſaucia Chriſte tuis.

In eadem.

Q*Vi me, inquit, ſequitur, ſe ſe prius abneget ille;*
Meque ſequendo, crucem tollat & ipſe ſuam.
Res noua; namque Crucem Franciſcus ſtigmata portans,
Non fert Chriſte ſuam, ſed gerit ille tuam.

S. Franciſco.

P*Rima, inquit, nudum; mater fert altera nudū;*
Bis nudum corpus Iob ſibi conqueritur.

Ter

Ter nudum eſt Franciſce tibi, dum veſte paterna
Te nudas, & vis filius eſſe Dei.
Non ſatis hoc; quarto te nudas ordine. Quid te,
Dum te ipſo nudas, nudius eſſe poteſt?

Eidem.

NIxa Petro vt petra tota eſt Eccleſia Chriſti,
Vt portis Erebi fortior illa foret.
Tu tamen hăc humeris fulcis Franciſce labantem;
Nec ſinis, vt varia Dæmonis arte cadat.
Ergo baſis Petrus, tu fixa columna vocandus,
Si ſtetit amborum viribus vna domus.

Eidem.

MErcibus humanis nondũ Franciſce relictis,
Mercator regni non pereuntis eras.
Totus vt hoc fieres, das omnia, reijcis aurum,
Et veſtem, & patrem proijcis ante patrem.
Proijcis ipſam animam. Sic tu non amplius idem,
Nudæ nuda icon ſed pietatis eras.

Eidem.

TE, tua quæque, tuos ſic tu Franciſce negaſti,
Vt iam Chriſtum in te cerneret omnis homo.

Sic tua quæque negas, vt crux, quã ſtigmate geſtas,
Non tua ſit, ſed crux, quam tibi dat Seraphim.
Sic neſcis Franciſce tuos, vt viuere ſolus
Et ſine patre queas, & ſine matre queas.
Si tu non es tu, tua non tua, quis, quid eris tu?
Non Chriſtus, verum Chriſtificatus homo.

Eidem.

NAturam vt capiat rerum, mens vndique purgat,
Et rem denudat pluribus appoſitis.
Nudatum hac etiam Franciſcum comperit illa;
Quodque eſt, non hominem mens ſtupefacta videt.
Omnis homo Plaſtæ diuina eſt, inquit, imago;
Franciſcus paſſi viuit imago Dei.

Eidem.

QVam vehemens accenſus amor? transformat amantem.
Quid? quod ſæpe notas ſolus inurit amor?
Fœmina concipiens fœtum ſignauit amando.
Sic Franciſco vnus vulnera fixit amor.
Nam Chriſtum dum totus amat, dum concipit vnum,
Concepti in ſpeciem fit crucifixus amans.

Sic

Sic amor optatam trahit in rem pectus amantis;
Et ſit totus amans, res quod amata fuit.

S. Placido.

IMplacidi Placidus non audit verba tyranni,
Sed placitis hæret Chriſte tuis placidus.
Aeſtuat in Placidum latro implacabilis ira;
Pœnas, & mortem fert placidè Placidus.
Nunc placida Placidus fruitur regione piorum,
Manucha pœnis plectitur implacidis.

S. Dionyſio Areopagitæ.

DIxerat is, viuo patuit cui tertius æther;
Audiui quæ non fundere verba licet.
Non aliis, ſed mi liceat Dionyſius inquit;
Et ſcripſit, quæ non ſcribere verba licet.
Quis te hominem dicat Dionyſi, myſtica ſoli
Si tibi ſupra hominem ſcribere verba licet?

Eidem.

CEcropiæ princeps ſophiæ, Pauloque docente
Diſcipulus Chriſti fert tibi Galle fidem.
Et poſtquam iecit diuini ſemina verbi,
Præciſum manibus fert tibi Galle caput.
Quid monſtri hoc? riſere alij, ſed credidit ipſe
Surgere qui moritur; ſic ſtetit ergo cadens.

Eidem.

IGnotum patitur numen, Dionyſius inquit;
Ignotum coluit numen Ericthonius.
Numinis ignoti Paulus miracula narrat,
Et facit ignotos pluribus ille Deos.
Nox erat; ignota hæc, quæ ſunt notiſſima fecit;
Ignotum ignotum Sol noue Paule facis.

Eidem.

EXſectum Pauli caput eſt ter voce locutum,
Et Pauli myſtes fert caput ipſe ſuum.
Huic corpus capitis, caput illi corporis expers;
Attamen exercet munus vtrumque ſuum.
Sic re ipſa Paulus, ſic & Dionyſius inquit;
In me iam Chriſtus, non ego viuo mihi.

Eidem.

SOl & homo generant; negat hunc Dionyſius ortum;
Pauli luce, & Phæbi hic tenebris oritur.
Ni foret eclipſis, nunquam Dionyſius eſſet;
Sed ſupplet tenebras lux tua Paule nouas.
Te lucente tuus lucet Dionyſius orbi,
Vno vt ſint Soles deficiente duo.

Eidem.

Eidem.

ADuerſam Phæbo Phœben Dionyſius olim
Subdere ſe plenam vidit, & obſtupuit.
Obſtupuit; trepidoque aiunt, hæc protulit ore;
Ignotus patitur, qui mouet aſtra Deus.
Audijt vt Paulum; ſcio iam, ſcio, protinus inquit;
Quis, cui, quid paſſus, ſic mouet aſtra Deus.

Eidem.

TRes tibi Chriſte oriens, moriens vnum attrahis arte
Vna, ſtellarum motibus inſolitis.
Illi dona tibi naſcenti trina tulerunt,
Hic trabe ſuffixo ſe tibi dat moriens.
Illi primitias, Dionyſius omnia donat.
Sic liquet, vt moriens omnia Chriſte trahas.

Eidem.

INtuitu rerum fas eſt cognoſcere numen;
Si res deficiant, non liquet eſſe Deum.
Deficiente tamen Dionyſius ordine rerum,
Cæpit cum paſſo corpore noſſe Deum.
Quid tandem faceret pro Chriſto, & ſcriberet ille,
Vt potuit Pauli lumine noſſe Deum?

Eidem.

MIrata eſt Regem Regina, quòd ordine miro
Omne miniſterij diſpoſuiſſet opus.
Confuſo admirans Dionyſius ordine rerum,
Cognouit fractorem ordinis eſſe Deum.
Rege magis ſapiens, Regina oculatior illa,
Dum ſapiens, dum ſit non manifeſta videns.

Eidem.

NOn lingua, aut hominum Dionyſius arte locutùs,
Senſibus eructat myſtica verba nouis.
Vix capit attonitus quædam veſtigia lector,
Et ſe reptantem mente fatetur humi.
Et quid, ait, nobis, fandi quibus arcta facultas?
Scribenda hæc fuerant mentibus angelicis.

S. Lucæ Euang.

TAm bene qui ſcribit, bene pingit, perbene curat,
Pingendum ſpecie quis putet eſſe bouis?
An quia bos laſſus ſua plus veſtigia figit,
Hac merito Lucas pingitur effigie.
Imprimat vt penitus partum mihi Virgînis, illum
Pictura, & verbis exprimit, & calamo.

Eidem.

Eidem.

QVæ ſcripſere alij, Luca perſcribis & ipſe;
Et ſcribis, ſcriptor quæ ſibi nullus habet.
Scribis quæ docuit, quæ geſſit corpore Chriſtus;
Scribis quæ cætus geſſit Apoſtolicus.
Muta hæc; ſed ſpirans Chriſti genitricis imago,
Solus, ait, Lucas pingere me poterat.

Eidem.

MAne lupus Saulus, largitor denique prædæ
Præconem voluit Paulus habere bouem.
Quæ bouis, atque lupi commercia? quas lupus eſcas
Diuidit, has graio bos notat eloquio.
Iungunt ſe vitulis Chriſto veniente leones;
Et bos atque lupus fœdere conueniunt.
Mira lupi, vis mira bouis; ſed munera Lucas
Dat bina; & ſcribit, pingit & effigies.

Eidem.

DVm Paulum Lucas audit, myſteria tradit,
Quæ terris Doctor raptus ad aſtra tulit.
Dum Mariam Lucas audit, myſteria tradit,
Quæ ſummo Gabriel miſſus ab axe tulit.

Omnia

Omnia de cœlo Lucas myſteria tradit,
Cœlo & plus tradit, Virginis effigiem.

Eidem.

DE medico medicus Luca noua pharmaca miſcens,
Morborum ex animo tu genus omne fugas.
Ignea nam Pauli dum ſcribis verba docentis,
Conficis æterni luminis hiſtoriam.
Omnis iure tuas laudes Eccleſia narrat,
Scriptoremque vocat lucis Apoſtolicæ.

Eidem.

SCribere qui potuit diuina oracula Chriſti,
Quæ Paulus geſſit, Virginis effigiem.
Hæc tria qui ſcripſit, non pictos arte colores,
Sed ſoles veri luminis ille dedit.
Poſſe manu fingi res viuas fabula finxit,
Hanc lucem Lucas intulit arte ſua.

Eidem.

SCriptor erat, pictor Lucas, & pharmaca miſcens:
Et tribus his mixtum quicquid agebat, erat.
Scribens pingebat, pingens curabat; & idem
Curando pictor, ſcriptor & almus erat.

Scri-

Scribens vera, & pingens viua, & morbida curãs,
Tam varijs Lucas artibus vnus erat.

S. Hilarioni Abbati.

O*Mnia qui vincit, vitæ quoque vincit amorẽ,*
Ponere cum vitam maximus vrget amor.
Ergo non poterat vitam non ponere Chriſto,
Miris Chriſti ardens ignibus Hilarion.
Egredere ò anima, exclamat; ſic ponere vitam,
Omnino eſt animam ponere Chriſte tibi.

Eidem.

N*On timet Hilarion, quin & mortem aduocat ipſe;*
Non timet Hilarion, quod timet omnis homo.
Egredere, egredere, aiebat; non cæca ſubibis
Tu loca, ſed patriam mens fruitura petes.
Fruſtra olim dictum; Mors vltima linea rerum;
Ianua mors vitæ eſt, clamitat Hilarion.

S. Euariſto PP. & Mart.

E*Variſte iubes, luce vt commercia fiant;*
Fœmina nec nubat clam ſociata viro.
Non alio poterat lex optima nomine tradi;
Optimus vt meritis optima iura dares.

S. Iu-

S. Iudæ Apoſtolo..

QVod Thadæe ſimul magno ſis nomine Iudas,
Conſilio factum, non ego ſorte puto.
Factus homo Deus eſt præclaro è ſanguine Iudæ:
Infecit nomen proditor eximium.
Ergo pio decuit dici te nomine Iudam,
Nomen vt hoc ornet ſplendor Apoſtolicus.

S. Simoni Apoſtolo.

TV quoque Zelotes magno cognomine Simon,
Chriſtum toto animo nomen amantis habes.
Zelus erat nimius, tota vt ſit gloria Chriſti,
Falſaque falſorum nulla ſit ara Deum.
Heliæ zelus cœleſtes intulit ignes,
Simonis zelus deuorat igne ſuo.

SS. Apoſtolis Simoni & Iudæ.

DIſperſas ſibi Chriſtus oues moriendo dolebat;
Sparſit, vbi victa morte reuixit, oues.
Et ſparſis ouibus diſperſa redegit in vnum,
Vnus vt vnum habeat paſtor ouile bonus.
Summa hæc Simonis, ſumma eſt hæc gloria Iudæ;
Quos benè diſperſos iunxit amicitia.
Namque timor primũ, dein ſparſit gloria Chriſti,
Et ſparſos iunxit gloria martyrij.

Domi-

Dominica iiij. Octobris.

FOemina te tangit, fluxus cui ſanguinis ibat,
Flumen & exſiccat flumine Chriſte tuo.
Erigit hinc mulier ſtatuam tibi pectore grato,
Et fons curandis mox fuit illa malis.
Vidit & obſtupuit de ſaxo flumina Moſes.
Tu fruſtra fontem fontis Hebræe vides.
Effudit demum fontem tibi ſanguinis ille,
Fontem tu tantum ſaxeus ire vides.
In nos ergo tuos fontes effunde bonorum,
Ne fruſtra fontes ſint tibi Chriſte tui.

Dominica v. Octobris.

TE ſumpſiſſe cibos Eleazare fingere neſcis;
Sed vis, quem finxit te Deus, eſſe palam.
Sic ais, ad legis normam eſt fingenda iuuentus;
Vt ne fictum animum Spiritus effugiat.
O præclare ſenex, dum vis non fingere, fingis;
Et viuis, dum te viuere velle negas.

In Eleazarum Senem.

MAgna quidem virtus, patrios defendere muros;
Sed quanta eſt, patria pro pietate mori?

Illic

Illic ferro agitur, ſola hic patientia pugnat;
Victor ibi, hic pugnæ præmia victus habet.
Sed tua ſancte ſenex laus eſt Eleazare maior,
Pignora quod ſeptem ſic moriendo creas.

In ſtrenuum militem Eleazarum.

VAſta hæc, quam cernis, turrito beſtia dorſo,
Confoſſa hic ſæua cuſpide procubuit.
Ipſa ſui buſtum, buſtum quoque militis eius,
Qui ſtratæ oppreſſus pondere ſuccubuit.
Et cadis, & temet ſepelis Eleazere viuus.
Bis viuit, qui ſic ſponte ſua moritur.

NOVEMBER.

In templum Pantheon.

PAntheon hoc habuit falſorum turba Deorum,
Omnibus in ſanctis nunc Deus vnus habet.
Pantheon ergo potes templorum dicere templum,
Dum potes & ſanctos dicere templa Dei.
Quid plus eſſe ſibi ſtellatus iactat olympus?
Pantheon & Romæ totus olympus erit..

In

Die Feſto omnium Sanctorum.

ARx eſt ſumma poli, diſpar vbi manſio Diuũ;
Hæc patria, hic requies, hanc ſitit exul homo.
Sola vi capitur; ſi vis, cape, nitere, pugna.
Victor erit, quiſquis vincere ſe poterit.
Arx igitur tantum, quantum vis ipſe, reſiſtet.
Tu tibi ſuccumbes, tu tibi victor eris.

Eodem.

QVod genus hoc Patriæ? ſi vis, admittet Olympus
Te ciuem, dum tu non tuus eſſe velis.
Dum moriens viuas, tibi dum ſis hoſtis amicus;
Dicere dum poſſis, non ego viuo mihi.
Motibus oppoſitis fertur, dum voluitur orbis;
Accipit & ciues motibus oppoſitis.

Eodem.

INſtar Solis erit iuſtorum gloria fulgens,
Et cuiuſque impar gloria ſolis erit.
Non capit hic vnum niſi Solem mundus; at illic
Tot ſoles, quot erunt, qui tibi Chriſte placent.
Offuſcat lucem lux Solis magna minorem,
Fons ibi lux lucis ſumma minoris erit.

Qualis ibi Mundus, qui ſolibus vndique conſtet?
Et qualis ſoles Sol tibi Chriſte creas?

Eodem.

D*Iſſimili ſimiles, luce omnes impare pleni,*
Non æquè æquales, non paritate pares.
Fine Deo, ſine fine bono, ſine fine fruuntur;
Et ſemper ſitiunt, ſemper & inde bibunt.
Decipimur miſeri: Vita eſt hæc gloria ſanctis,
At nos perpetuo viuimus interitu.

Eodem B. Virg.

S*Plendet, & innumeris fulgoribus ardet olympus,*
Ordine quos nemo dinumerare queat.
Quid numerare iuuat? videt omnia, qui videt vnam;
Sed non hanc vidit, qui videt illa ſimul.
Si placet, hinc Mariam, pone omnes inde beatos;
Plus ſimul acceptis omnibus illa micat.

Eodem.

C*Reſcit flamma vorax, & quærit pabula ſemper;*
Et noua quæ videant, lumina noſtra petunt.

Feli-

Felices animos beat vnius vna voluptas,
Expleri vt nulla ſe nouitate velint.
Nempe tripartitam trinus Deus vndique mentem
Complet, & in quouis ſegmine totus ineſt.

Eodem.

VT *viuens aurum viua fornace probatum,*
Chriſte tibi ciues eligis æthereos.
Vita ergo fornax, homo viuis ignibus aurum,
Hoc magis elucens, quò magis excoquitur.
At male ſanus homo verum ſe negligit aurum;
Dumque aurum quærit, ſedulitate perit.

Eodem.

B*Inas rerum Opifex poſuit mortalibus vrbes;*
Vt foret vna bonis ciuibus, vna malis.
Et qui fixa alijs tribuit loca, bina creauit
His, quæ prona ſuo mens agit arbitrio.
Ponderibus fit quiſque ſuis hinc terra, vel ignis;
Feruidus aſtra petit, frigidus ima petit.
Ima petens etiam pœnali immergitur igni.
Si ſapio, hic ignis, ne voret ignis, ero.

Eodem.

R*Es quanta eſt homini, quod fiat patria cœlũ;*
Et qui terra fuit, ſidera ſumma premat?

Res quanta eſt, vt homo tantos acquirat honores,
Terrenum fieri ſe voluiſſe Deum?
Omnibus hæc ſanctis eſt gloria; ſed tua maior,
Quo patiente alijs gloria Chriſte venit.

In Commemoratione fidelium Defunctorum.

MIſiſti vltrices horrẽda in crimina flãmas,
Oppida ſulfureis vt premerentur aquis.
Purgantes Erebi delicta leuiſſima flammas,
Quid ni reſtinguat ſanguinis vnda tui?
Tu pius, & iuſtus; Deus vltor Chriſte fuiſti,
Ergo pius debes nunc Deus eſſe tuis.

S. Carolo.

PVrpura te cinxit, cinxit quoque purpura Chriſtum;
Qua tu ſplendidior, vilior ille fuit.
Vt res viſa tibi præpoſtera Carole, ſeruus
Purpureus Dominum ne foret ante ſuum.
Fis tibi tu vilis, tam non inflatior oſtro,
Quàm fictum in Chriſto muricis officium.

Eidem.

CArole, ſera ætas quo ſe ſe ad ſidera tollit,
Mirari & priſcas deſijt hiſtorias.

Mille

Mille celebrandus meritis laudabere ſemper.
Id mihi præ cunctis nobile ſemper erit.
Delicijs Salomon fatuum cor perdit, eædem
Ingenerant ſanctum cor tibi deliciæ.

Eidem.

D*Vm vult eſſe Crates mordens canis, abijcit aurum;*
Abijcit hoc, dum vult Carolus eſſe canis.
Morſibus iſte lupos abigit; fit morſibus ille
Præda lupis: hoc ſe eſt, non ſua proijcere.

Eidem.

C*Arole, mutetur ſi littera nominis vna,*
Κῆρ ὅλος, *& totus cor, tibi nomen erit.*
Cor totus, quia toti inerat ſapientia cordis;
Et quia totus amans, cor quoque totus eras.
Si cor totus eras, totum te patria ſeruat;
Totum quæ cor habet, te ſibi Roma tenet.

Eidem.

Q*Vinque talenta alij ſi lucrum quinque talentis*
Addiderint, ſeruos vis tibi Chriſte bonos.
Carolus è multis tenuit non multa talentis;
Et lucrum hoc, auri nolle talenta, putat.

Sic alij duplex, hic centum lucra reportat;
Et cumulat, cumulum dum negat ipſe ſibi.

Eidem.

QVo pietatis amor refrixit tempore, fornax
Pectoris exarſit Carole ſancte tui.
Ignes illa ſuos Vrbi ſuccendit & Orbi,
Ferueat vt flammis plurima turba tuis.
Illa tibi ſacros Romæ accelerauit honores,
Maxima ne virtus præmia tarda ferat.

In Dedicationem Baſilicæ Saluatoris.

PRima Vrbi ſurgis præ cunctis ædibus ædes;
Vtque Dei cultrix Roma ſit, ipſa facis.
In te relligio patuit ſi publica primum,
Oppoſito es titulo cur Laterana domus?
An quia mater eras, Vrbiſque Orbiſque latebant
Templa ſitu laterum, ſis Laterana domus.

In eandem.

LEproſos mundante decẽ medicamine Chriſti,
Qui grates illi ſolueret, vnus erat.
Lepram vt depoſuit Romani ſtemmatis vnus,
Mundanti grates rettulit inſolitas.

Et

Et Conſtantino regnat iam vindice Chriſtus,
Publica ſaluifico templa dicante Deo.

In eandem.

ΕΙΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΕΝ ΛΑΤΕΡΑΝΩι
περιωνύμου ναοῦ τοῦ Σωτῆρος.

ΕΝθάδε λουσάμενος διπλῆν νόσον ἔσβεσε Καῖσαρ,
Ἐκτόθι λεπρὸς ὅλος, τἄνδοθι λεπρὸς ὅλος.
Εἶτα μὲν λάθρην ἄναξ Χριστῷ δόμον αἴθετο, χῶρον
Εὐσεβίης πρῶτον τόνδε δομησάμενος.
Ω Καῖσαρ μεγάλαυχε, πόσων λίπες ἔργα θριάμβων,
Καίσαρας ἐξελάσας, δαίμονας ἐξελάσας.

S. Martino.

COr dederas totum Chriſto Martine; rogatus
Dimidiam Chriſti nomine das chlamydem.
Sed cor cum dederas, tu totũ & Chriſtus habebat;
Fit totum & totum dimidiata chlamys.
Si tibi, ſi Chriſto bis fit chlamys vnica totum,
Plus eſt quam totum, tradere dimidium.

Eidem.

INduitur Chriſtum, qui ſe baptiſmate lauit;
Nondum hunc indutus, induit ille prior.

Abſciſſam chlamydem Chriſto qui nomine Chriſti
Tradidit: & rerum cernitur ordo nouus.
Fit veſtis Chriſtus, fuit vt ſibi tradita veſtis;
Martinus tegitur, cum prior ipſe tegat.

Eidem.

D*Vm Martinus ait; Non ipſe recuſo laborem,*
Me Chriſti populo viuere ſi ſit opus.
Scilicet hoc clamat: Paſtores viuite; verum
Viuere ſi vultis, vita ſit ipſe labor.

Eidem.

O*Fficium miles ſi non rapit, optimus implet;*
Quod ſupereſt, ſi dat, rem facit ille nouam.
Plus Martine facis; das non quæ dupla ſuperſunt,
Sed Chlamys in partes ſcinditur vna duas.
Et tanti meriti Chriſtus venit ipſe probator,
Et iudex teſtem ſe facit ante diem.

Eidem.

S*Cindi corda iubes, non veſtem Chriſte; ſed ipſũ*
Cor tibi Martinus non ſcidit, at chlamydem.
Cur ità? quod ſcindi clauſum cor præcipis; is te
Intus habens ſcindit, ſcindere quod potuit.

Eidem.

HVmani generis Martino ſe obtulit hoſtis,
Cum planum ad ſuperos lætus iniret iter.
Ille, quid hic, inquit, ſæuiſſima beſtia quæris?
I procul; eſt operis pars mihi nulla tui.
Et videt iratus, qui cœlo ſidera traxit,
Inferri cœlo ſidera terrigenas.

Eidem.

NOn vis Chriſte tibi ſcindi textam vndique veſtem;
Sciſſa placet veſtis, quam ſibi miles habet.
Quique tibi vis totam animam, cor deniq. totum,
Non totam à ſancto milite fers chlamydem.
An cui totus amor te Chriſte amplectitur, omne
Totum eſt, quod toto porrigit ex animo.

Eidem.

COr Martine tibi globus igneus; hoſtia Chriſtus,
Dum ſacrum faceres, tunc globus alter erat.
Et globus ardebat ſupra caput igneus; eſſent
Te ſimul vt ſacris tres operante globi.
Ignitis manibus tractabas ſcilicet ignem,
Ignis & adſtabat Spiritus omnipotens.

Fri-

Frigida quid faceret mors tantis ignibus? ergo
Non tu illam, ſed te frigida mors timuit.

S. Gregorio Thaumat.

POſſe gigantæas monti montem addere vires,
Ingenio finxit fabula priſca ſuo.
Finxit, at hoc Ponti potuit præſtare Sacerdos,
Imperat vt Chriſti nomine Gregorius.
I nunc, & fixa montes dic ſede locatos.
Non facit hos fixos pectore fixa fides.

Eidem.

AScendunt montes ſi deſcendentibus aruis,
Nec poſitus ſignum terminus egreditur.
Gregorius montem qua vi, quo robore transfert?
Transfert, & fidei robore fixa mouet.
Ne tellus ſit operta, monet fixa omnia Dauid;
Gregorius, pietas vt ſit aperta, mouet.

Eidem.

DEpopulantem agros fluuium excurrentibus vndis
Compreſſit baculi limite Gregorius.
Hæc ſit meta Lyco; vis multa hic frangitor, inquit.
Paret is, & tacto limite frænat aquas.

Fin-

Fingite nunc vates, ſtupeat quæ ignobile vulgus:
Vna facit rerum ſe dominam pietas.

Eidem.

VIrginis imperio, fidei fit Virgo magiſter,
Verbaque Gregorio tradit Apoſtolica.
Ille alte fidei concepto robore montes
Tranſtulit, & baculi limite preſſit aquas.
Et ſemel hoc Moſes, hic præſtitit omnibus annis.
Hoc legem eſt rebus ponere, non populo.

Eidem.

QVam breuis eſt, paſtor quam ſcribit epiſtola Ponti?
Gregorius Satanæ; Quid fugis? ingredere.
Vox Chriſti, egredere, ingreſſum cacodæmona pellit;
Gregorij egreſſum vox trahit, ingredere.
Depulit illa vnum, Ponto hæc tandem expulit omnes,
Et famulus Domino nobiliora facit.

Eidem.

DVm noua Gregorius Ponto miracula patrat,
Ad ſe cuncta trahit, ſed tibi Chriſte trahit.
Et qui cuncta trahit, non attraxiſſe fatetur
Tot ſibi, quot tractos repperit ante tibi.

Sic

Sic tibi cuncta trahis, dũ non trahis omnia Chriſte:
Nam qui nulla trahit peſſima, cuncta trahit.

In Dedicationem Baſilicæ Principis Apoſtolorum.

VAticana domus non prima, ſed altera ſurgit,
De petra vt petræ ~~Stet domus ampla~~ Petro.
Et Petro ſoli renouatur nobile templum,
Vna fides Petri quod noua ſemper erit.
Hæreticus longo marceſcit tempore ſenſus,
Vna fides Petri viuida ſemper erit.

In Præſentationem B. Virginis.

DVcitur in templum qualis quali edita voto?
Quale Deo munus trima puella datur?
Ipſa Dei templum templum ſubit. Vt minus illud
Hanc capit, immenſum quæ capit vna Deum?
Ordine diuino maiora minoribus inſunt,
Natura in magnis ſola minora locat.

In eandem.

OPpletum eſt nebula Salomonis nobile templum,
Vt factum Omnipotens ſanctificaret opus.

Ingre-

Ingrederis templum nubes tu candida Virgo,
Tota ſacrata Deo, tota ſacranda Deo.
Et ſemel oppletum, plenum ſemel extitit illud;
Tu plena, vt fieres bis quoque plena Deo.

In eandem.

REx ſapiens binas tyria trabe condidit ædes,
Vt domus vna Deo, Regibus vna foret.
Non ſatis vna Deo; venit ergo è ſanguine Regis
Filia, ſola Deo quæ foret apta domus.
Nunc domus illa domum capit hanc; Verum ordine verſo
Hæc capiet, ſibi quem non capit illa domus.

In eandem.

SI templi tu porta es clauſa, & peruia Verbo;
Qui fit, te vt templi ſanctius excipiat?
Si tu ventre capis, quod non capit area templi;
Qui fit, te vt templum tam minus excipiat?
I tamen, i felix, vera vt ſis gloria templi,
Sanctaque ſanctorum ſanctificare queas.
Egreſſura dabis, templi quod terminet vmbras;
Luminis æterni cum noua Mater eris.

In eandem.

PRæſentata Deo prima trieteride Virgo,
 Præſentatum habuit rurſus & illa Deum.
Præſentanda Deo ducta eſt Salomonis in ædem,
 Illapſum ventri condidit illa Deum.
Se dedit illa Deo, ſe ſe Deus indidit illi,
 Pars matris, non vt pars foret illa Dei.

In eandem.

ANte Deum ſteterat diuinis vocibus Adam;
 Sponte ſua Virgo nunc ſtetit ante Deum.
Se negat ille Deo, vouet hæc cum corpore mentem.
 Quod facit ille, tacet; quod tacet iſta, facit.
Nam ſimul eſt Virgo, ſimul eſt & regia mater;
 Vt bona plena habeat, quæ bona plena dedit.

In eandem.

BAptiſta in vaſtam trimus ſeceſſit eremum,
 Ingreditur ſacram trimula Virgo domum.
Ille fauos adhibet, captaſque alimenta locuſtas;
 Paſcitur angelicis regia Virgo cibis.
Præuius ille ſua Verbo vox voce futurus,
 Hæc Verbo vocem ventre datura ſuo.
Luxuriæ vindex capitis damnetur vt ille,
 Hæc damna vt reparet virginitate ſua.

Et

Et ſemel ille Agni fieret certiſſimus index;
Et daret hæc Agnum, iugis vt eſca foret.

S. Cæciliæ Virg. & Mart.

NOn audent flammæ, non audet perdere ferrũ
Cæciliam; furtim pallida mors ſubijt.
Fœmina quæ potuit naturæ vincere leges,
Et ferro & flammis fortior eſſe poteſt.

Eidem.

ICtibus vna tribus nõ ſternitur inclyta martyr,
Vno ictu potuit quæ ſuperare virum.
Et circumpoſitis non vritur ignibus illa,
Coniugis extinxit quæ noua nupta faces.
Vnde hæc fœmineo virtus in corpore, vinci
Neſciat vt tanto robore Cæcilia?
Chriſti Euangelio pectus muniuerat illa;
Et ſermo viuus dicitur eſſe Dei.

Eidem.

FOemina ne doceat, lex ſancta eſt; ergo maritum,
Coniugis & fratrem cur pia Virgo docet?
Cæciliæ hoc meritum, tribus vt foret aucta corollis:
Sic Virgo & martyr, docta magiſtra fuit.

Eidem.

Eidem.

MElla legit, ſed ſugit apis de floribus illa;
Cæcilia è ſpinis dulcia mella legit.
Fingit apis dulces in dulcia mella liquores,
Virgo in mel mutat fellis amaritiem.
Illa ſibi, non ſponte alijs ſua mella reponit;
At Romana tibi Chriſte laborat apis.
Denique pungit apis, ſed Virgo hæc pungitur enſe;
Et tuus hanc ſemper Chriſte ~~pupugit~~ amor.
repunxit

Eidem.

ET ſapiens Virgo, ſapiens & ſponſa fuiſti;
Deſponſa & ſponſis vna duobus eras.
Quin etiam ſponſo ſponſatrix ipſa fuiſti,
Dum ſponſas ſponſum, quem lauat vnda Deo.
Obuia tu Sponſo, cum nox erit vltima, fies
Multiplici fulgens lampade Cæcilia.

Eidem.

SPonſus amator erat, prior illo Chriſtus amator,
Angelus & zelo plenus amator erat.
Cur tot amatores pateris caſtiſſima Virgo,
Si deſponſam vni te ſibi Chriſtus habet?

An vir ſolus erat, cui prolem concipis vni;
Fitque tibi proles, qui tibi nuptus erat.
Et paranymphus erat Chriſto, quem zelus agebat;
Et tot amatores vnus amator erat?

S. Clementi PP. & Mart.

ANchora fert nauta certam ſpes iacta ſalute,
At certam Clemens fert tibi iacta necem.
Non temere hoc factum; merſus fis tu anchora, mergi
Qua nunquam poſſit nauis Apoſtolica.

Eidem.

FLuctibus in medijs Clementi nobile templum,
Et tumba angelico ſtructa labore datur.
Et mare, demerſo quod Ionæ viſcera monſtri
Buſta dedit, cedit martyris obſequio.
Cur mare fugiſti? Pſaltes quærebat; & illud,
Condi, inquit, pelago martyris oſſa nefas.

Eidem.

ARca iubente Deo conſtructa ad ſemina vitæ,
Quos tulit, hos vitæ reddidit incolumes.
Arca tibi Clemens ſub aquis ad funeris vſum
Condidit inuicti Martyris exuuias.

Illa ſalus miſeris, teſtis fuit iſta triumphi;
Illa natans pulchrè, pulcrius iſta latens.

Eidem.

Σύνδετος ἀγκύρᾳ Κλήμης ὑπεδύσατο πόντον,
Ὄφρα Πέτρου λέμβος κύματα μὴ τρομέῃ.
Anchora Pontificem Clementem merſit in vndis,
Ne iactata vndas cymba Petri timeat.

Eidem.

Αἴας ἐξαπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ,
Κῦμα πιὼν Κλήμης δ' ἔρατ' ἀεζωΐαν.
Οὐ γὰρ πνεῦμα Ὁμήρου βροτῶν πέλει ἔμπνοον ὕδωρ,
Οἶδε δὲ γεννᾶσθαι δεύτερον ἐξ ὕδατος.
Aiax diſperijt, quia ſalſas ebibit vndas;
Ebibit & Clemens, ac ſuper aſtra volat.
Non etenim eſt animus pars lymphæ, vt credit Homerus,
Sacratis iterum ſed generatur aquis.

Eidem.

ANchoram ponto dedit arca nullam,
Vnda cum montes operiret altos.
Iuncta Clementem tulit ad ſalutis
Anchora portum.

Ancho-

Anchoram ſubtus ligat ad rudentes
Nauita, & fluctus iacit in profundos.
Aſtra quò Clemens petat, apta cingit
Anchora collum.
Spes dat extremis ſociam periclis
Anchoram; Clemens gerit ad triumphum;
Bis ſacra vt ſacræ ſibi mortis extet
Anchora teſtis.

Eidem ad ſacellum ruris Aldobrandini.

ANchora te Clemẽs medias detruſit in vndas,
Et Romanus ager dat noua templa tibi.
An Clementis amor ſalſis te traxit ab vndis,
Et primum octauo Pontificem ſociat?
Clementes igitur capit ædes vnica binos,
Si non martyrio, ſed pietate pares.

S. Felicitati Mart.

ILle pater fidei, quo gens benedicitur omnis,
Obtulit vt natum, præmia mille tulit.
Fœmina Chriſte tibi ſeptem dat martyres vna,
Octauo & moritur mortua prima loco.
Tam felix mater non curta nomine Felix,
Sed merito dicta eſt integra proſperitas.

S. Caterinæ Virg. & Mart.

SI fortuna rotam, ſi dat victoria palmam,
Ingenium Pallas, gaudia multa Venus.
Et frangis Caterina rotam, vinciſque ferendo:
Et ſophiam ſpernis, deliciaſque fugis.
Aut vis nulla Deum eſt, aut tu Regina Dearum;
Inſana iratus mente Tyrannus ait.
Stulte, inquit Virgo, non ſum Dea; vinco Dearum
Turbam ſpe, voto, relligione, metu.

Eidem.

ESſe negant oleum, plenam quod ſeruet vtriſq.
Lampada, prudentes Virginibus fatuis.
Exundante tibi, quod vas implebat, oliuo,
Das oleum fatuis tu Caterina viris.
Vincis prudentes tu prudentiſſima Virgo,
Prudentes etiam quæ facis vna viros.

Eidem.

VNius eluſit vanos Iuditha triumphos,
Et dicta eſt populi gloria magna ſui.
Quæ decies quinos luſit Caterina triumphos,
Dicenda eſt populi gloria quanta ſui?

Illa

Illa ducem domuit vino ſomnoq́ue ſepultum,
Hæc vigiles vigili Palladis arte duces.
Perdidit illa vnum, Chriſto hæc lucrum obtulit omnes.
Caſta illa, hæc martyr virginitate potens.
Hoc maior Caterina etiam; Iuditha quod vltrix
Vult ſibi habere rotam, diſſipat iſta rotam.

Eidem.

TEr ſummum Aegyptus quondam celebrauerat Hermem;
Ter ſumma es, merito ſed Caterina nouo.
Nam tria ſunt homini, mens, ira, & blāda cupido;
Et tria præcipuis ſunt tibi ſumma modis.
Tu ſummè ſapiens, fortis ſummè, integra ſummè,
Et ſophiam, & mortem deſpicis, & Venerem.
Fœminea hæc virtus, mixta altera, prima virorū;
Ter ſumma es titulis tu Caterina tribus.

Eidem.

MAgna nihil iuuit Solymæ ſapientia Regem,
Fortior at tanto fœmina Rege fuit.
Sed cum fœmineum ornauit ſapientia pectus,
Fortior innumeris fit Caterina viris.
Et ſapiens clamat Virgo; Si vincit inermis,
Armata ingenio fœmina quid poterit?

Eidem.

EIς ποτε πεντήκοντα ἀνὴρ παρελέξατο κούραις,
Αἰσχρὴν μαχλοσύνης εὖχος ἀειράμενος.
Νῦν μία πεντήκοντ' ἄνδρας παραδέδρομε κούρη,
Πανσόφους εὐμαθίης ἆθλον ἐνεγκαμένη.
Ὦ κούρη πολύαθλε πανευκλεὲς Αἰκατερίνη,
Νικᾷς πάντα, φύσιν, δαίμονας, ὅπλα, λόγους.

S.Petro Mart. Epiſc.Alexand.

CVm ferro obijceres generoſo pectore collum,
Cœlitus hæc fertur vox Petre miſſa tibi.
Petrus Apoſtolico numeratur culmine primus,
Vltima Martyribus gloria Petrus erit.
Additur extremis medius; ſeruate clientem
Aldobrandinum Petrus vterque Petrum.

Eidem.

DIſciſſam Chriſto veſtem dum Petre doleres;
Ille tibi; hanc laceram fecit Arius, ait.
Vna quod eſt vni commiſſa Eccleſia Petro,
Qui fleret ſciſſam, debuit eſſe Petrus.

Eidem.

DIſciſſam Petrus veſtem tibi Chriſte dolebat,
Et caput abſciſſum non dolet ille ſibi.
Nec

Nec cadit exſecta ſacrum ceruice cadauer;
Sed ſtat, ſeque probat viuere martyrio.
Quanta Petri virtus? petra eſt immobilis vnus,
Et facit immoti roboris ille Petros.

S. Andreæ Apoſtolo.

Res noua, piſcator Chriſti piſcatio factus;
Et prædam Andrea tu capis, & caperis.
Retibus ipſe capis, vox te capit vna vocantis;
Vt capias alios, captus es ipſe Deo.
Piſcator ſemper capiens captuſque, ſed olim
Ad mortem, ad vitam captus & ipſe capis.
Vnus piſcator, duplex piſcatio, diſpar
Capturæ ars; fallit prima, ſecunda beat.

Eidem.

Vidit vt Andreas fixum ſibi nobile lignum,
O bona Crux, auidus quam ſequor, inquit, aue.
Iam me tolle tibi, tolle hinc, & redde magiſtro,
Plus tu fixa mihi, quam tibi fixus ego.
Et ſi olim fugi, nunc lætum ſuſcipe; Chriſti
Dum non ferre crucem, crux erit vna mihi.

Eidem.

STare Crucem Andreas tranſuerſo vt ſtipite vidit,
Optata ò nimium Crux mihi, dixit, Aue.
Tu, quæ ſola meum potuiſti ferre magiſtrum,
Fer quoque non æquo pondere diſcipulum.
Sic locus vnus eris Domino, Dominique miniſtro;
Et quia iam ſancta es, non locus vnus eris.

Eidem.

VEl Dijs thura dabis, vel tu miſer hoſtia fies;
Andreæ tumida voce Tyrannus ait.
Ille, quid eſt, inquit, quòd libem, aut hoſtia fiam?
Quæ minitas, animi ſunt duo vota mei.
A me viua Deo datur hoſtia, & hoſtia fiam;
Et viuum viua hæc hoſtia me faciet.

Eidem.

ANdream biduo pendentem ſuſtulit arbor,
Pendenti Chriſto non fuit vna dies.
Diſcipulus gaudet, flet amaro corde magiſter;
Ille docet populos, tu bone Chriſte taces.
Nam tu Agnus moriens, Agnum fuit ille ſecutus,
Baptiſtæ digito qui ſibi notus erat.
Et morienti Agno Crux vltimus extitit horror;
Andreæ ex Agno Crux velut agnus erat.

Eidem.

Eidem.

AGnus errantes vt oues ouili
Redderet, vitæ pretio redemptas,
Cæpit ignotus fieri propheta
Indice notus.
Primus Andreas fuit agnus Agno;
Primus inuentum tenuit magiſtrum,
Traxit & Cepham, foret ille ab Agno
Paſtor vt agnis.
Ara crux Agno fuit immolato,
Crux & Andream tulit immolatum,
Eſſet Andreæ licet immolatus
Integer Agnus.
Singulis Agno faciens diebus,
Se dat Andreas ſemel agnus agnum;
Agnus vt mundi mala quæque tollens
Tollat & agnos.

Eidem.

ΧΡιστῷ Πέτρον ἤνεγκε κάσις, κάσιν ἤγαγε Πέτρος
Ἀργόθεν εἰς Ῥώμην· φίλτρον ἔρωτος ἴσον.
Andreas Petrum Chriſto aduocat; hic vocat illum
Ex Argis Romam: fratribus æquus amor.

In Scalam Sanctam.

ANgelicis pedibus protrita eſt ſcala Iacobi,
Et ſcalam hanc hominis pes terit atq. Dei.
Somnia viſa illic, hic ſæua tragœdia rerum;
Cœlum illa, hæc Erebum tangit & aſtra ſimul.
Nam ſimul & Stygias Chriſtus deſcendit ad oras,
Victor & incluſos traxit ad aſtra patres.

In Cryptas & Cœmeteria Mart.

EN quibus in Cryptis latitabat turba piorum;
Et tantorum hominum manſio qualis erat.
Si fugit is lucem, qui fœda piacula patrat;
Cur fugiens lucem tunc pia turba fuit?
An quia ſol Chriſtus, tenebras ſolem eſſe putabant;
Ergo tenebrarum, non fuga lucis erat.

In hæreticum negantem ſacras traditiones.

SCripta inſane probas, & verbo tradita rides;
Cur te prima minus, ſigna ſecunda mouent?
Mẽs loquitur; prior eſt lingua index, inde papyrus;
Et ſubſunt primis ſigna ſecunda notis.

Ordine

Ordine tu verſo vis prima ſubeſſe ſecundis.
Quid notat hoc, niſi mens nulla quod hæretico?

In hæreticum aſſerentem, omnibus Epiſcopis parem eſſe poteſtatem.

SI numeris ſimilis facta eſt diſtinctio rerum,
Et numeris vnum fons & origo præit.
Aut per te nihil eſt parili vi Eccleſia Chriſti,
Omnibus anterior vel Petrus vnus erit.
Quis mutet numeros? quis mutet dogmata Chriſti?
Tu male mutatus deſipis hæretice.

In Conciliabulum hæreticorum.

NOn ſatis eſt hominum ſi conſpiratio fiat;
Conueniunt fures, congregat & Satanas.
Vt bene conueniant, veniendum in nomine Chriſti;
Et Petrus Chriſti nomine paſcit oues.
Quæ ſe paſcit ouis, Chriſtum negat, omnia turbat;
Nec paſtor, ſed fit pelle tegente lupus.

Chriſto Domino.

GRatia quæ citò fit, dicenda eſt gratia maior;
Gratia vix dici gratia lenta poteſt.
At tua ſi lenta eſt, maior fit gratia Chriſte;
Quoque minus velox, amplior illa venit.

Differs

Differs quæ confers, dilata vt lata ferantur:
Ergo vt lata feram, da bona lenta feram.

B.Virgini de Arcu prope Neapolim.

FRangere ſola caput potuiſti immane draconis,
Dum plantæ inſidias tenderet ille tuæ.
E minus vt ſe ſe poſt vulnera iuſta recepit,
Arcus es, & iaculis ſternitur ille tuis.
Ergo pium pia plebs titulum Virgo indidit, Arcus;
Votaque cum titulo dat tibi mille nouo.

In ſacroſanctam ædem Lauret.

HAec domus eſt hoſpes tibi prima ſalutis origo,
Hic concepta tibi Lunaque Solque fuit.
Luna diem pariens, Sol proles inclyta Lunæ,
Quæ ſimul eſt radijs ſolis amicta ſui.
Virginis hic verbo noſtros Verbum induit artus,
Atque Opifex carnis prodijt ipſe caro.
Prima ſalutantis vox hic audita puellam
Alitis; hinc illud nobile fluxit, Aue.
Virgo & mater Aue, quæ pura es gratia; namque
Quicquid habes, quodque es, gratia ſumma fuit.
Nec natura prior, ſed gratia iuncta creauit;
Et natura tibi gratia tota fuit.

Aliger

Aliger hoc voluit; quo nos arcana docente
Dicimus, & dulce hoc ingeminamus, Aue.
Mater Aue, Regina hominum, Regina Deorum;
Vtque tuis precibus nos aueamus, Aue.

In ædem B. Virginis Tuſculanam.

V*Irginis hic fuerat quondam non grande ſacellum;*
Nunc templum hoc, hoſpes, nobile conſpicitur.
Ampla Sacerdotum domus addita, vota dederunt
Qui Chriſto, & Cleri regula ſancta micant.
Non anguſta Deo dederit quod viſcera Virgo,
Non anguſta tibi templa dicata ~~ſibi~~ cupit.

In eandem, quæ vulgo Capocroce appellatur.

Q*Vattuor arte vias vbi limes diuidit vnus,*
Exprimit effigiem Crux veneranda ſuam.
Hic extructa tibi Virgo ædes aurea ſurgit,
Quæ ſanctum expreſſa de Cruce nomen habet.
De Cruce pendenti quæ aſtabas proxima nato,
In Cruce nunc meritus quò tibi detur honos.
Tunc illudentis populi maledicta ferebas;
Nunc hymnos hominum, votaque ſancta capis.

Pro

Pro Cruce Crux igitur; pro plebe ſurente piorũm
Turma eſt, cui Cleri Regula dat titulum.
Crux quibus infixa eſt animo, Crux nobile ſignũ,
In Cruce qui media viuere dulce putant.

In ædem B. Virginis titulo Cryptæ Ferratæ.

FErrea cum non ſis, cur eſt tibi ferrea Crypta?
Et matri lucis cur tibi Crypta datur?
Hic tamen ò Virgo voluiſti nobile templum,
Quod græca erectum relligione foret.
Scilicet illa probans, quæ Græcia priſca tenebat,
Et pia ſecernens ſchiſmate ſepoſito.
Ergo ſubacta iacet quod ferro Græcia, ſignat
Ferrea; quod tenebris obruta, Crypta notat.
O pacis Regina potens, tu tundere ferrum,
Et tenebras genita luce fugare potes.

B. Virgini.

SAcra olim Domino, tibi dantur ſabbata Virgo;
Et conceſſa tibi feſta quietis habes.
Sexta dies Adæ, lux Chriſto octaua dicatur;
Illa hominis, Domini dicitur iſta dies.
Quæ media eſt, mediæ tibi reſtat ſeptima, Virgo;
Nam tu ſupra hominem facta ſecunda Deo.

Eidem.

Eidem.

SAt bene, ſat pulchre tibi ſabbata Virgo dicantur;
Quòd diuini operis tu magis apta quies.
Vnam poſt te Opifex formatam ſubſtitit; omne
Inferius longe eſt, quod fuit, & quod erit.
Quin Verbo humanam dederis quòd ventre quietem;
Tu tibi, natus ait, Sabbata mater habe.

Sola ſine exemplo.

SOla places Virgo, nihil eſt te pulchrius vna;
Et formæ eſt ſimilis fœmina nulla tuæ.
Nulla parallelo eſt, quæ non æquetur amico;
Aequatur ſoli linea nulla tibi.
Sola cares virtute pari, virtute ſodali;
Sola tibi ſocia nobilitate cares.
Poſt te ſunt omnes, trahis omnes, ſubijcis omnes;
Et trahis hunc, ad ſe qui trahit omne bonum.
Exemplo anterior fuit olim nulla futuræ,
Poſterior nulla eſt aſſimilanda tibi.
Sola places, & ſola Deum tutiſſima placas;
Quæ potes iratum vincere ſola Deum.
Vince Deum precibus, nos nobis effice victos:
Sic Domina & victrix, ſic pia mater eris.

Eidem.

SI ſemel amplexus Simeon te Chriſte, beatus
Extitit, ò quoties Virgo beata fuit.
Si vero amplexus matrem fecere beatam,
Quam felix plenus numine venter erat?
Summa tamen ſoli ſummos peperere dolores
Gaudia, ne ſimilis non foret illa tibi.

Eidem.

CVm porta nulli peruia,
Deo ſed vni peruia
Sis Virgo, cur mortalibus
Cœli vocaris ianua?
Mortalibus non peruia,
Non eſt vocanda ianua.
Tu Virgo non es peruia
Mortalibus, ſed ianua.
Vel Virgo non es ianua,
Vel ianuam non peruiam
Dictu videmus abſonum.
Quid maius hoc ænigmate?
Sed ni fores tu ianua,
Non eſſet vlli ianua.
Ergo ſimul te ianuam
Dicemus & non peruiam.

Et

Et ianuam te peruiam
Fatemur & non peruiam,
Vt mater, es tu peruia;
Vt Virgo, non es peruia.
Et ni fores imperuia,
Nunquam fuiſſes ianua;
Deo ſed vni peruia,
Es vera Cœli ianua.

Eidem.

SPonſa viro, non vxor eras fœcunda marito;
Ventre paris, ſed non ventre dolente paris.
Lacte cibas, ſed ſponte tibi fons lacteus exit.
Martyr es, & fuſo ſanguine non moreris.
Quicquid habes Virgo, diuinam accedit ad arcem:
In te ſubtractis ſunt bona quæque malis.
Et ſi quis te audet verbis deſcribere, dicat;
Hoc Virgo eſt, macula quod caret & vitio.

Eidem.

FLectere cœleſtis potuiſti viſcera patris,
Natum vt viſceribus funderet ille tuis.
Flectere tu poteris cœleſtis viſcera Patris,
Euehat vt ſeruos ad ſua regna tuos.
Nam tu ſcala Iacob cum ſis, hac ſcandere Virgo
Nos decet, omnipotens qua petit ima Deus.

Eidem.

ΠΑρθενίη τε γάμος τε δυὰς πέλεν οὐκ ἐπίμικτος,
Ἐν σοὶ δ' ὦ Μαρίη ξυνὸν ἔθεντο λέχος.
Ω Κούρη πολύολβε, μόνη μόνα πάντα λαχοῦσα,
Διπλοῦν γιναμένη διπλόα καὶ σὺ φέρεις.

Eidem.

VNa, inquit Plaſtes, caput anguis fœmina perdet,
Vt decepta illi fœmina ſola fuit.
Viribus expellunt ſi ſe contraria ſummis,
Commune ambobus iam nihil eſſe poteſt.
Antidotum Virgo hinc, hînc anguis toxica fundens.
Quis tibi det Virgo, quod malus anguis habet?
Ergo tibi nullus, non fomes Virgo ligatus:
Vel certe antidotum tu minus anguis eras.

Eidem.

VT caperet trino diſtinctum lumine lumen,
Cor Deus effinxit pyramidis ſpecie.
Vt caperes vnum Virgo intra viſcera Verbum,
Se voluit ſpatijs abbreuiare tuis.
Et capis vna vnum, plenum plena, integra totum,
Solem Luna, Orbem circulus, Halma Deum.

Eidem.

Eidem.

OMnis habet fructus ſemen, quo naſcitur ipſe;
Fructus Virgo tuus datque negatque ſuum:
Ipſe tibi caſtum impleuit ſine ſemine ventrem;
Sed grauidat mentes ſemine prolifico.
Ergo Dei matrem nullo cum ſemine factam,
Per te vnam vitæ ſemina mundus habet.

Eidem.

DElapſum è cœlo manna olim condidit vrna,
Vrna vt prolificæ Virginis vmbra foret.
Præſtitit at Virgo plus quã vetus exprimat vrna:
Non manna excepit Virgo, ſed ipſa dedit.
Et nunc manna nouum, Chriſti cum ſanguine carnem,
Dum capimus, capimus manna quod ipſa dedit.

Ad B. Virginem in foro nouo apud forum Liuij, Gratiarum nuncupatam.

ORbis in orbe latet, rata ſunt oracula vatum;
En rota conſpicitur maior habere rotam.

Quam bene templa tibi geminata & ſphærica ſurgunt,
Fœmina circundas quæ ſine labe virum.
Circulus ipſa Deo, Deus eſt immobile centrum;
Linea de centro te ſine nulla venit.
Volueris in gyrum, motuque agitata perenni
Depellis morbos, omnia viuificas.
Sic tibi dat verum cœleſtis Gratia nomen;
Sic es cœlum homini, ſic tegis ampla Deum.

ΧΡΙΣΤΩι ΣΩΤΗΡΙ.

Χριστὲ μόνος διφυὴς καὶ μουνοπρόσωπος ἐτύχθης,
Καὶ μόνος ἦσθα μόνου, καὶ μόνος ἦσθα μόνης.

Beatæ Virgini Templum Domini.

ESſe Dei templum Virgo te dicimus illud,
In quo ſumma Dei gloria fixa ſedet.
Condidit arte noua ſibi te Sapientia templum,
Carnis vt hinc templum ſumeret ipſa ſibi.
Quod manufactum habuit, fuit olim ſæpè profanũ;
Tangere te potuit nulla profana manus.
Sancta ibi ſanctorum fuerant penetralia templi;
Sanctum eſt ſanctorum tu tibi quidquid habes.
Ingrediebatur ſummus ſemel illa Sacerdos;
Portas materno tu tibi ventre Deum.

Arca

Arca illi fuerat, clauſum quæ manna tenebat;
Tu tibi ſecreto pondere manna geris.
Candelabrum illic, ſacriſque altaria flammis;
Viuens tu ara Deo, viua lucerna Deo.
Gaza illi fuerat totum conflata per orbem;
Omnes ſe ſolo dat tibi Ieſus opes.
Nulla Dei effigies, nulla illic numinis vmbra;
Viui te viuens implet imago Dei.
Impletum eſt nebula, cum Rex illi intulit arcam.
Te complet totam gloria viua Dei.
Vela illi fuerant, quæ myſtica ſacra tegebant;
Velas tu ex te ortum carne tegente Deum.
Velum illi ſciſſum eſt morientis nomine Chriſti;
Quanto eſt cor ſciſſum Virgo dolore tibi?
Inde omnis pietas Chriſto aſcendente receſſit;
Ex te omnis pietas relligioque venit.
Quis templo templum Virgo te conferat illi?
Et dominam templi dicere quis dubitet?
Sola Deo tu facta quies, templum vna vocaris;
Puri per quam homines ſint pia templa Deo.

Eidem.

Beatus venter, qui te portauit.

BEatus ille dicitur,
Qui tres & vnum conſpicit:

Ven-

Venter beatus Virginis
Vno beatur filio.
Videt beatus intimè,
Non comprehendens intimè.
Venter beatus intimè
Altiſſimum circumdedit.
Viſus beato iungitur,
Totuſque toti illabitur.
Ventri beato Virginis
Pars matris ipſe infunditur.
Portantur hi, quos efficit
Verbum beatos incolas.
Venter beatus Virginis
Portat beantem ſarcinam.
Fontem beatitudinis
Omnis beatus ebibit:
Venter beatus Virginis
Fons eſt beatitudinis.
Virgo beata naſcitur,
Beata ſponſo traditur,
Beata mox enititur,
Beata cœlo redditur.
Mens eſt beata dotibus,
Caro carens eſt ſordibus,
Venter beatus germine,
Fœcundus abſque ſemine.

Ergo

Ergo vocandam gentibus
Se ſe beatam dixerat;
Nos ventre factam dicimus
Sedem beatitudinis.

Eidem.

ARca ornata auro, non aurum tota nitebat:
Aurum tu tota es, totaque Virgo nites.
Et cum plenus erat tibi venter pondere ſacro,
Viua fodina auri nos redimentis erat.

Eidem.

CVm plena eſt Phœbe, plus Phœbi à corpore diſtat;
Virgo Solem vtero plena tumente gerit.
Illa minus lucet, cùm iuncta eſt proxima Phœbo;
Iunctior hæc Soli, fit quoque lucidior.
Illa ſubeſt Soli, Solem hæc amplectitur aluo;
Solem & ſuppoſitum iure parentis habet.

In Detractorem.

Roma. Amor.

QViſquis es, eſſe Vrbi nullum qui dicis amorẽ,
Ordine quod verſo Roma legatur Amor.

Si

Si te non fugeret quid Καρκίνυ *indicet vſus;*
Perſpiceres, Vrbi quàm pius inſit amor.
Vno greſſu alijs amor ambulat; ambulat Vrbi
Totus in Eoos, totus in Heſperios.

FINIS.

Errata.

Pag. 34.	*verſ.7.*	*ſcribendum*	ῥῆγε
Pag. 62.	*verſ.13.*	*ſcrib.*	*Iudae*
Pag. 93.	*verſ. penult.*	*ſcrib.*	*creatus*
Pag.126.	*verſ. penult.*	*legendum*	*Chriſte tibi*
Pag.136.	*verſ. penult.*	*leg.*	*Peremptor ille*
Pag.154.	*verſ.13.*	*ſcrib.*	*fontem quæ*
Pag.164.	*verſ.15.*	*ſcrib.*	*Opſoniæ*
Pag.184.	*verſ. 6.*	*ſcrib.*	τῆς ποτε
Pag.190.	*verſ.17.*	*leg.*	ζιζανιοφθορόμυθε
Pag.199.		*ſcrib.*	*S. Stanislao Mart.*
Pag. 39.	*verſ. penult.*	*ſcrib.*	*Valens*
Pag.242.	*verſ. 9.*	*leg.*	*dedit ore*
Pag.283.	*verſ.14.*	*ſcrib.*	πάνδροσον
Pag.310.	*verſ. 1.*	*ſcrib.*	εὐξέστοισι
Pag.337.	*verſ.10.*	*leg.*	σπλονδ' ἐλαφρογόνων
Pag.348.	*verſ.21.*	*leg.*	σοῦ ἐιν ζηλώμονας.
Pag.356.	*verſ.12.*	*leg.*	*ſaucia*

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE